தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

செவ்வாய்க்கிழமை, 1969 மார்ச் 18.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் **மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்--புலவர் கா. கோவிந்தன்** அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(1) வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினா எண்கள் 369 முதல் 373 வரை பிறகு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

மேம்பாலங்கள்

*** 374 வினா.—திரு கொளத்தூர் கோதண்டம், திரு. கே. விநாயகம்:** மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

G.S.T.—சாலையில் இரும்புலியூரில் மேம்பாலம் கட்டுகின்ற செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தாம்பரத்திற்கு அருகே உள்ள இரும்புலியூரில் தென் நீளபெருஞ்சாலையின் 17/4 மைலில் மேம்பாலம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு மத்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. அணுகுசாலைகள் அமைக்கும் வேலையும், சிறு பாலங்கள் கட்டும் வேலையும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.—

*** 375 வினா.—திரு. சு. துரைசாமி:** மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) கோவை C.S. & W.—மில் அருகில் உள்ள ரயில்வே கேட் அடிக்கடி மூடப்படுவதால் போக்குவரத்து பாதிக்கப்படுவதை போக்க அவ்விடத்தில் அரசு மேம்பாலம் ஒன்று கட்டும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது வேலை துவங்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) ஆம்.

(இ) C.S. & W. ஆலை அருகே சாலை இருப்புப்பாதைக் கடவின் குறுக்காக மேம்பாலம் ஒன்று கட்டுவது குறித்த செயற்குறிப்பை நான்காவது திட்டத்தில் சேர்ப்பது பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இறுதியாகத் தயாரிக்கப்பட்டு, இத்திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கினால், நிதி வசதிக்குட்பட்டும் வேலைகளை நிறைவேற்றுவது குறித்த முறை வைப்பினையொட்டியும் இந்த வேலை மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. கே. விநாயகம் : இந்த இரும்புலியூர் கேட் பற்றி வேடிக்கையாகக் கூடச் சொல்வார்கள், கொலைக்காரன் கேட் என்று. அங்கு போக்குவரத்து ரொம்பவும் தடைபடுகிறது. கார்கள் பஸ்கள், லாரிகள் முதலிய எல்லா வாகனங்களும் நின்றுவிடுகின்றன. அந்த மேம்பாலம் கட்டுவதற்கு இப்போது ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அந்த வேலை முடியும்? அதற்கு என்ன எஸ்டிமேட் ஆகும்? மத்திய அரசாங்கம் எவ்வளவு கொடுக்கிறது? மாநில அரசாங்கம் எவ்வளவு கொடுக்கிறது? இந்தப் பாலம் உபயோகத்திற்கு வர எத்தனை நாட்கள் ஆகும்? பொதுமக்களுக்கு சீக்கிரமாக வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் எத்தனை கேள்விகள் போடுவது?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The Government of India conveyed their technical approval and financial sanction to the estimate amounting to Rs. 8,82,200. The Chief Engineer has reported that tenders for the work of forming approaches have been settled and that the formation of approaches and construction have been taken up for execution. A sum of Rs. 5,92,500 has been proposed in the Budget Estimates.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவையிலுள்ள ரயில்வே கேட்டை அடிக்கடி மூடிவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாகக் கல்லூரிகளுக்குச் செல்கிறவர்களும், தொழிற்சாலைகளுக்குச் செல்கிறவர்களும், கலெக்டர் அலுவலகத்துக்குச் செல்கிறவர்களும் டவுன் பஸ்ஸிலே செல்கிற காரணத்தினால் அரைமணி நேரம் அல்லது முக்கால் மணி நேரம் போக்குவரத்து தடைப்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே மாநில அரசாங்கம் இதற்குச் சலுகை காட்டி இந்தப் பாலத்தை விரைவிலே கட்டிக்கொடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : குறிப்பிட்ட மேம்பாலம் தேசிய நெடுஞ்சாலையிலே இருக்கிற காரணத்தினால் மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலே செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திற்கு இருக்கிற செலவு ரூ. 28 லட்சம். மாநில அரசாங்கம் அவ்வளவு செலவு செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறபடி போக்குவரத்திலே தடை ஏற்படுவது உண்மைதான். எனவேதான் நம்முடைய மாநில அரசு மத்திய அரசாங்கத்திடம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தமிழகத்திலே புதிதாக எந்தெந்த இடத்திலே மேம்பாலங்கள் கட்டப்படும் என்று அறிவிக்க இயலுமா? நீண்ட நாட்களாக மாயூரம் மேம்பாலத்தைக் கட்டவேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருந்து வருவதால் அதை விரைவிலே நிறைவேற்றித்தர அரசு முன்வருமா?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA :

Under National Highway (Urban).

1. Over-bridge at M. 300/2 of N.H. 7 of Tirupparankundram Road near Subramaniapuram in Madurai Municipality.

2. Over-bridge at M. 300/7 of N.H. 7 on Tirupparankundram Road near Meenakshi Mills in Madurai Municipality.

3. Over-bridge at M. 197/6 of N. H. 45 near Palakkarai in Tiruchirappalli Municipal limits.

4. Over-bridge at M. 325/7 of N. H. 47 in Coimbatore Municipality.

5. Over-bridge at M. 34/3 of N. H. 45 in Chingleput Municipal limits.

6. Over-bridge at M. 98/6 of N. H. 45 in Villupuram Municipal limits.

7. Over-bridge at M. 296/8 of N.H. 7 on Thathaneri Road in Madurai Municipal limits.

Other than National Highway

1. Over-bridge at M. 7/8 of Harur-Morappur Road.

2. Over-bridge at M. 0/7 of Kumbakonam-Needamangalam Road.

3. Over-bridge at M. 20/7 of Kumbakonam-Sirkali Road near Mayuram Junction.

4. Over-bridge at M. 19/7 of Thanjavur-Nagapattinam Road near Needamangalam.

5. Over-bridge at M. 0/3 of Pudukottai-Manamadurai Road near Namanasamudram.

6. Over-bridge at M. 4/8 of Tiruchirappalli-Salem Road near Uthamankoil Road.

7. Over-bridge at M. 1/4 of Dindigul-Vattanam Road.

8. Over-bridge at M. 6/7 of Tiruchirappalli-Chidambaram Road.

9. Over-bridge in North Cotton Road in Tuticorin Town.

10. Construction of an underbridge in Thanjavur-Pattukkottai Road in Thanjavur Municipal limits.

திரு. எம். பூபதி: தலைவர் அவர்களே, 1963-ம் வருஷத்திலே கோவையிலுள்ள அவிநாசி ரோட்டிலே இருக்கிற மேம்பாலத்தைக் கட்டுவதற்காக மாநில அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு அதற்காக நகரசபையும் ஒரு பகுதி பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். அந்த விஷயம் என்ன ஆயிற்று? காலதாமதத்திற்கான காரணத்தை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இதுபற்றிய விவரக் குறிப்பு என்னிடம் இல்லை. காலதாமதத்திற்குக் காரணம் நிதிதான்.

திரு இரா. மாணிக்கவாசகம்: காலதாமதத்துக்குக் காரணம் அந்தப் பகுதியில் இரு மருங்கிலும் உள்ள வீட்டுக்காரர்கள் ஆட்சேபனை செய்வது தான் என்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

[1969 மார்ச் 18

THIRU K. VINAYAKAM : May I know on what basis this preferential list has been prepared for the construction of over-bridges over railway lines? From the list I find that only bridges over railway lines falling in the southern parts of our State have been preferred and the northern parts have been neglected. If that is not so, why is the bridge in the Tiruttani area neglected?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் அவர்கள் லிஸ்டைப் படித்தவுடனே அந்த லிஸ்டில் உள்ளவற்றிற்கெல்லாம் கேள்வி போடக் கூடாது.

THIRU K. VINAYAKAM : I only wanted to know on what basis the list has been prepared, and why a particular area has been left out.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது எப்படி முடியும்? ஒரு லிஸ்டைப் படித்தவுடன், அதிலுள்ள எல்லாவற்றிற்கும் எப்படிக் கேட்க முடியும்?

திரு தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தந்த லிஸ்டிலே மொரப்பூர் மேம்பாலம் கட்டுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். தர்மபுரிக்கே இந்த மொரப்பூர் ரயில்வே ஸ்டேஷன் ஒன்றுதான் இருக்கிறது. எனவே அந்த மேம்பாலம் கட்டும் வேலை எப்போது துவக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. சு. துரைசாமி: அமைச்சர் அவர்கள் எந்தெந்த இடங்களிலே மேம்பாலம் கட்டப்படும் என்ற விவரம் கொடுத்தார்கள். அதிலே நான்காவது இடமாகத்தான் கோயம்பத்தூரை சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். கோயம்பத்தூர் மற்ற எல்லா இடங்களைக்காட்டிலும் போக்குவரத்தாலும், மாற காரணங்களாலும் முக்கியமாக இருப்பதால் அதை மத்திய அரசாங்கத்திடம் எடுத்துச் சொல்லி ஒன்று இரண்டு ஆண்டிற்குள் கட்டி முடிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே சாதிக் பாட்சா: கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்வி அந்த முயற்சிக்குப் பக்க பலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ம. சொ. கோவிந்தராசன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட மேம்பாலங்கள் எத்தனை? வேலைகள் எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்? எப்போது முடிக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நான் படித்ததிலே எத்தனை என்று சொல்லியிருக்கிறேன். எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும் என்ற விவரம் குறிப்பில் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, is there any proposal for the construction of an over-bridge in the Madras-Bombay line at Tiruttani Railway Station?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: என்னிடத்தில் இருக்கிற குறிப்பில் அது இல்லை.

1969 மார்ச் 18]

புதிய இருப்புப் பாதைகள்

* 376 வினா.—திரு. பெ. மலேச்சாமி: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

மதுரை—காரைக்குடிக்கு மேலூர் வழியாகவும் திண்டுக்கல்—காரைக் குடிக்கு நத்தம் வழியாகவும் புதிய இரயில் பாதை அமைக்கவேண்டு மென்று மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்தியுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக் பாட்சா: இந்திய அரசுக்கு அவ்வித பரிந்துரை எதும் செய்யப்படவில்லை.

திரு. பெ. மலேச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, மதுரையிலிருந்து காரைக் குடிக்கு இரயில் பாதை அமைப்பதுபற்றி வெள்ளையர் காலத்திலேயே அதற்கான சர்வே எல்லாம் நடத்தப்பட்டு விட்டது. எனவே சர்வே நடத்திய குறிப்புகளை ஆராய்ந்து, மீண்டும் மத்திய அரசை இந்த அரசு வற்புறுத்துவதற்கு குறிப்பு ஏதாவது வைத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தற்போது அதுபோன்ற குறிப்பு இல்லை. கனம் உறுப்பினர் அந்தக் கோரிக்கையை அரசாங்கத் தற்கு அனுப்பினால் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசுக்கு எந்த எந்த இரயில் பாதைகளை தமிழ் நாட்டில் போடவேண்டும் என்று நமது அரசு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது? அதில் நெல்லை-குமரி இரயில் பாதை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? மேட்டுப்பாளையம் உதகமண்டலம் இரயில் பாதையை எடுத்துவிடுவதாக மத்திய அரசினர் சொன்னார்களே, அதைப் பற்றிய நிலைமை என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார் களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: கனம் உறுப்பினர் கேட்ட கேள்விக்கு நீண்ட பட்டியல் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. என்றாலும், அதைப்பற்றி நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

The following is the list of new railway lines recommended to the Government of India for being taken up on a priority basis during the successive Plan periods :—

(i) Theni-Gudalur.
(ii) Neiveli-Vridhachalam-Salem.
(iii) Salem-Bangalore.
(iv) Chinnasalem-Chingleput.
(v) Tirunelveli-Cape Comorin.
(vi) Salem-Tiruchirappalli.
(vii) Manamadurai-Tutitcorin.
(viii) Thanjavur-Pattukottai.
(ix) Kancheepuram-Vellore.
(x) Satyamangalam-Chamrajanagar.
(xi) Manamadurai-Virudhunagar.
(xii) Ariyalur-Salem.
(xiii) Karur-Dindigul.

[1969 மார்ச் 18

மேட்டுப்பாளையம்—உதகமண்டலம் இரயில் பாதையைப் பொறுத்தவரையில், அது லாபகரமாக இல்லாததைக் காரணமாகக் காட்டி, அதை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று மத்திய அரசு வற்புறுத்தியது. ஆனால், நம்முடைய அரசு, மேற்படி இரயில் பாதையை எடுக்கக்கூடாது என்று ஆட்சேபனை தெரிவித்து, அந்த பாதை தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வருகிறது.

திரு. ந. தீர்த்தகிரி : தலைவர் அவர்களே, ஹஸூரிலிருந்து சேலம் செல்லும் வழியில் புதுப்பட்டி என்னும் இடத்தில் உள்ள ஒரு பாலத்தில் பத்துபேர் இறந்துவிட்டார்கள், 32 பேர் காயமடைந்தார்கள். இப்படி ஐந்தாறு தடவை அங்கே விபத்துகள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. இது அரசுக்குத் தெரியுமா? அந்தப் பாலத்தைப் புதுப்பிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக் பாட்சா : விபத்து ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதற்கான காரணம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஐயா, நமது மாநிலத்தில் தற்சமயம் இருக்கும் இரயில் பாதைகள் சில்வற்றை எடுப்பதாக உத்தேசம் இருந்து கொண்டு வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எந்த எந்த பாதைகளை எடுக்கக்கூடாது என்று மத்திய அரசுக்கு நமது அரசு சிபார்சு செய்துள்ளது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மேட்டுப்பாளையம்—உதகை, மாயவரம்—தரங்கம்பாடி, பேரளம்—காரைக்கால், நீடாமங்கலம்—மன்னார்குடி ஆகிய பாதைகளை எடுத்து விடவேண்டும் என்று மத்திய அரசு தெரிவித்திருக்கிறது. மேற்படி பாதைகளை எடுப்பது சரியல்ல என்று இந்த அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது.

திரு. இல. பலராமன்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதிலில், வேலூர்—காஞ்சீபுரம் இரயில் பாதை அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். காஞ்சீபுரம் மிகப் பிரசித்தி பெற்ற நகரமாக இருப்பதாலும், காஞ்சீபுரத்திலிருந்து வேலூர் செல்லும் பாதை மிகப் பின் தங்கிய பிரதேசம் வழியாகச் செல்லவேண்டியிருப்பதாலும், அதற்கு தமிழ்நாடு அரசு தனிச் சலுகை அளித்து, அதை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளுவது பற்றி இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

(விடை இல்லை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சற்று முன்புதான் திரு. விநாயகம் அவர்களுக்குச் சொன்னேன், அமைச்சர் அவர்கள் பட்டியல் கொடுத்தால் அதில் உள்ள ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் துணைக் கேள்விகள் கேட்டு, அவற்றிற்கு அமைச்சர் விளக்கம் அளிக்கவேண்டும் என்று எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்? துணைக் கேள்வி, மூலக் கேள்விக்கு மிகத் தொலைவாகப் போகக்கூடாது.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, from Salem to Bangalore it would take about six hours' time to do journey in the railway. So, will this Government make a strong representation to the Central Government to make it a broadgauge line?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : There is no such proposal at present.

1969 மார்ச் 18]

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: தலைவர் அவர்களே, பலப்பல இடங்களுக்கு இரயில் பாதைகள் போடவேண்டும் என்று சட்டசபையில் உறுப்பினர்கள் கேள்விகள் கேட்பதும், அவற்றைப்பற்றி, மத்திய அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்துள்ளதாக அமைச்சர்கள் பதில் அளிப்பதும் பல நாட்களாக நடந்து வருகிறது. அரக்கோணம்–சென்னை இரயில் பாதையை மின்சாரப் பாதையாக்கவேண்டும் என்று பல காலமாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஆண்டுக்காண்டு எதிர்ப்பார்த்து, தள்ளிப் போடப் படுகிறது. அதை இந்த ஆண்டிலாவது எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இரயில்வே போர்டுக்கு இந்த அரசு சிபார்சு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கோருகின்ற அரக்கோணம்–சென்னை இரயில் பாதையை மின்சார இரயில் பாதையாக அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது. கனம் உறுப்பினருக்கே தெரியும், மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தத்தான் செய்யலாமே தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

திரு. சு. துரைசாமி: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது, எந்த எந்த இரயில் பாதைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று மாநில அரசு சிபார்சு செய்திருக்கிறது என்பது பற்றிச் சொன்னபோது சாமராஜ நகர் இரயில் பாதை சம்பந்தமாகவும் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பட்டியலைப் படித்தார்கள். எந்த எந்த இடங்களுக்கு இரயில் பாதைகள் போடவேண்டும் என்று மாநில அரசு சிபார்சு செய்துகொண்டே இருக்கிறது என்றாலும், அதிலே எந்தவிதமான முடிவும் ஏற்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை வற்புறுத்தும் முறையில், நம்முடைய சட்டப் பேரவையின் மூலமாக தீர்மானம் நிறைவேற்றி, மத்திய அரசை வற்புறுத்த இந்த அரசு ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் எடுத்துச் சொல்வது இந்தச் சபையின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கருதத்தக்க அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. டி. மார்டின்: ஸ்பீக்கர், சார். புதிய இரயில் பாதைகளை மத்திய அரசிடமிருந்து கேட்பதைவிட முன்பு பாரி அண்டு கம்பெனியார் திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் திசையன்விளைக்கு சிறு இரயில் வண்டிகள் விட்டுவந்தார்கள். அது போன்ற சிறு இரயில் வண்டிகள் விடுவதற்கு இந்த அரசு முற்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அதுபற்றிய குறிப்பு என்னிடம் இல்லை. இது நல்ல கருத்தாக இருக்குமானால் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கலாம்.

Assistant Engineers in Highways Department

* 377 *Q.*—THIRU S. RAMACHANDRAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state :

(*a*) whether the services of the Assistant Engineers in the Highways Department are yet to be regularised from the year 1963 ;

(*b*) if so, the action taken by the Government for expediting this; and

(*c*) the number of such persons yet to be regularised so far?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா:

(அ) ஆம்.

(இ) தமிழ்நாடு நெடுஞ்சாலைப் பொறியாளர் பணியில், உதவிப் பொறியாளர் வகையில் 1963 முதல் 1966 வரை ஆண்டு வாரியாகத் தாற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது:—

1963	5
1964	14
1965	22
1966	12

இவற்றில் 24 தாற்காலிக நியமனங்கள், பொதுப்பணித்துறையில் 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 6-ம் தேதியிட்ட 551-ம் எண். அரசாங்க ஆணையில் பிறப்பித்த கட்டளைகளின்படி முறைப்படுத்தப் பட்டன. ஏனையோரின் பணியினை முறைப்படுத்துவது பற்றி, தமிழ்நாடு அரசாங்க அலுவலர் தேர்வுக் கழகத்துடன் கலந்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

(உ) இன்னும் முறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய தாற்காலிக நியமனங்களின் எண்ணிக்கை 29 ஆகும்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த நெடுஞ் சாலைத் துறை உதவிப் பொறியாளர்களுக்கு, வருடாந்திரச் சம்பள உயர்வு அதன் அடிப்படையில் கிடைக்கவேண்டிய பஞ்சப் படி உயர்வு ஆகியவை எல்லாம் கிடைக்கவில்லை. ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக இப்படிக் கால தாமதமாகி வருகிறது. ஆகவே, உடனடியாக அவர்களுடைய பதவிகளை ரெகுலரைஸ் செய்து, ஒழுங்குமுறைக்குக் கொண்டுவந்து அவர்களுக்கு ஊக்கத்தை அளிப்பதற்காக அரசு தனி நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: கனம் உறுப்பினர் சொல்வதுபோல் விசேஷ நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. விநாயகம்: சார், இந்தத் துறையிலே ஒரு சிலரைத் தாற்காலிகமாக வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்குப் பல ஆண்டுகளாக இப்படி ஊதிய உயர்வு இல்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், இவை சாங்க்ஷண்டு போஸ்டுகளாக இல்லாமலிருப்பதுதான், அவை சாங்க்ஷண்டு போஸ்ட்களாக இருந்தால் இந்தத் தொல்லை இல்லை. அந்தப் போஸ்ட்களை சாங்க்ஷன் செய்யாதது அரசாங்கத்தின் தவறு. ஆகையால் போஸ்ட்களை சாங்க்ஷன் செய்தபிறகுதான் அவர்களை உத்தியோகத்தில் நியமிக்க அரசாங்கம் வழி வகை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல், இது 1963 முதல் 1966 வரை தாற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டவர்களின நிலைமையாகும். இனிமேல் சாங்க்ஷன் செய்யப் பட்ட இடத்தில்தான் நியமனம் செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கனம் உறுப்பினர் திரு விநாயகம் அவர்கள், "போஸ்ட்களை சாங்க்ஷன் செய்யாதது அரசாங்கத்தின் தவறு" என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது குற்றச்சாட்டு ஆகும். கேள்வி நேரத்தில் குற்றச்சாட்டே இருக்கக்கூடாது.

திரு. கே. விநாயகம்: கேள்வி நேரத்தில் அரசாங்கத்திடமிருந்து விளக்கத்தைத்தான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அரசாங்கம் செய்தது தவறு என்று குற்றஞ்சாட்டுகிற முறையில் கேள்வி கேட்கக்கூடாது. கேள்வி நேரத்தில் குற்றச்சாட்டே கூடாது.

1969 மார்ச் 18]

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்: அம்மாதிரி தற்காலிகமாக நியமிக்கப்படுகிறவர்கள் எத்தனை ஆண்டுகளில் ரெகுலரைஸ் செய்யப்படுகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அதற்கான விவரம் என்னிடம் தற்போது இல்லை.

திரு. சி. கோவிந்தராசன்: தலைவர் அவர்களே, சாங்ஷன்டு போஸ்ட், சாங்ஷன் ஆகாத போஸ்ட் என்று சொல்லப்படுகிறது. 1963-ம் ஆண்டிலிருந்து இப்படி தற்காலிகமாக அந்த உதவிப் பொறியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படியானால், சாங்ஷன்டு போஸ்டு என்று சொல்வது எந்த அடிப்படையில்? சாங்ஷன்டு போஸ்ட் ஆக இருக்கும்போது, அதை நிரந்தரமாக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அதுபற்றி விவரம் என்னிடம் தற்போது இல்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சார், இதை ரெகுலரைஸ் செய்யும்போது இவர்களுடைய ஸீனியாரிடி அடிப்படை பார்க்கப்படுமா? வேறு முறைகள் கையாளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஸீனியாரிடி, தகுதி ஆகியவற்றையெல்லாம் கவனித்து பப்ளிக் சர்விஸ் கமிஷன் செலக்ஷன் செய்த பிறகு நிரந்தரமாக்கப்படும்.

திரு. என். வரதராஜன்: தலைவர் அவர்களே, தொழில் நுணுக்கத் துறையைச் சேர்ந்துள்ள இப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் அதனுடைய தலைமைச் செயலாளர் என்பவர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக இருப்பதால் நடைமுறையில் சில முடிவுகளுக்கு வரும்போது சிக்கல் ஏற்படுகிறது. விவசாயம், பொதுப்பணித் துறை போன்ற தொழில் நுணுக்கம் மிகுந்த துறைகளில் அத்துறை நிபுணர்கள் தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கவேண்டும் என்ற ஆலோசனை அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இக் கேள்வி மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்புடையதாக இல்லை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: சார், கல்லூரியில் படித்துவிட்டு, இளைஞர்கள் நிறைய வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த வகையில் இந்த அரசாங்கம் வேலை கொடுக்க காரண்டி கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஏதேனும் திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மூலக் கேள்வி நெடுஞ்சாலைத் துறையைப் பற்றியது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: எந்த வகைகளில் கொடுக்கலாம் என்று கனம் உறுப்பினர் சொன்னால், அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: கடந்த ஆட்சி காலத்திலேயே அதிக நாளாக தாமதப்படுத்தப் பட்டுவிட்டது, இப்பொழுது ரெகுலரைஸ் பண்ணிய பிறகு அர்ரியர்ஸ் ஆஃப் பே எந்த ஆண்டிலிருந்து தருவதாக சர்க்காருக்கு உத்தேசம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ரெகுலரைஸ் செய்யப்பட்டால் கனம் உறுப்பினருக்குத் தெரியும், அர்ரியர்ஸ் ஆஃப் பே கொடுக்கப்படும் என்பது.

[1969 மார்ச் 18

திரு. க. ந. இராமச்சந்திரன்: எம். பி. எஸ். ஸி-யில் எத்தனை விழுக்காடு ஏற்பட்டது? சர்வீஸுக்கு ரெக்ரூட் செய்யப்பட்டதில் எவ்வளவு விழுக்காடு, எவ்வளவு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தயவுசெய்து தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, நெடுஞ்சாலைத் துறையில் இருக்கும் மைனர் இர்ரிகேஷன் ஓவர்சியர்கள் ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகியும் ரெகுலரைஸ் செய்யப்படாததால், சம்பள உயர்வு, சர்க்கார் சலுகைகள் கிடைக்காமல் இருப்பதால், அவர்களுடைய சர்வீஸை ரெகுலரைஸ் செய்ய முடியுமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பில்லை. தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. ஏ. எம். ராஜா: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கொடுத்த பதிலிலே 63-லிருந்து இன்று வரை நிறைய அஸிஸ்டெண்ட் எஞ்ஜினியர் ரெகுலரைஸ் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள் என்றார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது ஏ. ஈ-கள் டைரக்ட் ரெக்ரூட் செய்வதை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, கீழேயிருந்து பிரமோஷன் பேரில் வருகிறவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க டைரக்ட் ரெக்ரூட்மெண்டை நிறுத்திவைக்க முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஏற்கனவே அதைப் பற்றி விதி முறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றை அனுசரித்து நாமினேஷன்கள் செய்யப்படுகின்றன. கனம் உறுப்பினருடைய கருத்தையும் பரிசீலிக்கலாம்.

பழனியாண்டவர் ஓடைத் திட்டம்

* 378 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன்: மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

மதுரை மாவட்டத்தில் வாடிப்பட்டிக்கருகில் போடப்பட்ட பழனியாண்டவர் ஓடைத் திட்டம் எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இச் செயற்குறிப்பு வருவாய் ஆயத் (உணவு உற்பத்தி)தால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஏ. முனியாண்டி: தலைவர் அவர்களே, அது மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியாக இருப்பதால், உடனடியாக அதை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அதைப் பரிசீலித்து வருகிறோம். பரிசீலனை முடிந்த பிறகு தேவையென்று கருதினால், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ஆர். கருப்பையா: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்திற்கு ஆகக்கூடிய மதிப்பீடு எவ்வளவு என்று அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இத் திட்டத்திற்கு மதிப்பீடு ரூ. 2,10,000.

Purchase of tar from Neyveli Project

* 379 Q.—THIRU N. S. V. CHITHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Highways Department has given up purchasing tar produced at Neyveli Projects?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The Neyveli Lignite Corporation which was approached by this State Government for installing a commercial road tar manufacturing plant by the Corporation at Neyveli have stated that they are not interested in starting such a plant, as, in their view, the final product cost will not be competitive with the commercially available bitumen. Hence the question of purchasing tar from Neyveli Lignite Corporation does not arise.

THIRU K. VINAYAKAM : Where does the Government now purchase the tar required for Government purposes and at what competitive rates they are selling the tar to the Government?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அதைப் பற்றிக் குறிப்பு என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: சார், இந்த நெய்வேலித் திட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால், நம் பெரு மதிப்பிற்குரிய காமராஜ நாடார் அவர்கள் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று இந்த திட்டம் ஆரம்பித்தால், எங்குமே மண் ரோடே இருக்காது, மெடல் ரோடே இருக்காது, எல்லா இடத்திலும் டார் ரோடுதான் இருக்கும் என்று அந்த அளவிற்குப் பேசினார்களே, அந்த அளவில் உபயோகிக்க ரொம்பக் குறைந்த அளவில் நாமே உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நிலை ஏற்படும் என்று சொன்னார்களே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வியைக் கேளுங்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: அதற்கு வருகிறேன், அப்படிச் சொன்னார்களே, இப்பொழுது குறைந்த விலையில் ஏன் கிடைக்கவில்லை என்ன சமாசாரம், என்ன காரணம் என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அவர் அப்பொழுது சொன்னதற்கு நான் பதில் சொல்ல முடியாது.

திரு. இல. பலராமன்: சார், நெய்வேலி கார்ப்பரேஷன் மூலமாக இங்கே உபபொருள் என்ற வகையில் டார் உற்பத்திசெய்ய தனிப்பட்ட முறையில் தமிழகத்தில் ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைத்து உற்பத்தி செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அது போன்ற செயற் குறிப்பு தற்போது இல்லை.

திரு. என். வரதராஜன்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய மத்திய சர்க்காரின் பொதுத்துறை நிறுவனத்தில் நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்கு மாநிலப் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஆலோசனைக் குழுவை அமைக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு மாநில சர்க்கார் சிபாரிசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நெய்வேலியில் மட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்காரின் பொதுத் துறை நிறுவனங்களிலெல்லாம் நஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு அது ஒரு பெரிய பொருளாதாரப்

பிரச்சினையாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு மறைந்த முதல் அமைச்சர், அண்ணா அவர்கள் கடந்த இரண்டு வருஷமாக டெல்லி அரசிடத்தில் வருஷந்தோறும், வரி விதிக்கும்போது, அப்படி வரி விதிப்பதற்குப் பதிலாக, பொதுத் துறைகளில் உள்ள நிறுவனங்களில் லாபம் வந்தால் வரி விதிக்க வேண்டிய அவசியமே இருக்காது, அந்த முறையில் மத்திய சர்க்கார் தெளிவாகக் கவனம் செலுத்தினால், அந்தத் துறையில் சரியாக அமைக்க பயன்படும் என்று கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. டி. மார்டின்: ஸ்பீக்கர் சார், நெய்வேலியில் எந்த வருஷத்தில் தார் உற்பத்தி செய்தார்கள்? அதனுடைய காஸ்ட் என்ன, அதை யார் நிர்ணயம் செய்தார்கள், எந்த வகையில் வித்தியாசம் வருகிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அதைப் பற்றி ஒரு தனிக் கேள்வி எழுப்பினால், நெய்வேலி கார்ப்பொரேஷனோடு தொடர்பு கொண்டு, எல்லா விவரங்களையும் இந்தச் சபையில் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: தலைவர் அவர்களே, மத்திய சர்க்கார் பொதுத் துறையில் ஏராளமான பணத்தைப் போடுவதால், ஒவ்வொரு தடவையும் வரி போட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மூலக் கேள்வி, தார் சம்பந்தப் பட்டது. அது சம்பந்தமாகக் கேள்வி கேளுங்கள்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: அமைச்சர் சொன்னதற்கு விளக்கம் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் சொன்னதற்கெல்லாம் விளக்கம் கேட்க முடியாது. அடுத்து, திரு. கோதண்டராமய்யா.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: What is the total quantity of tar required for our State for each year?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: My Friend may put a separate question.

திரு. கே. விநாயகம்: சார், இருக்கிற கேள்வி தார் என்ன விலைக்கு நமக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்பது பற்றி. அவர்கள் விளக்கம் தந்தார்கள் அதிலே மத்திய சர்க்காரைப் பற்றியெல்லாம் கருத்து சொல்வதற்கு இந்த மேடையைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதை விட்டு விடவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கேள்வியைக் கேளுங்கள்.

திரு. கே. விநாயகம்: அதுதான் கேட்கிறேன். தார் வேண்டுமென்று நம்முடைய சர்க்கார் கேட்டதா? அவர்கள் உற்பத்திசெய்து விலை அதிகம் என்று சொன்னார்களா? அல்லது உற்பத்தியே செய்யாமல் சொன்னார்களா? இந்த கேள்விக்கு என்ன பதில் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மறுபடியும் என்னுடைய பதிலைப் படித்து விடுகிறேன்.

The Neyveli Lignite Corporation which was approached by this State Government for installing a commercial road tar manufacturing plant by the Corporation at Neyveli have stated that they are not interested in starting such a plant as, in their view, the final product cost will not be competitive with the commercially available bitumen. Hence the question of purchasing tar from Neyveli Lignite Corporation does not arise.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: ஐயா, தனியார் துறையின்மீது வைத்துள்ள காதலின் காரணமாகத்தான், இந்த நிர்வாகிகள் சரியான முறையில் நிர்வாகம் செய்யாமல் இம்மாதிரியான நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, நிர்வாகத் துறையை மாற்றி அமைத்து, திறமையோடு நடத்த மத்திய சர்க்காரோடு யோசனை செய்ய நம் அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது வேறு கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அது மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பில் இருக்கிறது. இந்த யோசனையைச் சொல்ல எங்களுக்கு ஆட்சேபணையில்லை.

Electricity grid station at Hosur

* 380 *Q.*—THIRU B. VENKATASWAMY : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether there is any proposal to construct an electricity grid station at Hosur in Dharmapuri district?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: இல்லை.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, from the answer given by the Minister, I understand that there is no proposal to construct an electricity grid station at Hosur. But one year back I read in "The Hindu" that there was a proposal to construct a grid station at Hosur. Has this Government proposed any alternative system to store the electricity that we are getting from the Mysore State?

THE HON. THIRU O. P. RAMAN : Already there is a station working with a capacity of 32/11 Kw. Therefore at present there is no proposal either to establish a new sub-station or to upgrade the previous one.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : At present there is a power station at Karimangalam in Dharmapuri district. Dharmapuri district is a very backward area and thousands of wells have to be supplied with electric pumpsets. Because the power available at Karimangalam is not sufficient and as there is failure of power frequently, construction of a grid station at Hosur will be advantageous. The power also enters from Mysore State to Madras State through Hosur. Considering this, will the Government consider the proposal?

THE HON. THIRU O. P. RAMAN : If it is a reasonable demand, let the matter be intimated to the Government and it will be considered.

Burma market

* 369 *Q.*—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the customs administration has sought the assistance of the Madras Police for raiding the "Burma market" in the First Line Beach, Madras, during 1967–68?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இல்லை, ஐயா.

முற்பகல் 9–30

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை ஃபர்ஸ்ட் லைன் பீச்சிலுள்ள பர்மா அகதிகள் வைத்து இருக்கும் கடைகளை, சுங்க இலாகா அதிகாரிகள் சென்னை போலீஸ் உதவியோடுதான் சோதிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவர் அவர்களே, எந்த நேரத்திலேயும் சென்னை போலீஸ் உதவியை சுங்க இலாகா அதிகாரிகள் நாடவில்லை என்பதாக அடிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆஃப் போலீஸ் நமக்கு விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சுங்க இலாகா அதிகாரிகளுக்கு என்று சில அதிகாரம் இருக்கிறது. நம்முடைய உதவியை அவர்கள் நாடியதில்லை.

திரு. டி. மார்ட்டின்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னையி லுள்ள பர்மா அகதிகள் வைத்திருக்கும் கடைகள் டெம்பரரி ஷெட்டாக இருக்கிற காரணத்தால் அவர்களுடைய பொருள்கள் களவு செய்யப் படுவதாகவும் அந்த இடத்தில் ஏராளமான திருட்டுக்கள் நடைபெறுவ தாகவும் சொல்கிறார்களே, அவர்களுக்கு பர்மனென்ட் ஷெட் கட்டிக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவர் அவர்களே பர்மா அகதிகளுக்கு நிரந்தரமாகக் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது வேறு பிரச்சினை, அந்த இடத்திலே என்ன செய்வது என்பது வேறு பிரச்சினை. அந்த இடத்தில் கடைகள் இருப்பதை யாருமே விரும்ப வில்லை. பர்மா அகதிகளிடத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய பரிவு உணர்ச்சி இருக்கிறது என்பது வேறு, அவர்கள் நெடுஞ்சாலையை ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற பிரச்சினை வேறு. அவர்களுக்கு வேண்டி யவைகளைச் செய்து கொடுக்கத் தனியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் படும்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமீபத்திலே பர்மா அகதிகளின் கடைகளிலே கஸ்டம்ஸ் அதிகாரிகள் போலீசை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய சாமான்களைப் பறிமுதல் செய்துகொண்டு போனார்கள் என்ற புகார் அமைச்சரவைக்கு வந்ததா? அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவர் அவர்களே, 1969-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 14-ம் தேதியன்று 11 மணிக்கு கஸ்டம்ஸ் அதிகாரிகள் ஏறக்குறைய 500 கடைகளில் புகுந்து பல பொருள்களைப் பறிமுதல் செய்ததாக உள்துறை அமைச்சகத்திற்கு தந்தி ஒன்று வந்தது. அந்தத் தந்தியில், "சுங்க அதிகாரிகள் பல பொருள் களைப் பறிமுதல் செய்து எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அந்தப் பொருள்களைத் திரும்ப வாங்கித்தர வேண்டும், நாங்கள் மீண்டும் தொழில் செய்யவேண்டும்" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. சுங்கத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கென்று தனியாகச் செயல் படும் சுதந்திரம் உண்டு. அவர்களுக்கென்று சில அதிகாரங்கள் தரப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் துறையினர் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் நாம் தலையிடுவதற்கில்லை. இந்தத் தந்தியை உள்துறை அதிகாரிகள் சுங்கத் துறை அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி வைத்து, அதன்மீது உரிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பர்மாவிலிருந்து அகதிகளாக வந்து அரசாங்க உதவியுடன் இவர்கள் வியாபாரம் செய்து வருகிறார்கள். அந்த இடத்தில் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்து, நிரந்தரமாக வியாபாரம் செய்துகொள்ள வாய்ப்பு இல்லை யென்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் நிரந்தரமாக வியாபாரம் செய்ய ஓர் இடத்தை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, வாய்ப்பு இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அதைவிட தகுதியான இடங்கள், வாய்ப்பான இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த இடங்களுக்கு அவர்கள் செல்ல மறுக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் கோட்டை வரையில் தங்களுடைய வியாபாரத்தை விஸ்தரித்துக்கொண்டு வரும் படியான நிலைமையாக, அவர்களுடைய பிரச்சினை மாறிக்கொண்டிருக் கிறது. பர்மா அகதிகளுடைய பிரச்சினை மட்டுமல்ல, அவர்கள் உரிய காரியங்களில் ஈடுபட்டு அவர்களுடைய நல்வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்ற வழியில் தனி இலாகா ஒன்று செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Are the Government aware of the fact that the Customs Department has no jurisdiction over the Burma market which is situated outside the limits of the Customs Department. So, Sir, the raid is illegal. In that case, will this Government desist from helping them with our Police force ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் பெரிய வழக்கறிஞர். சட்ட விரோதமானது என்பதல்ல. இதைப்பற்றி வழக்கு மன்றத்தில் வாதாடிக் கொள்ளலாம். கஸ்டம்ஸ் அதிகாரிகள் எங்கு வேண்டுமானாலும் போய் சோதனையிடலாம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி இது சட்ட விரோதமான தல்ல. கப்பலிலிருந்து வரும் சாமான்கள் கள்ளத்தனமாக இந்தக் கடைகளுக்கு வந்து விடுகின்றன என்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் சோதனையிடுகிறார்கள். கப்பலிலே வரும்படியான ''ஸ்மக்லிங் கூட்ஸ்'' எல்லாம் இந்த பஜாரில் இருப்பதாக அவர்களுக்குத் தெரிந்து, வந்து சோதனையிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கென்று தனி அதிகார வரம்பு இருக் கிறது. இது சட்ட விரோதம் அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பர்மாவி லிருந்து வந்த அகதிகள் இங்கு கடை வைத்து வியாபாரம் செய்ததற்குப் பிறகு இங்குள்ள பெரிய ஷாப் கடைகளில் வியாபாரம் குறைந்துவிட்ட காரணத்தால் அவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்குப் புகார் செய்து அதன் பிறகு சுங்க அதிகாரிகள் சோதனையிட்டு கள்ளச் சாமான்களை எடுத்துச் சென்றதாக நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு பர்மா அகதிகளின்மேல் இருக்கிற பரிவு உணர்ச்சியைப் பாராட்டுகிறேன். அரசாங்கத்திற்கும் அவர்களின்மேல் பரிவு உணர்ச்சி இருக்கிறது. அங்குள்ள கடைகளில் வெளிநாட்டுச் சாமான்கள் இருக்கின்றன. இந்தச் சாமான்கள் கள்ளத்தனமாகக் கப்பலில் வந்தவை என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். கடைக்காரர்களைக் கேட்டால், வெளிநாட்டுப் பிரயாணிகள் சுங்க வரிகளைக் கட்டிவிட்ட பிறகு எங்களுக்கு விற்கப்பட்ட பொருள்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சிங்கப்பூர் பிரயாணிகளிடத்தில் நாங்கள் வாங்கிய பொருள்கள் என்று கடைக் காரர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படி கடைக்காரர்கள் வாங்கியதற்கான தஸ்தாவேஜுகள் எதுவும் வைத்திருக்கவில்லை. அந்தப் பொருள்கள் எல்லாம் திருட்டுத்தனமாகத்தான் வந்தவை என்று அதிகாரிகள் புகார் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அதிகாரிகள் நடந்துகொண்டது அத்துமீறிய சம்பவம் என்று சொல்லமுடியவில்லை. அவர்களுக்குள்ள அதிகாரத்தின் மீது அவர்கள் சோதனையிடுகிறார்கள். அதிகாரிகள் நடந்துகொண்டது நியாயம் இல்லையென்ற எந்தவிதமான தகவலும் கொடுக்கவில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பர்மாவிலே நல்லபடியாக வாழ்ந்து, இங்கே வந்து அவதிப்படக்கூடிய பர்மா அகதிகளுக்குப் பரிவு காட்டுகிறோம்; சர்க்கார் பரிவு காட்டுகிறது

என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் சாமான்களை சுங்க அதிகாரிகள் பறிமுதல் செய்வது மாத்திரமல்ல, ஸேல்ஸ்-டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டும் அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறதே, புதிய கடைகளை அவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கும் வரையி லாவது, அந்த அதிகாரிகளைக் கொஞ்சம் நெளிவு சுளுவாக இருக்கும்படி சொல்லமுடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஸேல்ஸ்-டாக்ஸ் அதிகாரிகள் கொஞ்சம் நெளிவு சுளுவாக இருக்கிற காரணத்தால்தான் அரசாங்கம் நடத்துவதற்கு வேண்டிய நிதி ஆதாரங் களைத் தேடிக்கொடுத்து வருகிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் நினைக்கிற மாதிரி கெடுபிடி செய்யக்கூடாது என்கிற நேரத்தில் அரசாங்கத்திற்கு நியாயமாகச் சேர வேண்டியது போய்விடக்கூடாது என்பதற்காக அதி காரிகள் செயல்படுகிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கும் அரசாங்கத்தின்பால் அக்கறை இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்குச் சேரவேண்டியதைச் சரியாக வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் சிலர் அரசாங்கத்திற்குச் சேரவேண்டியதைக் கொடுக்காமல், ஏமாற்றல் செய்வதையும் அரசாங்கம் அனுமதிக்காது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தாசில்தார்களுக்கு ஜீப் கார் வழங்கல்

***370 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் :** மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

ஒவ்வொரு தாலுகா தாசில்தார்களுக்கும் ஜீப் கார் வழங்குவ தென்று சென்னையில் நடைபெற்ற கலெக்டர்கள் மாநாட்டில் செய்யப் பட்ட முடிவு அமல் நடத்தப்பட்டுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியன் களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற ஜீப்புகள் அடிக்கடி கலெக்டர் அலுவலகத் திற்கும், தாசில்தார் அலுவலகத்திற்கும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. அதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ? மேலும் அரசாங்க ஜீப்புகள் அடிக்கடி ரிப்பேர் ஆகிப்போகிறது. அவற்றை அந்த அந்த மாவட்ட அளவிலேயே ரிப்பேர் செய்து பராமரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பட்டுக்கோட்டைக்கு வழி என்ன என்பது கேள்வி. கொட்டைப்பாக்கு என்ன விலை என்று இராம மூர்த்தி கேட்கிறார்.

திரு. ஜெ. பெள்ளி கவுடர் : தாலுக்கா அலுவலகங்களில்..........

திரு. க. இராமமூர்த்தி எழுந்தார்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன், கேள்வி நேரத்தில் இல்லை.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, it is not personal explanation. The Hon. Minister has made an insinuation.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, it is not an insinuation.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, If the Hon'ble Minister has no answer, let him say he has no answer. But, he has no business to insinuate me.

1969 மார்ச் 18]

திரு. ஜெ. பெள்ளி கவுடர்: தாலுக்கா அலுவலகங்களில் மிக முக்கியமான வேலைகள் அதிகமாகிவிட்டதனால், பலவிடங்களைச் சென்று பார்வையிட தாசில்தார்களுக்கு ஜீப் வழங்கும் காரியம் எத்தனை மாதங்களில் அமுலுக்கு வரும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்தத் திட்டம் பழைய அரசாங்கத்தாரால் ஏற்கப்பட்டது. நமது மாநிலத்தில் மொத்தம் 113 தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்கள். வருடத்திற்கு ஐந்து லட்சம் என்று இது வரை ஒதுக்கி ஜீப் வாங்கப்பட்டு 19 பேர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இந்த ஆண்டு 6 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஜீப் வாங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி: 25 பஞ்சாயத்துக்கள் கொண்ட யூனியனுக்கு ஜீப் வழங்கப்படுகிறது. அப்படி இருக்க, 75,100 ரெவின்யூ வட்டங்களைச் சேர்ந்த தாசில்தார்களுக்கு ஜீப் வழங்கினால்தான் செம்மையாகக் காரியங்களைச் செய்ய முடியும். உடனடியாக எல்லோருக்கும் ஜீப் வழங்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் உறுப்பினருடைய கருத்து முழுவதையும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அதன் அவசியத்தை, அவசரத்தை உணர்ந்துதான் புதியதாக ஜீப்கள் வாங்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதோடு கூட அனிமல் ஹஸ்பெண்டரி, பிஷ்ஷரீஸ் போன்ற இலாக்காக்களில் உள்ள ஜீப்களையும் எடுத்துக்கொள்ள உத்தர விட்டிருக்கிறோம்.

திரு. இரா. சௌந்தரராஜ மூப்பனார்: தாலுக்காவில் பணிபுரிகிற தாசில்தார் அடிக்கடி வட்டார வளர்ச்சி வேலை கெடுகிற அளவுக்கு ஜீப்புகளை எடுத்துப்போகிறார்கள், அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் திரு. இராமமூர்த்தி கேள்வி கேட்டார்கள். அதற்குப் பதில் அளிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: முன்பு சொன்ன பதிலே தான் இதற்கும். பேஸ்டு ப்ரொக்கிராமாக தாசில்தார்கள் எல்லோருக்கும் ஜீப் வழங்கப்பட்டுவிட்டால் இதற்கு அவசியம் இராது.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: எல்லா மாவட்டங்களில் உள்ள தாசில்தார்களுக்கு உடனடியாக ஜீப் கொடுத்துவிட முடியாது என்ற உண்மையை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒதுக்கப்படுகிற ஜீப்புக்களைக்கூட மாவட்ட ஆணையாளர் கண்காணிப்பில் வைத்து அவசியமான காரியங்களுக்குத் தேவைப்படுகிறபோது எடுத்துச் செல்லும் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்த யோசனை நடைமுறைக்கு ஒத்து வராது. ஒவ்வொரு தாசில்தாரும் ஒரு ஜீப் வைத்துக் கொள்ளலாம். சினிமாக் கொட்டகையிலும், நகைக் கடைகளிலும் ஜீப் இருக்கிற நிலையை மாற்றி புதிய ஜீப்கள் வாங்குவதோடுகூட, அங்கங்கே இருக்கிற ஜீப்புகளையும் பகிர்ந்துகொண்டு அவசியமான பொறுப்புக்களை நிறைவேற்ற ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கண்டெம்டு ஜீப்புகளை வாங்கி வழங்குகிறார்கள். அதுபோல இப்போதும் மிலிடரி ஏலத்தில் எடுத்துக்கொடுக்கப்போகிறார்களா? அல்லது புதிய ஜீப்புக்களை வாங்கி அளிக்கப்போகிறார்களா? புதிய ஜீப்புகள் வாங்கினால் சரியான முறையில் அவற்றைப் பாமரித்து வரவும் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கேள்வியில் உள்ள நல்ல கருத்துக்களைப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. சி. நஞ்சன் : தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூர் பகுதி மலைப் பிரதேசமான பகுதி. அந்த வட்டார தாசில் தாருக்கு ஜீப் வசதி கிடையாது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒரு ஜீப் இருந்தது. அது அடிக்கடி ரிப்பேர் ஆகி வந்தது, அதையும் கண்டெம் செய்துவிட்டார்கள். அந்த ஏரியாவில் இப்போது ஜீப்பே இல்லை. ஆகவே, அந்த வட்டாரத்தில் நல்ல முறையில் சேவை செய்ய தாசில்தாருக்கு உதவியாக உடனே ஜீப் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது நல்ல கோரிக்கை. உடனடியாகக் கவனிக்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்ட அரசு ஊழியர்களுக்கு மாரிக்காலப்படி

*371 **வினு.—திரு. கே. போஜன் :** மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா ?

(அ) நீலகிரி மாவட்டத்தில் பணிபுரியும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட குளிர்கால படி, உதகை, குன்னூர், கோத்தகிரி ஆகிய மூன்று நகரங்களில் மட்டும் பணிபுரியும் அரசு ஊழியர்கட்கு வழங்கப் பட்டுள்ளதென்பது உண்மையா ?

(இ) ஆம் என்றால், மற்ற கிராமப் பகுதிகளில் பணிபுரியும் ஊழியர் களுக்கும் வழங்கப்படாமைக்குக் காரணம் யாது ?

(உ) அந்த ஊழியர்களுக்கும் இந்தக் குளிர்கால படி கிடைக்க வழிவகை செய்யும் உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ), (இ), (உ)—உதகை, கோத்தகிரி, குன்னூர், கோடைக்கானல் ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசு பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் மாரிக்காலப் படி 1,000 மீட்டர் உயரத்திலே உள்ள மலைப் பகுதிகளில் பணியாற்றும் அரசு பணியாளர்களுக்கும் 68—69 மாரிக்காலம் முதல் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. போஜன் : இப்போது கொடுக்கப்படுகிற விண்டர் அலவன்சு உதகை, கோத்தகிரி, குன்னூர் போன்ற நகரங்களில் உள்ளவர்களுக்குத் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. பனி என்பது இங்கேமட்டும்தான் பெய்கிறது என்பதல்ல. நீலகிரி மாவட்டம் முழுவதுமே இருக்கிறது. ஆகவே மற்ற எல்லா இடங்களிலும் உள்ள அத்தனை அலுவலர்களுக்கும் கொடுக்கப் படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கேள்வி கேட்டு நான்கு மாதங்களுக்குமேல் ஆகிவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். முன்பு உதகை கோத்தகிரி, குன்னூர், கோடைக்கானல் போன்ற நகரங்களுக்குத்தான் இருந்தது. ஆனல், 69-ல் 1,000 மீட்டர் உயரத்திற்கு மேல் உள்ள எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டுவிட்டது. கூடலூர், கீழ்கோத்த கிரி, மஞ்சூர், நடுவட்டம் இன்னும் வால்பாறை போன்ற எல்லா இடங் களிலும்—ஆயிரம் மீட்டர் உயரத்திற்குமேல் உள்ள பிரதேசத்தில் இருக்கும் அலுவலர்கள் எல்லோரும் இந்த அலவன்சு பெறுகிறார்கள். ஊருக்குப் போனவுடன் கூடக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

திரு. ஜெ. பெள்ளி கவுடர் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குளிர் காலப் படியைக் கொடுப்பதில் நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுப்பதில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிலபேர் களுக்குக் கிடைக்கிறது. சிலபேர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னர்கள். அப்படிக் கொடுக்கிறபொழுது மலையினுடைய கணக்கை எடுக்கும்பொழுது 5,000 ; 3,000 ; 2,000 என்ற அளவை வைத்துப் படிப்படியாக அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

1969 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எனக்கு அப்படியொன்றும் தகவல் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமை உண்மையிலேயே இருந்தால் அதுபற்றி அங்குள்ள அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்லலாம். இன்னும் பெரிய விவகாரமாக இருந்தால் அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அரசாங்கம் கவனிக்கலாம்.

திரு. கே. விநாயகம் : 1000 மீட்டருக்கு மேலேதான் குளிர் அடிக்கிறது; என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்தா? 1,000-க்கு 10-க்கு கீழே 990-ல் குளிர் இல்லை என்று அர்த்தமா? 1,000-க்கு கீழே எத்தனை கிராமங்கள் பட்டணங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கும் என்ன நிவாரணம் தரப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி அவ்வளவு நியாயமான கேள்வியல்ல. ஆயிரம் என்பதில் சில வரம்புகளைக் கட்டுகிறோம். 1,000 மீட்டர் என்பது ஒரு எல்லைக்கோடு. அதற்குக் கீழே 999-க்கு இல்லையா என்று சொன்னால் எங்கே போய் விடும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். 999-க்குக் கொடுத்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் 998-க்கு இல்லையா என்று கேட்பார்கள். எனவே சில வரம்பு முறைகளுக்கு விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு இயங்குகிறோம். அவர்களுக்கு அந்த வகையில் சில செலவுகள் ஏற்படும் என்பதற்காக அரசாங்கம் இதை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு விநாயகம் அவர்கள் மலை ஏறட்டுமே! (சிரிப்பு).

திரு. கே. விநாயகம்: மலையிலே ஏறுவது என்பது பிரச்னையல்ல. கேள்விதான், இப்பொழுது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் உங்களைக் கூப்பிடவில்லை.

திரு. டி. மார்டின் : ஸ்பீக்கர் சார், இந்த விண்டர் அலவன்ஸ் எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு அந்த ஊழியர்களுக்கு கம்பளிப் போர்வையாவது வாங்கிக்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு விண்டர் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: விண்டர் அலவன்ஸ் என்பது அடிப்படைச் சம்பளம் 750 ரூபாய்க்கு மேற்படாதவர்களுக்கு 10 சதவீதம்

10 per cent of pay subject to a minimum of Rs. 10 and maximum of Rs. 25.

என்ற அளவிலே நான்கு மாதங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

four months from 16th November of the year to 15th March of the subsequent year.

இப்படி நான்கு மாதங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. 750 ரூபாய்க்கு மேல் அடிப்படைச் சம்பளம் இருக்கிறவர்களுக்கு

amount by which pay falls short of Rs. 775.

என்ற அளவிலே கொடுக்கப்படுகிறது.

இராமநாதபுரத்தை இரு மாவட்டங்களாக்குதல்

* 372 வினா—திரு என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா?

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும் செயற் குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தற்பொழுது அந்தச் செயற்குறிப்பு இல்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: இந்த இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை கடந்த 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே இருந்து வருகிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? இன்றைக்கும் இந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அத்தனை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் இதை ஆதரிப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்தப் பிரச்னை இருப்பது தெரியும். அதற்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்பதிலே அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இருக்கிறது. உறுப்பினர் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் கடைசியாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள், எல்லோரும் ஆதரிப்பார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னதிலே தற்பொழுது சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொன்றைச் சொல்கிறார்கள் இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பன் அவர்கள் பிரித்தால் ராமநாதபுரம் தலைநகராக அமையவேண்டும் அல்லது மண்டபம் அமையவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் சீனிவாசன் தொகுதியைச் சேர்ந்த வர்த்தக சங்கத்துக்காரர்கள் அதை இரண்டாகப் பிரித்து கோவில்பட்டித் தாலுகாவையும் அங்கிருந்து பிரித்து விருதுநகரோடு சேர்த்து விருதுநகரைத் தலைநகரமாக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சிவகாசி முனிசிபாலிட்டியைச் சேர்ந்தவர்களும், ராஜபாளையம் முனிசிபாலிட்டியைச் சேர்ந்தவர்களும் ராமநாதபுரத்தைத் தலைநகராக வைக்காதீர்கள். அப்படி வைத்தால் 130, மைல், 140 மைல் தூரம் ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். சிவகங்கையைச் சேர்ந்தவர்களுடைய கோரிக்கை என்னவென்றால் சிவகங்கைதான் லாயக்கான இடம். அங்கே பல மாவட்டத் தலைமை அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன, எனவே அங்கேதான் அமையமுடியும் என்ற கோரிக்கையை வைக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் பல கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. இதற்குப் பரிகாரம் காணவேண்டுமென்பது எல்லோருடைய கடமையும் ஆகும்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜு: இந்த ஜில்லா கிழக்கே வங்காள விரிகுடாவிலேயிருந்து இந்தப் பக்கம் கேரளா பார்டர் வரை டச் பண்ணுகிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இரண்டாகப் பிரித்து கிழக்கு மேற்கு என்று இரண்டாகப் பிரித்து புதிய தலைநகரம் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு சீட்டு எழுதிப் போட்டு குலுக்கும் முறையில் தேர்ந்தெடுத்துவிடக்கூடிய முறையை கையாள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இது திருவுளச்சீட்டு அரசாங்கமல்ல. ரெவின்யூ போர்டு மாதிரி இதுவும் ராபர்ட் கிளைவ் காலத்திலிருந்து இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்தக் காலத்திலேயிருந்து மதுரையைத்தான் தலைநகரமாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஜமீன்தார்கள் அடிமைப்படுத்திவிட்டு குத்தகை வாங்கிக்கொண்டிருந்த காலம் அது. அப்படித்தான் எல்லா அமைப்புகளும் இராமநாதபுரத்திலே இருக்கின்றன. நில உறவு முறைகள், ஜமீன் முறைகள் எல்லாமே அப்படித்தான் இருக்கின்றன. இருநூறு வருஷமாக இருந்து வருகின்ற முறையை மாற்றுவதிலே காலதாமதம் ஏற்படும். திருவுளச் சீட்டை நம்பவில்லை உங்களுடைய திருவுள்ளத்தை நம்பி ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே தலைநகரம் அது எந்த இடமாக இருந்தாலும் அமைவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து. எல்லோருடைய யோசனைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் இதிலே முடிவெடுக்கும்.

1969 மார்ச் 18]

புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தினைப் பிரித்து அதிலிருந்து சில கூற்றங்களை (taluks) புதுக்கோட்டையுடன் சேர்த்து, புதுக்கோட்டை மாவட்டம் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசிற்கு எண்ணம் உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இராமநாதபுரத்தைப் பிரிக்கின்ற நேரத்திலே அவர்களுடைய புதுக்கோட்டை எங்கேயும் போய் விடாது. அது அங்கேதான் காவல் புரிந்துகொண்டிருக்கிறது. நல்ல முறையிலே அதுபற்றி அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கும்.

திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொருவரும் சுயநலமாக அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத்தான் சொல்வார்கள். அந்த ஜில்லாவில் உள்ள எல்லா மக்களுடைய சௌகரியத்தை முன்னிட்டும் இரண்டாக அதைப் பிரித்து நியாயமான முறையிலே அமைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் சீக்கிரமாக முயற்சி செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நான் முன்பே சொன்னேன். தவருக மன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் புரிந்துக்கொள்ளக்கூடாது, எல்லா மக்களும் அரசாங்கம் ஏதோ இந்தப் பிரச்னையைத் தள்ளிப் போடுகிறது என்றும் குற்றம் சொல்லக்கூடாது. ஒவ்வொருவர் சொல்வதிலும் நியாயம் இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு முகத்தோடு பார்க்கிருர்கள். இந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கிற பிரச்னை மட்டுமல்ல. 20 பிளாக்குகள் இருக்கிற மாவட்டம், தங்களுடைய கலெக்டர்கள், நிர்வாகங்கள் அத்தனையும் சேர்ந்து இருக்கிற பிரசனையோடு ஒருங்கிணைந்து செய்யப்பட வேண்டும். அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவில்லை என்பது தவறு. கலெக்டருடைய அறிக்கை கிடைத்திருக்கிறது. அதற்கு மேலே வருவாய்த்துறை வாரியமும் அதிலே இருக்கிற சங்கடங்களை ஆராய்ந்து விளக்கியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு நல்ல முடிவுகளை எடுப்பதுபற்றி அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. நீங்களும் சேர்ந்து ஒரு நல்ல முடிவை எடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். முற்பகல் 10-00

திரு. டி. தங்கப்பன்:—இராமநாதபுரம் மத்தியில் இல்லை என்று சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இராமநாதபுரத்திலிருந்து கச்சத் தீவு வரையில் 60 மைல் தூரம் இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் எல்லாத் தாலுகாக்களுக்கும் மத்தியில்தான் இருக்கிறது. திருப்பத்தூர் 60 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. விருதுநகரும் தூரத்தில் இல்லை. அதன் காரணமாகத்தான் வெள்ளையர்கள் அதைத் தலைநகரமாக வைத்தார்கள். ஆகவே, இப்போது இருப்பது போல் இராமநாதபுரத்தையே தலைநகரமாக வைத்துக்கொள்வது பற்றி அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் தலைநகர் இராமநாதபுரத்திலேயே இருக்க வேண்டுமென்பது அவ்வளவு சரியான வாதம் அல்ல. தென்னுற்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகரம் கடலூரில் இருக்கிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைநகரம் காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிறது. இராமநாதபுரத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் அபிவிருத்தி பெற வேண்டுமென்று திரு. தங்கப்பன் கருதுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். அங்கே அபிவிருத்திகள் நிரம்ப நடைபெற்றுத் தீர வேண்டும், சந்தேகம் இல்லை. தலைநகரை அங்கே அமைக்க வேண்டுமென்ருல் அங்கே அலுவலகங்களுக்கு வேண்டிய கட்டடங்கள், அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய இருப்பிடங்கள் எல்லாம் தேவை. ஏற்கனவே அங்கே குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையும் இருக்கிறது. ஆகவே, முன்பு செய்த அதே தவறை மீண்டும் செய்யக்கூடாது. இராமநாதபுரம் அபிவிருத்தி என்பது வேறு, தலைநகரம் எங்கே இருக்க வேண்டுமென்பது வேறு என்பதுதான் என்னுடைய அழுத்தமான கருத்து.

[1969 மார்ச் 18

வெல்லத்தின் மேல் பல முனை வரி.

* 373 வினா:—திரு. ஆர். கருப்பையா: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா.

(அ) வெல்லம், சர்க்கரைக்கு பலமுனை வரி இந்த ஆண்டு அரசினரால் போடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், இந்த வரியை நீக்கிவிடும் எண்ணம் அரசினருக்குண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) ஆம். 1968 ஜனவரி 1-ம் தேதி முதல் அரசாங்கம் பனைவெல்லம் தவிர, தூள் வெல்லம் கட்டி வெல்லம் முதலியவற்றிற்கு 3 சதவீதத்தில் பலமுனை வரி விதித்துள்ளது. சர்க்கரைக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) இல்லை.

திரு. ஆர். கருப்பையா: இந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் பொறுப்பை மதிப்பிற்குரிய காமராஜர் ஏற்றிருந்த நேரத்தில் வெல்லம் காய்ச்சுவது குடிசைத் தொழில் என்ற காரணத்தால் அதற்கு விற்பனை வரி இருக்கக்கூடாது என்று அதை நீக்கினார்கள். அயல் மாநிலங்களில் கூட இதற்கு வரி இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்தவுடன் மீண்டும் அதற்கு பலமுனை விற்பனை வரியைக் கொண்டு வந்தது நியாயமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நியாயம் என்று கருதித்தான் இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

திரு. இல. பலராமன்: வெல்லத்திற்கு விற்பனை வரி போட்டிருப்பதால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசு அறியுமா? இதைப் பற்றி வியாபாரிகள் நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்குத் தொடுத்தார்களே, அதனுடைய முடிவு என்னவாயிற்று?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வெல்லத்திற்கு முதலிலே வரி கிடையாது. இதிலே ஒரு மாதிரியாக லாபம் எல்லாம் வெளியே போகின்ற நிலை இருந்த காரணத்தாலும், அரசாங்கத்திற்கும் வருவாய் அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தாலும் இதற்கு வரி போடப்பட்டது. அவ்வாறு வரி போட இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு என்று ஹைகோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது.

திரு. கே. விநாயகம்: வெல்லத்திற்கு இதுவரை வரி இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது சிங்கிள் பாயிண்ட் டாக்ஸ் போடாமல் மல்டி பாயிண்ட் டாக்ஸ் போட்டதால் பல கட்டங்களிலே அதிகமாக வரி செலுத்த வேண்டிய நிலைமையிலே வெல்லம் நமது மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்லுவது குறைந்துவிட்டது என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: வெளி மாநிலங்களுக்குப் போகக்கூடாது என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் அடிப்படையான கொள்கை. இதற்காக மத்திய அரசாங்கத்துடன் போராடிக்கொண்டிருக்கிறோம். இத்தனை மைலுக்கு அப்பால் போனால் தடை செய்யவேண்டுமென்பதற்காக உத்தரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். வெளி மாநிலங்களுக்குப் போய்விடுவதால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு கிடைக்க வழி இல்லாமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்து இந்த வரிக்கு ஆதரவாகத்தான் இருக்கிறது.

1969 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்].

கவன ஈர்ப்பு

(அ) இராமநாதபுரம் பெரிய கண்மாயை தூர்வாரி மராமத்து செய்தல்.

திரு. தங்கப்பன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் தாலுக்கா பெரிய கண்மாய் தூர்ந்துபோய் வேளாண்மைக்குத் தண்ணீர்ப் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டு பயிர்கள் சாவியாகி விவசாயிகள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவதால், அக்கண்மாயைத் தூர்வாரி மராமத்து செய்யவேண்டிய அவசிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா. : இராமநாதபுரம் பெரிய கண்மாயைத் தூர் வாரிப் புனரமைக்கும் திட்டத்திற்கான மதிப்பீடும், வரை படங்களும் ரூபாய் பதினொரு லட்சத்து ஐம்பதாயிரத்திற்குத் தயாரிக்கப்பட்டு பொதுப்பணித் துறையினரின் பரிசீலனையிலுள்ளது. இது அரசுக்கு எட்டியதும் அது ஆலோசிக்கப் பெறும்.

திரு. டி. தங்கப்பன்: தலைவர் அவர்களே, அவசியத்தை முன்னிட்டு இந்த ஆண்டிலேயே அந்தக் கண்மாய் வேலைகளைத் துவக்க அரசு அங்கீகாரம் கொடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் அவசர அவசியத்தை முன்னிட்டு தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

(ஆ) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள நில அடைமான வங்கிகள் மூலம் கடன் வழங்கப்படாமை.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு நில அடைமான வங்கியின் மூலமாக ஒப்பளிக்கப்பட்டும் அதற்குண்டான தொகைகளை இதுவரை பட்டுவாடா செய்யாததைப் பற்றிய அவசர அவசியப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 1—4—1968 முதல் 15—2—1969 வரை நில அடைமான வங்கிகள் மூலமாக வழங்கப்படுவதற்கென ஒப்பளிக்கப்பட்ட நீண்ட காலக் கடன் தொகை ரூ. 122·43 இலட்சமாகும். இதையொட்டி 28—2—1969 வரை வழங்கப்பெற்ற கடன் தொகை ரூ. 72·59 இலட்சமாகும். அந்தத் தேதியில் வழங்கப் பெறாமல் இருந்த கடன்கள் தொகை ரூ. 49·85 இலட்சமாகும். இந்தத் தொகையினை நில அடைமான வங்கிகள் 31—3—1969-ம் தேதிக்குள் வழங்கிவிடும்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, சில சமயங்களில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டும் கூட பணம் வரவில்லை, காலதாமதமாகிறது என்ற நிலை இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இருந்த முறைப்படி இந்த மாதிரி பஞ்சாயத்துக்களில் காலதாமதம் ஆகிறது என்பதால்தான கூட்டுறவு அடைமான வங்கிகள் மூலமாக சீக்கிரத்தில் கொடுப்பதற்கு இந்தத் திட்டம் வந்தது. ஆகையால் சர்க்கார் ஒரு மாதமோ அல்லது இரண்டு மாதமோ காலவரையறை நிர்ணயித்து அந்தக் காலவரையறைக்குள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாகக் கடன் வழங்குவதில் விவசாயிகளுக்கு அலைச்சலும், செலவும், தொல்லையும், காலதாமதமும் ஆகிறது என்பதை நன்று உணர்ந்து இந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இம்மாதம் 15-ம் நாள் சில முக்கியமான நல்ல முடிவுகளை எடுத்து அவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துள்ளார்கள். அந்த முடிவுகளைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்தவுடன் விவசாயிகளுக்கு அலைச்சலோ, செலவோ, தொல்லையோ, காலதாமதமோ இல்லாமல் கடன்கள் வழங்கப்படும்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: இந்தக் கஷ்டங்கள் இல்லாமல் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பதற்கான முக்கியமான முடிவுகளை எடுத்திருப்பினும், பட்டியலில் உள்ளது போல் வரிசையாகக் கொடுக்காமல் சில நேரங்களில் பின்னால் இருப்பவர்களுக்கு முன்னாலும் முன்னால் இருப்பவர்களுக்குப் பின்னாலும் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: நான் ஏற்கனவே அறிவித்தபடி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இம்மாதம் 15—ம் தேதி, அதாவது இன்றைக்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால், முக்கியமான சில நல்ல முடிவுகளை எடுத்துள்ளார்கள். அந்த முடிவுகள் அமலுக்கு வந்த பிறகு, வரிசைக் கிரமம், அல்லது முன்பின் என்பதற்கான நிலைமைகள் எல்லாம் இல்லாமல், வெகு விரைவாகக் கடன் தொகைகள் வழங்கப்படும்.

(3) 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீதான வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து 1969–70-ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டம். மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

"கோரிக்கை எண். 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 15,99,88,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

திரு ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண். 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 15,99,88,900-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1969 மார்ச் 18]

திரு. கே. என். குமாரசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் கொண்டு வருவது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 15,99,88,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. இல. பலராமன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயி வாங்கக்கூடிய பொருள்களின் விலைகள் அதிகரித்து, விவசாயிக்கு உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்து இருப்பதைக் குறித்து விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 15,99,88,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலமுள்ள குத்தகை விவசாயிகளுக்கு விவசாயக் கருவிகள், பூச்சிக் கொல்லி மருந்து, இதர உழவடைக் கருவிகள் பாதி விலையில் கொடுக்கவேண்டிய அவசியத்தைக் குறித்து விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 15,99,88,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டு வருவது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 15,99,88,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 17—மீனளம்.

மாண்புமிகு திரு. எ. கோவிந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்—

"கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,70,57,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்".

Dr. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy and to point out the need to give more boats for fishing for fishermen at Washermenpet, Ennore and in Kanyakumari District, I move the following cut motion—

"That the allotment of Rs. 1,70,57,500 under Demand No. 17 —Fisheries be reduced by Rs. 100."

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீனவர்களுக்குத் தேவையான விசைப்படகுகளை அரசு கொடுக்கத் தவறியதை விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,70,57,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீனவர்களுக்குக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மூலமாகப் படகுகள் விநியோகிப்பது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,70,57,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(இ) கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

"கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,12,21,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, to discuss the necessity to open more Veterinary Hospitals in the State and to start a Calf Breeding Centre in Hosur taluk, I move the following cut motion—

"That the allotment of Rs. 4,12,21,600 under Demand No. 18—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100."

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் தலா ஐந்து கால்நடை உதவி நிலையங்கள் திறக்க வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 4,12,21,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் எல்லாப் பஞ்சாயத்துப் பெருமன்றங்களின் எல்லைக்குள்ளும், ஒரு கால்நடை மருத்துவ விடுதி கட்டுவது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 4,12,21,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கால்நடைகளுக்கு வளர்ச்சிக்கான மேய்ச்சல் நிலங்கள் ஒதுக்குவது சம்பந்தமான பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 4,12,21,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். பூபதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நல்ல கால்நடை இனங்களை வளர்க்க, நோய்களிலிருந்து தடுத்து அபிவிருத்தி செய்வது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 4,12,21,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1969 மார்ச் 18]

(ஈ) கோரிக்கை எண் 21—சின்கோனு.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்—

"கோரிக்கை எண் 21—சின்கோனு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 56,00,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 21—சின்கோனு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 56,00,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy and point out the need to step up production of Cinchona as a vital foreign-exchange-earner, I move the following cut motion—

"That the allotment of Rs. 56,00,900 under Demand No. 21—Cinchona be reduced by Rs. 100."

(உ) கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்—

"கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,09,77,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

Dr. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy I move the following cut motion—

"That the allotment of Rs. 2,09,77,600 under Demand No. 35—Forests be reduced by Rs. 100."

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காடுகளில் சாகுபடிக்கு லாயக்கு உள்ள இடங்களை நிலமற்ற தொழிலாளர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 2,09,77,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏழைகள் சிறு சுள்ளிப் பொறுக்கி வருவதற்குக் காட்டிலாகாவினால் விதிக்கப்படும் கட்டணத்தை நீக்குவது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 2,09,77,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் காட்டு வளத் துறையில் செயல்படுகின்ற ரப்பர் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தர வேலை கொடுக்காமல், சில வேலைகளைக் குத்தகைக்கு விடுவதைப்பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 2,09,77,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஊ) கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்.

"கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 30,10,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்."

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy I move the following cut motion—

"That the allotment of Rs. 30,10,400 under Demand No. 39—Capital Outlay on Agriculture be reduced by Rs. 100."

திரு. இல. பலராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்டந் தோறும் விதைப் பண்ணைகள் ஆரம்பிப்பதுபற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 30,10,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(எ) கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்—

"கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,13,39,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move the following cut motion—

"That the allotment of Rs. 1,13,39,700 under Demand No. 44—Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100."

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ரப்பர், தேயிலை, சந்தனம் ஆகியவற்றின் அபிவிருத்தி பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,13,39,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், சந்தனத் தைலம், சந்தன சோப்பு, சந்தனப் பவுடர் தயாரிப்பதைப் பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,13,39,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக்கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வருகின்றன. அதற்கு முன் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 82-வது விதியின்கீழ் ஒரு அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

(4) நிதி அமைச்சரின் விளக்க உரை

தமிழக வறட்சிப் பகுதிகளை பார்வையிட இந்தியப் பிரதமரின் வருகை

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புடைய முதலமைச்சரவர்கள் டெல்லி நகரத்திற்கு, அவர்கள் முதலமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு முதல் விஜய மாக போய் இருப்பதை இந்த மாமன்றம் அறியும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இன்று காலையில் தொலைபேசியின் மூலம் தொடர்பு கொண்டு, நேற்று நம்முடைய மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சர் திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்களோடு, உணவு அமைச்சர் திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களோடு, வெளிவிவகார அமைச்சர் திரு. தினேஷ் சிங் அவர்களோடு, உள்துறை அமைச்சர் திரு. சவான் அவர்களோடு பேசியதைக் கூறினார்கள். மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சர் அவர்கள், இங்கேயுள்ள வறட்சிப் பகுதிகளையெல்லாம் பார்வையிடுவதற்கு வருவதாகச் சொன்ன செய்தியை அவர்கள் கூறியதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அடுத்த மாதம் என்று கருதுகிறேன், அவர்கள் வருவதாக வாக்களித் திருக்கிறார்கள். இந்தத் தகவல்களை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் சார்பிலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். உணவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் முதல் தவணையாக 10,000 டன்கள் உணவுப் பொருள் களை அனுப்பி வைக்க, அரிசி கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். மேலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சரவர்கள் வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். மாநிலத்தின் பிரச்சினையை விவாதித்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள். இந்த மன்றத்துக்கு வெளியிலே, தகவல்கள் பத்திரிகையில் மூலம் வந்தாலும் மரபு இருக்கிறது. இன்று காலையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் தொடர்பு கொண்டு நம்முடைய மன்றத்திற்கு அறிவிக்குமாறு கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நான் தெரிவித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

(5) தகவல் கோரல்

82-வது விதியின்கீழ் அமைச்சர் ஆற்றிய உரைமீது விளக்கம் கோர எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் உரிமை.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, arising out of the statement made by the Hon. Minister. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுது பேசுவதற்கு ஒன்று மில்லை.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, may I request the Government to be kind enough to consult the Members representing the drought stricken area—irrespective of political considerations—and then draw up a tour programme so that it would facilitate the Prime Minister and her retinue to visit the entire drought-affected area of the State and have first-hand information about the whole area?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பசி, பஞ்சம், பட்டினியில் எந்த அரசியல் கட்சியும் இல்லை, கண்டிப்பாக நல்ல யோசனைதான் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதற்குத்தான், அந்த காரியத்திற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. கண்டிப் பாக அந்த ஒத்துழைப்பையெல்லாம் பெற்றுத்தான் செய்யப்படும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சபாநாயகரவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விதிமுறைகள்......

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : விதிமுறைபற்றித்தான் சொல்லுகிறேன். 82-வது விதிமுறையில் எனக்கும் உரிமையிருக்கிறது. பிரதம மந்திரி அவர்கள் வருவதற்கு முன்பு . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய விதிமுறை

" 82 (1) A statement may be made by a Minister on a matter of public importance with the consent of the Speaker என்றிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்த உள் விதி

(2) There shall be no debate on such statement at the time it is made. என்று இருக்கிறது.

THIRU P. G KARUTHIRUMAN : There is no debate. நான் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டு கூறுங்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் பொறுப்பிருக்கிறது. நான் சொல்வதைத் தயவுசெய்து கேட்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொஞ்சம் உட்காருங்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு மரபு தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உட்கார், உட்கார் என்று மிரட்ட முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு மரபு தெரிந்திருக்க வேண்டும். பேரவைத் தலைவர் எழுந்து நிற்கும்பொழுது உறுப்பினர்கள் அமர்ந்துவிடவேண்டும். என்று மரபிருக்கிறது. அந்த மரபை எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் உணரா திருக்கும் நேரத்தில் அதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த மரபைக் காப்பாற்றுவதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவ ரவர்கள் எப்படி பொறுப்பற்ற நிலையிலிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : 'உட்காருங்கள்' என்று சொல்லலாம், 'உட்கார்' என்று சொல்வதற்கு மரபு இருக்கிறதா ? நீங்களே சொல்வீர்களே, இனிமையாகப் பேசவேண்டுமென்று.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'கொஞ்சம் உட்காருங்கள்' என்று தான் சொன்னேன். பேரவைத் தலைவருக்கு, மரபைக் காப்பாற்று வதில் கஷ்டம் கொடுக்காமல், மரபைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

" ஏதிலார்க் குற்றம்போல் தங்குற்றங் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு."

என்ற குறளெல்லாம் படித்திருக்கிறோம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் ஒரு விளக்கம் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விளக்கம் கேட்பதற்கு இதுநேரம் இல்லை என்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு ஆதரவாகத்தான் பேசப்போகிறேன்.

1969 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அப்படிப்பட்ட மரபு கிடையாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: மரபு என்னவென்று தெரிய வேணடும். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு சில மரபுகள் உண்டா, இல்லையா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்த பிரச்சினைக்கு தீர்ப்பு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு தீர்ப்பு அளிக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: மரபு இருக்கிறதா ? மரபு இல்லையா ? நிதியமைச்சரவர்கள் ஒரு தகவலை சட்டசபையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு எங்கள் கருத்தைக் கூற இடம் உண்டா, இல்லையா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: விளக்கம்தான் சொல்ல விரும்புகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நம்முடைய விதிமுறைகளின்படி 82-வது விதியின்படி கொடுக்கப்படும் ஸ்டேட்மெண்டின் மேல் எதையும் கேட்கக் கூடாது என்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: மரபு உண்டா இல்லையா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விதிமுறையை ஒட்டியதுதான் மரபு என்பது. மரபு வேறு, விதிமுறை வேறு என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, அமைச்சரவர்கள் 82-வது விதியின்கீழ் ஒரு அறிக்கையைக் கொடுக்கும் அந்த நேரத்தில், அதைப்பற்றி எந்த விவாதமும் இருக்கக்கூடாது, அது விதிமுறைகளிலே இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: விவாதம் என்பது வேறு. நாங்கள் சொல்லுவது ஆதரவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றுதான். சர்க்கார் சொல்லும் காரியங்களை நல்லமுறையில் நடத்தச் சொல்வதற்குக்கூட உரிமை கிடையாதா ? சர்க்கார் சொன்னாலும் சபாநாயகர் விட மாட்டார் போலிருக்கிறதே.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சபாநாயகர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி கேள்வியோ, அல்லது வேறு விவாதமோ நடத்த 82-வது விதியில் இடமில்லை. அதைத்தான் சபாநாயகரவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், எதிர்க்கட்சித்தலைவரவர்கள், திரு. விநாயகம் அவர்கள் சொன்னதைப்போல், இந்தக் கருத்தில் பிரதம மந்திரி அவர்கள் வரும்பொழுது அதை வெற்றிகரமாக ஆக்குவதற்காக, தமிழ்நாட்டில் வறட்சிப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் தேடுவதற்கு விளக்கம் சொல்ல வந்தார்கள். அதை அனுமதிக்கலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர்கள் விரும்பினாலும் மறுப்பதற்கு பேரவைத் தலைவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதற்கு விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அது, நாமெல்லாம் சேர்ந்து செய்து கொண்டதுதான். பேரவைத் தலைவர் மறுக்கிறார் என்றால் அதற்கு விதிமுறை இருக்கிறது, அமைச்சர் விரும்பினாலும் மறுப்பதற்கு சட்டமன்ற விதிமுறைகள் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறது. நாமெல்லாம், நீங்களெல்லாம், சேர்ந்து செய்த விதிமுறைகளில் இருக்கும் அதிகாரம் அது, பேரவைத் தலைவர் தனியாகப் பெற்றுக்கொண்ட அதிகாரம் அல்ல.

திரு பி. ஜி கருத்திருமன்: சட்டதிட்டங்கள் இருந்தாலும் ஒரு மரபைக் காப்பாற்றுவது நல்லதாக இருக்கவேண்டும். மாறிமாறி இதே பிரச்சினை வருகிறது. நான் எதையும் எடுத்துச்சொல்ல வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. தயவு செய்து இதை வரையறுத்துவிட வேண்டும். வரையறுக்கப்படா

விட்டால் நாங்கள் அவமானப்பட வேண்டியிருக்கும். முன்னாலே ஒரு முறை அவமானப்படுத்தப்பட்டோம். முன்பு எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பற்றிப் பேசி அதற்கு அமைச்சரவர்கள் வருத்தம்கூடத் தெரிவிக்கவில்லை, அது அவர்களுடைய இஷ்டம் என்று தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறீர்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்றால் அதற்கு ஒரு முறை வகுத்து சட்டத்தைப் போட வேண்டுமென்று ஆலோசனை சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

பிரதம மந்திரி அவர்கள் வறட்சிப் பகுதிகளைப் பார்வையிட வருகிறார்கள் என்பதை அறிந்து வரவேற்கிறேன். நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். முதலமைச்சரவர்கள் போய், மத்திய சர்க்காரைக் குறை சொன்னாலும்கூட, நாங்கள் மக்களுக்காக, இந்த அரசாங்கத்திற்கு நாங்கள் ஒத்துழைக்கிறோம் என்று சொன்னதை முதலமைச்சரவர்கள் இந்தச் சபைக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று கூறியதற்கு நன்றி. நாங்கள் விரும்புவது என்னவென்றால், பிரதம மந்திரி அவர்கள் வருவதற்கு முன்னாலே நாட்டின் பஞ்ச நிலையை ஒரு நாள் விவாதித்தால், எந்தெந்த இடத்தில் எப்படியெப்படி இருக்கும் என்பது தெரியும். பிரதம மந்திரியவர்கள் எல்லா இடங்களையும் சுற்றிப் பார்க்க முடியாது. ஒருநாள் விவாதித்தால் எந்தெந்த இடங்கள் எப்படியெப்படியிருக்கிறது என்று அறிந்து, பிரதம மந்திரி அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக, சர்க்கார் முன்வந்து, இந்தச் சட்டசபை முடிவதற்கு முன்னாலே, பிரதம மந்திரியவர்கள் வருவதற்கு முன்னாலே ஒரு நாள் விவாதிக்கலாம் என்ற ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அதிலேயுள்ள அக்கறையைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், வறட்சியைப்பற்றி தனியாக விவாதிப்பது என்பது கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை, தினந்தோறும் விவாதிக்கிறோம். காலையில் எழுந்தால் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் ரெவின்யூ அமைச்சருக்கு அதிகமாக இருக்கின்றது, மேலும் ரெவின்யூ டிமாண்டிலே விவாதிக்கிறோம். இன்று விவசாய டிமாண்டிலே விவாதிக்கப்போகிறோம், நாளை உணவு டிமாண்டிலே விவாதிக்கப்போகிறோம், டிஸ்டிரிக்ட் அட்மினிஸ்டிரேஷனில், பொது விவாதத்தில் என்று இப்படி இந்த மாதம் முழுவதும் விவாதிக்கிறோம். பெரிய பிரச்சினைகளில் இரண்டு மூன்று பிரச்சினைகளில் வரிசையாக வரும் தன்மையிருக்கிறது. உணவு நிலைமைகள், பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சம்பந்தமாக பிரச்சினை, விவசாயத் தொழிலாளர் பிரச்சினை, சட்டம், ஒழுங்கு என்று ஐந்தாறு தலைப்புகள் வரும். பிரதான தலைப்புகளாக விவாதிக்கிறோம் ஒரு நாளைக்குத் தனியாக வைக்கவேண்டுமென்றுசொல்வதில் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால், தலைவர்களெல்லாம், கட்சி சார்பிலே, என்ன செய்யவேண்டுமென்பதற்குச் சொல்லி, அந்த வகையிலே செய்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். முக்கியக் கட்சித் தலைவர்கள் அமைச்சர்கள் மட்டத்திலே கலந்து, என்ன செய்யலாம் என்று கூறுவது நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: ஏற்றுக்கொள்வதைப்பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. இல்லையென்றால், தீர்மானம் வைத்து, தமிழகம் முழுவதும் உள்ள பஞ்ச நிலைமை, தொழில் நிலைமை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஆகியவற்றைக் கணக்கெடுத்து. அவைகளை மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலம் தீர்ப்பதற்குத் தீர்மானம் போட்டுச் சொல்வார்களானால், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பணம் வாங்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் விவாதிக்க நமக்கு நிரம்ப வாய்ப்பிருக்கிறது. மானியத்திலே விவாதிக்க இருக்கிறோம். 'அப்ரோப்ரியேஷன் பில்'லில் கடைசியாகப் பேசப்போகிறோம் இப்படிப்பல கட்டங்கள் இருக்கிற காரணத்தினாலே அந்தக் கட்டங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை விவாதிக்கிறோம். இதில் கட்சியைப்பார்க்கவில்லை அரசாங்கம், ஒருபெரிய நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்காக, சகல கட்சியினரும், [illegible] எதிர்க்கட்சி மட்டுமல்லாமல் (குறுக்கீடு) கூட்டுச் சக்தி என்கிறார்கள்,

1969 மார்ச் 18] [திரு. கே. எ. மதியழகன்]

கூட்டிலே தப்பில்லே, கூட்டிலே நம்பிக்கையோடு இருப்பவர்கள். தனி மரம் தோ பாகாது, தென்னந்தோப்பு என்றால் 10 மரங்கள் இருந்தால் தான் தோப்புத்தானே தவிர, தனிமரம் இருந்தால ஆகாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: ஒரே ஜாதியாக இருந்தால்தான். பல ஜாதிகள் இருந்தால் அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பல ஜாதிகள் என்கிறார்கள். ஒரு ஜாதியோ, பல ஜாதியோ. மற்றைய சகோதரக் கட்சிகளும், எல்லாக் கட்சியினருடைய ஒத்துழைப்பையும் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். இதற்குப் பரிகாரம் தேடுவதிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் நல்ல ஒத்துழைப்பை அளிப்பார்கள் என்று கருதி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் முற்பகல் அவர்கள், தங்களுக்கு உரிமைகள் எல்லாம் வேண்டுமென்று சொல்கிறார் 10-30 கள். உரிமைகள் எல்லாம் நான் பலமுறை சொன்னதுபோல, நாமெல்லாம் கூடி தயாரித்த சட்டமன்ற விதிகளிலே இருப்பவைதான். 41-வது விதியின்கீழ் அறிக்கை கொடுத்தால், அந்த அறிக்கைமேல் விவாதம் நடத்தலாமா என்பதற்கு விளக்கம் கொடுத்துள்ளார்கள்.

There shall be no debate on such statement at the time it is made என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல, 41-வது விதியின்கீழ் தொடர்ந்து But the Speaker may at his discretion permit one or two questions by the same member by way of elucidation என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது 41-வது விதியின்கீழ் அளிக்கப் படும் அறிக்கை சம்பந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 82-வது விதியின்கீழ அமைச்சர் அறிக்கை வருகிறநேரத்திலே, A statement may be made by a Minister on a matter of public importance with the consent of the Speaker என்று இருக்கிறது. அதற்கடுத்து, There shall be no debate on such statement at the time it is made என்றுதான் இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு பேரவைத் தலைவர் விரும்பினால் கேட்ட உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கம் பெறுவதற்கு இரண்டொரு கேள்வி கள் அனுமதிக்கப்படலாம் என்று சேர்க்கப்படவில்லே. (குறுக்கீடு) அது வேறு. கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விதிகளில் அப்படி சேர்க்கப்படவில்லே. என்னிடத்திலே கொடுத்திருக்கின்ற விதிமுறைகளிலே இல்லே. மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம், இப்படி நடத்துங்கள் என்று சேர்ந்து எழுதிக் கொடுத்திருக்கிற விதிமுறைகளின்படி நான் மன்றத்தை நடத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேனு, இல்லேயா ? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் தரவேண்டும், எல்லோருமாக சேர்ந்து பேரவைத் தலைவருக்கு ஒரு பொறுப்பைத் தந்திருக்கிறார்களே, அந்த பொறுப்பை நல்லமுறை யிலே பேரவைத் தலைவர் நிறைவேற்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் துணே புரியவேண்டாமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சபாநாயகருக்குத் துணே புரிவதிலே என்னைவிட பொறுப்புள்ளவர்கள் இருக்க முடியாது என்பதை மிகவும் பணி வோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்திலே அன்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி, இந்த சட்டசபையிலே எதிர்க் கட்சித்தலைவர்அவர்களுக்கு எல்லா மரபுகளும்,உரிமைகளும் உண்டு என்பது. எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப்பற்றி அவர் சொல்லியதை சபாநாயகர் அவர்கள் தயவுசெய்து யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல, இன்னொரு விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன், சபாநாயகர் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது. நான் பாராளுமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன். அப்பொழுது 82-வது விதியின்கீழ் அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப்பின் கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இலண்டனிலே பாராளுமன்ற சபையைப்

பார்க்கும்படியான பாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கிறேன். உலகத்திலே இருக்கும்படியான எல்லா சபைகளையும் பார்க்கும்படியான சந்தர்ப்பம் இந்த துரதிருஷ்டசாலிக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அங்கெல்லாம்கூட, சட்டம் ஒழுங்கு எல்லாம் இருந்தாலும்கூட, இதெல்லாம் ஒரு மரபுதான். நான் ஒன்று சொல்கிறேன், தயவு செய்து கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. சபாநாயகர் வந்தால் எழுந்துகொள்ள வேண்டுமென்று விதியிலே இருக்கிறதா ? தயவு செய்து கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எல்லோரும் ஏன் எழுந்து கொள்ளவேண்டும் ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் எழுந்துகொள்ள வேண்டாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்படியென்றால் சரி. ஒரு மரபு, ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, மனிதாபிமானம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கொஞ்சம் உட்காருங்கள், உட்காருங்கள் என்று சொன்னாலும்கூட கோபம் வரும். மரபு என்று சொல்வது நடைமுறையிலே நல்ல வழக்கத்தாலே வருவது, நாளாவட்டத்திலே வருவது பிறகு சட்டமாகிறது. இப்படி அறிக்கை கொடுத்து பிறகு விளக்கம் பெறுவது எந்த நாளிலே இருந்து வழக்கமாக வந்திருக்கிறது ? பலமுறை வழக்கமாகி வந்தால் மரபாகி விடும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தைப் பார்த்தார்கள். உலக பேரவைகளையெல்லாம் பார்த்தார்கள், எனக்கு அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பெல்லாம் இல்லை. நமது 250 சட்டப்பேரவை விதிகளுக்குள்ளே தான் நான் சுற்றிசுற்றி வரவேண்டியிருக்கிறது. இதை விரிவாகக் கொடுத்தால், பிறகு கேள்வியே இல்லை. என்னிடத்திலே கொடுத்த கடமையை நான் நிறைவேற்ற வேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நிறைய வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பான நேரத்திலே எழுந்து கேட்கலாம். ஆனால், 82-வது விதியின் கீழே அமைச்சர் அறிக்கை அளித்த பின்னர் அதன்மேல் ஒரு பிரச்சினையைக் கொண்டு வருவாரானால் தவறான பழக்கமாகி, அப்படி அமைச்சர்கள் அறிக்கை கொடுக்கின்ற நேரத்திலே உறுப்பினர்கள் எழுந்து விளக்கம் கேட்கின்ற முறை வந்தால் நன்றாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இல. பலராமன்: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், நான் விதி 41-ன் கீழ் 1969-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 22-ம் தேதி ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கொடுத்தேன். அதற்கு இது வரையில் பதில் வரவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரின்கீழ் வராது. பேரவைத் தலைவர் அறையில் வந்து கேட்கவேண்டும். நீங்கள் கொடுத்ததைப்பற்றிக் கேள்வி கேட்பதற்கு......

திரு. இல. பலராமன்: அதை 17-ம் தேதி, நேற்று கொண்டுவருவதாகச் சொன்னீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதை நான் வாயால் சொன்னேனா.

திரு. இல. பலராமன்: வாயால்தான் சொன்னீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது நான் வாயால் சொன்னது, எழுத்து மூலமாக இன்னும் கொடுக்கவில்லை.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே நீங்கள் இந்த சட்ட மன்றத்தை நடத்துவதற்கு எங்களுக்கு ஒரு விதியை அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நான் இந்த ஒரு வாரமாகவே இந்த சட்ட மன்றத்தில் பார்க்கின்ற நிகழ்ச்சிகள், சில சமயங்களிலே மரபுகள் என்று

அனுமதிக்கிறீர்கள். என்னென்ன மரபுகள் என்று தெரிந்தால் எங்களுக்கும் அதிலே புகுந்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கும். ஆகவே, மரபுகளுக்கும் ஒரு விதியைச் செய்யப்போகிறீர்களா ? அல்லது எங்களுக்கு ஒரு விதியைக் கொடுத்துவிட்டு, மரபுகள் என்று சொல்லி வேறு ஒரு விதியைக் கொடுக்கப்போகிறீர்களா ? என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைக்கு 27 உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிருர்கள். நாள்தோறும் இப்படியே பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பினுல் காலம் போகிறது.

THIRU T. MARTIN : I will be brief.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி, சொல்லுங்கள்.

THIRU T. MARTIN : In the set up we have so far been following the Leader of the Opposition is here and the Leader of the Opposition is also having certain rights even though they are not mentioned in these rules. He is having certain rights by convention. I want to know whether the Leader of the Opposition has got a right, whether by written rule or convention to intervene at any stage of the proceedings of this House to elicit information from the Ministry. I want your ruling on the same.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு மார்டின் அவர்கள் சட்டம் படித்தவர். நான் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ருல், இந்த விதிமுறைகளிலே மாறுபாடிருந்தால் அதற்காக ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புங்கள். மார்டின் அவர்கள் விளக்கம் கேட்கிருர். அது எப்படி ஒழுங்கு பிரச்சினையின் கீழே வரும்? பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்து எதையாவது பேசுவதை உறுப்பினர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(3) 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீதான வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மிக முக்கியமான, மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்குப் பிரதானமான வேளாண்மை, அதனுடைய தொடர்பான மீனளம், கால்நடை வளர்ப்பு, காட்டு வளத்துறை, சிங்கோனு போன்ற முக்கியமான பொருள்களைப் பற்றி இங்கே விவாதிக்க இருக்கிறோம். அதனுடைய தொடர்பான வேளாண்மை மூலதனச் செலவு குறித்தும், காட்டுவள மூலதனச் செலவு குறித்தும் இங்கே கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய சீரிய கருத்துக்களைக் கூற இருக்கிற நல்ல நேரத்தில் அவர்களுடைய பொன்னுன நேரத்தை நான் எடுத்துக்கொள்ளாமல், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொள்ள இருக்கிற ஏனைய அங்கத்தினர்களுக்கும் நல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலையில் என்னுடைய உரையை* சுருக்கமாக 5 புத்தகங்களில் வெளியிட்டு இருக்கிறேன். அவைகளை நான் பேசியதாக சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நாளில், குறிப்பாக, இது கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட பிரச்சினை என்று எடுத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய அரிய கருத்துக்களைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக

* 131–196-ம் பக்கங்களில் 1 முதல் 5 இணைப்புக்களாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

நான் பதில் அளிப்பதற்குக் குறைந்தது ஒரு மணி நேரமாவது ஒதுக்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர்கள் நிறைய பேசினால் இன்று மாலை யிலும் இந்த நிகழ்ச்சியை வைத்துக்கொள்வதில் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை கிடையாது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் ஒத்துழைப்பு தருவாரானால், சட்டமன்றத் தலைவருடைய அனுமதியின்பேரில் நீங்கள் முறைப்படி என்ன முடிவு எடுத்தாலும் கட்டுப்பட்டு, இந்த விவாதத் திற்கு பதில் அளிக்க இருக்கிறேன் கடைசியாக என்று கூறி, இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய சீரிய கருத்துக்களை அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. விநயகம் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். நமது பட்ஜெட் விவாதத்தைத் துவக்கியது முதல் இதுவரையில் ஒவ்வொரு டிமாண்டாக நாம் விவாதித்து வந்தோம். எல்லா அமைச்சர்களும் அவரவர்களுடைய உரைகளை ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும், இரண்டிலும் கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது விவசாய அமைச்சர் மாத்திரம் ஆங்கிலத் தில் இந்த பிரோஷர்களை (ஸ்பீச்சஸ்) கொடுக்கவில்லை. (They were not supplied to us) ஏன் கொடுக்கவில்லை? இனியாகிலும் அப்படி ஆங்கிலத்திலும் கொடுப்பதற்கு முயற்சிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : திரு. விநயகம் அவர்கள் தமிழர் என்ற காரணத்தினால், தமிழில் படித்துப் புரிந்துகொள்வார்கள் என்ற காரணத்தினால், இங்கு தமிழில் கொடுத்தேன். தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வேண்டும் என்பதில் திரு. விநயகம் அவர்கள் மாறுபட்ட கருத்து கொண்டவர் அல்ல என்பது எனக்குத் தெரியும். கனம் அங்கத் தினர் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலும் வேண்டும், ஆங்கிலத்தில் வருவதைப் படித்துவிட்டு வந்துதான் இதிலே பேசவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்குமானால், அவர்களுக்கு வேண்டுமானால், நான் ஆங்கிலத்தில் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். எந்த அங்கத்தினரும் ஆங்கிலத்தில்

(THIRU K. VINAYAKAM : It is the privilege of a member)

கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. சட்டமன்றத்தில் தமிழ் தான் ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறபொழுது ஆங்கிலத்தில் கொடுக்கவேண்டும் என்று எந்த அங்கத்தினரும் வற்புறுத்துவதாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : திரு. விநயகம் அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு தமிழில் ஏன் கொண்டுவரவில்லை என்று கேட்டார்கள். ஆகவே, நல்ல வகையில் எடுத்துக்காட்டாக வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் முன்னோடியாக தமிழிலே கொண்டு வந்ததற்காக அவர்களைப் பாராட்டவேண்டும். இதிலே ஒழுங்குப் பிரச்சினை ஒன்றுமில்லை. இது வரவேற்கக்கூடிய பிரச்சினை தான். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு, 'ஏன் தமிழிலே வரவில்லை?' என்று கேட்டார்கள். இன்று 'ஆங்கிலத்தில் ஏன் கொண்டு வரவில்லை?' என்று கேட்கிறார்கள். நாளைக்கு ஒன்று, வேளைக்கு ஒன்று சொல்வது என்பது கூடாது. (ஆளும் கட்சியினர் ஆரவாரம்). சில அடிப்படையான, உறுதியான கொள்கைகளை வைத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயத் துறையில் தமிழ் எளிதாக வரமுடியும், மிக எளிதான சில சொற்களைக் கையாளக்கூடிய தமிழினுடைய வளர்ச் சிக்கு ஒரு நல்ல வளர் நிலமாக இருக்கும் வகையிலே இதைத் தமிழிலே கொடுத்திருக்கிறார் ஆகவே அவர் நமது பாராட்டுதலுக்குரியவர். அந்தப் பாராட்டுடன் நம்முடைய வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதைத் துவங்கலாம்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : ஒரு விளக்கம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற விதி 61-வது விதியின்படி இங்கே நடவடிக்கை ஆங்கிலத்தில் அல்லது தமிழில் நடக்கலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, தமிழோடு ஆங்கிலத்திலும் இருந்தாகவேண்டும் என்று கேட்பதற்கு விதி ஒன்றும் இங்கு கிடையாது. ஆங்கிலம் அல்லது தமிழ் என்றால், தமிழில் பேசக்கூடிய, கேள்விகள் போடக்கூடிய அனுபவம் படைத்த ஒருவர் ஆங்கிலத்தில் வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு உரிமை உண்டா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர் யோசனையில் அது தான் இருக்கிறது. தமிழிலும் இருக்கலாம், ஆங்கிலத்திலும் இருக்கலாம். அது உரிமை. அந்த உரிமை திரு. விநாயகத்திற்கு இருப்பதை நாம் தடை செய்ய முடியாது. ஆங்கிலம் அல்லது தமிழ் என்றாலே எப்படி மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தமிழிலே சொல்வதை அவர்கள் தடை செய்ய முடியாதோ, அதேமாதிரி ஆங்கிலத்தில் வேண்டும் என்று திரு. விநாயகம் கேட்பதையும் தடை செய்ய முடியாது. இரண்டும் இருக்கிறது நமது விதிமுறையின்படி.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : ஆங்கிலம் அல்லது தமிழ் என்று இருப்பதால் இரண்டில் ஒரு மொழியில் வரலாம் என்று தான் அந்த விதி என்பதற்கு ஒரு தீர்ப்பு இருந்தால் நல்லது.

திரு. கே. விநாயகம் : நான் தமிழுக்கு விரோதி அல்ல. தமிழில் பேசத்தான் விரும்புகிறேன். தமிழில்தான் இருக்கவேண்டும். தமிழ் தான் ஆட்சி மொழி. ஆனால் நம்முடைய விதிகளில் என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது என்றால்,

The business of the Assembly shall be transacted in English or in Tamil.

ஆகவே, அப்படி இருப்பதினாலே ஆங்கிலத்திலும் நாம் நடவடிக்கை நடத்தலாம் என்ற உரிமை இருக்கிறது. ஆதலால் தான் ஆங்கிலத்திலும் புத்தகங்கள் தரக்கூடாதா என்று கேட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. விநாயகம் அவர்களுக்கு தமிழை விட ஆங்கிலத்தில் நல்ல பயிற்சி உண்டு. English or Tamil என்று கூறுகிற நேரத்தில், ஆங்கிலத்திலும் இருந்தாகவேண்டும் என்று கூறுவது ஆகாது.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : It is not obligatory.

MR. SPEAKER : English or Tamil. என்பதற்குப் பொருள் ஆங்கிலம் அல்லது தமிழ். அப்படிச் சொல்கின்ற நேரத்தில் ஆங்கிலத்திலும் இருந்தாகவேண்டும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, இதில் ஒன்றும் ஒழுங்குப் பிரச்சினை இல்லை.

இப்பொழுது திரு. நல்லசாமி அவர்கள் பேசலாம். 28 உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மாலையிலும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறார். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வெளி ஊருக்கு 4½ மணிக்குப் போகவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் 4½ மணிக்குப் போகவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர், துணைத் தலைவரை வைத்துவிட்டுப் போகலாம். ஆனால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாலையில் வெளி ஊருக்குப் போக இருப்பதை யொட்டி......

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வேளாண்மையில் மிகுந்த அக்கறை உள்ளவர்கள் என்று இது நாள் வரையில் கருதிக்கொண்டிருந்தேன். நாங்கள் மாலையிலே வைத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். அவர்கள் வெளி ஊருக்குப் போகவேண்டும் என்று விரும்புவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் இந்த விவாதம் மாலையிலும் நடந்தால் ஒரு நல்ல பயனுள்ள விவாதமாக இருக்கும் என்று கருதினால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாலை வரையிலும் இருந்து இந்த விவாதத்தை நடத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அது அனைவருக்கும், இந்த நாட்டிற்கும் பெரிய உதவியாக இருக்கும். ஆகவே தான் மாலையிலும் விவாதம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்த விஷயத்தில் உங்களோடு ஒத்துழைக்கிறார்கள் போலும் !

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் பூரணமாக என்னுடைய ஒத்துழைப்பைத் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் கடைசியிலே பேசுவதற்குப் பதிலாக, இடையிலே குறுக்கிட்டுப் பேசிவிடுகிறேன். பிறகு என்னுடைய கட்சி அங்கத்தினர் 'வைண்டு அப்' பண்ணுவார்கள். ஒரு நாள் அல்ல, இரண்டு நாட்களுக்குக் கூட விவாதம் வைத்துக் கொள்வதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். இதற்கு மட்டும் அமைச்சர் அவர்கள் தாராளமாக இருப்பதுபோல், விவசாயிகளுக்குச் சலுகைகள் கொடுப்பதிலும், விலையை அதிகரித்துக் கொடுப்பதிலும் தாராளமாக இருந்தால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆகவே, இப்பொழுது திரு. நல்லசாமி அவர்கள் பேசத் தேவையில்லை. 28 உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஐந்து நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம்.

திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு : சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையிலே என் கட்சியின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல இருக்கிறேன். இந்த நாடு ஒரு விவசாய நாடு. இந்த நாட்டிலே ஏராளமான நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஏராளமான ஆறுகள் இருக்கின்றன, ஏரிகள் இருக்கின்றன. பருவ மழை இருக்கிறது. உழைப்பதற்கு ஏராளமான விவசாயிகள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். இவ்வளவும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற இந்த நாட்டிலே இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உணவு அளிக்க இயலாத நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை அறிந்தது, காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தபொழுது, வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டைவிட்டுச் சென்ற காலத்தில் நாம் அன்னிய நாடுகளை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம், உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்துகொண்டிருந்தோம், ஆனால், அந்த நிலையிலே போய்க்கொண்டிருந்தால், நம் நாடு வாழ முடியாது, நம்மை நாமே காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்கின்ற ஒரு எண்ணத்தில், அன்றைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் திட்டமிட்டது. இதற்கு ஒரு நீண்டகால திட்டத்தை வகுத்து, நாம் இந்த நாட்டில் முன்னேறவேண்டுமானால், விவசாயம் முன்னேறவேண்டும், கிராம மக்கள் முன்னேறவேண்டும் என்கின்ற அடிப்படையில் நீண்ட கால திட்டத்தை தீட்டியது. அதன் அடிப்படையிலே அன்று நம்முடைய காங்கிரஸ் ஆட்சியானது 20 ஆண்டு காலத்தில் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைத் தீட்டி, விவசாயிகளுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்துவந்திருக்கிறது. முதலாவதாக பல அணைகளைக் கட்டி, பல ஏரிகளைக் கட்டி, புஞ்சை நிலங்களையெல்லாம் நஞ்சை நிலமாக மாற்றியது. அதுமட்டுமன்றி, எங்கெங்கு வசதிகள் இல்லாமல் இருந்ததோ, அங்கெல்லாம், உணவுப் பொருள்களை விளைவிப்பதற்கு ஏரிகள் வெட்டுவதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லாத இடங்களிலெல்லாம், விவசாயிகளுக்குப் பண உதவி செய்து, அவர்களை முன்னேற்றம் அடையச் செய்திருக்கிறது.

1969 மார்ச் 18] [திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு]

அந்த முறையில் கிணறுகளை வெட்டுவதற்காக இலவசமாக பண உதவி கொடுக்கப்பட்டது, கிணறுகளை வெட்டுவதற்காக கடன் வசதி அளிக்கப் பட்டது, கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மின்சார வசதி செய்து தரப்பட்டது, மின்சாரவசதி செய்ததுமட்டுமின்றி, மின்சார இயந்திரங்களை வாங்குவதற் காக அந்த அரசாங்கம் பண உதவி செய்துவந்தது. இத்தகைய முறையில் இந்த 20 ஆண்டு காலததில் காங்கிரஸ் ஆட்சி பல நல்ல பணிகளைச் செய்ததால், இந்த நாடு உணவு விஷயத்தில் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரத்தையும் அரசாங்கம் அளித்துவந்தது. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான நூதன முறையில் விவசாயம் செய்வதற்காக டிராக்டர்கள், புல்டோசர்கள் இவைகளை விவசாய மக்களுக்குக் கொடுத்துவந்தது. சிறிய விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்தை உழுவதற்கு டிராக்டர்கள், புல்டோசர்கள் வாங்குவதற்கு சக்தியற்றவர்களாக இருந்தால், அரசாங்கமே இவற்றை வாங்கி மக்களுக்கு வாடகைக்குக் கொடுத்து வந்தது. இத்தகைய முறைகளில் இந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் நாட்டிலே பல முன்னேற் றங்களுக்கு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வழிவகை செய்து வந்திருக்கிறது.

அது மாத்திரமல்ல. இந்த நாட்டில் உள்ள கிராமங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்றால், கிராமங்களுக்கு ரோடுகள் மிக மிக அவசியமானவை. அதற்கு, அன்றைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும், ரோடுகள் அமைத்து விவசாயக் கருவிகளையும், உற்பத்தியான தானியங் களையும் விற்கவும் வேறு வழிகளில் எடுத்துச் செல்லவும், வாய்ப்பு செய்து கொடுத்திருந்தார்கள். கிராம மக்களிடத்தில் உள்ள குழந்தை கள் படிக்க வேண்டும் என்று, மூன்று நான்கு மைல்கள் நடந்து போய்ப் படிக்க இயலாது என்று, ஐந்து வயதுக் குழந்தைகள், கண்ணி ருந்தும் விவசாயிகள் குருடர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று அந்தக் காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு. 300 ஜனத்தொகை உள்ள கிராமந்தோறும் பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்தி, மக்களுக்கு ஓரளவிற்கு, கண்ணில்லாதவர்களை கண்ணுள்ளவர்களாக ஆக்கிவைத்தார்கள். ஆனால் இந்த அரசாங்கம், இன்றைக்கு வந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம், என்ன செய்தது என்றால், பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மூடுவிழா செய்தார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அது மாத்திரமல்ல. ரோடுகளை என்ன செய்தார்கள்? கிராமப் பகுதி ரோடுகளையெல்லாம், காங்கிரஸ்காரர் காலத்தில் போட்ட ரோடுகளையெல்லாம், திராவிட முன் னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தின் காலத்தில் ரோடுகள் போடாவிட்டாலும் அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை, போட்டிருந்த ரோடுகளையெல்லாம் மழை காரணமாக அறுபட்டுப் போய் கிராமங்களுக்குச் செல்ல முடியாத அவலநிலை ஏற்பட்டிருப்பதை, சரிப்படுத்தாத நிலை ஏற்பட்டு, இன்றைய அரசாங்கம் அதைச் செய்ய இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. ஆகவே, இந்தக் கிராம மக்களுடைய முன்னேற்றம் தடைபட்டிருக்கிறது. கிராம மக்களுடைய முன்னேற்றத்தைத் தடைப்படுத்த இந்த அரசாங்கம் பாடுபடுகிறது. உண்மையிலேயே, கிராம மக்கள் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொள்ளவில்லை இவர்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, இந்த மன்றத்திலேயே அடிக்கடி நம்முடைய கனம் அங்கத்தினர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள், பேசுகின்ற நேரத்தில், என்ன சொல்லுகிறார்கள்? காங்கிரஸ் கட்சிக்கு என்ன அடிப்படைக் கொள்கை இருக்கிறது? என்ன அடிப்படைத் திட்டம் இருக்கிறது? என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களிடம் ஒரு திட்டமும் இல்லை, ஒரு கொள்கையும் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். யார் சொல்லுகிறார்கள்? எந்தக் கொள்கையும் இல்லாத, எந்தத் திட்டமும் இல்லாத, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காங்கிரஸைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறது. இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்தக் கொள் கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது? நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தைச் செயல்படுத்த இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அன்றையதினம், நிதி அமைச்சர் 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்துப் பேசியபோது, இங்கே உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் கைநோக மேஜையைத் தட்டினார்கள். எதற்குத் தட்டினார்கள்? சேலத்தில் இரும்பு உருக்காலையை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருககிறது என்பதற்காக.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவசாயத்தைப் பற்றிப் பேசுங்கள்.

திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு : இதுவும் அதில் வருவதுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை, இல்லை. விவசாயம், கால்நடை—இவை பற்றிப் பேசுங்கள்.

திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு : அதிலேயும் பேசுகிறேன். தட்டப்பட்டது. எதற்காகத் தட்டப்பட்டது? காங்கிரஸ்காரர்கள் நான்காவது திட்டத்திற்கு என்று போட்டு வைத்திருந்ததை, இந்த அரசாங்கம் செயல்படுத்து கிறதே அல்லாது, இந்த அரசாங்கம் தானாக அதைக் கொண்டு வரவில்லை. அது மாத்திரமா? தூத்துக்குடி விஸ்தரிப்புப் பற்றிச் சொல்லும்போதும் மேசையைத் தட்டினார்கள். அதுவும் நான்காவது திட்டத்தில் இருப்பதற் காக. அதுவும் காங்கிரஸ் செய்தது. இவற்றை நான் என் சொல்லு கிறேன் என்றால், காங்கிரஸிடம் எந்த விதமான திட்டமும் இல்லை, எந்த விதமான கொள்கையும் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்களே, அதற்காக. அவற்றிற்கு விளக்கம் சொல்லுவதற்காக இதையெல்லாம் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. வேறொன்றும் இல்லை.

இன்றைக்கு ஒருபோகத்தை இரு போகம் ஆக்கிவிட்டோம் என்கிறார் கள். சற்று சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். எப்படி இரு போகம் ஆக்கினார்கள்? அன்றைக்குக் கட்டப்பட்ட அணைக்கட்டுகள் 50 அடியிலிருந்து 60 அடிக்கு உயர்த்திவிட்ட பிறகு இருபோகம் ஆக்கினார்களா? தடுப்பு அணைகள் அமைத்து அதன் பிறகு இருபோகம் நெல்லாக்கினார்களா? நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பழைய அணைகளை காங்கிரஸ் காரர்கள் கட்டியிருந்தார்கள். அவற்றை வைத்துக் கொண்டு, இரு போகத்தை செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே நம்முடைய காவேரிப்பாக்கம் (கே. ஆர். பி.) கிருஷ்ணகிரி நீர்த் தேக்கத்தில் இருபோகம் பாழ் அடையும் நிலையில் இன்றைக்கு அவல நிலையாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற போகத்தில் இருபோகத்திற்குத் தண்ணீர் விட்டார்கள். தண்ணீ ரானது திட்டமிட்டு விடப்பட்டது. என்ன சொன்னார்கள்? எவ்வளவு தண்ணீர் தேவையோ அத்தனை நாளுக்கு வினியோகிக்க முடியும். மேற்கொண்டு முடியாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் வற்புறுத்தியதன் பேரில், எப்படியும் தண்ணீர் விடவேண்டும், இரு போகம் ஆக்கியே ஆகவேண்டும் என்று சொன்னதன் பேரில், விட்டார்கள் என்ற நிலை இருந்தது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 செலவான பிறகு மூன்று மாதங்கள் கூட இல்லை, ஒரே மாதத்தில் வாய்க்காலுக்குக் கீழே தண்ணீர் போய்விட்டது. அதன் பிறகு இந்த நஞ்சை நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் இல்லாமல், நாற்று உலர்ந்து, அந்த விளைச்சலும் பாழாகிப் போய்விட்டது. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 250 செலவாகி யிருக்கிறது. 7,500 ஏக்கர் மிக மிக மோசமாகப் போய், விவசாயிகள் அல்லல்படுகிறார்கள். அது போனாலும், தண்ணீர் எப்படி விடப்படுகிறது? இன்றைக்குக் கூட பற்றாக்குறை தண்ணீராகத்தான் அமைந்திருக்கிறது. பற்றாக்குறை தண்ணீரானால், இன்றைக்கு இருக்கிற நெற்பயிர்கள்கூட நாசம் அடையும் நிலைதான் இருக்கிறது அதைப் பார்த்து அதிகாரி யிடத்தில் சென்று, எஞ்ஜினியரைக் கேட்டேன், "என் நீங்கள் விட்டீர்கள், நிலம் பாழாகிப் போகிறதே, போன போகத்திலேயே நெல் பாழாகி விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைந்தார்களே, இப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட நிலையை உண்டாக்கப் போகிறீர்களா?" என்று. அவர் சொன்னார், "நான் என்ன செய்வேன், விடு என்று சொன்னதால் நான் விட்டேன். விடச் சொன்னபோது விட்டோம்" என்று. "தண்ணீர் எவ்வளவு இருக் கிறது?" என்று கேட்டேன். "இன்னும் 25-ம் தேதி வரையில் இந்தத்

1969 மார்ச் 18] [திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு]

தண்ணீர் வரும், அதன் மேற்கொண்டு முறை ஸிஸ்டமாகத்தான் விடவேண்டிய நிலை இருக்கிறது, 15, 20 நாட்களுக்கு தாங்கும்" என்றார்கள். "முறை ஸிஸ்டத்தில் விட்டால், இன்றைக்கு இருக்கும் நெற் பயிர்கள் அத்தனையும் உலர்ந்து பயிர்கள் நாசமாகும், விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆனகயினால் தான் முறை தவறாது, ரெகுலராக அன்றாடம் விட்டு அந்த வகையில் செயல் படவேண்டும், அந்த முறையைக் கையாளவேண்டும்," என்று சொன்னேன். அவர் சொன்னார், நாங்கள் வேண்டுமென்றால் இப்பொழுது போல 110 ட்யூடியில் தண்ணீர் விட்டு, 25-ந் தேதிக்குப் பிறகு 75 ட்யூடியில் தண்ணீர் விட்டால், எப்ரல் கடைசி வரையில் தண்ணீர் வரும், இந்தப் பயிர்களை ஓரளவிற்குக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம் என்கிற எண்ணத்தைக் கொடுத்த பிறகு, அதை சீப் எஞ்சினியரிடம் தெரிவித்தபோது, அவரும் அப்படிப்பட்ட நிலைதான் இருக்கிறது என்றார். ஆகவே, இந்தப் பயிர்களை பாதுகாக்க, 75 ட்யூடியிலே எப்ரல் கடைசிவரை தண்ணீர் விட்டாக வேண்டும் என்று அவரிடம் கேட்டதற்கு, அவரும் ஆவன செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 15 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு : இன்னும் முக்கியமான விஷயத்திற்கே வரவில்லையே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிவிட்டதே.

திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு : இன்னும் ஏராளமான விஷயம் இருக்கிறதே, இது முக்கியமானது, விவசாயம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவசாயத்தை விட்டு விட்டு, வேறு எதையாவது பேசினால் நான் என்ன செய்ய முடியும் ? இரண்டு நிமிஷத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு: சரி, உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வேளாண்மைக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சரவர்கள் முன்பு கொண்டு வந்ததை விட, இந்த ஆண்டு ஏறக்குறைய மூன்று கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய மனமார்ந்த பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் தெரிவிக்கிறேன். விவசாயத்தில் அவர்கள் ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொண்டு நல்ல வழியில் இந்த இலாகாவை நிர்வகித்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல சாதனைகளுக்காக அமைச்சரவர்களைப் பாராட்டி, விவசாயிகளின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுறேன்.

முதலாவதாக, நேற்றைய தினம் பேசிய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ரெவின்யூ போர்டைப்பற்றி ஒரு விளக்கத்தைச் சொன்னார்கள். முற்பகல் 11 01
அது வரவேற்கக்கூடிய அம்சமாகும். ஒரு விவசாயி ஒரு மனுவை அனுப்பினாலும், தாசில்தாருக்குப் போய், பின்னர் கலெக்டருக்குபோய், பின்னர் ரெவின்யூ போர்டுக்குப்போய் திரும்பிவர பல மாதங்கள் ஆகின்றன. முடிவு எடுப்பதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. அப்படியின்றி, தாசில்தாருக்கோ கலெக்டருக்கோ அந்த மனுவின்மீது முடிவு எடுக்கப்படவேண்டிய பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். இதனால் நீண்ட கால தாமதத்தைத் தவிர்க்கலாம். ரெவின்யூ போர்டானது ஒரு காலத்தில் திறமையாகச் செயல்பட்டு வந்திருக்கலாம். இப்போதும் திறமையாக இயங்கி வருகிறது. ஆனால் காலதாமதம் அதிகமாகிறது. ஆகவே நிதியமைச்சர் அவர்கள் ரெவின்யூ போர்டைக் கலைத்துவிடுவதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருப்பதற்காக அவருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ரெவின்யூ போர்டைக் கலைப்பதை வரவேற்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தற்பொழுது நம் நாட்டில் விவசாயம் விஞ்ஞான முறையில் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதாகும். படித்த வாலிபர்கள், கல்லூரியில் படித்த மாணவர்கள் மாட்டைக் கட்டி, ஏரைப் பிடித்து வயலில் உழுவதற்கு விரும்பமாட்டார்கள். படித்த மாணவர்களும் விரும்பி விவசாயத்தில் ஈடுபடக்கூடிய சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். படித்த வாலிபர்கள் பெரும்பாலும் உத்தியோகத்தை நாடிச் செல்கிறார்கள். விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும்கூட தங்களுடைய பிள்ளைகளை விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தாமல் மெடிகல் காலேஜ் போன்ற வேறு துறைகளில் சேர்க்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை நாம் மாற்றவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் தம்முடைய பிள்ளையை எங்கே அனுப்பியிருக்கிறார்?

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: தலைவர் அவர்களே, நவீன இயந்திரங்களை ஈடுபடுத்தி விவசாயத்தில் படித்த இளைஞர்கள் ஈடுபடவேண்டும். அப்பொழுது உற்பத்தியும் பெருகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தற்போது இருக்கும் உச்ச வரம்பு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று இருப்பதைக் கொஞ்சம் குறைக்கவேண்டுமென்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதன் காரணமாக நடைமுறையில் நல்ல பலன் ஏற்படுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆனால் நிலம் சிறு சிறு துண்டுகளாகப் போகக் கூடாது. உதாரணமாக ஒரு வீட்டில் நான்கு பேர் இருந்தால் அவர்களுக்கு இருக்கும் சிறு நிலத்தை நான்காகப் பிரிவினை செய்யக்கூடாது. ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்து பாகப்பிரிவினையே இருக்கக் கூடாது. நிலம் சிறுசிறு துண்டுகளாகப் போய்விட்டால் சாகுபடியும் குறையும். மேலும் சிறுசிறு துண்டு நிலங்களாக இருப்பதால் தகராறுகளும் உண்டாகக்கூடும்.

அடுத்தபடியாக, வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் மிகவும் காய்ந்து போய் இருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில் அதிகமாக பவர் டிரில்களை உபயோகித்து பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரை மேலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயம் செய்யமுடியும். ஆந்திர மாநிலத்தில், ஹைதராபாத்தில் இம்மாதிரியான பவர் டிரில்களை வைத்து தண்ணீரை வெளியே எடுக்கிறார்கள். காலை எட்டு மணிக்குப் போய் பொத்தானை அமுத்திவிட்டு வந்தால் மூன்றுமணி நேரத்திற்குள் பூமியைக் குடைந்து தண்ணீரை வெளியே கொண்டுவந்து விடுகிறது. இம்மாதிரியான பவர் டிரில், கட்டிரில், போன்றவைகளையும் நாம் உபயோகிக்க வேண்டும். இவைகளினால் அன்னியச் செலாவணி அதிகமாக ஆகும் என்று நினைப்பது தவறு. உடனடியாக இந்த அரசு, இத்தனை நாட்களில், இதைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று ஒரு காலகட்டத்தை நிர்ணயித்துக்கொண்டு ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு, இந்தமாதிரியான மிஷின்களையெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சென்னையில் "வில்லியம் ஜேக்"கம்பெனியிலும், "கோர்லிக்" கம்பெனியிலும் இம்மாதிரியான மெஷின்கள் இருக்கின்றன, ஆனால் அவற்றின் விலையோ ரூ. 25 ஆயிரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. சாதாரண விவசாயியினால் அவ்வளவு விலைகொடுத்து அந்த மிஷினை வாங்கமுடியாது. ஒருவேளை நம்முடைய எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவ்வளவு விலை கொடுத்து அந்தமாதிரியான மெஷினை வாங்கலாம். என்னைப்போன்ற விவசாயி அதை வாங்கமுடியாது. ஆகவே, அரசாங்கமே அதை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். இந்த மெஷின் மூலமாக ஊற்றுத் தண்ணீரை நாம் உபயோகிக்க முடியும். ஆகவே, இதை உடனடியாக நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜப்பான் நாட்டிலேகூட நல்ல சாகுபடி நடக்கிறது. ஒரு நபருக்கு 3 முதல் 5 ஏக்கர் வரை நிலம் இருக்கிறது. அவர்கள் விவசாயத்தில் பல நவீன இயந்திரங்களைக்கொண்டு விவசாயத்தை நடத்துகிறார்கள். ஜப்பான்

நாட்டு அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குச் செய்யக் கூடிய எல்லா உதவிகளையும் சிபாரிசுகளையும் நம்முடைய அரசாங்கமும் ஏற்று நடத்தித் தர வேண்டும். அங்கே ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் ஒரு பவர் டிரில் இருக்கிறது. இங்கே 30 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களிடத்தில்கூட ஒரு பவர் டிரில் இல்லையென்ற நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே அறுவடை செய்வதற்கு இயந்திரங்கள் இருக்கின்றன. நடவு நடுவதற்கு இயந்திரங்கள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரி ஒவ்வொரு வேலைக்கும் ஒவ்வொருவகையான இயந்திரங்கள் இருக்கின்றன. அந்தநாடு ஒரே இயந்திரமயமாக ஆகி விட்டது. நாம் அப்படிச்செய்தால் இங்கே மனிதர்களுக்கு வேலையில்லை யென்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படுகிறது. நாம் விஞ்ஞான ரீதியில் விவசாயத்தை நடத்திச் சென்றால்தான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். உச்ச வரம்பு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று இருப்பதைக் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொள்ளலாம். நாம் அவசரப் பட்டு எந்த முடிவையும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று அரசாங் கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜப்பானிலே ஒரு ஏக்கருக்கு 40 மூட்டை நெல் விளைகிறது. இங்கே கூட ஐ. ஆர். 8 என்ற ரகம் ஏக்கருக்கு 40 மூட்டைகள் கிடைக்கின்றன. (மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் தம்முடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் பேசுவதற்கு நிறைய உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: தலைவர் அவர்களே, விவசாயப் பயிர்களை அழிக்கும் பூச்சிகளைக் கொல்வதற்கு பூச்சி மருந்து விமானம் மூலம் தெளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இதில் தாமதம் அதிகம் ஏற்படுகிறது. வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதை நல்ல முறையில் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். பூச்சி மருந்து விமானம் மூலம் தெளிக்கப்படும்போது சில சமயங்களில் பக்கத்திலுள்ள புல் பூண்டுகளின் மீதும் படுகிறது. அந்தப் புல் பூண்டுகளை ஆடு மாடுகள் தின்றால் அவை இறந்து போகக்கூடிய நிலைமையும் உண்டாகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கக்கூடியவர்களையும், விவசாய இலாக்காவில் இருக்கக் கூடியவர்களை யும் இந்தத்துறையில் பயன்படுத்தவேண்டும். ரெவின்யூ போர்டை ஒழிப் பதைவிட முதலில் கிராமசேவக்குகளை ஒழிக்கவேண்டும்.

ஜப்பானில் விவசாயிகளுக்கு நாணய மதிப்பு கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த நிறுவனம் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் ஒரு ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் அட்டையைக் கொடுத்துவிடுகிறது. அந்த அட்டையை வைத்துக்கொண்டு விவசாயி தனக்கு வேண்டிய பணத்தை கல்யாணம் போன்ற காரியங்களுக்கும், பிள்ளைகளைக் கல்லூரிகளில் படிக்கவைக்கும் காரியங்களுக்கும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். நமது நாட்டில் பொதுவாக ஒருவருக்கு இருக்கின்ற சொத்தின்மீதுதான் மதிப்பு போடுவார்கள். ஜப்பான் நாட்டிலே ஒருவனுக்கு இருக்கவேண்டிய சொத்தின்மீது மதிப்பு போடுவதில்லை. அவனுடைய நிலத்தில் விளையும் தானியங்களின்மீதுதான் மதிப்பு போடுகிறார்கள். ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் அட்டையில் விவசாயியின் நிலத்தில் விளையக் கூடிய தானியங்களின்மீது மதிப்பு போட்டிருக்கும் தனக்குத் தேவையான பணத்தை அந்த அட்டையைக் கொண்டு விவசாயி பெற்றுக் கொள்கிறான். நமது நாட்டில் சொத்தின்மீது கடன் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே நிலத்தில் விளையும் தானியத்தின்மீதுதான் மதிப்பு போடுகிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு எந்தக் காரியத்திற்கு வேண்டுமானாலும் பணத்தை வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பத்து நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. 30 பேர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் கனம் உறுப்பினர் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி தொடர்ந்து பேசவில்லை)

(அடுத்து, திரு. பி. வெங்கடசாமி தெலுங்கில் பேசினார்)

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

THIRU T. MARTIN : Sir, on a point of order. The hon. Member (Thiru B. Venkataswamy) has spoken in a language which is not commonly understood by so many members of this House. So will the Chair provide simultaneous translation of his speech as and when he speaks in the Assembly as in vogue in the Parliament.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதற்கு முன்னாலேயே இது பற்றி பேரவையில் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. தெலுங்கில் பேசுவதற்கு இந்த உறுப்பினருக்கு உரிமையும் பேரவைத்தலைவரால் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போதே எழுப்பியிருக்கவேண்டிய பிரச்சினையை இப்போது எழுப்புவதில் பொருள் இல்லை.

***திரு. வ. க. இராமராசன்:** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மாதவியுடன் இருந்து பிரிந்த கோவலனை தம் வாழ்வை வளப்படுத்திக்கொள்ள மதுரைக்கு அழைத்துச் சென்ற கண்ணகி அங்கே அவனை இழந்து புலம்பியதைப்போல, நாம் இன்றைக்கு பெரியாரிடம் இருந்து பிரிந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்களை சட்ட மன்றத்திற்கு நம்முடன் அழைத்து வந்து, வங்கவிரிகுடாவிலே இழந்து, புலம்பிக் குழம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என் வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறேன்.

விவசாய அமைச்சர் கொண்டுவந்த மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்லமுற்படுகிறேன். தண்ணீர் இல்லாத ஆறுகளுக்கு அணைகட்டிவிட்டு "அணைக்கட்டிவிட்டோம் பார்" என்று வாய்கிழிய பேசுகிறார்கள் அதைப்போலவே அஸ்திவாரம் இல்லாது வீடுகளைக் கட்டிவிட்டு, வீடுகள் கட்டிவிட்டோம் என்கிறார்கள். ஒரு மழை பெய்தவுடன் வீடுகள் உட்கார்ந்துவிடுகின்றன உருத்தெரியாமல் போகின்றன. மக்கள் பார்த்து எங்களைச் சிரிப்பதாக சொல்கிறார்கள். மக்கள் யாரைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

யாரைப் பார்த்து மக்கள் சிரிக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் நம்பியூர் புஞ்சை புளியம்பட்டி போன்ற பகுதிகளில் மழையில்லாமல் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டு உள்ளது. அங்கே விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட கடன்களையும், கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலமாக அளிக்கப்பட்ட கடன்களையும் வசூலிப்பதை இந்த ஆண்டு ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பவானிசாகர் நீர்தேக்கப்பகுதியில் 2,500 ஏழைகளுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டதால் இந்த ஆண்டு 30 ஆயிரம் மூட்டை உணவு உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். செம்பாம்புதூர், பனையம்பளி, உக்காரம் போன்ற இடங்களில் காட்டிலாகா நிலங்கள் மரம் செடி, கொடி இன்றி இருக்கின்றன அந்த நிலங்களையும் ஏழை மக்களுக்குக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதால், அதைக் கொடுப்பதற்கு விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக மைசூர் மலையோரத்திலே மங்களப்பட்டியிலும் காட்டிலாகா நிலம் இருக்கிறது. நீலகிரியில் தெங்கு மராட்டா என்ற நிலையில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு சொஸைட்டி இருப்பதைப்போல, அங்கேயும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்பியூர், புஞ்சைப் புளியம்பட்டி, பவானி சாகர், தாளவாடி போன்ற இடங்களிலும் பஞ்ச நிலைமை இருப்பதால் இந்த ஆண்டு கடன்களை வசூல் செய்கின்ற நிலைமையை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தண்ணீர் இல்லாத ஆற்றிலே அணைகட்டி, இன்றைக்கு விவசாயிகள் துன்பப்படுகிறார்கள். இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறைதான் அங்கே தண்ணீர் வருகிறது. கொஞ்சம் விளைச்சல் ஏற்பட்டாலும் அதை

அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிடுகின்ற நிலைமையில் அங்கே உள்ளவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே இந்த நிலையில் உள்ள அந்த விவசாயிகளிடமிருந்து நெல் கொள்முதல் செய்வதை நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

40 எக்கர், 50 எக்கருக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறவர்கள் பக்கத்தில் உள்ள சர்க்கார் நிலங்களை 10, 15 எக்கர் நிலங்களை சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். சர்க்கார் ரீசர்வே செய்து அதன் மூலம் அப்படிப்பட்ட நிலங்களையெல்லாம் பிரித்து ஏழைமக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கோ. பாரதி மோகன்: தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே முன்மொழியப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரித்து இப்பொழுது பேசுகிறேன். முதலாவதாக விவசாய அபிவிருத்திக்காக இருக்கக்கூடிய முக்கியமான பிரச்னையான கால்நடைத் துறையைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கால்நடைத் துறையின் அபிவிருத்திக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள கால்நடை தீவிர அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் சென்னை கோவை, மதுரை போன்ற இடங்களில் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே உள்ள கால்நடை பணியாளர்கள் எல்லாம் நீண்ட காலமாகவே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்கவே யில்லை. அவர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கும், அவர்களுக்கு அதிகமான ஊதியம் கொடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடை உதவியாளர்கள் என்று 3000-க்கும் அதிகமானவர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 8 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணிபுரிந்தும் இன்னும் இரண்டாவது கிரேடிலேயே இருக்கிறார்கள். இரண்டாவது கிரேடிலே உள்ளவர்களுக்கு முதலாவது கிரேடிலே இன்னும் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே அவர்களுக்கு அந்தப் பதவி உயர்வும், மேலும் சம்பளத்தை உயர்த்தியும் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். கால்நடை இன்ஸ்பெக்டர்களாக பணிபுரியக்கூடியவர்களுடைய அதே மாதிரியான வேலையைத்தான் அவர்களும் செய்கிறார்கள். எனவே அவர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று, ரூபாய் 150 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் கால் நடைப் பராமரிப்பு சம்பந்தமாக ஏராளமான புகார்கள் வந்துகொண்டிருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். ஹோசூர் பண்ணையிலே ஏராளமான ஊழல்கள் நடந்து இருக்கின்றன, வேறு பல நிறுவனங்களிலும் தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் திருத்தி சீராகக் கண்காணிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோழிப் பண்ணை போன்ற விஷயங்களிலும் அரசாங்கம் அதிகமான கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதிலும் ஏராளமான புகார்கள், ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சட்ட மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அதிலும் தீவிர கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, வனத்துறையைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். காடுகளிலே இருக்கக்கூடிய சந்தன மரங்கள் சம்பந்தமாக எப்படி ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதுபற்றித் தகவல்களை அறிந்திருக்கிறோம். ஆகவே நல்ல செல்வாதாரம் கொடுக்கக்கூடிய மரங்களைப் போதுமான அளவுக்கு பராமரிப்புச் செய்வதிலே கவனம் செலுத்தி, அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான வருவாயை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காடுகளிலே இருக்கக்கூடிய நிலங்களை சாகுபடிக்குக்கொண்டுவரமுடியும். தஞ்சாவூரிலே உள்ள தலைஞாயிற்றிலே 4,500 ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. அதிலே 300 ஏக்கர்கள்தான் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன, எல்லா நிலத்தையும் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். காடுகளில் வாழ்கின்ற பூர்வகுடி மக்களுடைய சக்தியைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டு, அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும். அதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், மீனளத் துறையைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் துறைக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய முறையிலே கூட்டுறவு சொஸைடிகளை அதிகப்படுத்தவேண்டும். தனியார் துறைக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய முறை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மூன்றரை லட்சம் மீனவர்களுக்கு கூட்டுறவு முறையிலே உதவிகள் அளிக்க வேண்டும். தனியார் துறைக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடாது. கூட்டுறவுத் துறைக்கு ஆதரவு அளிப்பதன்மூலம் ஏழை மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கும், அதோடு மறுமலர்ச்சி ஏற்படுவதற்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கும். தனியார் துறையில் சர்க்காருடைய பணத்தை மூலதனமாகப் பயன்படுத்தினால், மீனளத் துறையிலே பெரும் முதலாளித்துவம், பணக்கார வர்க்கம் புகுந்துவிடும், அப்படி ஒரு அஸ்திவாரம் ஏற்படுவதற்கு அரசாங்கத்தின் பணத்தை ஈடுபடுத்தக்கூடாது என்பது எங்களுடைய கட்சியின் அபிப்பிராயம். எனவே தனியார் துறை மூலம் அந்தப் பிரச்னையை அணுகக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடலோரப் பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்களுக்குக் குடிநீர் வசதி கிடையாது. குடிதண்ணீருக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்களுக்குக் கடன்கள் மூலம் உதவி செய்ய அரசாங்கம் சொஸைடிகளின் மூலம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே இந்தப் பசலியில் ஐ. ஆர். 8 நெல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஐ. ஆர். 8 என்ற நெல் சாகுபடியிலே பரிபூரணமாகத் தோல்வி ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாய அதிகாரிகள், உயர்ந்த மாநில விவசாய அதிகாரிகள் இருந்தும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாய ஆபீஸர்கள், விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் ஆபீஸர்கள் இருந்தும்கூட நிலைமை என்னவென்றால், சரியான முறையில் பரிசோதனை செய்து அன்றாடம் விவசாய மக்களோடு தொடர்பு இல்லாத காரணத்தாலே, இன்ஜினியர் ஆற்றின் ஆழத்தை சராசரி கணக்கு போட்டு கணக்கிட்டது போல, பருவகாலம், சாகுபடிக்கான நீர் நிலவரம் இவைகளை அறியாமல் பணிபுரிவதைக் காணமுடிகிறது.

சம்பா மகசூல் வெற்றியாக இருந்தும்கூட, தாளடியைப் பொறுத்த வரையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு விவசாயத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய ஆராய்ச்சியாளர்களுடைய கவனமின்மைதான் காரணம். ஆராய்ச்சியாளர்கள், விவசாய அதிகாரிகள் நேரடியாக மக்களிடத்திலே தொடர்பு கொள்ளவேண்டும். விவசாயத்தைப் பார்க்கவேண்டும். எப்படிப் பரம்படிக்கிறார்கள், எப்படி ஏர் பிடிக்கிறார்கள், அந்த அந்த நிலத்தினுடைய பதத் தன்மையைப் பார்த்து, பருவ மழையைப் பார்த்து நேரடியாக அவர்கள் விவசாயிகளோடு ஒத்துழைப்பார்களானால், விவசாய உற்பத்தி ஏற்படும். கடன்கள் என்று சொல்லும்பொழுது நான் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறேன். சிறு மிராசுதார்களுக்குத்தான் கடன் அதிகமாகத் தரவேண்டும். உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். வடபாதி மங்கலம் திரு தியாகராஜ முதலியார் ஏராளமான நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர். கரும்பு ஆலை வைத்திருக்கிறார். கரும்பு உற்பத்தி செய்கிறார். பெரிய கேட்டர்பில்லர் வைத்து கொஞ்ச நேரத்தில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தினைச் சாகுபடி செய்து விடுகிறார்கள். அதே கேட்டர்பில்லர்களைக் கொண்டுவந்து ஐந்து ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் உள்ள இடத்தில் பயன்படுத்தினால் செலவு அதிக

1969 மார்ச் 18] [திரு. கோ. பாரதி மோகன்]

மாகும், வாடகை அதிகம் ஏற்படும். இரண்டொரு ஏக்கர் உள்ளவர்கள் கரும்புச் சாகுபடி செய்தால் கட்டுபடியாகாது என பாதிமங்கலத்தைப் பார்த்து நாமும் ஏன் அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். எனவே கேட்டார்பில்லர்களை எல்லோருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒன்று என்றோ, அல்லது ஊராட்சி எல்லைகளை நிர்ணயித்து அவற்றிற்குப் பொதுவாக என்று வழங்கி, அவர்களுக்கு நெல் உற்பத்தி செய்ய உதவி செய்யவேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல; தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய இரண்டு டிவிஷன்களான வெண்ணாறு டிவிஷன், காவேரி டிவிஷன் ஆகியவற்றுக்குத் தண்ணீர் விடக்கூடிய காலத்திலே, பருவ காலத்திலே வித்தியாசமாக, பாரபட்சமாக அங்கே தண்ணீர் விடப்படுகிறது என்பது தஞ்சை மாவட்டத்தில் பொதுவாகப் பேசப்படக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது. தண்ணீர் விடக்கூடிய காலத்திலே வெண்ணாறு டிவிஷன், காவேரி டிவிஷன் இரண்டுக்கும் சமநிலையில் பார்த்து விவசாயம் இரண்டு பகுதிகளிலும் பாதிக்காத அளவுக்குத் தண்ணீர் விடப்படுகிறதா என்பதைப் பற்றித் தமிழக அரசு போதுமான கண்காணிப்புடன் இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முற்பகல் 11-30

கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டால் எல்லா இடங்களிலும் பொதுவான பம்ப் செட்டுகள் தேவை. வசதி இருக்கக்கூடியவர்கள் சர்க்கார் கடனை உபயோகித்து நாற்று நட்டு விடுகிறார்கள் சாதாரண சிறு நிலச்சுவான்தார்கள், சாகுபடிகாரர்கள், பின் தங்கி விடுகிறார்கள். விதை விடும் நிலைமை இருந்தாலும், விதை விட முடியவில்லை. ஆகவே, விதை விட்டு, நாற்று நட ஏற்பாடு செய்யக்கூடிய முறையில் கிராமப் பொதுவில் பம்ப் செட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் திரு. கனகசபைபிள்ளை 30 ஏக்கர் நிலம், நல்ல நிலம் நாகப்பட்டினம் தாலுகாவில் கிள்ளுக்குடி—காரிமங்கலத்தில் தரிசாக கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகப் போட்டு வைத்திருக்கிறார். அங்கு வாய்க்கால் வசதி இருக்கிறது, வடிகால் வசதி இருக்கிறது, நஞ்சை நிலம். அதைப் பற்றிக் கேட்டால் 'என்னுடைய நிலத்தை நான் தரிசாகப் போட்டிருக்கிறேன்' என்று கூறிவிடுகிறார். இப்படி தனிப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்கள் நிலங்களைத் தரிசாகப் போட்டால் அது தனிப்பட்டவருக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும், ஊரில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களை அழைத்து கூட்டுறவு ஸ்தாபனமாக அமைத்து, அந்த கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலமாக அத்தகைய நிலங்களில் சாகுபடிக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அதற்குப் போதிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : சட்டமன்ற பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மைத் துறைக்காகக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நிதிக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கின்ற வகையில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகக் கூற விழைகின்றேன். இந்த மாமன்றத்திலே, பல ஆண்டு காலமாகவே வேளாண்மைத் துறையில் பெரும் சாதனைகளை ஏற்று நடத்தி வந்ததாக முன்னைய அரசில் சொல்லப்பட்டு வந்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தமிழகத்தில் உதயமான பிறகு, ஒரு போகம் இரு போகமாகவும், இரு போகம் முப்போகமாகவும் மாறி, விவசாயத் துறையில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை விவசாய மக்கள் பெற்று, குறைந்த செலவிலே நிறைந்த பலனைப் பெறுவதற்கு விவசாய பாட்டாளி மக்களுக்கு ஒரு வழியினை ஏற்படுத்தி ஒரு திருப்பத்தை, உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று சொன்னால், அவற்றை நான் மிகைப் படுத்திக் கூறியதாக மாறுபட்ட காங்கிரசு நண்பர்கள் கூடக் கருதமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

உண்மையாகவே, இந்த நாட்டிலே விவசாயத் துறையானது ஒரு காலத்திலே இழிந்த தொழிலாக, நாலாம் தர, ஐந்தாம் தரத் தொழிலாக மதிக்கத்தக்க அளவுக்கு இருந்த நிலை போய், தமிழகத்திலே விவசாயத் துறையில் ஈடுபடும் மக்கள் பாமர மக்கள் மட்டுமேல்ல, படித்த

ஒரு

மக்களை என்று கூறத்தக்கவர்களும் ஈடுபடும் அளவுக்கு ஒரு புதிய திருப்பத்தைத் தமிழக அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதன் மூலம் நல்ல கண்டுமுதலை அடைய டதுாக நெல் கைகளை உருவாக்கி, திட்டமிட்ட அளவை எட்டிப் பிடிக்கும் அளவில் வகை செய்யப்பட்டது. அதனால் உள்ளத்தே ஏற்பட்ட பொறுமையின் காரணமாகவோ என்னவோ தெரியவில்லை—வானம் பொய்த்துவிட்டது. சென்ற முறை வானம் பொய்த்துவிட்ட காரணத்தால் செங்கற்பட்டு மாவட்டமும், வறட்சியால் தடுமாறிக் கொண்டிருந்த வட ஆற்காடு மாவட்டமும் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டு, அந்தப் பேரிழப்பை ஈடுசெய்ய முடியாத அளவுக்கு விவசாய மக்கள் அவதிக்குள்ளாகியுள்ளார்கள் என்பதை நாடும் அறியும், தாங்களும் நன்றாக அறிவீர்கள்.

துணைத் தலைவர் அவர்களே, உண்மையாகவே உள்ள இந்த இக்கட்டான நிலையை மாண்புமிகு (கலைஞர்) முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய தலைமைப் பிரதமர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துக் கூறி, இந்தப் பகுதியிலே பஞ்சம் தலை விரித்தாடுகிறது, மழை வராத இந்தப் பகுதிகளுக்கு இந்திராகாந்தியம்மையார் அவர்கள் வந்து பார்த்து தாராளமாக நிதி வசதிகளைப் பொழியுங்கள்—அதன் மூலம் வாடிக் கிடக்கின்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு வளத்தை உண்டாக்குவதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதற்கேற்ப, அவர்கள் வர இருக்கிறார்கள் என்று காலையிலே நிதியமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள்.

வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு உங்கள் சார்பாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது எல்லாம்—வேளாண்மை என்றால் தமிழகத்திலே தஞ்சை மாவட்டம் ஒன்றுதான் என்று கருதப்படுகின்ற அளவுக்கு மக்களுடைய சக்திகளும், அரசியல் கட்சித் தலைவர்களுடைய எண்ணங்களும், தமிழகத்திலே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருப்பவர்களுடைய நினைப்பும் நோக்கமும் அதுவாகவே இருக்கிறது. இந்த நிலையை மேலும் நீடிக்க விடுவது எதிர்காலத்திலே தமிழகத்திற்கு வளர்ச்சியை ஊட்டுவதாக ஆகாது என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் சொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆழக் கிணறுகள் மூலமாக பஞ்சப் பிரதேசங்களிலே நீர் ஏற்றத்தை உண்டாக்கி, நீரைக் கண்டு பிடிக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டு, பற்றாக்குறை இருக்கும் மாவட்டங்களில் எல்லாம் நிறைவு ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு வேளாண்மைத் துறையைப் பெருக்குவதற்கு முற்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வகையில் செங்கற்பட்டு மாவட்டம் தன்னிறைவு பெற்ற மாவட்டம் மட்டுமல்ல; பஞ்சத்தால் அடிபட்ட மாவட்டங்களுக்கும் தானியத்தை வழங்கிய மாவட்டம். அந்த அளவுக்கு வளம் பெற்ற மாவட்டமாக அது இருந்த நிலையில் இப்போது இயற்கையின் சதி காரணமாக, மழை தவறியதால், செங்கற்பட்டு மாவட்டம் பஞ்சத்தால் அடிபட்டு விவசாயிகள் பஞ்சைகளாயிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், ஆந்திரமும், தமிழகமும் ஒன்றாக இருந்த காலத்தில், திருத்தணி வட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பகுதி தமிழகத்தோடு இணைக்கப்படுவதற்கு முன்பு தேசாபுரம் என்ற அணைக்கட்டு இருக்கிறது. வட ஆற்காட்டில் இருந்து வருகிற கோட்டலை ஆற்றில் தடுப்பு அணை கட்டி அதிலுள்ள ஒரு பகுதி தண்ணீரை செம்பரம்பாக்கம் ஏரிக்கு எடுத்துச் செல்லவும், மீதியைக் கூவம் நதிக்கும் அனுப்புகிற நிலையும் இருந்தது. கூவம் நதிக்கு அனுப்ப கிழக்குப் பகுதியில் மண்ணால் அணை கட்டி தண்ணீரை மடக்கி பல கிராமங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். ஆனால் வெள்ளம் பெருகி வருகின்றபோது மண்ணால் கட்டப்பட்ட அந்த அணை கரைந்து விடுகிறது. பதினொரு கிராமங்கள் பயன்பெறுகிற, ஐயாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் நிலங்கள் பயன்பெறுகிற நல்ல திட்டத்தைப் பதினைந்து ஆண்டு காலமாகக் காங்கிரஸ் ஆட்சியினர் கடப்பிலே போட்டு வைத்தார்கள். அந்த நிலையை மாற்றுமாறு சென்ற ஆண்டு தலைமைப் பொறியாளரிடத்திலும் கூறினேன். அதைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள மனம் இருந்தால்

1969 மார்ச் 18] [திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேன். அவர்களும் அது பற்றிக் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பு வாய்ந்த உணவுத் துறை பொறுப்பையும், வேளாண்மைத் துறைப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையில், அங்குள்ள ஏழைப் பாட்டாளி மக்களிடத்தில் இரக்கம் காட்டுவதன் காரணமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் மட்டும் பலன் பெறுகிறார்கள் என்பதல்லாமல் தமிழக மக்களுக்கு உணவு அளிக்கும் திட்டத்திற்குப் பயன் கிடைக்கும் என்ற முறையில் அந்தச் சிறு நீர்த்தேக்க அணையைக் கட்டித் தர வழிசெய்யவேண்டும். ஏழு எட்டு லட்சம் ரூபாயிலே அந்த அணைக்கட்டு கட்டி முடிக்கப்படு மானால் அது பயனுள்ள திட்டமாக இருக்கும், ஐயாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட நிலங்கள் பயன் பெறும். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

துணைத் தலைவர் அவர்கள் நேரமாகிவிட்டது என்பதைக் காட்ட கடிகாரத்தைக் காட்டுகிறார்கள். கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் தலைவர்களால் செய்யப்பட்ட சாதனைகளால் ஏற்பட்ட வேதனைகளைப் பற்றிய விளக்கங்களை எடுத்துக் கூற நேரம் இல்லாத வகையில், இந்த மானியத்தை உளமார ஆதரித்து, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே எனக்கு மிகப் பிடித்த இலாகா இது. சமீப காலத்தில் மிகப் பயன் தரும் விதைகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த இலாகா சரியான முறையில் அதை இந்த மாநிலத்தின் பரப்பியிருக்கிறது. பொது மக்களை அணுகும் முயற்சியிலும் இந்த இலாகா வேகமாகச் செல்கிறது. ஆகவே, இந்த இலாகாவை நான் உண்மையிலேயே பாராட்ட விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில் சில உண்மைகளையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது நிலம் ஓரளவிற்கு அதிகமாக உள்ளவர்கள்தான் புதிய பயிர்களை அல்லது வீரிய வித்துக்களை எல்லாம் போடுவதற்கு வசதி யுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களிடத்தில்தான் இவர்கள் அதிகமாக அணுகுவதற்கு சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையும் இருக்கின்றன. கொஞ்சம் நிலம் உள்ளவர் களிடம் முதலில் அவர்கள் உள்ளத்திலும் பெரும் மாறுதல் ஏற்படவில்லை, அவர்கள் இந்தப் புது விதைகளைப் போட்டுச் செய்யவேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தாலும் அவர்கள் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்போது ஒரு புதிய மாற்றம் தேவை. சிறு விவசாயிகளிடம். 25 சென்ட், 50 சென்ட் என்று வைத்திருக்கக் கூடியவர்களிடம் சென்று புதுவிதைகளை அவர்கள் சாகுபடி செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று நினைக்கிற ஒரு வேகத்தை அவர்களிடையே சர்க்கார் உண்டு பண்ண வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வீரிய வித்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றைப் பயிரிடும்போது எவ்வளவு உரம் போடவேண்டும், அவற்றில் எப்படிப் பாசனம் செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பிரசாரம் போது மானதாக இல்லை. எந்த அளவிற்கு உரம் போட வேண்டும், எப்படி மருந்துகள் அடிக்கவேண்டும், எப்படிப் பயிர்ப் பாதுகாப்பு செய்ய வேண்டும், எப்படித் தண்ணீர் பாய்ச்சப்படவேண்டும் என்ற கருத்துக்களை விவசாயிகளிடம், அவர்கள் மனதில் பதிய வைக்கவேண்டும். வீரியவிதைகளுக்கு எந்தளவிற்குக் குறைத்து தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறோமோ அந்தளவிற்குத்தான் அதிகமான அளவிற்குப் பலன் கிடைக்கிறது. தண்ணீர் அதிகமாகவுள்ள இடங்களில் இந்த விதைகள் அதிகப் பயன் தருவதில்லை. அப்படித் தண்ணீரைக் குறைந்த அளவிற்குப் பாய்ச்சுவதினால் அந்த அளவிற்கு மிச்சப்படும் தண்ணீரைப் புது நிலங்களுக்கு சாகுபடி செய்யக் கொடுக்க முடியும். அதன் காரணமாக அதிகமான போகம் பயிர் செய்ய முடியும். ஆகவே, குறிப்பாக விவசாயி களிடம் எந்த அளவிற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட வேண்டும் என்பது பற்றி பிரசாரம் செய்யவேண்டும். எந்த அளவிற்கு அதிகப்படியாக

சாகுபடி செய்யமுடியும் என்பதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிறதோ அந்தளவிற்கு எந்தளவிற்கு எப்படி தண்ணீர் குறைவாகப் பாய்ச்ச முடியும் என்பது பற்றியும் ஆராய்ச்சித் துறையினர் நல்லமுறையில் பரிசீலிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கம்பு, சோளம், ராகி, வரகு, தினை போன்ற புன்செய்ப் பயிர்கள் இருக்கின்றன. எப்படி அவைகளுக்கு வாரத்திற்கு ஒரு தடவை தண்ணீர் விட்டு பயிர் செய்ய முடிகிறதோ, அதேபோல் நெல் சாகுபடி செய்யமுடியுமா என்பதுபற்றி பரிசீலனை செய்ய ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் பயன்படுத்தப்படவேண்டும், திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் என்னிடம் ஒரு விதையைக் கொடுத்தார்கள். அதற்கு வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் தண்ணீர் விட்டால் போதும், நான்கு மாதங்கள் பயிர் செய்தால் நல்ல விளைச்சலைத் தரும் என்று சொல்லி அவர்கள் என்னிடம் கொடுத்தார்கள். நான் அதை விவசாயிகளிடம் கொடுத்தேன். அதற்கான விளக்கங்கள் இன்னும் வந்து சேரவில்லை. அந்த விதையைப் பொறுத்தவரையில் வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் தண்ணீர் விட்டால் போதும், நான்கு மாத காலத்தில் ஒரு ஏக்கரில் சுமார் 1,500 பவுண்டு கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதுபோன்ற விதைகளை நாம் விளம்பரப்படுத்த வேண்டும். அவற்றை வீரிய விதைகளாக மாற்றுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் நம் தமிழ் நாட்டில் அவசியமானது. பலவேறு மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அதைச் செய்யப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுகுறித்து நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். நம் மாநிலத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் அவசியமானது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மைக் கல்வி படித்துப் பட்டம் பெறுகிறவர்கள் சர்க்காரில் போய் ஒட்டவேண்டும் என்ற மனோபாவத்தில் இருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறையில் பட்டம் பெறுகிறவர்கள் கொஞ்சமாக இருந்தாலும் தங்கள் நிலத்தில் பாடுபடவேண்டும், அப்படிச் செய்வதன் மூலம் லாபம் சம்பாதிக்க முடியும் என்ற உணர்ச்சியை அவர்களிடையே ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒரு பட்டம் பெற்ற வாலிபன் வேலைக்கு அமர்ந்தால் மேலே போனதற்குப் பின்னால் உயர்ந்தபட்சமாக மாதம் ஆயிரம் அல்லது இரண்டாயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்க முடியும். ஆனால் நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள ஒரு ஐந்து ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் நிச்சயமாக மாதம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையை அவர்களிடம் ஏற்படுத்தி, வேளாண்மைப் பட்டப் படிப்பு படிக்க வருகிறவர்களிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்குள்ளவர்களிடமாவது 'எங்களுக்கு வேலை தேவை இல்லை. நாங்கள் படித்துவிட்டு எங்கள் பண்ணைக்குப் போகப்போகிறோம்' என்ற வாக்குறுதியை வாங்கி, அவர்களை கல்லூரியில் சேரும்படிச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது கரும்புக்கு விலை 90, 95 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் டன்னுக்கு ரூ. 100 ஆவது கிடைக்கவேண்டும். சராசரியாக முப்பது முதல் ஐம்பது டன்னுக்குள்ளாக எடுக்கிறார்கள். டன்னுக்கு 100 ரூபாய் கிடைத்தால் அது கட்டி வரும். கடலை விவசாயத்தில் இப்போது புதியவிதைகளைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நான்கூட அதைசாகுபடி செய்திருக்கிறேன். கடலைக்கு நியாயமான அளவில் விலை நிர்ணயம் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அடுத்தபடியாக, வாழைப் பயிர். ஒரு ஏக்கரில் சுமார் ஆயிரம் வாழை பயிர் செய்யமுடியும். ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு அதை ஏற்றுமதி செய்வது என்று வந்தால் ஏக்கருக்கு ரூ. 5,000-ம் கிடைக்கும், ஆகவே வாழைப் பயிர் செய்யுங்கள் என்று விவசாயிகளிடம் கூறினேன். ஆனால் விவசாயிகள் சுலபத்தில் நம்புவதில்லை. ஒரு காரியத்தை விவசாயிகளிடம் பதிய வைப்பது என்றால் கஷ்டமான காரியம். அந்த முயற்சியை எடுத்துக் கொள்வதினால்தான் நான் இந்த இலாகாவைப் பாராட்டு

கிறேன். விவசாயிகளின் சிந்தனைப்போக்கே பழைய மாதிரி இருக்கிறது. அதிர்ச்சி செய்யக்கூடிய வகையில் ஏதாவது செய்தால்தான் அவர்கள் உள்ளத்தில் ஒரு மாறுதலை ஏற்படுத்த முடியும். ஆகவே, வாழை ஜப்பானுக்கு ஏற்றுமதியாகிறது. ஏக்கருக்கு ஆறுயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்கிறேன் என்று இதே மன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே வாழைப் பயிரை அபிவிருத்தி செய்து ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும். அடுத்தபடியாக, கால்நடை இலாகாவில் ஓய்வு பெறவேண்டியவர்கள் சிலர் இன்னும் இருக்கிறார்கள், மற்ற இலாகாக்களைப் போல், தயவுசெய்து அவர்களையெல்லாம் கொஞ்சம் அனுப்பிவிட்டு அங்குள்ள வாலிபர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுத்து அவர்கள் உற்சாகமடையச் செய்யவேண்டும். கால்நடை உதவியாளர்கள் பற்றி திரு. பாரதிமோகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதல் நிலை அடையவேண்டிய நிலையில் இருக்கும நானூறுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு முதல் நிலை உயர்வு அளிக்கவேண்டும். கடைசியாக, காடுகள் எல்லாம் அழிந்து கொண்டிருக்கிறது, காடுகள் அழிந்தால் நிச்சயம் நாடும் அழிந்துவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஒரு காலத்தில் வன மஹோற்சவத்தைப் பற்றி நான் உட்பட நையாண்டி செய்து கொண்டிருந்தோம். இன்று மக்கள் மத்தியில் புது மரங்கள், கூடுதல் மரங்கள் நடும்படியான உணர்ச்சியை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். நாட்டில் அதிகப்படியான மரங்களை நடும் உணர்ச்சியை மக்களிடையே ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜெ. பெள்ளி கௌடர் : வணக்கத்திற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இறுதியாகச் சென்ற திசையை நோக்கி நான் தண்டனிட்டு அஞ்சலி செலுத்துகிறேன். அவர்களின் இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டு ஊர் திரும்பி வந்த என் தொகுதி மக்களில் சிலர் சேலத்தின் அருகில் விபத்துக்குள்ளாகி உயிரிழந்தார்கள். அவர்களுக்கு என் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் புது அமைச்சரவையையும், அதில் இடம் பெற்றுள்ள அமைச்சர்களையும் நான் பாராட்டி வரவேற்று மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள ஆனைகட்டி கல்லம்பாளயம் இடங்களிலுள்ள நிலங்களை விவசாயத்திற்கு விட்டு விடவேண்டுமென்று கடந்த இரண்டாண்டுகளாகக் கேட்டு கலெக்டர் அவர்கள் அதை வந்து பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வருடமாயிற்று நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே அதை விரைவில் செய்து முடித்து அந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்குத் தந்தால் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும்.

நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மேய்ச்சல் பூமிகள் என்று நிறைய ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கால்நடைகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதைக் கணக்கெடுத்து, கிராமவாரியாக எவ்வளவு இருக்கின்றன, மேய்ச்சல் நிலங்கள் எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். யுத்த காலத்தில் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்ட நேரத்தில், நீலகிரி மாவட்டத்தில் சர்க்கார் பூமிகளை விவசாயம் செய்யச் சொல்லும் நேரத்தில் ஊக்கத்தோடு அதில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அப்படி ஈடுபட்டிருந்த நேரத்தில் நல்லமுறையில் விவசாயிகள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அப்படி ஈடுபட்டதால் நல்ல முறையில் விளைந்தது. அந்தப் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கும்பொழுது, இப்பொழுது சர்க்காருக்குள்ள தரிசு நிலங்களும், மரம் இல்லாத காடுகளாகச் சிலவிடங்களும் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் விவசாயத்திற்கு குத்தகைக்கு விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கடந்த ஆண்டு நீலகிரியில் மழையில்லாத காரணத்தினால், கிழங்கு விவசாயத்தில் பூஷன் நோய் விழுந்து விட்டது. அதனால் அவர்கள் ர்க்காரிடமிருந்து வாங்கிய கடனை அடைக்க முடியாமல் சஞ்சலப்பட்டுக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கஷ்டத்திலிருந்து நீக்கத் தக்க வகையில் அந்தக் கடன் வசூலைச் சற்றுத் தள்ளிப்போட வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு நெல் விளையாத பகுதி. அங்கு உருளைக்கிழங்கு, காப்பி, தேயிலைதான் விளைகின்றன. ஆகவே, அங்குள்ளவர்களுககு அரிசி கிடைப்பது சற்றுக் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. குடும்பக் கார்டு முறையில் அரிசி வழங்கப்படுகிறது என்றாலும் வெளி மார்க்கெட்டிலும் அரிசி இருந்தால் சற்று நல்ல முறையில் பயன்படும். மேட்டுப்பாளையத்தில் ஒரு சவுக்கி இருக்கிறது. அது இல்லாவிட்டால் நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு அரிசி வந்து கோவை மாவட்டத்திற்குக் குறைவாகப் போய்விடும் என்று சொன்னாலும், நீலகிரி மாவட்டத்தின் நிலைமைகளையொட்டி, அந்தச் சவுக்கியை அகற்றிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன் கூடலூர் பகுதியில் வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் மேட்டுப் பாளையத்தில் இருப்பதால் அரிசி விலை உயர்ந்திருக்கின்றது. மேட்டுப் பாளையத்தில் சவுக்கி இருக்கிறது. எனக்குச் சில தகவல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன, அங்கே ஓரளவு லஞ்ச ஊழலாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று. எனவே தயவு செய்து அதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில், ஏராளமான தொழிலாளர்களும், நகர மக்களும் நீங்கலாக அடுத்திருப்பவர்கள் விவசாய மக்கள்தான். அவர்களுககு, இந்தச் சர்க்காருக்கு நல்ல நிலைமை ஏற்படுகின்றபொழுது, படியரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கலாம் என்ற நிலை வரும்பொழுது நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்திலே கற்பூர மரங்கள் நடப்பட்டு வருகின்றன. அந்தக் காரணத்தினாலே நன்றாக மழைபெய்வதற்கு இடையூறாக இருக்குமோ என்ற நிலையிருக்கிறது, செய்தியைக் கேள்விப்பட்டேன். பஞ்சாப் மாநிலத்தில்கூட சதுப்பு நிலத்தில் கற்பூர மரங்களைப் பயிரிட்டு தண்ணீர் வற்றச் செய்கிறார்கள். பூமியில் ஈரமில்லாததால், மழை நீரை இழுக்கும் சக்தியில்லாமல், மழையில்லாமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. இதை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

உருளைக்கிழங்கு, தேயிலை, காப்பி முதலியவற்றைப் பயிரிடும் விவசாயிகள் உற்சாகமிழந்து, மனம் நொந்து இருக்கும்வகையில் டெல்லி சர்க்கார் போட்டிருக்கும் உர வரி மக்களைச் சித்திரவதை செய்யக் கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் உள்ளம் உடைந்து மனம் கலங்கிப் போயிருக்கிறார்கள். இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் வகையில் கூட்டம் போட்டு தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும், அதற்கு நம்முடைய அரசும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே பேசிய காங்கிரஸ் தோழர்கள் பலரும் பலவிதமாகப் பேசினார்கள், நாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். அதேநேரத்தில், கூட்டுறவு அமைச்சராக இருக்கும் மாண்புமிகு சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் பணக்காரர் என்று சொன்னார்கள். டெல்லியில் நேருவின் மகள் இந்திராகாந்தி ஆளும் அந்த அரசில் அவர்களுக்குப் பக்கபலமாகப் பல அரசர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த அரசர்களின் கணக்குத் தெரியாத காரணத்தினாலோ என்னவோ இவரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன், அவர் அதிகம் படித்தவர், பேராற்றல் பெற்றவர், அவர் மூலம் தமிழைப்பரப்புவதற்கு வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறோம். அவரை நல்லமுறையிலே பயன்படுத்திக்கொள்வதை விட்டுவிட்டு அவரைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவ்வாறு சொல்வது தவறு. அவருக்கு நல்லமுறையில் வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கிறோம். அதை நாம மேலும் ஊக்குவிக்க வேண்டும். படித்தவர், நல்லவர், அவர்களுடைய

கருத்துக்களையும், உழைப்பையும் பெற வாய்ப்புக் கிடைத்திருப்பது நம்முடைய பாக்கியம் என்றே கருதுகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு. இல. பலராமன்: தலைவரவர்களே, இந்த நாட்டில், வேளாண்மை தொழில் செய்யக்கூடியவர்கள் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணம், இந்த அரசாங்கம் அவர்களை நல்லமுறையில் கவனிக்கவில்லை, அரசாங்கம் மற்றத் துறைகளில் செலுத்திய அக்கறையைப்போல இந்தத் துறையில் அதிகமாக அக்கறை செலுத்தவில்லை என்று கூடக் குற்றம் சாட்டலாம். ஆனால், விவசாயத்துறையை விஸ்தரிப்பதற்கு யார் பொறுப்பாளிகளாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் செய்யும் பணி நேர்மையாகவும், விவசாயிகள் அணுகுகின்ற முறையிலும் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அது மிகமிகக் குறைவுதான் என்று கூறமுடியும். குறிப்பாக, உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டுமென்றால், மண்வளமான நீர், தரமான நிலம், உயர்தர விதை, பயிர்ப் பாதுகாப்பு முதலியன முக்கியமானவை.

மண் என்று பார்க்கும்பொழுது, இன்று நம்முடைய படிப்பறிவில்லாத மக்கள், அதிகம் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள், உரங்மண்ணின் தரம் தெரியாமல் ரசாயன உரம் என்று எத்தனையோ களைப்போட்டு, அந்த மண்ணின் தரம் குறைந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனால் களர் நிலமாக ஆகக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த மண்ணின் தரம் என்ன, எந்த எருவைப் போடுவது, எந்த முறையில் போட வேண்டும் என்று அந்தப் பயிற்சியை நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க, அறிவுரை கூற இன்று விவசாயத்துறை நல்ல முறையில் இயங்குகிறதா என்று கேட்டால் இல்லையென்று சொல்ல முடியும். அதற்காக ஒரு 'மொபைல் யூனிட்', அதாவது நடமாடும் மண் ஆராய்ச்சி செய்யும் நிலையம் என்று ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்று இந்த அவையில் பலமுறை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசு எந்தவிதமான ஒதுக்கீடும் செய்யவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அதிலும், இன்றைக்குப் பல கம்பெனிகள், தனிப்பட்ட நபர்கள் ரசாயன உரங்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அதில் தரம் இருக்கிறதா, நல்லமுறையில் இருக்கிறதா என்று பார்க்காமல் ஏதோ விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கும் விலையில் கொடுத்து வருகிறார்களே தவிர, ஒழுங்காகப் பங்கிடான முறையில் ரசாயனக் கலவை செய்யப்படுகிறதா என்று பார்க்க அதிகாரிகள் இல்லை. ஏதோ மிக்சர் என்று, 4, 5 என்று எண்களைச் சொல்லுகிறார்களே தவிர, அதனுடைய தரத்தைப் பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு அதிகாரிகள் இல்லை என்று திட்டவட்டமாகக் கூற முடியும். 'சாயில் கன்சர்வேஷன்' என்று ஒரு திட்டம் வைத்து, அதிகப்படியான விவசாயிகள் தொல்லைப்படுகிறார்கள், அதனால் பெருவாரியான செலவு ஏற்படுகிறது. இதை மிகவும் குறைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வளமான நீர் என்ற முறையில், குறிப்பாக மழைநீரில் வேளாண்மை செய்வதைக்காட்டிலும், ஊற்று நீரினால்தான் அதிகப்படியான உற்பத்தியைத் தமிழ்நாட்டிலே செய்கிறார்கள். குறிப்பாக வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் பூமியின் அடியிலிருந்து நீரை எடுத்து அது நல்ல தரமான விளைச்சலைத் தருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்த முறையில் ஊற்று இருக்கிறதா, இல்லையா என்று பார்க்கக்கூட முடியாத அளவுக்கு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். 100 அடி, 150 அடி என்று வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போரிங் போடுவதற்குச் சாத்தியக்கூறு இல்லை. அப்படியே கஷ்டப்பட்டுத் தோண்டினாலும் தண்ணீர் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் சில இடங்களில் இருப்பதில்லை, அதனால் அரசாங்கம் ஆராய்ச்சி நடத்தி, தண்ணீர் இருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரிவித்தால் விவசாயிகளுக்கு நலமாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய வழிமுறைகளை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்றைய தினம் இலாக்கா மூலம் வழங்கப்படும் டுபாரி செட் பற்றுக்குறையாக இருக்கிறது. 'ஃப்ளாஸ்டிங் யூனிட்' இன்ஜினியர் பகுதியில் குறைவு. வடார்க்காடு மாவட்டத்திலிருந்து அதிகப்படியான கோரிக்கைகள் வந்தும் நிவர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அந்தப் பஞ்ச காலத்தில்கூட அந்தக் கோரிக்கைகள் நிவர்த்தி செய்யப்படாத நிலையில், அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தரமான உரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், முனிசிபல் கம்போஸ்டைப் பயனபடுத்துகிறார்கள். கண்ணடி போன்ற வகையில் இல்லாமல் முனிசிபல அறிவுரை கூறி, தரமான உரத்தை வழங்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

விதைகள் என்ற முறையில் எடுத்துக்கொண்டால், எவ்வளவோ நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இவ்வளவு அதிகம் நஷ்டம் ஏற்பட்டும் நல்ல தரமான விதை கிடைத்திருக்கிறதா என்றால் கிடைக்கவில்லை, பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்க்கிறோம். போட்ட விதைகள் முளைக்கவில்லை என்று புகார். வடார்க்காடு மாவட்டத்திற்கு, 'குவாலியர்' துவரை என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது இந்தக் காலத்திலே விளையவே விளையாது என்று கூறக்கூடிய ஒரு நிலைமை. இதனால் பெருவாரியான நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. நானே அதனால் பெருவாரியான நஷ்டம் அடைந்து, டைரக்டர் ஆஃப் அக்ரிகல்சருக்கு, ஒரு வழக்கறிஞரைக்கொண்டு, நஷ்ட ஈட்டைக்கோரி நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த முறையில் விவசாய இலாக்கா நடந்துகொண்டு, நல்ல தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்வதில்லை, விதைகள் தரமானதாக இல்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாவட்டம்தோறும் விவசாய விதைப் பண்ணைகளை ஆரம்பித்து நல்ல தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நண்பகல் 12-00

பூச்சி மருந்து என்ற முறையில், பூச்சி மருந்தை விவசாயிகள் எப்படிப் போடுவது என்ற முறைகூடத் தெரியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதற்கான சப்சிடி ரேட்டைக் குறைத்திருக்கிறார்கள், மேலும் அதிகமாகக் குறைக்க அரசாங்கம் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். கம்பெனிகள் தயாரிக்கும் பூச்சி மருந்து அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது.

இதை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கிறதா, அல்லது மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயிக்கிறதா; யார் நிர்ணயித்தாலும் சரி. அதை மொத்தமான விலையில் குறைவாக நிர்ணயிக்க வேண்டும். உற்பத்தி என்ன விகிதத்தில் இருக்கிறது ? அதற்கு இன்ன விலைதான் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்ற நிலையை இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, மேலும்.........

(மணி அடிக்கப்பட்டு, அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்)

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்திலே இடையிலே நான் சில கருத்துக்களை சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு நான் மிகவும் நன்றி கலந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், இந்த மானியத்திற்கு அதிகமாக நேரம் ஒதுக்குவதற்கு நான் என்னவோ இடைஞ்சலாக இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இரண்டு நாள் நடத்துவதற்கும் நான் தயாராக இருக்கிறேன். என் கவலை எல்லாம் என்னவென்றால் பேச்சிலே மட்டும் அதிகமாக நீடித்துப் போய், காரியத்திலே ஒன்றும் இல்லை என்று செய்யவேண்டாம் என்பதுதான். நான இதிலே கலந்து கொள்ளாமல் போகலாம் என்ற நிலைமை கூட இருந்தது. விவசாய மானியத்திலே பேசுவதிலே எல்லோரும் சிறந்தவர்கள். எல்லோரும் என்றால், முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ்காரர்களும் அப்படித்தான். அவர்களும் கூட வாயாலேதான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுதும் தவறுகளை எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருந்தேன்.

1969 மார்ச் 18] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

விவசாயம் என்றால், விவசாயத் தொழில், விவசாயத்துறை, விவசாயி என்று மூன்று பிரிவுகளாக பிரித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது விவசாய தேசம், விவசாய நாடு, இங்கே 100-க்கு 70 பேர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், இந்த நாட்டிலே விவசாய உற்பத்தியை பெருக்கி, இப்பொழுது மக்களுக்கு வேண்டிய உணவைக் கூட கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம் என்று வருத்தப்படுகிறேன்.

நானும் விவசாயிதான். நானும் உற்பத்தி செய்கிறேன் மக்களுக்கு வேண்டிய அளவு உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலையிலே இருக்கிறேன். அதற்கு பலவிதமான காரணங்கள். 300 வருடங்கள் இந்த நாட்டை வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்டார்கள். சுதந்திரம் வந்து 20 வருடங்கள் ஆகின்றன. திட்டங்களையெல்லாம் போட்டோம். திட்டங்களாலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவர்களும் தொடர்ந்து அந்த திட்டங்களைத்தான் கைப்பற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள், அதை மறுக்கமாட்டார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அப்படி இருந்தாலும் கூட இந்த நிலைக்கு என்ன காரணம்? விவசாயியை யாரும் மனிதனுக்கக்கூட நினைப்பது கிடையாது. அரசாங்கத்திலே விவசாயத்தை எடுத்துப் பார்த்தாலும், ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டுக்கு இருக்கிற மதிப்பு விவசாயத்துறைக்கு கிடையாது. 1-ம் தரம், 2-ம் தரம், 3-ம் தரம், 4-ம் தரம் என்று வந்தது. இப்பொழுது சாப்பாடு கிடையாது என்ற நிலைமை வந்ததற்குப் பின்னாலே, விவசாயி என்று ஒருவன் கிராமத்திலே இருக்கிறான் என்று சர்க்காருக்கு ஞாபகம் வந்தது. முந்தைய சர்க்காருக்கும் அப்பொழுதுதான் ஞாபகம் வந்தது. பற்றாக்குறை இல்லாமலிருந்தால் யாரும் கவனித்திருக்கமாட்டார்கள் இன்னும் அவர்களை அடித்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள் அதுதான் பெரிய பிரச்சினை. விவசாயம் கௌரவமுள்ள தொழிலாக நல்ல தொழிலாக இருக்கிறது என்று இந்த பற்றாக்குறை வந்ததற்குப் பின்னால்தான் தெரியவந்தது. அதற்குப் பிறகு அவனை தாஜா பண்ணி விவசாயி இல்லாமல் ஒன்றுமில்லை என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள்.

'சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை,'

என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். இப்பொழுதுதான் அவனுடைய நிலையைக் கவனிக்கிறார்கள். அவர்கள் சத்தம் போட்டால் தகராறாகப் போய்விடும், அவர்கள் நன்றாக இருக்கட்டும், எப்படியோ தொலைந்து போகட்டும் என்ற நிலையிலே இப்பொழுது இருக்கிறோம். வேறு நாட்டிலே, அமெரிக்காவிலே 7 சதவிகிதத்தினர்தான் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நாட்டினுடைய பிரச்னையும் தீர்ந்தநிலையில், இந்த பி. எல் 480 மூலம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு அடிப்படை காரணம் என்ன? அங்கே இருக்கிற விவசாயி கௌரவமாக கவனிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல, அவனுக்கு வேண்டிய உதவிகளை, அவனுக்கு வேண்டிய விலைகளை, அவனுக்கு கட்டுபடியாகக்கூடிய விலையை சர்க்கார் கொடுக்க உத்தரவாதம் செய்திருக்கிறார்கள். இதைத்தான் இப்பொழுது மட்டுமல்ல, எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன்.

விவசாயி, விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடவேண்டுமென்றால் அவனுக்கு வசதி இருக்கவேண்டும். எத்தனையோ பேர் இன்றைக்கு பட்டம் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள், மாணவர்கள் எல்லாம், குழந்தைகள் எல்லாம். இந்த தொழில் லாபகரமாக இருந்தால்தான் அவர்கள் ஈடுபடுவார்கள். இது கௌரவமாயுள்ள தொழிலாக இருக்கவேண்டும், அதிலே ஈடுபட்டால், அவர்களுக்கு அதிலே வேண்டிய வசதிகள் கிடைக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதானே அதிலே ஈடுபட முடியும்? ஒரு கொள்கையை திட்டவட்டமாக வைத்து நாம் செய்யவேண்டும். செய்வதோடு மட்டுமல்ல, மதிக்கத்தகுந்ததாகவும் செய்யவேண்டும். அது

மத்திய சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி, மாநில சர்க்காராக இருந் தாலும் சரி. கட்டுப்பாடு என்றால் என்ன? ஒருவன் 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். 65 சதவிகிதம் அவன் அந்த நிலத்திற்காக பாடுபடுகிறான். அவனுடைய வருமானப்படியை எடுத்துப் பார்ப்போமானால், நம்முடைய செக்ரட்டேரியட்டிலே கடைநிலையிலே இருப்பவரைவிட மிகவும் மோசமான நிலைமை இருக்கிறது, அவன் இருக்கிறான். அந்த மிராசு தார், இந்த மிராசுதார் என்று தான் பேசுகிறார்கள். 10 ஏக்கர் உள்ள பெரிய மிராசுதாரை, ஜமீன்தாரை எடுத்துக்கொள்வோம். இவர்கள் கொடுக்கும்படியான விலை எப்படி கணிக்கப்படுகிறது? ரூ. 48 கொடுப் பதாக வைத்துக்கொள்வோம், 10 ஏக்கருக்கு ரூ. 1,000 அல்லது ரூ. 2,000 வரலாம். மாதத்திற்கு ரூ. 200 கூடக் கிடையாது, அந்த கணக்குப்படி. இங்கே லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்—எழுத்தச்சர்—அவரை இழிவாகச் சொல்லவில்லை—எடுத்துப் பார்த்தால், அவருக்கு என்ன சம்பளம்? அவர்கள் முதலீடு போடுகிறார்களா? ரூ. 2,000 வருவாய்க்கு ரூ. 3,000 முதலீடு போட்டு, அந்த நிலையில் பார்த்தால், நடுத்தர விவசாயி இங்கே செக்ரட்டேரியட்டிலே வேலை செய்யும்படியான லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்கினுடைய நிலையைவிட மிகவும் கீழ்நிலையிலே இருக் கிறான். இதை நாம் உணர வேண்டும். இதை யாரும் உணரவில்லை.

அந்த நிலையிலே பார்ப்போமானால், கொடுக்கும்படியான விலை கட்டு படியாகக்கூடியதா? கணக்கு போடுகிறார்கள், எப்படி? அண்மையிலே சேலத்திலே இருந்து ஒரு விவசாயி என்னிடத்திலே வந்தான், வருமான வரியைக் கொண்டு வந்து காட்டினான். 12 ஏக்கர் 70 செண்ட் தான் அவனுக்கு இருக்கிறது. இதோடு சம்பந்தப்படாதது என்றாலும் அவர்கள் கஷ்டபடுகிறார்கள் என்ற நிலைக்காகச் சொல்கிறேன். கம்பவுண்டிங்குக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கவில்லை. இப்பொழுது ரூ. 15,000 கொடுக்க வேண்டு மென்று நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. கம்பவுண்டிங், ஏதோ ஏழை விவசாயி செய்திருக்க மாட்டான். கம்பவுண்டிங் ரூ. 50 தான் வந்திருக்கும். ரூ. 150 தான் ஏக்கருக்கு உற்பத்திச் செலவு என்று விவசாயத்துறையிலே கணக்கு சொல்கிறார்கள், விவசாயிக்கு உற்பத்தி செலவு ரூ. 250, ரூ. 300 என்று வேறு இடத்திலே புள்ளி விவரத்திற்காகச் சொல் கிறார்கள். விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலே ரூ. 450 என்று கணக்கு எடுத்து வருகிறார்கள். விவசாய வருமான வரி என்று கணக்கு போடும் போது ரூ. 150 வேறு புள்ளி விவரத்திற்காக ரூ. 250 ஆகிறது, விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலே ரூ. 450 ஆகிறது. ஏதோ விவசாயி, வாயில்லா பூச்சி என்று இப்படி போடும்படியான நிலை இருக்கிறது. எந்த கணக்கு போட்டாலும் பேசாமல் இருக்கும் படியான நிலை இருக்கிறது. 12 ஏக்கர் 70 செண்டுக்கு ரூ. 15,000-க்கு நோட்டீஸ் வந்து, ஜப்தி, வாரண்ட் எல்லாம் வந்திருக்கிறது. விவசாய வருமானத் துறையிலே இருந்து, கம்பவுண்டிங்கில் ரூ. 200 கூட வந்திருக்காது. 1962-ம் வருஷத்திலே இருந்த அதிகாரிகள் இப்படி போட்டு, விவசாயிகள் தொல்லைப்படுகிற நிலையிலே இருக்கிறார்கள்.

ஒரு கருத்தரங்கு நடந்தது, மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந் தார்கள். அந்த டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்ச்சர் வந்திருந்தார்கள். எல்லோரும் பேசவேண்டுமென்று சொன்னார்கள், நானும் பேசினேன், அது விளம்பரத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட கருத்தரங்காக இருந்ததே தவிர, சட்டசபையிலே பதில் சொல்லுகிற மாதிரி எனக்கு—தப்பாக இருக்கலாம்—அவர் பேசிய பேச்சு இருந்ததே தவிர, நல்ல பேச்சாக எனக்குத் தெரியவில்லை. எப்பொழுதும் பேசுகிறமாதிரி பேசினேன். 'ஐயா விலைவாசி, இது கன்ஸ்யூமர் ஓரியண்டட் பாலிசியா, அல்லது புராட்யூசர் ஓரியண்ட் பாலிசியா'? என்றேன். விவசாய உற்பத்தி செய்பவ னுடைய நிலையை வைத்து விலையை நிர்ணயிக்கப் போகிறோமா, அல்லது உழுபவனுடைய நிலையை வைத்து நாம் விலையை நிர்ணயிக்கப் போகிறோமா என்று சொல்லி, அவனுடைய கஷ்டத்தை எல்லோரும் சேர்ந்து போக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். உடனே அதிகாரி எழுந்தார், அமைச்சரை திருப்திப் படுத்த வேண்டுமல்லவா?....

1969 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஏற்கனவே விவசாய டைரக்டராக இருந்த அதிகாரியைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டுப் பேசுகின்றார்கள். அவர் அதை எதிர்த்து விளக்கம் கொடுப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு உரிமை இந்த மன்றத்திலே அவருக்கு இல்லாத காரணத்தாலே அவரைப் பற்றி தனிப்பட்ட முறையிலே தாக்கிப் பேசாமல் இருக்க வேண்டும். ஒருவேளை, நம்மை ஆதரிக்கவேண்டியவர், சர்க்கார் துறையிலே ஒழுங்காக நடக்கிறாரே என்ற வருத்தத்திலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசுகிறாரா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: பேசுவதற்கு முன்னாலே அவர் முந்தி விட்டார். அன்று பேசியதை அப்படியே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த முறையை ஆராயவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். வானொலியிலே பிரசங்கம் செய்யவேண்டுமென்ற சமயத்திலே, பொறுப்புள்ள விவசாயி என்ற முறையிலே சொல்லுகிறேன். என்னைவிட விவசாயத்தில் அவருக்கு அனுபவம் இருப்பதாக மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பேசின பேச்சைத்தான் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் சொன்னது இதுதான். என்ன சொன்னார்கள் என்றால் கன்ஸ்யூமர் ஓரியன்டெட் பாலிஸியும் கிடையாது, ப்ரொட்யூஸர் ஓரியன்டெட் பாலிஸியும் கிடையாது It is people's oriented policy என்று சொன்னார்கள். மக்களுடைய நிலையைப் பொறுத்த பாலிஸி என்று சொன்னார்கள். மனதிற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேனே தவிர, வேறு அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அண்மையிலே மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் சென்னையிலே பேசுகிறபொழுது அவர்களுடைய கருத்தை பிரதிபலிக்கிற அளவிலே சொன்னார்கள். மக்களுடைய பிரச்னை என்று சொல்லும்பொழுது, விவசாயிகளையும் குறிக்கும். வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களையும் குறிக்கும். மக்கள் என்று சொல்லும்பொழுது விவசாயிகள் விலக்கு ஆகமாட்டார்கள். வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களும் விலக்கு ஆகமாட்டார்கள். பொதுவாக மக்களுடைய, மனிதாபிமானத்தை ஒட்டிய பிரச்னை என்றுதான் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: 100-க்கு 75 பேர்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து, வயிறு காய்ந்துகொண்டு, 25 பேர்களுக்கு சாப்பாடு போடுகிறார்கள் என்றால் பீபிள்ஸ் ஓரியண்டெட் பாலிஸி என்று சொல்வதற்கில்லை. அவர்களுக்கு மக்களிடம் எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ, அனுதாபம் இருக்கிறதோ, அதைவிட எனக்கு அனுதாபமும், அக்கறையும் உண்டு, இதெல்லாம் விளம்பரத்திற்காகச் சொல்வதல்ல. திடீரென்று பீபிள்ஸ் ஓரியண்டெட் பாலிஸி என்று சொன்ன காரணத்தினால்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். எதையும் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்த்துச் சொல்லவேண்டும். கன்ஸ்யூமர்ஸ் என்றால் பீபிள் இல்லையா, ப்ரொட்யூஸர்ஸ் என்றால் பீபிள் இல்லையா. (மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: நான் அதைத்தான் சொன்னேன்) அமைச்சரை திருப்திப்படுத்துவதற்காக அப்படிச் சொன்னார் என்று நான் என் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. எனக்கு அதற்கு உரிமை இருக்கிறது. People's oriented policy—Who are those people? நான் அப்படி உடனே கேட்டிருக்கக் கூடாதா ? இதை மன்றத்தில் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் சர்க்கார் கொள்கைகளை அதிகாரிகள் அமல் நடத்துவதிலே விசுவாசம் உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபனை இல்லை. கொள்கையின் அடிப்படையிலே சொல்கிறேன், பீபிள்ஸ் ஓரியண்டெட் பாலிஸி என்றால் எங்கிருந்து ஜனங்கள் வந்தார்கள்? என்ன காரணம் என்றால், விவசாயிகள் எழுந்து இதை எதிர்த்துப் போராடும்படியான சக்தி, ஒற்றுமை இருக்குமானால் அதுமாதிரி சொல்லும்படியான நிலை இருக்காது. விவசாயிகளுக்குள் ஒற்றுமை கிடையாது. காலையிலிருந்து மாலை வரையில் உழைத்துக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு பிடிக்காத ஒரு கருத்தை ஒரு அதிகாரி சொல்வார்களேயானல், அப்படிப்பட்டவரை பொதுஜனங்கள் பார்த்துக்கொள்ளட்டும் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தூண்டிவிடுகிறார்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: பொதுமக்கள் அதை உணர்வார்கள். மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தவகையிலும் சொல்ல முடியாமல் அவர்கள் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே தூண்டிவிடுகின்ற நிலை ஒன்றும் இடையாது. 15 வருஷ காலமாகத்தான் நான் அழுதுகொண்டிருக்கிறேனே, கத்திக்கொண்டிருக்கிறேனே? அழுத பிள்ளைதான் பால் குடிக்கும் என்று சொல்வார்கள். ஆனல் நான் அழுதுகொண்டிருந்தும் எனக்குப் பால் கிடைக்கவில்லை. பிரத்தியட்சமான காரியங்களிலே ஈடுபட வேண்டும். விளம்பரத்திற்காக கருத்தரங்கு என்ற நிலையில் செல்லக்கூடாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பிரச்னையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்றால், அதிலே ஈடுபாடு கொண்டு, அதை எல்லா வகைகளிலும் அணுகவேண்டும்.

ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ப்ரொட்யூஸர் ஓரியண்டெட் பாலிஸி என்று எடுத்துக்கொண்டால், 1951–52-ல் உற்பத்திச் செலவு என்ன? நான் எத்தனையோ வருஷமாக இதைச் சொல்லி வருகிறேன். இந்தச் சர்க்காருக்கு மட்டுமல்ல. எந்தச் சர்க்காராக இருந்தாலும் சரியே, நான் இந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல தயாராக இருக்கிறேன். யாராக இருந்தாலும் தவறு இருந்தால் தவறு என்று நான் சொல்வேன். அதற்கு நான் பயப்படுவது கிடையாது. அப்பொழுது இருந்த உற்பத்திச் செலவைவிட இப்பொழுது 10 பங்கு உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகியிருக்கிறது. அப்பொழுதிருந்த விலைவாசியை விட இப்பொழுது விலைவாசி 10 பங்கு அதிகரித்திருக்கிறதா? அதாவது லிவ்விங் இண்டெக்ஸ் என்று மட்டும் சொல்கிறார்கள். பட்டணத்தில இருக்கிற புள்ளிவிவரங்களை வைத்துச் சொல்கிறார்கள். புள்ளி ஏறிவிட்டது, 100 லிருந்து 575 புள்ளி ஏறிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அது மாதிரி விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆகக்கூடிய செலவின் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தோமானல், அப்பொழுதிருந்த புள்ளி 100 என்று வைத்துக்கொண்டால், இப்பொழுது 1000 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதை என்னல் நிரூபிக்க முடியும். எத்தனையோ வகைகளில் நிரூபிக்க முடியும். ஆகவே விவசாயிகள் வாங்கும்படியான பொருள்களின் விலைகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்காமல், அவர்கள் விற்கும்படியான நெல்லை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்பது என்? பிரத்தியட்சமான நிலையில் பார்க்கவேண்டும், பருத்திக்கொட்டையை எடுத்துக்கொண்டால், அது ரொம்பவும் முக்கியம் மாடுகளுக்கு பருத்தி விதை இல்லையென்றால் அவைகளை ஏரில் கட்டமுடியாது. முன்பு ஒரு மூட்டை பருத்திக்கொட்டை ரூ. 2 தான். நான் வாங்கியிருக்கிறேன், இப்பொழுது ரூ. 35. 17½ மடங்கு விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. 1700 புள்ளி அதிகமாகியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: பருத்தி சாகுபடியாளர்களுக்கு கூடுதலான விலை கிடைக்கக்கூடாது என்பது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய வாதமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கே பேசுவார் என்பது எனக்குத் தெரியும். கொஞ்சம் அவர் பொறுத்திருந்து பார்த்து, பிறகு வேண்டுமென்றால் கேட்கலாம். விவசாயிகளுக்கும் அந்த விலை கிடைப்பதில்லை. பருத்தி உற்பத்தியாளர்களுக்கும் கிடைப்பதில்லை, இடையிலே இருக்கக்கூடிய மில்களுக்குத்தான் அந்தப் பணம் போகிறது. புண்ணக்கு முன்பு ஒரு மூட்டை ரூ. 3 விலை, 162 டன். இன்றைக்கு அதே புண்ணக்கு ரூ. 37. விவசாயத் தொழிலுக்கு வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயிகள் வாங்குகிற பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், ஒன்றுக்கு 10 மடங்கு விலை அதிகமாகியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கருத்து மணிலா, பருத்தி சாகுபடியாளர்களுக்கு அதிக விலை கிடைக்கக்கூடாது என்பதா? அல்லது பருத்தி, மணிலா சாகுபடி செய்யக் கூடாது என்பதா? திரு. பலராமன் அவர்கள் தலையை ஆட்டுகிறார்கள். அவர்கள் பகுதி மணிலா பகுதி. மணிலா சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் இதை ஒத்துக்கொள்வார்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: நானும் ஒரு விவசாயிதான். எல்லா விவசாயிகளையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். நான் சொல்வது என்னவென்றால் 'பாரிடி இன் பிரைஸஸ்' வேண்டும். அது அமைச்சர் அவர்களுக்குப் புரியவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். மணிலா, பருத்திக்கொட்டையைப் பற்றி நான் சொன்னவுடன், அமைச்சர் அவர்கள் அவசரப்பட்டுக்கொண்டு உடனே இப்படிக் கேட்கிறார்கள். தயவு செய்து ஆத்திரப்படவேண்டாம், பொறுத்திருந்து பார்த்து, பிறகு கேளுங்கள் என்றுதான் சொல்லிக்கொள்கிறேன. கரும்பு விவசாயத்தைப் பொறுத்தமட்டில்—உடனே நல்லசாமி அவர்கள் கரும்பு விவசாயம் செய்கிறார்களே கரும்பு விவசாயத்தை நீங்கள் எதிர்க்கிறீர்களா—என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பார்கள். எதையும் யோசனை செய்து செய்யவேண்டும். ஒரு ஏக்கரில் 30 டன் கரும்பு விளைவதாக வைத்துக்கொள்வோம். 50 டன் என்றுகூட வேண்டியதில்லை. உடனே தூண்டிவிடுவார்கள்—நான் அதை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 3,000 கிடைக்கும். செலவு ரூ. 2,000 போக மீதி ரூ. 1,000 கிடைக்கும். ஒரு ஏக்கர் நெல் விளைவித்தால், அந்த விவசாயிக்கு என்ன வருகிறது? ரூ. 200, 300 கூட வருவதில்லை. அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். ஒரு ஏக்கரா பருத்தி விளைவித்தால், இப்பொழுது இருக்கும்படியான விலையை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த விவசாயிக்கு ரூ. 1,000, 1,500 கிடைக்கும். செலவு ரூ. 1000 என்று வைத்துக்கொண்டால்கூட, ரூ. 500 கிடைக்கும். நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், ஒரு விவசாயி எந்தப் பொருளை உற்பத்தி செய்தாலும்கூட, ஒரு ஏக்கருக்கு வரும்படியான வருமானம் ஒரேமாதிரியான வருமானமாக இருக்கவேண்டும். அதற்குத்தான் திட்டத்தைப் போடுங்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். யாராக இருந்தாலும் அதைத்தான் நான் சொல்வேன். நீங்கள் கரும்பு போடக்கூடாதா என்று அவர்கள் கேட்கலாம். நிச்சயம் சொல்கிறேன். எனக்கு அதற்கு சௌகரியம் இருக்கிறது. என்னுடைய பூமி பூராவும் கரும்பு போடலாம். கரும்பு போடுங்கள் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் யாரைப்பற்றியெல்லாமோ சொன்னார்கள். இங்கு நான் சொல்கிறேன். இந்த நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சம் தீருகிற வரையில் என்னுடைய பூமியிலே ஒரு சதுர அடி கூட கரும்பு போடமாட்டேன் என்று நான் பிரதிக்ஞை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அதற்காக இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த பிரசாரத்தில் அவர்கள் தொடர்ந்து ஈடுபடுவார்கள் வெளியிலும், இங்கு மட்டுமல்லாமல் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: நான், கருத்திருமன் சொல்கிறேன் என்றால், பாக்கியிருக்கக்கூடியவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், நான் நிர்தாட்சண்யமாகச் சொல்கிறேன். நான் ஒரு கரும்பு ஆலையோடு தொடர்பு உள்ளவன். அவர்கள் பாய்ந்தார்கள் கரும்பு போடுங்கள் என்று. நான், வேண்டாம், நாட்டு மக்களுடைய உணவுப் பிரச்னை தான் எனக்கு முக்கியம் என்று சொன்னேன். எவ்வளவு தூரம் உணவு உற்பத்தியை நான் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்வேன். இந்த உணவுப் பிரச்னை தீரும் வரையில் ஒரு சதுர அடி பூமியில் கூட கரும்பு போடமாட்டேன் என்ற சபதத்தை நான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். கரும்பு, அல்லது வேறு பணப்பயிர் போட்டால், பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கிடைக்கும், அதற்கு எனக்கு

சக்தி இருக்கிறது. ஆனால் நான் அதைச் செய்யவில்லை. காரணம் என்ன? கொள்கை பிடிப்புத்தான். ஒரு போகத்தை இருபோகமாகச் செய்வதிலும், இரு போகத்தை மூன்று போகமாகச் செய்வதிலும் அதிலே ஈடுபாடு அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதிலே நான் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அப்படித்தான் காங்கிரஸில் பற்றுள்ளவர்கள் அனைவரும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு முக்கியமான பிரச்னை என்னவென்றால், அந்த இடத்தில் என்ன பயிர் செய்ய முடியும் என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நான் எதிர்ப்புக்காகச் சொல்லவில்லை. இதையெல்லாம் உணர்ந்து செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். நான் கரும்பு சாகுபடி செய்யாமல் இருக்கிறேன் என்பதற்காக எனக்கு ஒரு பெருமை வேண்டியதில்லை. இன்னொருவர் அப்படிச் செய்கிறார் என்று நான் குறை கூறவும் இல்லை. நான் சொல்வதெல்லாம், விவசாயி எதை உற்பத்தி செய்தாலும், அவனுக்கு 'பாரிடி இன் பிரைஸஸ்' வேண்டும். கடலை போட்டால் லாபம் வராதா, வாழை போட்டால் லாபம் வராதா, கரும்பு போட்டால் லாபம் வராதா? நான் லாபத்தை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. உணவுப் பிரச்னை தீரவேண்டும். ஒரே சமயத்தில் எல்லோரும் கரும்பு போட்டால், எப்படி அதிகமான விலை வரும்? வெல்லத்திற்கு வெளி மார்க்கெட்டில் விலை குறைந்து விட்டது. பாக்டரியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் 'ஆகா' என்று வாயைப் பிளந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.—

ஆகவே, சர்க்கார் ஒரு தெளிவான கொள்கையை எடுத்துக்கொண்டு, எல்லா விவசாயிகளையும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கவனிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், எல்லோரும் பணப்பயிர் செய்யப் போய்விடுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு கட்டுபடியாகும் விலையைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். (குறுக்கீடு) ஃபுட் டிபேட்டில் பேச இருக்கிறது. ஒரு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் பழைய கதையை ஆரம்பித்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் குட்டிச்சுவர் செய்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். நாங்கள் இந்த இரண்டு வருஷ காலத்தில், உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம், என்று அதையும் அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏதோ மழை பெய்யவில்லை என்றால் அதற்கு வருணஜபம் செய்ய வேண்டாமா என்ற நிலையில் இருக்கிறது. இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், 63 லட்சம் டன் எதிர்பார்த்தோம், அதற்குப் பதிலாக 54 லட்சம் டன்தான் கிடைத்திருக்கிறது என்கிறார்கள். பாழாய்ப்போன காங்கிரஸ் சர்க்கார், அதிக உற்பத்தியைச் செய்யவேண்டும் என்று முன்னதாகவே திட்டம் போட்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில், மழை பெய்யாதபோது, 'ஸீஸனல் கண்டிஷன்ஸ் சரியாக இல்லை என்றபோது, எதிர்க்கட்சியிலிருந்த போது, தாவினார்கள், ஆகா, எப்படிச் சொல்லலாம், உங்களுக்கு புத்தி கிடையாது, அறிவு கிடையாது, மழை பெய்யக்கூடிய வழிகளை ஏன் செய்யவில்லை என்றார்கள். என்ன என்னவோ செய்வோம் என்றார்கள். அப்படிப்பட்டதையெல்லாம் இப்பொழுது செய்து இருந்தால், இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை, வெகு சிரமப்பட்டுத் தேடிக் கண்டுபிடித்திருக்க வேண்டாம், 48 முதல் 51 பர்செண்ட், 23 பர்செண்ட் குறைவு என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டாம். ஆகவே, 63 லட்சம் டன் எதிர்பார்த்ததில் 54 லட்சம் டன்தான் கிடைத்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: எதிர்க் கட்சியில் இருந்தவர்கள் அப்படி ஆளும் கட்சியைச் சுட்டிக்காட்டி, உங்களுக்கு புத்தியில்லை என்று சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். அதைச் சகித்துக் கொண்டு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருந்தார்களா? சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் அப்படி ஒரு வார்த்தை இருப்பதை நிரூபிக்க முடியுமா? தானாக ஒரு வார்த்தையைக் கற்பனை செய்துகொண்டு, அதை ஒரு குற்றச்சாட்டாக எங்கள் மீது சுமத்துவதாக இருக்கிறது அவர்களுடைய வாதம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: புத்தியில்லை என்பதைவிட, பேசி இருக்கலாம் அதிகமாகவே. அவர்கள் பேசின பேச்செல்லாம், இதைவிட

அதிகமாகத்தான் இருந்தது. புத்தியில்லை என்றிருந்தால் ஒரே வார்த்தையில் போயிருக்குமே. அன்றைக்கு நிதி அமைச்சர் என்னென்னமோ சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சி என்றால் குற்றச்சாட்டு சாட்ட வேண்டியதுதான். அதற்குப் பாராட்டுகிறேன், ரொம்பக் கெட்டிக்காரத்தனமாகச் சாட்டினீர்கள். அலங்காரமாகச் சொன்னீர்கள், பாலிஷ் போட்டுச் சொன்னீர்கள் என்றால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுவேன். இந்த சர்க்காரும் மழை பெய்வதற்கு என்ன திட்டத்தைப் போட்டார்கள்? ஏன் போடவில்லை? உங்களுக்கு அனுகூலமாகத்தான் சொல்லுகிறேன். இயற்கை பொய்த்துவிட்டது. அதனால்தான் நினைத்ததைச் செய்ய முடியவில்லை. மனிதன் மாடாக உழைக்கிறான். அவனுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும், விவசாயியை மனிதனாக நினைக்க வேண்டும், உணர வேண்டும். நான் சொல்வதெல்லாம் விவசாயி விலை கேட்டால், அவர்கள் சொன்ன பதிலை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் கொடுத்த விலைதானே என்று நீங்கள் அரசியல் காரணத்திற்காக உபயோகப் படுத்திக்கொள்கிறீர்கள். தாராளமாகச் சொல்லுங்களேன். (குறுக்கீடு) நேரம் அதிகமாகும். நான் சொல்வதெல்லாம் விவசாயி எந்த உற்பத்தி செய்தாலும், சரிசமமான விலை, ''பாரிடி இன் ப்ரைஸஸ்'' கொடுக்க இந்த சர்க்கார் முயற்சிக்கவில்லை.

நஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் வேண்டும். விவசாயத் துறையைப் பொருத்த வரையில், தமிழ் நாட்டில், விவசாயத்துறையில் பணிபுரியும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் நல்ல பணி புரிகிறார்கள். கோயம்புத்தூரில் தயார் செய்த கரும்பு உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்த கரும்பாக இருக்கிறது. பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளுக்கும் வேறு பல நாடுகளுக்கும் போயிருக்கின்றன. அந்த வகையில் அவர்கள் நல்ல பணி புரிந்து வருகிறார்கள். இந்த ஆராய்ச்சிகள் மக்களிடத்தில் சேருவதற்கு திட்டங்களை விரிவாகவும், அதிக அளவிலும் செய்யவேண்டும்.

இந்த சர்க்காரிலே செய்திருக்கிற, இரண்டு வருஷகாலத்தில் செய்திருக்கிற ஒரு காரியத்தை பாராட்டியே தீரவேண்டும். அதைப் பல இடங்களிலும் பாராட்டியிருக்கிறேன். அதாவது, ஹெலிகாப்டர் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளித்திருப்பது. விமானம் மூலம் இந்தப் பூச்சி மருந்துகளை தெளித்ததன் விளைவாக நெற்பயிருக்கு நல்ல முறையில் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டு காலமாக தொடர்ந்து தெளித்ததன் காரணமாக வேளாண்மையில் அதிக உற்பத்தி கண்டு இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், பூச்சி அழிவதற்கும் அது வழியாக இருக்கிறது என்பதால் அந்தக் காரியத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். நிச்சயமாகத் தெரிவிக்கிறேன், இதை எல்லா இடங்களிலும் செய்யவேண்டும். ரூ. 12 லட்சம் செலவாகும் என்றார்கள். எத்தனை லட்சம் செலவானாலும் பரவாயில்லை; இதனால் பின்னால் வரப்போகும் பயிர்களையும் பூச்சி தாக்காது. விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் இது பலன் தருவதாக இருக்கிறது.

ஒரு அதிகாரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு மாவட்டக் கலெக்டர் இருந்தார். அப்பொழுது அவர் அங்கே விவசாயத் துறையில், ஆராய்ச்சித் துறையில் தீவிரமாக இருந்தார்கள். என்னுடைய ஆட்சேபணைகளைக் கூட சமாதானப்படுத்தி காரியங்கள் செய்ததால், நல்ல முறையில் மக்கள் அனுபவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, விமானத்தின் மூலம் மருந்து தெளிப்பதைத் தீவிரமாக்கி செய்தார்களானால், நல்ல முன்னேற்றம் இருக்கும் என்று சொல்லி, அந்தக் காரியத்திற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறேன்.

அதிகாரிகளில் சில பேர்கள் விவசாயத் தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய குடும்பத்திலிருந்து வரலாம். டெக்னிகல் பீபிளுக்கு டிஸ்ட்ரிக்டு கலெக்டருக்குக் கொடுக்கும் மரியாதையும் அந்தஸ்தும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் அக்ரிகல்சுரல் ஆபீசருக்கு, அவர் எந்தத் தரத்தில் இருந்தாலும், மரியாதை, அந்தஸ்து கொடுத்தால் ஊக்கம் ஏற்படும்.

அவர்களுடைய சம்பளம் பற்றிச் சொல்ல வரவில்லை; அந்தஸ்து மரியாதை இவை பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன். இந்தத் துறையில் இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு கவுரவம், அந்தஸ்து ஏற்படும் வகையில் செய்யப்படவேண்டும்.

அடுத்து, வெடரினரி, கால்நடை அபிவிருத்தியில் இப்பொழுது இருக்கும் அபிவிருத்தி போதாது. நம் நாட்டில் இருக்கும் நிலை என்னவென்றால், எல்லோரும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், தானியத்தை மாத்திரம் உற்பத்தி செய்தால் போதும் என்று. அந்த நினைப்பு தவறு. எத்தனையோ உற்பத்தியெல்லாம் பெருக வேண்டும். கால் நடை மட்டுமல்ல, அதைத் தொடர்ந்து இருக்கும், கோழி வளர்ப்பு, பால் அபிவிருத்தி இவையெல்லாம் செய்யப்பட வேண்டும். பால் இனப் பசுக்களை அதிகமாக விருத்தி செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது தான் கிராம மக்களுக்கு சத்துள்ள உணவைக் கொடுக்க முடியும். மீன் துறையும் அப்படித்தான். அதையும் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். அண்மையில் மத்திய அமைச்சர் அஸ்திவாரக்கல் போட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மீனைப் பிடித்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். சைவர்கள் கோபிக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உணவுப் பிரச்சினையே, இந்தக் கஷ்டமே சைவர்களால்தான் ஏற்பட்டது என்பேன். சாப்பாடு அதிகமாகி, அதைக் கணக்குப்போட்டு பார்த்தால், ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது. என்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சபாநாயகர் அவர்கள் எனக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். சைவ உணவால்தான் இந்தப் பிரச்சினையே வந்திருக்கிறதோ என்கிற சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆகவே அசைவ உணவு சரியாக இருந்தால், சத்துள்ள உணவாக மக்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். (திரு. பூவராகவன் பக்கம் திரும்பி) கோபிக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். (திரு. கோ. பூவராகவன்: I strongly object.) நீங்களும் பழகிக் கொள்ளலாம்.

எல்லா இடங்களுக்கும் 'ஆர்டிபிஷல் இன்ஸெமினேஷன்' கொண்டு வந்தால் தரமுள்ள மாடுகள் வந்தால், பயன் உள்ள மாடுகள், பால் கொடுக்கும் மாடுகள் இருந்தால், அது பொருளாதாரத்தில் உயர்வைக் கொடுக்கும். விவசாயிகளுடைய நிலையில், நல்ல மாடு மட்டுமின்றி கோழி முதலியவைகளும் மல்டிபர்பஸ் ஆக இருந்தால் தான், ஒன்றில் நஷ்டம் இருந்தாலும், மற்றதில் ஈடு செய்து கொள்ள முடியும்.

கடைசியாக வனத்துறை; அதைப் பற்றி யாரும் கவனிக்கவில்லை. காடு என்றால், அந்தக் காட்டிலாகாவில் நடக்கும காரியங்களை என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. காட்டிலாகா காட்டைக் காப்பதற்குப் பதிலாக, அழிப்பதற்குத்தான் பெரும்பாலான அதிகாரிகள் வேலை செய்கிறார்கள் என்கிற சந்தேகம் இருக்கிறது. இதைச் சொன்னவுடனே, எந்த இடத்தில் நடந்தது, நிரூபித்துக் காட்டு என்று சொன்னால் முடியாது. இதெல்லாம் பொதுப்படையான கருத்துக்கள். என்ன "கார்டு"? மரத்தை வெட்டி எடுத்துப் போகத்தான் "கார்டு". தற்போது வெட்டாமல் இருப்பதற்காக 'கார்டு' நியமிக்கப்படவில்லை. காடுகளிலுள்ள மரத்தை வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போவதற்காகத்தான் அவன் 'கார்டு' ஆக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறான். காடு செழித்திருந்தால் மழை பெய்யும் மழை பெய்தால்தான் சுபிட்சம் பெருகும். நீலகிரியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சுமார் 25 வருஷத்திற்கு முன்னாலே பார்த்தால் அங்கு மரங்கள் எல்லாம் கொழு கொழு என்று இருக்கும். இன்று உருளைக் கிழங்கு போடுகிறோம் என்று சொல்லி, எல்லாவற்றையும் வெட்டவெளியாக்கிவிட்டார்கள். மழையும் இல்லை, உருளைக் கிழங்கு சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. ஏதோ கிராமத்தில் 'இரண்டையும் கெடுத்தான் கிழட்டு அப்பன்' என்று பழமொழி சொல்வார்களே அதுபோல, இருக்கிற மரங்களையெல்லாம் அழித்து உருளைக் கிழங்கு பயிர் செய்தார்கள். உருளைக் கிழங்கும் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. மரம் அழிந்ததனால் மழையும் பெய்யவில்லை. ஆகவே, எந்தக் காரணத்திற்காகவும் நாம் வனத்தை அழிக்கக் கூடாது. வனச் செல்வத்தினால்தான் நாட்டின் சுபிட்சம் பெருகும். முன்பு வனத்தில்

எத்தனையோ வகையான மரங்கள் இருந்தன. இப்பொழுது நாளுக்குநாள் மரம் அழிந்துகொண்டே வருகிறது. ஆகவே, நாம் வனத்தை நல்ல முறையில் காக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் சட்டத்தை அமல்படுத்தி, மரத்தை அழிப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு மரம் வளர வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குக் குறைந்தது பத்து வருட காலம் தேவைப்படுகிறது. மரத்தினால் கிடைக்கும்படியான பலன்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. மரத்தை வெட்டுவது என்று சொன்னால் நமக்குப் பிறந்த குழந்தையை நாமே வெட்டுவது என்பதுதான் பொருள் ஆகும். பிறந்த குழந்தையை வெட்டுவதற்குச் சமமாகும். மரத்தை வெட்டுபவர்கள் பாதகர்கள், சண்டாளர்கள். அவர்கள்மீது எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மரம் வெட்டி எடுத்துச்செல்வதை நிரூபிக்க முடியுமா என்று அமைச்சர்கள் கேட்கக்கூடாது.

மரத்தை வெட்டுபவர்கள் சமூகத்தில் எவ்வளவு செல்வாக்கு பெற்றவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாய மானியங்களில் எவ்வளவோ பல திட்டங்கள் இருந்தாலும்கூட, இப்போது நான் பேசிய விஷயங்களிலும் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். அதற்கான ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அமைச்சர்களிலே அதிகமான வயது உடையவர் நம்முடைய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள்தான் என்று கருதுகிறேன். அவர் என்னுடைய நண்பரும்கூட. நீண்ட காலமாக இந்த அவையிலும் நண்பராக இருந்து வந்தவர். அவர் உடல்நலக் குறைவாக இருந்தபோதிலும் விவசாயத் துறையினுடைய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் தன்னுடைய உடல்நலனைக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். உடல்நலக் குறைவிலும் தன்னுடைய பொறுப்பை ஆற்றுவதற்காக அவரை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதில் இன்னொரு இடைஞ்சல், 'ஆகா! அந்த அமைச்சரைப் பாராட்டிவிட்டாரே' என்று மற்றவர்கள் கோபித்துக்கொள்வார்கள். விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் செல்லும்போது, நாம் சொன்ன கருத்துக்களையும் சிந்திக்க வேண்டும். உரம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும், விவசாயம் பெருக வேண்டும் என்று நாம் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொன்னோம். "ஆகா! நம்முடைய கருத்திருமன் இவ்வளவு தூரம் நம்மைப் புகழ்ந்திருக்கிறாரே, அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பொருட்டாவது விவசாயிகளுக்கு நெல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்" என்ற ஒரு வார்த்தையாவது சொல்ல வேண்டும். அப்படி அவர் சொன்னால் ஒவ்வொரு உழவனும் தான் சாப்பிடும்போது இந்த அமைச்சரைப் பாராட்டி, நினைத்துக்கொள்வான். விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய முறையில் நெல் விலையை உயர்த்திக் கொடுத்தால் அதுவே எனக்கும் பாராட்டாக அமையும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் சொல்லும் நியாயமான கோரிக்கையை ஏற்றிருக்கும்படியான நிலையை நிச்சயமாக அவர் உணருவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மானியத்தில் வெட்டுதல்கள் இருந்தாலும் அதிகமான பணத்தைச் செலவு செய்து எவ்வளவு ரூபாய் தேவையென்றாலும் செலவழித்து விவசாயத் துறையை மேம்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத் துறையிலுள்ள இன்னல்கள் இன்னும் இரண்டொரு வருஷங்களில் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற உறுதியை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்களானால் தமிழ்நாட்டிலுள்ள விவசாயம் பெருகும் என்று கருத இடம் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இந்த உறுதியை எடுத்துக்கொள்வார்கள், என்னுடைய மனதிலுள்ள குறைகளையும் அகற்றுவதற்குப் பாடுபடுவார்கள், என்று கருதுகிறேன். அரசாங்கம் செய்யும் நியாயமான காரியங்களுக்குப் போதிய ஆதரவு கொடுத்து, என் கட்சியின் சார்பாக கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, நான் பதிலளிக்கிற நேரத்திலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த அவையில் இருக்கமாட்டார்கள். அவர் ஒரு விருந்துக்குப் போகிறார்கள். போகிற

இடத்தில் மாலையில் அவர் பேச வேண்டிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. நெல் விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்று அவர்கள் அங்கு சொல்வதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. நெல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று சுமார் அரை மணி நேரம் வரையில் பேசினார்கள். மற்ற விஷயங்களை இரண்டொரு நிமிடங்களில் முடித்துவிட்டார்கள். நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடமிருந்து நிறைய எதிர்பார்த்தேன். வழக்கமாகச் சொல்வது மாதிரி அவர் 'நெல் விலையை உயர்த்தித் தர வேண்டும்' என்று கூறி முடித்துவிட்டார்கள். காட்டு வளத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும், கால்நடை வளத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று நானும் கருதுகிறேன். அதற்காக அவரைப் போல் நானும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காட்டை அழிக்கக்கூடியவர்கள் இருந்தால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தகவல் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அதை நிரூபிக்க வேண்டுமென்று கேட்பது குற்றச்சாட்டுக்கு எதிர்க் குற்றச்சாட்டாக இல்லாமல், சொல்லும் போதே ஆணித்தரமாக ஆதாரப்பூர்வமாக எடுத்துச் சொன்னால் சொல்வது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறைசொன்னால் ஆளும் கட்சி அதை எடுத்துச் செயல்படவேண்டும் என்ற நியதி இருக்கிறது. ஆனால் அதிகாரப்பூர்வமாக எடுத்துச்சொல்ல வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆளும் கட்சியில் இருந்தபோதும் என்னை அப்படித்தான் பேசினார்கள். அவர்கள் என்னை ஊக்குவிப்பதற்காகச் சொன்னதாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். 'வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களும் கருத்திருமனை வாழ்த்தும நிலையில் இருக்க வேண்டும்' என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, அரிய பெரிய கருத்துக்களை எப்போதுமே அமைச்சர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். நான் இதுவரையில் பேசியதெல்லாம் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொன்ன கருத்துக்களைப் படித்துப் பார்க்க நேரம் இல்லையென்று கருதுகிறேன். மீண்டும் சொன்னதையே பழைய இராமாயணத்தையே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நெல்லுக்கு விலை உயர்த்திக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறேன். ஆனால் உங்களுடைய நிலையோ, பொன்முட்டை இடுகின்ற வாத்தையே அறுக்க வேண்டிய நிலையாக இருக்கிறது. என்னுடைய கருத்துக்களினால் விவசாயத் துறை மேலும் பலமடையும் என்று கருதுகிறேன். விவசாயத் துறையிலுள்ள எல்லோருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் திட்டங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், 'இவைகள் எல்லாம் ஏற்கெனவே போடப்பட்ட திட்டங்களின் விஸ்தரிப்பு' என்று சொல்லிவிடுவதால் இவர்களுக்கு ஒன்றும் குறைந்துபோய்விடாது. இதற்கு இத்தனை லட்சம், அதற்கு இத்தனை லட்சம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் முன்பு போடப்பட்ட திட்டங்களின் விஸ்தரிப்புதான். அப்ரோப்ரியேஷன் பில் வருகிறது; ஆலோசனைக் கமிட்டியில் நானும் இருக்கிறேன். அங்கு சொல்வதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. சட்டசபையில் இல்லாவிட்டாலும் தனிப்பட்ட முறையில் சொல்வதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. சட்டசபையில் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது சொல்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கம் இருக்குமானால், அவர் மத்திய சர்க்கார் அண்மையில் விதித்திருக்கிற வரிகளைக் குறித்து ஒரு வார்த்தையாவது பேசி, தன் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருக்கக்கூடாதா? மத்திய சர்க்கார் விதித்திருக்கும் வரிகளுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து இந்த சட்டமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் போட்டு அனுப்பலாம் என்றாவது சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்தோம். நாடாளுமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள்கூட தங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களும் மத்திய சர்க்கார் உரத்தின் மீதும் மற்றவற்றின்மீதும் விதித்திருக்கும் வரியானது விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் என்று சொல்லவில்லை. இந்த வரிகளினால் விவசாயிகள் எவ்வளவுதூரம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியும். அதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தையாவது சொல்லாததன் மர்மம் என்ன?

1969 மார்ச் 18]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: விவாதத்தில் என்னை அதிகமாக இழுத்துக்கொண்டேயிருக்கிறீர்கள். மத்திய சர்க்கார் விதித்திருக்கும் வரிகளை யெல்லாம் ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டால் உடனே நீங்கள் "ஆகா! பார்த்தீர்களா, மத்திய சர்க்கார் விதித்திருக்கின்ற வரிகள் சரியானவை என்று கருத்திருமன் சொல்கிறார்' என்று விவசாயிகளிடத்தில் போய்ச் சொல்வீர்கள். வரிகளை ஆதரிக்கவில்லையென்றால், "ஆகா! பார்த்தீர்களா, மத்தியில் இருக்கும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் போட்ட வரிகளையே இங்கிருக்கும் காங்கிரஸ்காரர் எதிர்க்கிறார்" என்று சொல்வீர்கள். ஆக, நீங்கள் இப்படியும் பேசுவீர்கள், அப்படியும் பேசுவீர்கள். மத்திய சர்க்கார் வரிகளைக் குறைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உரத்தின் விலை அதிகமாகியிருப்பதை எந்த விவசாயியும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டான். 'விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காக இந்த அரசு பாடுபடும், என்று சொல்கிறீர்களே, விவசாயிகளுக்கு நெல் விலை கட்டுபடியாகவில்லையென்று நாங்கள் சொல்லும்போது மட்டும் அதை ஏன் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை? விவசாயிகளைப் புகழ்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டே அவனுடைய அடிமடியிலேயே கைவைக்கிறீர்கள். நீங்கள் முன்பு என்ன சொன்னீர்கள்? 'வரியைக் குறைப்போம், வசதிகளைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னீர்களே, ஏதாவது செய்தீர்களா? என்பதை யோசிக்கவேண்டும்.

அடுத்து, இன்றைய பேப்பரிலேகூட பார்த்தேன். தமிழ்நாடு அரசாங்கம் 23 கோடி ரூபாய்க்கு ஓவர் டிராப்ட் வாங்கியிருக்கிறது. 265 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டிலே 16 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை வேறு இருக்கிறது. இந்த 23 கோடி ரூபாய் யார் தலையில் விழுமோ? தெரியவில்லை. ராஜஸ்தானம் தான் வறண்ட பிரதேசம். அங்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு. இப்பொழுது தமிழ்நாடு அரசாங்கம் ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து 23 கோடி ரூபாய்க்கு ஓவர் டிராப்ட் வாங்கியிருக்கிறது. அந்தப் பிரச்னைகளையெல்லாம் கிளறினால் அவர்களுக்கு வேதனையாக இருக்கும். இந்த நிலையில் விவசாயிகள் மட்டும் ஏன் வயிற்றைக் காயப்போட வேண்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏதோ சொல்வார்களே, கடன்வாங்கியும் பட்டினி என்று சொல்லும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவேதான் வரிபோடும்படியான கருத்துக்கள், உங்களுடைய கருத்துக்கள், விவசாயிகளுடைய கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வைத்துப் பார்க்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அப்ரோப்ரியேஷன் பில்லில் அதைக் கவனிக்கலாம். நெல் விலையை, க்விண்டாலுக்கு 10 ரூபாய் உயர்த்திக்கொடுங்கள், எல்லாமே சரியாகப் போய்விடும் என்று சொல்கிறேன். நாலரை கோடி மக்களில் 75·/. விவசாயிகள். அவர்கள் படுகிற கஷ்டங்களை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ளவில்லை, உண்மையிலேயே இன்றைக்கு வாங்கிச் சாப்பிடுகிற இந்த நகரத்தவர்கள் கஷ்டப்பட்டால் நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன். சினிமா என்ன, டார்லின் சட்டை என்ன-மற்ற வாழ்க்கைத் தரத்திலும் குறைந்திருந்தால் நான் எனது நெல்லை சும்மா கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். கட்டிட வசதி, கேளிக்கை வசதி, உடைவசதி எல்லாம் உடையவர்களுக்கு படி அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட கிராமத்தில் உள்ளவர்களை கஷ்டப்படுத்தப்படவேண்டாம். 60 ரூபாய்க்குச் சட்டை வாங்கிப்போட வசதி உள்ள இடத்தில் 2 ரூபாய்க்குக் கூடச் சட்டை வாங்கிப்போட முடியாத நிலையில் உள்ள விவசாயிகளைத் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கி படி அரிசி போடவேண்டாம். 10 ரூபாய்தான் உயர்வு கேட்கிறோம். இதை இங்குள்ளவர்களால் கொடுக்க முடியாது என்பதை என்னால் உணர முடியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: படி அரிசி வேண்டாம் என்று விட்டுப் பின் எதற்காக பானையைக் காட்டிக்கொண்டு நிற்கிறீர்கள்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: இங்கே போடுகிறீர்களே, அங்கேயும் போடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம். அவர்களும் நமது குழந்தைகள் தான். பானையைக் காட்டினால் அரிசியா வந்துவிட்டது? அரிசி இல்லாத பானை என்பதைத்தான் காட்டுகிறோம். இதுபற்றி இன்னும் எத்தனை நேரம் வேண்டுமானாலும் பேசத் தைரியமாக இருக்கிறேன். அதிகமான

ம்பர்கள் பேச இருப்பதனுல் உண்மையான பிரச்சினை என்ன என்பதை உணர்ந்து விவசாயிகளுக்கு உதவ முன்வாருங்கள் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கும் வரிகளைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கருத்து என்ன? அதை ஆதரிக்கின்ருரா அல்லது எதிர்க்கின்ருரா என்பதை விளக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் வரிகளைக் குறைத்து வசதிகளைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னீர்களே, செய்தீர்களா? வரியையும் வந்தவுடன் போட்டு 23 கோடிக்கு ஓவர் டிராப்ட் வைத்திருக்கிறீர்களே, இதுவரை உங்களை நல்லவர்கள் என்று நினைத்தோம். இன்று காலை பேப்பரிலே வந்த பிறகுதானே உங்களைப் பற்றித் தெரிகிறது. நீங்கள் வந்தவுடனேயே நான் சொன்னேன். இனி இன்சால்வென்ட் செய்துவிட்டுத்தான் போகப்போகிறீர்கள் என்பதாக. இன்சால்வென்ட் என்று சொன்ஞர் என்றீர்கள். இப்போது நிதி அமைச்சர் சிரிக்கிருர். உங்களுக்கே தெரியாது வாங்கிவிட்டீர்கள் போல இருக்கிறது. (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஒன்றைச் சொன்ஞர்கள், எனக்கே தெரியாதிருக்கும் என்ருர்கள், அது உண்மையான நிலை அல்ல. நமது மொத்த ஆஸ்திகள்-சொத்துக்களின் மதிப்பே 500 கோடி. இவர்களது 18 வருஷ ஆட்சியில் என்ன செய்தார்கள்? 400 கோடியை கரைத்துவிட்டு வெளியே போஞர்கள். அல்லது மக்கள் போகச் செய்தார்கள். இதை எல்லாம் பற்றி சொல்ல முடியும். அந்தக் கருத்துக்கள் அவர்களுக்கே அனுகூலமாக இருக்கும் என்று கருத வேண்டாம். இதுபற்றி சொல்ல நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவில் சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் இப்போது வேளாண்மைத்துறை மானியத்தின் மீது பேசி முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பேசி முடித்தாகிவிட்டது.

திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தினுடைய மரபு ஒரு மானியக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதத்தை ஒரு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஆரம்பித்து வைக்க மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசிய பிற்பாடு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பேசுவார்கள். அவர் பேசிய பிறகு அமைச்சர் பேசி முடிப்பதோடு விவாதத்தை முடிக்கிற மரபு இருந்து வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பேசி முடித்துவிட்டார்களே, மற்ற உறுப்பினர்கள் பேச இடம் இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மன்றத்தின் மரபு எதுவாக இருந்தாலும் அதை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளும் அதிகாரம் மன்றத் தலைவருக்கு இருக்கிறது. இந்த விவாதம் மாலையிலும் தொடர்ந்து நடக்கும். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மாலையில் வேறு ஓர் நிகழ்ச்சிக்குப் போக வேண்டியிருப்பதால் மன்றத் தலைவர் அனுமதியுடன் தான் இப்போது பேசிஞர்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எல்லோரும்பேசிய பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்தான் அதை முடிக்க வேண்டும் என்பது இல்லை. என் கட்சியைச் சேர்ந்த வேறு ஒருவர் முடிப்பார்கள். இது பார்லிமெண்டரி ஜனநாயகத்தில் உண்டு. அநேகமாக எங்கள் கருத்துக்கள் பயன் உள்ளதாகவே இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்போது விவசாயிகள் மீது மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கிற வரிகளை ஆதரிப்பதாகத் தோன்றுகிறதே, அதை அவர்கள் ஆதரிக்கிருர்களா என்று தெரிந்து கொள்ளவிரும்புகிறேன். (திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் பதில் அளிக்கவில்லை)

1969 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அவர் என் வாயைத் திறக்கிறார்.

* திரு. கே. போஜன்: தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சி, காட்டு இலாக்கா மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். 1968–69-ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட் பொது விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு வேளாண்மை உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளையும் சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அவற்றையே மீண்டும் வலியுறுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் நோய்கொல்லி பூச்சி மருந்துகளுக்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்டதைப்போலவே மானியம் கொடுக்கவேண்டும்.

நீலகிரியில் உள்ள காப்பி, தேயிலை தோட்ட விவசாயிகளுக்கு அடிப்படை புஞ்சை நில வரியை எடுத்துவிடுமாறு நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

நீலகிரியில் தற்சமயம் கிழங்கு விவசாயம் அழிந்துவிடும் நிலைமையில் இருக்கிறது. அதை உணர்ந்து அறிக்கையிலும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் கிழங்கு விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டம் அடைவார்கள். கிழங்கு விவசாயம் அழியாமல் இருக்க, கிழங்குச் செடிகளுக்கு ஏற்படும் நோயைத் தடுக்க எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பு நீலகிரி கிழங்கு பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு நோய்கொல்லி மருந்துக்கு 50·/. மானியம் கொடுக்கப்பட்டது. அதை 35·/. ஆக்கி இப்போது 30·/. ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருந்ததுபோல அதை 50·/. ஆகவே உயர்த்திக்கொடுத்தால் நலம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் தற்சமயம் இண்டோ ஜெர்மன் நீலகிரி டெவலப்மெண்ட் பிராஜெக்ட் வல்லுனர்களால் பூச்சி நோய் தொல்லையைத் தடுப்பதற்கு ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதால் நிச்சயம் பரிகாரம் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதற்காக இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக கால்நடை வளர்ச்சி, வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாக முக்கியமானது. வேளாண்மைக்கு உறுதுணையாக இருப்பது கால்நடை; தம் உழைப்பைக் கொடுத்து நமக்கு வேளாண்மைக்கு உறுதுணையாக இருப்பதோடு, உரம், பால் கொடுத்து உதவும் கால்நடை நமக்கு உணவாகவும் ஆகிறது. ஆகவே இந்தக் கால்நடை வளர்ப்பை அதிகரிப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது இத்துறையில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே கால்நடை பராமரிப்புக்குத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது கால்நடை வளர்ச்சியிலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருப்பதால்—இந்த மாநிலத்திலே இப்பொழுது ஒரு கால்நடைக் கல்லூரிதான் இருக்கிறது—இன்னொரு கால்நடைக் கல்லூரியை நிறுவினால் நன்றாக இருக்கும். விவசாய மக்கள் அதிகமாகப் படிக்க முன்வருகிறார்கள், அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். எனவே இந்த ஆலோசனையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு, மாநிலத்தில் வேறு ஒரு இடத்திலேயும் ஒரு கால்நடைக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி ஜில்லா கால்நடை அபிவிருத்திக்கு நல்ல இயற்கையுடன் அமைந்திருக்கிறது. தற்சமயம் போதிய வசதிகள் வளர்ப்பதற்குக் கிடையாது. இப்பொழுதுள்ள ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் உள்ள மேய்ச்சல் நிலங்கள் எல்லாம் மற்ற விவசாயிகளால் ஆக்கிரமிப்புச் செய்யப்பட்டிருப்பதாலும் காட்டு இலாகாவினர் மேய்ச்சல் நிலங்களில் மரங்களை நட்டு வருவதாலும், கால்நடைகளின் மேய்ச்சலுக்கு நிலம் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டும். ஏற்கனவே

மேய்ச்சல் நிலமாக இருந்தால் மரங்கள் நடக்கூடாது என்று இருந்தும் இப்பொழுது மரத்தை நடுவதால் கால்நடை அபிவிருத்தி தடைப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு ஸ்மால் ஸ்கேலிலே டெய்ரிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, அதன் மூலம் பால் உற்பத்தி நல்ல முறையில் செய்யப்படுகிறது. அவ்விதம் ஆரம்பிக்க முன்வருகிறவர்களுக்கு அரசாங்கம் கடன் அல்லது மானியம் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும்.

நீலகிரியிலே குழந்தைகள் உணவு தயாரிப்பதற்காக ஒரு தனிப்பட்ட நபர் அயல்நாட்டு உதவியுடன் இரண்டு கோடி ரூபாய் மூலதனத்துடன் ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கத் தயாராக இருக்கிறார். அதற்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் அரசாங்கம் செய்துகொடுத்தால் குழந்தைகள் உணவு உற்பத்தி பெருகி, தட்டுப்பாடு தீரும். பால் உற்பத்தியும் அதிகமாக ஆகும். உரமும் அதிகமாகக் கிடைக்கும். எனவே அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காட்டு வனத் துறையில் ஏராளமான பூமி தரிசாகக் கிடக்கின்றன. விவசாயத்திற்கு லாயக்கான பூமிகள் காட்டு வனத் துறையில் இருக்கின்றன. அவற்றை விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூடலூரிலே எரமாடுப் பகுதியிலே 3000 எக்கர் நிலம் இலங்கையிலிருந்து வருகின்ற நம்முடைய தமிழர்களுக்கு உதவியாக தேயிலை உற்பத்தி செய்வதற்காக சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறது. நீலகிரியிலே எப்பநாடு கிராமத்திலே ஆனைகட்டியில் 10 ஆயிரம் எக்கர் நிலம் காட்டு இலாகா துறையில் இருக்கிறது, அன்சர்வேய்ட் ஆக இருக்கிறது, அங்கே நீர்ப்பாசனத்திற்கு நல்ல வசதியும் இருக்கிறது. அங்கே நெல் விவசாயம் செய்வதற்கு லாயக்காகவும் இருக்கிறது. எனவே அந்த இடத்திலே கூட்டுறவு முறையிலே எடுத்து விவசாயத்தை நடத்துவதற்கு 500 எக்கர் நிலத்தை விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காக அங்குள்ள விவசாயிகள் அதற்காக அரசாங்கத்திடம் 1 லட்சம் ரூபாய் முன்தொகையாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இதற்கு வனத்துறையினர் ஆதரவு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்—தலைமை.)

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கூறினார்கள்—நீலகிரி மலையிலே மரங்களை அழித்துவிட்டார்கள், அதனால்தான் மழையில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நான் அதற்கு நேர்மாறாகச் சொல்லப்போகிறேன், நீங்கள் எல்லாம் ஆச்சரியப்படப்போகிறீர்கள். நீலகிரி மலையிலே மழையில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் அங்கே கற்பூரம், வேட்டில் (Wattle) என்ற மரங்கள் அதிகமாகப் பயிரிடப்பட்டிருப்பதுதான் வனத்துறையினர் அதைப் பயிரிட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த காலத்தில் கற்பூர மரம் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து நீலகிரிச் சதுப்பு நிலங்களில் உள்ள தண்ணீரை வற்றச்செய்வதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது. ஒரு முதிர்ந்த மரம் ஒரு நாளைக்கு 5 டன் தண்ணீரை பூமிக்கு அடியில் இருந்து இழுத்துக்கொள்கிறது என்று அபிசீனியாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இயற்கையான சோலைகளாக இருந்தால் அங்கே புல் இருக்கும். புதர் இருக்கும். கற்பூரம், வேட்டில் மரங்களுக்கு அடியில் புல்லும் முளைக்காது. கற்பூரமரக் காடுகளிலே தரையைப் பார்த்தால் கட்டாந்தரைதான் இருக்கும். சோலை என்று நினைத்துக் கொண்டு சென்றால் ஈரமில்லாத பாலைவனமாகத்தான் இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கான ஆராய்ச்சியில் வனத்துறை ஈடுபட வேண்டும். அந்த முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். மேற்கொண்டு நீலகிரியில் கற்பூரம், வேட்டில் முதலியன வற்றைப் பயிரிடாமல், வேறு பயனுடைய நல்ல மரங்களை நடவேண்டும்.

1969 மார்ச் 18] [திரு. கே. போஜன்]

மரத்தை வெட்டுவதிலே மற்றவர்கள் மரத்தை வெட்டுவதைத் தவிர, வனத் துறையினரே 6, 7 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வெட்டி விடுகிறார்கள். இதனால் மரங்கள் மீண்டும் தளிர்ப்பதற்கு 2, 3 ஆண்டுகள் ஆகிறது. அதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The Madras Hill Stations (Preservation of Trees) Act என்ற சட்டம் இருக்கிறது. ஒருவன் மரத்தை வெட்டவேண்டுமென்றால் சர்க்காருக்கு எழுதி அனுமதிபெற்றுத்தான் வெட்டவேண்டும். கால் ஏக்கர், அரை ஏக்கர் என்ற அளவில் உள்ளவர்கள் மரத்தை சொந்த உபயோகத்திற்காக வெட்டவேண்டுமென்றால் உத்தரவு பெறவேண்டிய நிலைமை இருப்பதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதற்காக ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட், ஃபாரஸ்ட்டிபார்ட்மெண்ட் எல்லாம் போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்திலே அரை ஏக்கர் உள்ளவர்கள் சொந்த உபயோகத்திற்காக உத்தரவு இல்லாமல் வெட்டிக்கொள்ளலாம் என்று விதிவிலக்கு செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை நிதி மானியக் கோரிக்கையினை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிக்கப்பட்டு அங்கு அரசு செலவழிப்பதற்காக 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய முறையில் அறிக்கைவிட்டு செயல்பட்டுக் கொண்டுவருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது இந்த அரசைப் பாராட்டுவதற்கு நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டதைப் பற்றி ஒன்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இங்கு பேசுவதால் மட்டும் ஒன்றும் ஆகி விடாது, செயல்முறையிலே காட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆளுங் கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறவர்கள். அது மட்டுமல்ல. விவசாயத்திலே நேரடித் தொடர்புள்ளவர்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டம் குறிப்பாக பற்றுக்குறை மாவட்டமாகக் கருதப் பட்டு வருகிற நிலையிலே அதை ஒரு நல்ல உபரி மாவட்டமாக ஆக்க வேண்டுமென்றால் என்னுடைய தொகுதியிலே மேலரசம்பட்டி என்ற கிராமத்திலே ஒரு அணை கட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டு மென்று நான் கடந்த பட்ஜெட்டின்போதே சொன்னேன். அதைப்பற்றி வட ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நேரடியாகப் பார்த்து ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாயில் கட்டப்பட்டால் இரண்டாயிரம் ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைப்பதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும் என்று குறிப்பெழுதி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இரண்டாயிரம் ஏக்கர்கள் நிலத் திற்குத் தண்ணீர் பாய்ந்து உணவு உற்பத்தி ஏற்படுமானால் அந்த உணவு சென்னை மாநகரத்திற்குப் போதுமான அளவுக்கு இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மறைந்த முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆம்பூர் நகரத்திலே குடிநீர்ப் பிரச்னையைப் போக்குவதற்காக ரூ. 40 லட்சத்திற்குத் திட்டத்தைத் தீட்டி அதிலே 13 லட்சம் ரூபாயிலே அத்திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு கால்கோள் விழா நடத்திவிட்டு மறைந்துவிட்டார்கள். அந்த மாமேதையினுடைய திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி அதை அவர்களுடைய நினைவுநாளாக ஏற்படுத்த வேண்டு மென்று இந்த மாமன்றத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விண்ணமங்கலம் என்ற கிராமத்தில் 1,500 ஏக்கர் நிலத்திலே ஏழை மக்களும், அரிசன தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பயிர்செய்து வருகிறார்கள். என்ன காரணத்தாலே காட்டு இலாகா அதை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது? மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்களிடம் இதைப்பற்றி அந்த விவசாயிகள் எல்லாம் ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது வேளாண்மைத் துறை அமைச்சராக இருக்கின்றவர்களிடம் அவர்கள் ஒரு மகஜர் கொடுத்

திருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக ரெவின்யூ புறம்போக்காக மாற்றி ஏழை விவசாயிகளுக்கும், அரிசன மக்களுக்கும் கொடுத்தால் இரண்டாயிரம் எக்கர் நிலத்தில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலமாக அது காட்சியளிக்கும். அதற்காக இந்த சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1·00 டி. சி. புறம்போக்கு நிலங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், அரிசன மக்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று கூட்டுறவு சொசைடி மூலம் கடன் கேட்டால் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. இந்தச் சர்க்கார் அரிசன மக்களுக்கு எல். எம். பாங்குகள் மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டிய கடனைக் கொடுப்பதற்கு உடனடியாக உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வீட்டுமனைப் பிரச்சினையைப் பொருத்தவரை கடந்த 20 ஆண்டு காலம், 30 ஆண்டு காலமாகக் கேட்டுக்கொண்டு வந்தும் வெல்பேர் டிப்பார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகள் சரியாகச் செயல்படாத காரணத்தால் அதிலே குறைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆம்பூர் தொகுதியில் எந்த கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒரு வீட்டிலே நான்கு குடும்பங்களுக்கு மேல் வாழ்கின்ற நிலை இருக்கிறது. அதிகாரிகள் செய்கின்ற சூழ்ச்சியின் காரணமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் ஆளுகிற சர்க்காரைக் குறை சொல்லும் அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு உடனடியாக வீட்டு மனைகள் கொடுக்கும் வகையில் அதிகாரிகளுக்குச் சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக,..............(மணி அடிக்கப்பட்டது) அத்துடன் என் சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. கே. என். குமாரசாமி:** தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியக் கோரிக்கையின பேரில் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்திலே விவசாயத் துறையிலே 60 சதவிகிதம் மக்கள் ஈடுபட்டு பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த 60 சத விகிதம் மக்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதிலும், நம்முடைய உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதிலும் மிக வேகமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்பதுதான் வேளாண்மைத் துறையினருடைய முக்கியமான அம்சமாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது திட்டத்தின் மூலமாக தேசத்தினுடைய மொத்த அபிவிருத்தியை ஐந்தாறு சதவிகிதத்திற்கு உயர்த்த முடியும் என்று மத்திய அரசு நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாநிலத்திலே 42 சதவிகிதம் வருமானம் உள்ள இந்தத் தொழிலிலே, சரியான முறையில் கண்காணித்து ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்படுத்தினால்தான், அதற்கு அரசாங்கமும், அதிகாரிகளும், மக்களும் ஒத்துழைத்தால்தான் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். அதற்கு விவசாயத் துறையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் மண் வளம் உள்ள பூமியாக இருக்கவேண்டும். நீர் நிலை எவ்வளவு இருக்கிறதோ அவ்வளவையும் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும். தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் நீர் ஆதாரங்களில் 90 சத விகிதத்தைப் பயன்படுத்தி விட்டதாகவும், இனி மற்ற மாநிலங்களை எதிர்நோக்கியிருப்பதாகவும் அரசாங்க அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. உண்மைதான். மேற்கொண்டு திட்டங்களைச் செய்ய வழி இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி விவசாயத்திற்குத் தேவையான தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கோ, கொடுப்பதற்கோ மத்திய அரசு மூலமாகத் தீர்வு காணவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். தேசிய ஒருமைப்பாடு என்பது பொருளாதாரத் துறையில் இல்லாமல் வாய் அளவில் பேசிக்கொண்டிருந்தால் அதனால் நாட்டிலே பாதகமான நிலைமைகள்

1969 மார்ச் 18] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

தான் ஏற்படும். ஆகவே, மற்ற மாநில அரசுகளும் அந்த அளவுக்குத் தங்களுடைய குறுகிய நோக்கத்தை விட்டு பெருந்தன்மையுடன் இந்தப் பிரச்சினைகளை அணுகினால்தான் இவற்றைத் தீர்க்க முடியும்.

விளை நிலங்களை அதிகமாக்குவதன் மூலமும், இரண்டு போகமாக ஆக்குவதன் மூலமும் ஓரளவு பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்று அரசாங்கம் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். வாஸ்தவந்தான். அதே நேரத்தில் தண்ணீர் இல்லாமல் இரண்டு போகம், மூன்று போகம் என்று அதிகப் படுத்துவதிலே தடைகள் ஏற்படும். தண்ணீர் வேஸ்ட் ஆகாமல் எப்படி உபயோகப்படுத்துவது என்பதற்கான வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். அந்த வகையில் செய்தால் இரண்டு போகமாக்க முடியும். கால்வாய் உடைந்துவிட்டால் சரிப்படுத்துவது, சிமெண்ட் பூசுவது போன்றவற்றின் மூலமும் தண்ணீர் வேஸ்ட் ஆவதைத் தடுத்து உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

பாசன வசதிகளைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது பிரதேசத்திற்குள்ளேயே குறுகிய நோக்கம் இருக்கக்கூடாது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் நேற்று பொதுப்பணிகள் மானியத்தின்மீது பேசும்போது ஒரு விஷயத்தை வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். குந்தாத் திட்டத்திலிருந்து பவானி ஆற்றுக்குத்தானே தண்ணீர் போகிறது; அங்கேயே தண்ணீர் குறைந்து விடுகின்ற நேரத்தில் எப்படித் தண்ணீரைக் கொடுப்பது என்ற முறையிலே பேசினார்கள். அது மிகவும் வேதனைப்படக் கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தில் அந்தத் திட்டத்திலிருந்து எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் விவசாயத்திற்கான தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு திட்டமிடப்பட வேண்டுமென்று கட்சிவேறுபாடு இல்லாது கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் திரு. கருத்திருமன் சொல்லுவதில் ஏமாற்றம் அளிக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறேன்.

இதற்கு முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் 1965-ம் ஆண்டில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத திட்டத்தைத் தீட்டிய நேரத்திலே, குந்தாஸ்கீமிலிருந்து ஒரு லட்சத்து எட்டாயிரம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் எடுக்க முடியும், 27,000 டன் உணவு உற்பத்தியை உண்டாக்க முடியும் என்ற திட்டத்தைத் தீட்டினார்கள். இப்போது அப்படிப்பட்ட நிலைமை கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். பருவமழைக் கோளாறு காரணமாக இப்போது தண்ணீர் குறைந்திருக்கலாம். மழை பெய்கின்ற காலத்தில் அந்தத் தண்ணீரைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது முடிவு செய்யப்பட்ட பிரச்சினை. அவனாசி திட்டத்தை $4\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாயில் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் இருந்து அந்தத் திட்டத்திற்கும் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டும்.

விவசாயிகள் ஒற்றுமையாக இல்லை, அதனால்தான் நெல் விலையை ஏற்றுவதற்கு ஒத்துக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். அன்றைக்கு அந்தப் பிரதேசத்தில் ஒன்றுபட்டு இருந்திருப்பார்களேயானால் பி.ஏ.பி. வாய்க்கால் 95 மைல் போய் பாய்கிறது. ஆனால், 35-வது மைலில் உள்ள பல்லடத்தின் மேற்குப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. பவானி வாய்க்கால் 120 மைல் போகிறது, 30-வது மைலில் உள்ள பல்லடம் தாலுகாவுக்குத் தண்ணீர் இல்லை. பல்லடம் தாலுகாவில் அருமையான பூமிகள், மண்வளம் பொருந்திய பூமிகள், ஒரு ஏக்கருக்கு நல்ல அளவு விளைச்சல் காணக் கூடிய பூமிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் தற்போது தண்ணீர் கொடுக்கப்படக்கூடிய பூமிகள் இன்னும் பத்து வருஷம் ஆனாலும் விவசாயத்திற்கு லாயக்கற்ற பூமிகளாகவும் இருக்கிறது. சுயநலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இப்படி எல்லாம் செய்துவிட்டார்கள். இருக்கிற நிலைமையில் என்ன செய்ய முடியும் என்று சிந்திக்கவேண்டும். விலைவாசி உயராது தடுக்கவேண்டும். சாதாரண மக்கள், வாங்கிச் சாப்பிடுகிற மக்கள் வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு விலைவாசி நிலை மாறவேண்டும்; விவசாயிகளுக்கு உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், மத்திய சர்க்கார்

பம்ப் செட்டுக்கு 20 சதவிகிதம் வரி போட்டிருக்கிறார்கள்; 200 ரூபாய் இன்னும் அதிகமாக ஒரு பம்ப் செட்டுக்கு விவசாயிகள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் அவர்கள் பழையபடி கவலையை வைத்தே ஓட்டுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. உரத்திலே பத்து சதவிகிதம் வரியை உயர்த்தி விட்டார்கள். எந்த விவசாயி உரத்தை வாங்கிப் போடுவான்? உரத்தை வாங்கிப்போட்டு விளையாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற நிலையில், பாதுகாப்பாக அச்சத்துடன் உரத்தை வாங்காமலே இருந்து விடுவான். உற்பத்திச் செலவைக் குறைப்பதன் மூலந்தான் விவசாயிகளுக்கு உற்சாகத்தை ஏற்படுத்த முடியும். ஆனால், மத்திய சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமூட்டுகிற முறையில், உற்சாகத்தைத் தருகின்ற முறையில் காரியங்களைச் செய்யவில்லை.

மத்திய அரசு சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் மிச்சம் வருகிற நிலத்தை ஒன்று சேர்த்து விவசாயத் தொழிலாளர்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு உழவர் படையைத் தயார் செய்து அவர்களுக்கு வேண்டிய கருவிகள் போன்ற சாதனங்களைக் கொடுத்து, அதற்கானதொரு நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்தி அந்த நிலங்களைக் கூட்டாகப் பயன்படுத்தினால் அதிக விளைச்சல் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கோவை மாவட்டத்தில் கிணறுகளை அதிகப்படுத்தவேண்டும். நில அடைமான பாங்குகள் மூலம் நபர் ஒன்றுக்கு 10,000 ரூபாய் சாங்க்ஷன் செய்கிறார்கள். அங்கு ரூ. 30,000 இல்லாமல் ஒரு கிணறு எடுக்க முடியாது. பத்தாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்தால் தண்ணீர் கிடைக்காது. ஆகவே கிணறுகள் வெட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் தொகையை குறைந்தபட்சம் 20,000 ரூபாய் என்றாவது அதிகப்படுத்தவேண்டும். 10,000 ரூபாய்க்கு கிணறு வெட்ட அங்கு யாரும் தயாராகயில்லை.

அடுத்தபடியாக, குளம் குட்டைகள். இப்போது மழை இல்லை. மழைக் காலத்தில் காட்டாறு (பள்ளத்தில் வருகின்ற), தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்த குளம் குட்டைகளை அதிகமாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி குளம் குட்டைகளை அதிகமாக்கி தண்ணீரைத் தேக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் கிணறுகளுக்குப் பயன்படும். ஒரு குளம் வெட்ட மனு போட்டால் இரண்டு மூன்று வருடங்களாகின்றன. கேட்டால் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆகவே குளங்கள் குட்டைகளை அதிகப்படுத்தி தண்ணீரை தேக்கி வைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் கிணறுகளில் தண்ணீர் வரமுடியும். அதைச் செய்வதற்கு அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம். (மணியடிக்கப்பட்டது.) கார்கள் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம், மனிதனுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் என்றெல்லாம் வைத்திருக்கிறோம். விவசாயிகளின் நிலை என்னவென்றால் அவர்களுக்கு ஒரு போகம் கெட்டு விட்டால் அவர்களுக்கு வேறு வழியில்லை. அவர்கள் மறுபடியும் கடன் வாங்கித்தான் விவசாயம் செய்யவேண்டும். அப்படி கடன் வாங்கிக் கடன் வாங்கி இன்றைய தினம் அவர்கள் அழிந்துபோய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே விவசாயிகளுக்கு ரிலீஃப் கிடைக்கும் விதத்தில் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேல்நாடுகளில் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அங்கு போயிருப்பவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பயிர் அழியும் போது, வறட்சி அல்லது பூச்சியால் அழிக்கப்பட்டுப் போய்விட்டால் அதற்குண்டான நஷ்டயீடு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படியானதொரு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை நாம் உருவாக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். கடைசியாக, மரங்கள் அடர்ந்திருக்கும் ஃபாரஸ்ட் நிலங்களை நாம் எடுக்கக்கூடாது. அவற்றை நாம் வளர்க்கவேண்டும். சிறுமலைப் பகுதி, மேட்டூரில் ஒரு பகுதி இங்கெல்லாம் மரங்கள் வளரமுடியாத

1969 மார்ச் 18] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

ஒரு நிலை இருக்கிறது. அங்கு மரங்கள் நட்டால் வளராது என்று சொல்கிருர்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிருர்கள். அந்த நிலங்களில் பழ மரங்களை வைத்து விவசாயம் செய்தால் அவை சோலைகள் மாதிரி வளர்வதற்கான ஒரு நிலையும் ஏற்படும், அங்கு விவசாயம் செய்பவர்கள் வெளியேற்றப் படாமல் இருக்கவும் ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும், பாரஸ்டை சரியாகப் பாது காக்க வேண்டுமென்று சொன்னுல் அதில் விவசாயம் செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு வேறு நிலம் கொடுத்துவிட்டு பாரஸ்டை பாதுகாக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது)

திரு. எம். சி. பாலன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இம்மாமன்றத்தில் நம் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விழைகின்றேன். பெருமதிப்பிற்குரிய எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் பல மானியக் கோரிக் கைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் அவர்கள் விவசாய மானியக் 'கோரிக்கை குறித்து சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துவிட்டு இங்கிருந்து சென்றிருக்கிருர்கள். அதிலிருந்து மற்ற எல்லா மானியக் கோரிக்கைகளையும் அவர்கள் ஆதரித்திருக்கிருர்கள் என்பதுதான் பொருள். அவர்கள் எப்போதும் பேசுவதுபோல் இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசும்போதும் கொள்முதல் விலையைக் கூட்டவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு சென்றிருக்கிருர்கள்.

இங்குள்ள மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் நல்ல பல கருத்துக் களைத் தெரிவித்திருக்கிருர்கள். ஆனல் மீனளம் குறித்து அருமை நண்பர்கள் யாரும் கருத்து தெரிவிக்கவில்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையில் 620 சதுரமைல்கள் கொண்ட சின்னஞ் சிறிய மாவட்டமாகிய குமரி மாவட்டத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு பகுதியினர் மீனவர்களா வார்கள். அவர்களைக் குறித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கிட்டத்தட்ட 42 கிராமங்களில் மூன்று லட்சம் மீனவர் கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிருர்கள். அந்த மீனவர்கள் இன்று பரிதாப கரமான நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிருர்கள். வருடத்தில் இரண்டு மாதங்கள் அவர்கள் கடல் கொந்தளிப்பு காரணமாக கடலுக்குள் போக முடியாத நிலையில் வாடிக்கொண்டிருக்கிருர்கள். கீழமணக்குடி மேல் மணக்குடி, இலமந்துறை, கீழ் மிடாலம், மேல் மிடாலம் போன்ற யிடங்களில் கடலரிப்பு ஏற்பட்டு பதினைந்து ஆண்டுகளாக அந்த ஊர்களே இல்லாமல் அடிக்கடி அவர்கள் கரையேறி, கரையேறி தனியார் நிலங் களில் புகவேண்டிய நிலையில் அவர்கள் வீடிழந்திருக்கிருர்கள். சென்ற ஆண்டும் இதேபோல் கடலரிப்பு ஏற்பட்டு கீழ் மிடாலம், மேல் மிடாலம் ஊர்களில் சுமார் 300-க்கு மேற்பட்ட குடும்பத்தினர் வீடிழந்துகிடந்த நேரத்தில் நான் இங்குவந்து அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து அவர் களின் நிலைபற்றி விளக்கினேன். கிட்டத்தட்ட ஒரு மாத காலமாக அந்த மீனவர்கள் கடலுக்குப் போகவில்லை. அதுமாத்திரமல்ல, அவர் கள் வீடிழந்த நிலையில் தனியார் தென்னந்தோப்புகளில் சென்று குடிசைகள் கட்டிக்கொள்ள முன்வந்தபோது போலீஸார் தடுத்தார்கள் என்றும், ஒருபக்கத்தில் சீறுகிற கடல், இன்னொரு பக்கத்தில் துப்பாக்கி ஏந்திய போலீஸார் என்ற நிலையில் இருக்கிருர்கள் என்றும், அவர் களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்றும் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அவர்கள் மருத்துவ மனையில் படுத்த படுக்கையில் இருந்தபோதே மீன் இலாகா இயக்குனர் அவர் களை எங்கள் மாவட்டத்திற்கு அனுப்பிவைத்தார்கள். நான் சென்னை யிலிருந்து அங்கு போவதற்கு முன்னமேயே இயக்குனர் அவர்கள் சென்று அங்கு காரியங்களைக் கவனித்தார்கள். பஞ்ச நிவாரணமும் வழங்கப்பட்டது.

இருந்தபோதிலும் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வீடு இழந்தவர்களுக்கு நாற்பது ரூபாய் என்றும், அதோடு அவர் களுக்கு இரண்டு மூன்று தினங்கள் வயிருர உணவும் கொடுத்து

விடுவதால் மட்டும் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் ஏற்பட்டுவிடும் என்றும் நான் கருதவில்லை. கேரள கடற்கரையோரங்களில் கடலரிப்பால் கடற்கரையோரங்கள் அழியாமல் இருக்க வரிக்கற்களை அடுக்கியிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று இங்கும் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். பல பகுதிகளிலும் பூமிகளை அக்வயர் செய்து மீனவர்களுக்கு காலனி உருவாக்கிக் கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். கீழ் மணக்குடி, மேல் மணக்குடி, இலமந்துறை போன்றயிடங்களில் தடுப்புச் சுவர்கள் கட்டப் படவேண்டும். அதுபற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அனுப்பி யுள்ள குறிப்பையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டு தடுப்புச் சுவர்கள் கட்டப்படவேண்டும். ஒரு வருடத்தில் இரண்டு மாதங்களிலாவது கடலரிப்பு ஏற்படுகிறது. அப்படி தடுப்புச் சுவர்கள் கட்டுவதோடு கூட எப்போது கடலரிப்பு, கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்படுகிறதோ அப்போது மீனவர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்கும் ஒரு நிலையையும் மேற்கொள்ளவேண்டும். அப் படிப்பட்டதொரு நிலையை ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும்.

1961–ம் ஆண்டில் திரு. காமராஜ் அவர்கள் தமிழ்நாடு முதல் அமைச்சராக இருந்தநேரத்தில், கன்னியாகுமரியில் இருந்து கொல்லங் கோடுவரை உள்ள நாற்பதுமைல் தூரத்திற்கு மீனவர்கள் கிராமங்களை இணைக்கக்கூடிய ஒரு ரோட்டை அமைப்பதற்காக அப்போதிருந்த மீனள இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி தலைமைப் பொறியாளர் அவர்களும் சம்மதம் தெரிவித்த பிறகு அதற்கு செலவு முப்பது லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது என்ற காரணத்தினால் அது கைவிடப்பட்டிருக் கிறது. அந்த திட்டத்தை இந்த அமைச்சரவை மீண்டும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று மீனவர்கள் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் உள்ள கிணறுகளில் தண்ணீர் உப்புத் தண்ணீராக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த மக்களுக்கு நல்ல குடிதண்ணீர் கிடைப்பதற்கான ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கேசவன்புத்தன் துறை, பெரியகாட்டுத் துறை போன்றயிடங்களிலுள்ள பஞ்சாயத்துக்களில் குடிதண்ணீர் பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், குடிதண்ணீர் வசதிக்காக 40,000 ரூபாய் செலவு ஆகுமென்றால் 10,000 ரூபாய் காண்ட்ரிப்யூஷன் தரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்த அளவிற்கு மக்களால் தர முடிய வில்லை. ஆகவே அந்தப் பணத்தை மீன் இலாகாவிலிருந்து ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று எங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர் களிடமிருந்து ஒரு குறிப்பு வந்திருக்கிறது. அதை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கீழமணக்குடி, மேல் மணக்குடி இவற்றிற்கிடையில் ஒரு பெரிய காயல் இருக்கிறது. அந்தக்காயலில் உள்ள இறு மீன்களை, கொல்லங்கோட்டிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையிலும் வாழும் மீனவர்கள், அந்தப் பெரிய மீன் களைப் பிடிக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று அங்கிருப்பவர்கள் கதம்பல்கவுரி ஊறப்போட்டிருப்பதால் இறுமீன்கள் செத்துவிடுகின்றன. நான் சென்று தடுக்கப்போனபொழுது என்னைக் கைது செய்து வழக்குப்போட்டார்கள். இப்படி இருபுறங்களிலும் ஆக்கிரமிப்பு செய்து, கடலுக்கு இரை கொண்டு போக முடியாத நிலைமையிருக்கிறது. இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற நிதியமைச் சரவர்களையும், இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற உணவுத்துறை அமைச்சரவர் களையும் அந்த இடத்திற்கு அழைத்துப்போய்க் காட்டியிருக்கிறேன். அந்தப் புறம்போக்குப் பகுதிகளை நாடார்களுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். கடலிலே சென்றுவரும் மீனவர்களுக்கு அதை வைத்துக் குடிசை கட்டச் செய்ய லாம். அதை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விசைப்படகுகளைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். 1963–லே விசைப்படகுகளுக்காகத் தங்களுடைய பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டவர்களுக்கு விசைப்படகுகள் தராத நிலையிலே 1966 டிசம்பர் மாதத்திலே விசைப்படகுகளுக்காக பதிவு செய்து கொண்டவர் களுக்கு 1967–ஆம் ஆண்டிலே, முன்னாள் அமைச்சராக இருந்த திரு. பூவராகன் அவர்கள் போட்டுத்தந்தார்கள். புதிய அமைச்சரவை பொறுப்

பேற்றுக்கொண்ட பிறகு யார் யார் எந்த எந்த மாதங்களில் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ, அந்த நியாயத்தின் அடிப்படையிலே, அமைச்சருக்கு வேண்டியவர்களாகயிருந்தாலும் சரி, அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டியவர்களாகயிருந்தாலும் சரி, நியாயமான முறையில் விசைப்படகுகள் வழங்கபட்டிருக்கின்றன. அதற்காக இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்னொன்றைக்கூற விரும்புகிறேன். ஒருகாலத்தில் அமைச்சர்களுக்கு வேண்டியவர்களாகவோ அல்லது மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராகவோ இருந்தால் அன்று எப்படி விசைப்படகுகள் வழங்கினார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு யான் மார்க் படகுகளும், மற்றவர்களுக்கு ரஸ்ட் நாய் போன்றவைகளையும் தந்தார்கள். ஆனால் இன்று, திருவுளச் சீட்டுப் போட்டு, யாருக்கு வருகிறதோ அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்ற முறையில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக நான் புதிய அமைச்சரவையை மீண்டும் ஒருமுறை பாராட்டுகிறேன்.

விசைப்படகுகளை வைத்திருக்கக்கூடிய மீனவர்கள் இன்ஷ்யூரன்ஸ் செய்ய வேண்டுமென்றால் எல். ஐ. சி.யில்தான் செய்யவேண்டுமென்ற குறிப்பைத் தமிழக சர்க்கார் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால், கன்னியா குமரியிலுள்ள விசைப்படகுச் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் முறையிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது எல். ஐ. சி.யில் செய்தால் கொடுக்க வேண்டியது ரூ. 1,050, ஆனால் வேறு இடங்களில் செய்தால் 600 ரூபாய்தான் தரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அதை மாற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் இதுபற்றித் தங்களுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

குமரி மாவட்டம் கடலளவும், மலையளவும் கொண்டது. மலையளவைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குமரி மாவட்டத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு காட்டு வளம் கொண்ட பகுதியாக இருக்கிறது. அவை ஒருகாலத்தில் கேரளாவில் அங்கிருந்த மன்னர்களுக்கு 10 எக்கர், 100 எக்கர் என்று கொடுக்கப்பட்டது. அதை வாங்கிக்கொண்டு 100 எக்கர்கள் வைத்திருந்தவர்களிடத்தில் இன்று 1,000 எக்கர் அளவில் வைத்திருக்கிறார்கள். 90 எக்கர் வைத்திருந்தவர்கள் இன்று 900 எக்கர் என்ற அளவில் வைத்துக்கொண்டு, விலை பத்திரத்தையும் 900 ஆக மாற்றி வைத்திருக்கிறார்கள் காங்கிரஸ் சர்க்கார் காலத்திலே. இப்பொழுது தி. மு. க. பதவிக்கு வந்தபிறகு அவர்கள்மீது வழக்குப் போட்டு வெற்றிபெற்ற, அவர்கள் அப்பீலுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சியாகயிருந்தாலும் சரி, தி. மு. க. வாக இருந்தாலும் சரி, சுதந்திராக்கட்சியாகயிருந்தாலும் சரி, அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, குமரி மாவட்டத்திலுள்ள மலைகள் பலருக்குச் சொந்தமாக காடுகள் வெட்டி அழிக்கப்பட அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் இந்தச் சர்க்காரைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன், பலமுறை இதைக்குறித்து அமைச்சரவர்களிடத்தில் பேசியிருக்கிறேன். ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டு, யார் யாருக்கு எத்தனை எக்கர் சொந்தமாக இருக்கிறது என்று அவர்களுடைய டாகுமெண்டைப் பார்த்து அந்த அளவில் அளந்து கொடுத்துவிட்டு, எஞ்சிய நிலங்களை இலங்கையிலிருந்து வருகின்றவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் கூட்டுறவுத் துறையிலே பயன் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கோதையாற்றில், அப்பர், லோயர் இரண்டிலும் எலக்ட்ரிசிட்டிக்காகவும், சித்தாறு–பட்டணங்கால் திட்டத்திற்காக 15,000 எக்கராவும் காடுகள் அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் ரப்பர் ப்ளாண்டேஷனுக்காக மீண்டும் விரிவு செய்யவேண்டுமென்று எண்ணினால், பேச்சிப் பாறை, பெருஞ்சாணி அணைக்கட்டுகள், அணைக்கட்டுகளாக இருக்காது, பந்தாடும் களங்களாகத்தான் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லாமல் விட்டேனென்றால் நான் என்னுடைய கடமையிலிருந்து தவறியவன் ஆவேன். அதாவது, கடந்த இருபதாண்டுக் காலமாக மலைகளை வெட்டி அழித்திருக்கிறார்கள். காடுகளில் காடே இல்லை. 10 எக்கர்களுக்குச் சொந்தக்காரராக இருந்தவர் 10,000 எக்கர்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களாகயிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் 'சீஃப் கன்சர்வேட்டர் ஆஃப் ஃபாரஸ்ட்க்குத் தெரியாதா? அல்லது தெரிந்துதான் அனுமதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? தெரிந்துகொள்ள திறமையில்லை என்று அர்த்தமா? இதைக் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. தவறு செய்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்குச் சட்டம் இல்லையா? நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏன் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

***திரு. ஆ. கு. சுப்பையா:** தலைவரவர்களே, விவசாய அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மானியத்தின்மீது என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்வருகிறேன். இன்றையத்தினம் நம்முடைய தமிழகத்தில் வறட்சியின் காரணமாக தமிழக மக்கள் கொடிய நெருக்கடியை எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாய இலாக்காவில் மிகத் தீவிரமாகப் பெருமுயற்சி செய்து 63 லட்சம் டன்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டத்தைத் தயாரித்து, ஆனால், 54 லட்சம் டன்கள்தான் உற்பத்தி செய்ய முடியுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி அதிகமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், இன்றையத்தினம் பிரதானமாக நிலத்திலே பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய, நிலத்திலே வேலை செய்து உணவு உற்பத்தியிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய ஜனங்களுக்கும், அந்த நிலத்திற்கும் ஒரு நெருக்கமான உறவை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். நில உறவுமுறை அடிப்படையிலே மாற்றி அமைப்பதன் மூலமாகத்தான் அரசு போடுகின்ற திட்டங்களை நடைமுறையிலே நிறைவேற்றுவதற்கும், அதிகமான அளவில் உணவு உற்பத்தியைச் செய்வதற்கும் உதவியாக இருக்க முடியும்.

விவசாயக் கூலிகள், நமது ராஜ்யத்தில் 13 லட்சம் குடும்பங்கள் அதே தொழிலிலே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகக் குறைவான வருவாயைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலத்தில் பாடுபடாதவர்கள் ஒரு பகுதியினர் நிலத்தைச் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டு எந்த விதமான வேலையும் செய்யாமல் பெயருக்கு நிலத்தை வைத்து, விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகள் அத்தனையையும் நிலத்திலே போடாமல் அந்தச் சலுகைகளைப் பெற்று வேறு வகையில் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே, 13 லட்சம் குடும்பங்களின் வாழ்க்கையைக் கருதி, அவர்கள் முன்னேறுவதற்குப் போதுமான பாதுகாப்புகள் அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலைகளுக்கு நியாயமான ஒரு கூலியை நிர்ணயம் செய்யக் கூடிய சட்டங்கள் போன்றவைகளைச் செய்து நிலத்திற்கும் அவர்களுக்கும் நெருக்கமான உறவு முறை ஏற்படுத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தாகவேண்டும்.

அடுத்து, இன்றையத்தினம் நல்ல புது ரக விதைகளையெல்லாம் கண்டறிந்து அதைக் கொண்டு விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுவருகிறது. அது நல்ல பலன்களை அளித்துக் கொண்டுவருகிறது. இம்மாதிரி சமயத்தில் இன்று பல விதமான பூச்சிகளால், விதம், விதமான நோய்கள்வந்து பயிர்கள் நாசம் ஆகின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கு உரிய முறையிலே சிறந்த மருந்துகளைக் கண்டறிய வேண்டும். பூச்சிநாசினி மருந்துகளைக் கண்டுபிடித்து, பயிர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும். இந்த ஆண்டு 2, 2½ லட்சம் எக்கர் நிலங்களில் விமான மூலம் தெளித்து, பாதுக்காக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அம்மாதிரி தெளிக்கும்பொழுது விவசாயிகளிடமிருந்து எதையும் எதிர்பார்க்

1969 மார்ச் 18] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

காமல் அரசாங்கத்தின் செலவிலேயே இந்தப் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து களைத் தெளித்து பூச்சி விபத்திலிருந்து பயிர்களைப் பாதுகாக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மற்றென்று, கடன்பெற்றுல்தான் விவசாயம் செய்ய முடியு மென்ற நிலை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் கடன் வாங்கு வது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு கடன் கொடுத்த ரூபாய் 55 கோடி என்றுல் இந்த ஆண்டு 76 கோடி ரூபாய் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தேசித்துக் கொண்டிராமல் கடன் உயருவதற்குக் காரணம் என்ன என்று ஆராயவேண்டும். நல்ல விவசாயம் செய்யக் கூடிய விவசாயிகள் ஏன் கடன் வாங்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது, கடன் தொகை மேலும் மேலும் ஏன் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது என்று அரசு கண்டறியவேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்வதற்கு ஆசைப்படு கிறேன். கடன் கொடுப்பது என்று சொன்னுல், இன்றையத்தினம் நான் முன்னுல் சொன்னதைப்போல், நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அல்லது குத்தகைக்குப் பெற்று குத்தகைப் பத்திரங்களை வைத்திருப் பவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்று நிலத்திலே நேரடி யாக விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அந்தக் கடன் கிடைக்காத காரணத்தால் உற்சாகமில்லாமல், அதற்கு வேண்டிய செலவுகள் செய்ய கையிலே போதுமான சக்தியில்லாமல் விவசாயம் பாதிக்கப்படக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

தஞ்சை மாவட்ட தீவிர சாகுபடி திட்டத்தை ஆராய்வதற்காக வந்த ஃபோர்ட் பௌண்டேஷனைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை ஒன்று அனுப்பியிருக்கிருர்கள் என்று நினைக்கிறேன். நேரடியாக சாகுபடி செய்யாதவர்கள் அதனுடைய பலன்களையெல்லாம் பெறுகிருர்கள். அதன் காரணமாகத்தான் இன்றையதினம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு பலன் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிருர்கள். ஐ. ஆர். 5, 8 இந்த வகை நெல் அதிக விளைவைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதிகமாக மகசூலைக் கொடுக்கக்கூடிய இந்த தானியத்தை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், சி. எம். பி. ஏரியாவில் பயன்படுத்தவேண்டும். பள்ளப் பிரதேசங்களுக்கு அவசியம் இல்லை. சி. எம். பி. ஏரியா ஒரு லட்சம் ஏக்கர் இருக்கிறது. அங்கு இந்த ஐ. ஆர். 5, 8 வகை தானியத்தைக் கொண்டு விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், இன்னும் அதிக தானியத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியும். ஆடுதுறை 27 நன்றாக விளைகிறது. ஆனுல், மழை பெய்தால் முளைத்து விடுகிறது. ஏன் முளைத்துவிடுகிறது என்று இன்னும் அறிய முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்றும் ஆராய்ச்சி செய்து, முளைக்காமல் இருக்க வழி செய்யவேண்டும். மழைக்காலங்களிலே தண்ணீரிலே கதிர்கள் கீழே விழாமல் இருந்தால் கூட, மழைத் தண்ணீர் பட்டு முளை வந்துவிடுகிறது. ஆகவே அதைக் கண்டறியவும் ஆராய்ச்சி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1-30

இரண்டாவதாக, கால்நடை வளர்ப்புகளைக் குறித்து ஒரு சில வார்த் தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கால்நடைகள் விவசாயத்திற்கு மிக மிகத் தேவையானது. விவசாயத்திற்காக அவைகளை வளர்க்கவேண்டி யிருக்கிறது. கால்நடைகளை கிராமங்களிலே அபிவிருத்தி செய்வதற்கு தீவிரமான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய ஏற்பாடுகள் போதுமானது அல்ல, எல்லாவற்றையும் நகரங்களுக்குத் தான் செய்கிருர்கள். கறவை மாடானலும் சரி, இன விருத்தி மாடு களானுலும் சரி, எல்லாவற்றையும் நகரங்களுக்குத்தான் செய்கிருர்கள். ஆகவே, கிராமப்புறங்களிலே விவசாயிகளுக்குத் துணையாக இருக்கக்கூடிய, விவசாயிகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய. அவர்களுக்கு வேண்டிய பசுக்களை வாங்கிக்கொடுக்க, காளைகளை வாங்கிக்கொடுக்க உதவிகள் செய்யவேண்டும். கால்நடைகளுக்கு வரக்கூடிய வியாதிகளைத் தடுப்பதற்குப் போதுமான

அளவுக்கு மருத்துவ நிலையங்கள் கிராமத்திலே இடையாது. ஏதோ தத்துவம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு யூனியனுக்கு ஒரு மருத்துவ நிலையம் தான் வைக்கமுடியும், ஒரு உதவி நிலையம்தான் வைக்க முடியும் என்று. அது சரியாக இருக்கமுடியாது. ஆகவே, கிராமப் புறங்களிலே கால்நடைகள் நோய்களினால் மாளுவதை மீட்கவேண்டு மென்று சொன்னால் நிறைய நிலையங்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும். வரக்கூடிய வியாதிகளைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இந்தத் துறைகளிலே பணிபுரியக்கூடிய கால்நடை உதவியாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் பரிசிலனை செய்து, எதை எதையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமோ, அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, எலியால் ஏற்படக்கூடிய தானியங்களின் சேதத்திற்கு கணக்கு சொல்லமுடியாது. ஏதோ, ஆங்காங்கு எலி பிடிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதை பஞ்சாயத்து போர்டிடமோ, அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியனிடமோ ஒப்படைத்து, அல்லது விவசாய இலாகாவிடம் ஒப்படைத்து 4, 5 கிராமங்களுக்கு ஒரு விவசாய டெபோ வைத்திருக்கிறோம். (மணி அடிக்கப்பட்டது) அந்த விவசாய அதிகாரியிடம் அந்த பொறுப்பை கொடுத்து, அந்த எலிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தால், எலி ஒன்றுக்கு இவ்வளவு காசு தருகிறோம் என்று சொன்னால், ஊரிலே இருக்கக்கூடிய வேலை இல்லாமல் திரிந்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் எல்லாரும் அந்த எலிகளைப் பிடித்துக்கொடுப்பார்கள். இல்லையென்றால், இதனால் ஏற்படக் கூடிய ஆபத்துக்கள், கஷ்டங்கள் பெரிய அளவுக்கு இருக்கும் என்று சொல்கிறேன். இதனால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள தானியங்கள் எல்லாம் சேதமாகிவிடுகிறது. அது மிகப் பெரிய ஆபத்தாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த முறையில், எலிகளைப் பிடித்து, உடனே தொல்லைகளைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மீனவர்கள்பற்றி அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மீன வர்கள் மிகமிக கஷ்டமான வாழ்க்கையைக் கடலோரப் பகுதியிலே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கையிலே முன்னேறு வதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டும். அரசு உதவிகளெல்லாம் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இடையிலே சில செல்வாக்குள்ள நபர்கள், அவர்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய படகுகள், மற்ற வலைகள் போன்ற வைகளைப் பெற்று, அவர்களைக் கூலியாக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த இடைத் தரகர்களை அகற்றி, அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய நல்ல பலன்களை மீனவர்கள் நேரடியாகப் பெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1–36 **மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்):** பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் பிற்பகல் 3–30-க்குக் கூடும் என்று அறிவிக்கிறேன்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(இடைவேளைக்குப் பின்—பிற்பகல் 3·30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் (திரு. எட்மண்ட் பெர்னாண்டோ) அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் பிற்பகல் 3–30 மணி அளவில் கூடியது.

***திரு. ஜி. நடராஜன் :** மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்வதற்கு நான் முன்வருகிறேன். சென்ற பட்ஜெட்டைவிட

வேளாண்மைத் துறைக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து, விவசாய வளர்ச்சிக்கு, கால்நடை வளர்ச்சிக்குப் பயன்படும் படியான நல்ல முறையிலே இந்த பட்ஜெட்டைத் தயார் செய்து, இந்த மானியக் கோரிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். இதை நான் வரவேற்கிறேன். விவசாயத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள காட்பாடித் தொகுதி பெரும் பாலும் பாறை நிறைந்த தொகுதியாக இருக்கிறது. அங்கே விவசாயிகள் கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்றால், 100 அடி ஆழத்திற்குக் கிணறு வெட்டி, விவசாயத்தை வளர்ச்சி அடையச் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதையொட்டி விவசாயிகளுக்குப் பாங்குகள் மூலம் கொடுக்கக்கூடிய கடன் தொகையை அதிகப்படுத்தித் தரவேண்டும், தவணையையும் அதிகப்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காட்பாடித் தொகுதியில் சேனூர் என்ற கிராமம் பெரும்பாலும் அரிசனங்கள் இருக்கக்கூடிய கிராமம். அரிசனங்கள் இருக்கக்கூடிய அந்தக் கிராமத்தில் 300 எக்கர் நஞ்சை நிலம் இருக்கிறது. அதற்கு ஆற்றுக் கால்வாய் இல்லை. கசர் கால்வாய்தான் இருக்கிறது. அங்கு தண்ணீர் வருவதே கிடையாது. பல ஆண்டுகளாக பயிர் வளர்ச்சியும் கிடையாது. அதைப் பாலாற்றுக் கால்வாயாக மாற்றவேண்டும். அப்படி யில்லை என்றால், அங்கு சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுத்து, விவசாயம் வளர்ச்சி அடைவதற்கு வழிவகை செய்யலாம். அப்படிச் செய்தால் அங்குள்ள விவசாயிகள் நல்ல சுபிட்சமாக வாழ அரசு வகை செய்ததாகும்.

அதேபோல், காட்பாடித் தொகுதியில் செஞ்சி என்ற கிராமம் இருக்கிறது. ராஜா தோப்பு என்ற இடம் இருக்கிறது. நான் சென்ற ஆண்டு மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகிற பொழுது இதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். சுமார் 500 ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலங்கள் இருந்தும், அந்த ராஜா தோப்பு பக்கத்தில் பெரிய மலைப்பகுதியாக இருக்கிறது. மழைக் காலத்தில் மலைப்பகுதியிலே பெய்யக்கூடிய மழை வீணாகப்போகிறது. அங்கு ஒரு நீர்த்தேக்கம் ஏற்படுத்தினால் 500 எக்கர் நிலம் லாபகரமாக விவசாயம் செய்யப்படக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, அரசு இந்த நீர்த்தேக்கத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

காட்பாடித் தொகுதியில் சில கிராமங்களில் மேய்க்கால், கால்நடை வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்களைத் தனியார், செல்வாக்கு உடையவர்கள், ஆக்கிரமிப்பு செய்ய முன்வருகிறார்கள். அதைத் தடுத்து கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சலுக்காக புறம்போக்கு நிலங்களைக் காயப் படுத்தித் தரவேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காட்பாடித் தொகுதியில் தண்ணீர்ப் பிரச்னை அதிகமாக இருந்து வருகிறது. 5 பஞ்சாயத்துகள் அடங்கிய ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் இல்லாமல் அதிகக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண் டிருக்கிறார்கள் மக்கள். சென்ற ஆண்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலம் அதற்கு சிபார்சு செய்து, நமது சுகாதார அமைச்சராக இருந்த திரு. சாதிக்பாட்சா அவர்களிடமும் மறைந்த மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும் அந்தத் திட்டம் கொடுக்கப்பட்டது. அதை இந்த ஆண்டில் சேர்த்துக்கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டிலே அந்தத் திட்டம் வரவில்லை. கூடியவிரைவிலே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால்—காட்பாடித் தொகுதியில் மின்சார நிலையம் ஒன்று இருக்கிறது—அங்கே வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கும் தண்ணீருக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது—அதைப் போக்குவதற்கும், குடிதண்ணீர்ப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும். அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் காட்பாடிக்கும் வேலூருக்கும் போகும் வழியிலே ஒரு பாலம் இருக்கிறது. அந்தப் பாலம் குறுகி இருப்பதால், ஆண்டு தோறும் வண்டிகள் மோதி ஜனங்கள் சேதமடைகிறார்கள். அந்தப் பாலத்தை விரிவுபடுத்தினால், வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, அந்தப் பாலத்தை விரிவுபடுத்திக்கொடுக்குமாறு அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காட்பாடித் தொகுதி பெரும்பாலும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் நிறைந்த பகுதி. அங்கு மக்கள் மிகவும் ஏழை எளிய வர்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்குக் குடும்பக் கார்டு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த மேற்பாடி என்ற ஒரு கிராமத்தில் ஒரு கால்வாய் இருக்கிறது. அந்தக் கால்வாய் மூலம் பல கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் போவதற்கு வசதி இருக்கிறது. அந்தக் கால்வாயில் ஒரு அணையை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மேற்பாடி என்ற கிராமத்தில் பொன்னையாறு என்ற ஒரு ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் இருக்கிறது. அது தரைமட்டத்தில் இருப்பதால், தண்ணீர் வந்துவிட்டால், அந்தப் பக்கத்துக் கரையிலிருந்து அதைத் தாண்டு வதற்கு இடையூறாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பாலத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தால், போக்குவரத்து வசதிக்கு ஏதுவாக இருக்கும். அந்தப் பாலத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. எஸ். கணேசன் :** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந் துள்ள மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இந்த அவை முன்பு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். புதிய அரசு பொறுப் பேற்றுக் கொண்டுள்ள இந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்குள் வேளாண்மைத் துறையில் அரசு சாதித்துள்ள சாதனைகள் மகத்தானவை யாகும். உர விநியோகம், கடன்கள், விதைகள், பூச்சி மருந்து இவை களெல்லாம் சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் பயன்பெறத் தக்க வகையில் கிடைக்கும்படி இந்த அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டு வந்தி ருப்பது எல்லாத் தரப்பினர்களும் வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றாகும். கடந்த சில ஆண்டுகளில் மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து காலத்திலே நமக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. பருவ மழை நம்மை சோதிக்கத் தக்கதாக இருக்கிறது. இந்தக் காரணத்தினால் நமது அரசு எவ்வளவு திட்டமிட்டு செயல்பட்டாலும், எதிர்பார்த்த முழுப்பயனையும் பெறமுடியவில்லை. வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தை மட்டும் நம்பி வேளாண்மையில் ஈடுபடமுடியும் என்று நம்பமுடியவில்லை. இதை எண்ணிப்பார்த்துத்தான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆய்வு உரையிலே நமது மாநிலத்தில் பூமிக்கு அடியிலுள்ள நீரூற்றுகளை அகழ்ந்தெடுத்து பயன்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் முறையில், குழாய்க் கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய்கள், இறைகேணிகள் ஆகிய வற்றை அகழ்வதற்கு கணிசமான அளவுக்கு முதலீடு செய்யப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். இன்னும் இந்தத் திட்டம் வரவில்லை. பல இடங்களில் வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கவில்லை. அதனால் விவசாயிகள் அவதிப்படுகிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகியும் இன்னமும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கத்தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம், காரணம் என்ன என்று கேட்டால், நிதி இல்லை என்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக் கையில், மின்சார இலாகாவிற்குக் கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்பட் டிருக்கிறது. ஆகவே, வருகின்ற ஆண்டிலாவது, அந்தத் துறையினர் மேலும் கவனம் செலுத்தி, ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்பு வோமாக.

1969 மார்ச் 18] [திரு. எஸ். கணேசன்]

வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் அக்கறை காட்டுகிறார்கள். அண்மைக்காலங்களில் வரட்சி நிலை இருந்தும், உரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்தி ஏழை எளிய விவசாயிகள் நல்ல பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள். உரங்களின் விற்பனை ஆண்டுக்காண்டு அதிகரித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. நம்முடைய வேளாண்மைக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் ரசாயன உரத்தைக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டும் என்று நமது அரசு நினைத்தால், அது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தும், மத்திய சர்க்கார் இந்த ஆண்டு தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் உரங்களின் மீது 10 விழுக்காடு எக்ஸைஸ் வரியும், இறக்குமதியின் பேரில் வரியும விதிக்க இருக்கிறது. அது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாயூரம் பகுதியில் ஏடிடி. 27 விதையை அதிகமாகச் செயல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே காலத்தோடு மேட்டூர் தண்ணீர் கொடுத்தால் விவசாயிகள் அதை வரவேற்றுப் பயிரிடத் தயாராக இருக்கிறார்கள். மாயூரம், சீர்காழிப் பகுதியில் நிலங்கள் பெரும்பாலும் கோவில்களுக்கும் மடாலயங்களுக்கும் சொந்தமாகத்தான் இருக்கின்றன. சிறு சிறு குத்தகைக்காரர்கள், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் என்ற அளவில்தான் குத்தகைக்கு எடுத்துப் பயிர் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள், சொந்தத்தில் வடிமுனைக் குழாய்கள், கிணறுகள் வைத்துக்கொள்ள இயலவில்லை; விவசாயத்தைத் தீவிரபடுத்த முடியவில்லை. அவர்களுக்கு வசதிக் குறைவாக இருப்பதால், ஆயில் எஞ்சின், மற்ற உபகரணங்களான பம்ப் செட் போன்றவைகளை இப்படிப்பட்ட குத்தகைக்காரர்களால் பயன்படுத்த முடியவில்லை. சென்ற ஆண்டு கோவில்களில் இருக்கின்ற உபரி நிதியைச் செலவுசெய்து, சிறு விவசாயிகள் கோவில் நிலக் குத்தகைதாரர்கள் கோவில் பணத்தை முதலீடு செய்து ஆயில் எஞ்சின், வடிமுனைக் குழாய் கிணறு போன்றவைகளை அமைத்துக்கொள்ள விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று அரசு குறிப்பிட்டிருந்தும், அது சரியான முறையில் செயல்படுத்தப்படவில்லை. இந்த நிலையில் மடாலயங்கள், கோவில்கள் இவற்றில் இருக்கும் நிலங்களை வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்திக்குப் பயன்படவேண்டும் என்ற முறையில் அமைச்சர் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மீனவர் பகுதியில் மின் விளக்குகள் ஓரளவுக்குப் போடப்பட்டு இருந்தாலும், சாலை வசதி, மின் விளக்குகள், குடிநீர் வசதி போன்ற வசதிகள் இல்லாமல் அவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில் தீவிரம் வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக, கடற்கரை ஓரத்தில் 14 மைல்களுக்கு மீன் பிடிக்கப் போகலாம் என்றிருக்கிறது. ஆனால், அந்தப் பகுதியில், இலங்கையிலிருந்து ஆழ்கடலில் சென்று, உபகரணங்களை வைத்துக்கொண்டு, இலங்கைவாசிகள் நம் பகுதிக்கு வந்து நமக்குக் கிடைக்க இருக்கும் மீன்களை அவர்கள் பிடித்துக் கொண்டு, அவர்களுடைய ஆழ்கடலில் செல்லும் படகுகளைக் கொண்டு நம்முடைய மீனவர்களின் வலைகளை அறுத்து பாழ்படுத்தும் நிலை இருக்கிறது. நம் அரசு மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி, இதுபோன்ற நிலைமைகளை அகற்றுவதற்கு முற்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

***திரு. மு. முத்தையா:** மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வேளாண்மை, இந்த நாட்டின் ஜீவநாடியாக இருக்கிறது. எப்படி உயிர்களுக்கு ஜீவன் இருக்கிறதோ அதேபோல மனித வாழ்க்கைக்கு உணவு ஜீவன். அப்பேர்ப்பட்ட வேளாண்மைத் துறையைப்பற்றி பேசுகிறேன். விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்த நான், சில முக்கியக் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயம் என்றால், விவசாய உற்பத்தியில் விவசாயிக்கு ஊக்கம் ஏற்படும். பருவம் தவறினாலும், பருவ மழை தவறினாலும், பருவக் காற்று தவறினாலும், மாறினாலும், தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டாலும், விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே விவசாயிக்கு பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் தேவை. விவசாயத்திற்கு வருமானவரி என்றும், ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றும் பல தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு விவசாயம் இருக்கும் நிலையைப் பார்த்தால், விவசாயத்தைவிட பட்டணத்தின் வாழ்க்கையே தேவலை என்று தோன்றுகிறது. ஆகையால் இன்றைக்கு கிராம மக்கள், கெட்டாலும் பட்டணம் போவோம் என்றுதான் நினைக்கிறார்கள். பட்டணத்தில் பத்து வீடுகளைக் கட்டி வைத்துக் கொண்டால், போதும் அந்த வீட்டு வாடகையே. சுகபோகமாக வாழலாம். ஆகவே தான் சொன்னார், 'கெட்டும் பட்டணம் போ' என்று. ஆகவே, யாதொரு வருமானமும் இல்லாமல் இருப்பதால் அவர்களுக்கு ஊக்கம் இருந்தாலும் சோர்ந்து போகும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்தை ஊக்குவித்தால்தான், உணவுப் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க முடியும். அதே நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் யாதொரு பாசன வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. மானாவாரிக்காடாக இருக்கிறது. இந்தப் பட்ஜெட்டிலும் யாதொரு திட்டமும் இல்லை. மராமத்து செய்யவும் திட்டம் எதுவும் இல்லை. புதிய குளங்கள் வெட்டுவது போன்ற காரியங்கள் செய்யப்படும் என்று நினைத்து இருந்தேன், ஒன்றையும் காணோம். என்னுடைய தொகுதியில் எப்போதுவென்றான் கல்லாறு என்ற இடத்தில் தடுப்பு அணை கட்டி ஒரு குளம் ஏற்படுத்தலாம். அதற்கான யோசனை அரசின் பரிசீலனையில் இருந்தது. அதைப்பற்றி யொன்றுமில்லை. கயத்தாறு பணிக்கர் குளம், எலந்தைக்குளம் என்று ஏழு குளங்கள் சம்பந்தமாக மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர், அப்பொழுது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர், இவர்களுக்குத் தெரிவித்து விவசாயக் கருத்தரங்கிலும், பொதுப்பணித்துறைக் கருத்தரங்கிலும் மனுக் கொடுத்தேன், பேசினேன். அதன் மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன வென்று தெரியவில்லை. கயத்தாறு பகுதியில் உள்ள உப்பு ஓடையில் தடுப்புச்சுவர் கட்டி பெரியகுளம் என்ற தலையால் நடந்தான் குளம் மற்றும் குளங்களுக்கும் இந்தக் கால்வாய் மராமத்து செய்யவேண்டும் என்றும் சொன்னேன். அதைப்பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்றும் தெரியவில்லை. ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை.

மேலும் எனது தொகுதியாகிய ஓட்டப்பிடாரம் வட்டம் உழுதுண்டு வாழும் மக்கள் நிறைந்தது. ஆகவே "உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்" என்று என் வட்டத்தைச் சேர்ந்த பாரதியார் பாடினார். பயனென்ன? அந்தப் பகுதிக்கு யாதொரு மராமத்தும் செய்யப்படவில்லை. ஆனால் இதற்குக் காரணம் அந்தப்பகுதி ஜமீன் பகுதியாக இருந்தது. (மணியடிக்கப்பட்டது) தயவு செய்து, இன்னும் ஐந்து நிமிஷம் கொடுக்கவேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என் பகுதி அந்த நிலையில் இருக்கிறது. அதைச் சீர்திருத்த அமைச்சரவை ஆவன செய்யவேண்டும் என்று மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும் அங்குள்ள குளங்களை எல்லாம் மராமத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால்தான் இந்த நாட்டினுடைய உணவுப் பிரச்னை தீரும். அன்றுதான் நம்முடைய நாடும் நாமும் முன்னேறியதாக அர்த்தம். தேவஸ்தானங்களில் இந்து சாஸ்திரப்படி பட்டர்கூட சாதத்தைப் பிரசாதமாக தெய்வத்திற்குக் கொண்டு வந்து வைத்தாலும் கூட சுவாமிகள் அதை ஏற்றுக் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. என்? நம்முடைய நாட்டினுடைய உணவுப் பஞ்சம் என்றைக்குத் தீருகிறதோ அன்றைக்குத்தான் நான் ஏற்றுக்கொள்வேன்

என்று தெய்வங்கள்கூட விரதம் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். விவசாயி இறவைக் கிணறுகளுக்கு, பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதால் மிகவும் சங்கடப்படு கிறார்கள். விவசாயிகள் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பம்பு செட்டுகளுககு மின்சார வசதி கிடைக்க வேண்டும். தேவஸ்தா னங்களில் உள்ள மூல ஸ்தானத்தில் லைட் இல்லாததற்குக் கூட காரணம் உண்டு. அதாவது எங்கே வேண்டுமானாலும் மின்சார விளக்கு இருக் கட்டும், என் இடத்தில் வேண்டாம், எல்லோருக்கும் விவசாயத்திற்கு மின்சார வசதி கிடைக்கட்டும், விவசாயத்தைப் பெருக்கட்டும் என்று தான் சுவாமி கூட நினைக்கிறது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அதைப் பற்றி மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்களுக்கும் கனவில் வந்து தெரிவித்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எனவே, இவற்றையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு அதிகாரிகள் முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஒட்டப்பிடாரம் தொகுதி ஜமீன் ஆக இருந்ததால் அதைப்பற்றிச் சில விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜமீனை இருந்து அயனாக மாற்றியபொழுது சர்வே செய்தார்கள். பட்டாக் கொடுப்பதில் தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதிகாரிகள் கிராம அதிகாரிகளைக் கலந்து செய் யாமல் எங்கோ ஓர் இடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஆடு மேய்க்கிறவன், மாடு மேய்க்கிறவனை இவர்களைக் கூப்பிட்டு ஒருவர் பெயரையும், நம்ப ரையும் மாற்றி இன்னொருவருக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுத்திருக் கிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும்.

மேலும் மண்வளப் பரிசோதனையாளர்கள் வந்தார்கள். இங்குள்ள தலையாரிகளைக் கூப்பிட்டு மண்ணைக் கொண்டுவரச் சொல்லி அதைப் பாட்டிலில் அடைத்துக் கொண்டுபோய் ஒரு ரூபாய் ஆக இருந்ததை இரண்டு ரூபாயாகவும். இரண்டு ரூபாயாக இருந்ததை மூன்று ரூபாயாகவும் புஞ்சை, நஞ்சைகளுக்குக் கூட்டிவிட்டார்கள். இதை யெல்லாம் திருத்தி உடனே ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து உடனுக்குடன் செய்தால்தான் இந்த அரசுக்கும் நல்ல பெயர் இருக்கும். எல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்படாமல் அப்படியே இருந்துவிடக் கூடாது. சில அதிகாரிகள்கூட நினைக்கலாம். இதைமாற்ற கஷ்டம் என்று நினைக்கலாம். ஏன் முடியாது? பிரம்மாவுக்கும் எமனுக்கும் செக்ரட்டரியாக சித்திரபுத் திரன் இருந்தான். அவனுடைய கணக்குக்கூட மாற்றப்பட்டுவிட்டது, குடும் பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தால். எனவே எதையும் மாற்றிவிட முடியும். விவசா யிக்கு எவ்வளவு தொந்தரவுகள் இருந்தாலும் உடனுக்குடன் அதை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்காக நன்றியைத் தெரி வித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* **ஹாஜி ம.மு. பீர் முஹம்மது:** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை, மீனளத் துறை, வனத் துறை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பாகப் பேசுவதற்கு எனக்கு அனுமதி அளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நமது வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தமிழிலேயே தங்களுடைய ஆய்வுக் குறிப்புகளையும், கோரிக்கைகளையும் தந்துள்ளதை மனமார வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள ஏழு மாவட்டங்கள் கடற்கரைப் பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளன. வங்காள விரிகுடா, இந்துப் பெருங் கடல், அரபிக் கடல் ஆகியவற்றை எல்லைகளாகக் கொண்ட ஆயிரம் கிலோ

மீட்டர் நீளமுள்ள கடற்கரையுள்ளது. 7,90,000 ஏக்கர் பரப்புள்ள உள்நாட்டு நீர்நிலைகள் குளங்களாகவும், குட்டைகளாகவும், ஏரிகளாகவும் இருக்கின்றன.

கட்டுமரத்தின் மூலமாகவும், நாட்டுப் படகு வழியாகவும், இயந்திரப்படகுகள் மூலமாகவும் 2,05,000 டன் மீன் பிடிக்கப்படுகின்றது என்று இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களின் மூலம் அறியப்படுகின்றது. 3,50,000 மீனவர்கள், 463 உள்நாட்டுக் கிராமங்களிலும், 308 கடலோரக் கிராமங்களிலும் பரவியுள்ளனர். நமது மாநில அரசு இவர்களுடைய வாழ்விலும் வளத்திலும் மிகவும் அக்கறையுடன் உள்ளதைப் பாராட்டுகிறேன்.

எண்ணூரிலே ஜப்பானிய அரசினுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து ஆரம்பிக்க இருக்கும் இயந்திரப் படகு கட்டும் தொழிற்சாலையை மத்திய அரசோடு தொடர்புகொண்டு மாநில அரசு விரைவிலே துவக்குவதற்கு ஈடுபடுமானல் இன்னும் அதிகமாக இயந்திரப் படகுகளின் மூலம் மீன் பிடிக்க மீனவர்களை ஊக்குவிக்கலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மீனவர்களுக்கு முன்பு கிடைத்த விசைப் படகுகளின் எண்ணிக்கையைவிட இப்பொழுது குறைவாகத்தான் கிடைக்கின்றன. விலையும் கூடுதலாக இருக்கின்றது என்ற குறைபாடு மீனவர்களுக்கு இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. இத்துறையில் அரசு கவனம் செலுத்தி குறைந்த விலையில், கூடுதலான இயந்திரப் படகுகளைக் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வப்பொழுது மீனவர்களுக்கு நைலான் நூலும் வலையும் கிடைத்துக் கொண்டிருப்பது உண்மையாக இருந்தாலும் கூட இன்னும் குறைந்த விலையில் நைலான் நூலும், வலையும் கூடுதலாகக் கொடுக்க அரசு முயற்சிக்க வேண்டுகிறேன்.

தமிழகத்தில் உள்ள குளங்களிலும் ஏரிகளிலும் மீன் பிடிக்கும் உரிமையைக் கட்டணமின்றி அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன். அப்படிச் செய்வதின் மூலம் ஏழை மீனவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுகின்றேன்.

மலிவு விலையில் மீனவர்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்க கடலோரப் பகுதியில் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள் இல்லாத இடங்களில் புதிதாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீடு அற்ற மீனவர்கள் சங்கடப்படக்கூடிய காட்சியைக் கடலோரப் பகுதிகளில் பார்க்கிறோம். அலைகடலுக்கு மத்தியில் சென்று உணவுப் பொருள் தேவைக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும்.

கட்டுமரங்களில் சென்று மீன் பிடிக்கும் மீனவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் முறையில் விசைப் படகில் சென்று மீன் பிடிப்போர் ஆழ்கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

விசைப்படகு இயந்திரங்கள் பழுதடைவது காரணமாக மீன் பிடிப்பு பாதிக்கப்படுகின்றது. அவற்றைச் செப்பனிடவோ எழுபது மைல் தூரம் வரவேண்டியிருக்கிறது. அதனல் கடற்கரைப் பகுதிகளிலேயே இயந்திரப் படகு இயந்திரங்களை செப்பனிடும் வகையில் சேவா நிலையங்களைத் துவக்கவேண்டும்.

நம்முடைய விவசாயத் துறை வளர்வதற்கேற்ற முறையில் ஹெலிகாப்டர் மூலம், விமானத்தின் மூலம் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து தெளிக்கச் செய்வது மிகவும பயனுள்ள பணி. அதைத் தொடர்ந்து அரசு செய்து வருவதால் சிறப்பாகப் பயிர் பாதுகாப்பு செய்து தாப்படுகிறது. இது பாராட்டத்தக்கது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீன்களை உலர வைப்பதற்கு மீனவர்கள் மணலிலே போடுகிறார்கள். நவீன சாதனங்களைக் கொண்டு காய்ந்த மீன்களை உருவாக்கி வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு நம்முடைய அரசு இயந்திர முறையை அறிமுகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்திலே கடானு நதி, ராம நதித் திட்டங்கள் சிறப்பாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. போதுமான அளவு அரசு அதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிற நிலையைப் பாராட்டுகிறேன். அதைப் போலவே ஒரு புதிய திட்டமான கருப்பா நதித் திட்டத்திற்கும் 10 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன். அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கின்ற பச்சையாறுத் திட்டத்தையும் அரசு அமல்படுத்த வேண்டும். விரைவில் அத்திட்டத்திற்கு உருக் கொடுப்பதின் மூலம் 10 ஆயிரம் எக்கர் நிலம் இருபோக நிலமாக மாற்றப்பட்டு, பிற நிலங்களிலும் இரண்டு போகச் சாகுபடியாக இருப்பது மூன்று போகச் சாகுபடியாக மாற்றக்கூடிய நிலையும் இருக்கின்றது. நாங்குனேரித் தாலுகா பின்தங்கிய பகுதி, அதைப் போக்குவதற்கு இந்தப் பச்சையாறுத் திட்டம் உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

உணவுப் பொருள் சுயதேவைப் பூர்த்தி வேண்டுமென்று கூறுகின்ற நமது மத்திய அரசு இந்திய மக்களின் வயிற்றை நிரந்தரமாக அமெரிக்கக் கோதுமைக்கு விட்டுவிடக்கூடிய திட்டம்தான் உரங்களுக்கு அதிக வரி போட்டுள்ளதும், பம்பு செட்டுகளுக்கும் அதிக வரியைப் போட்டிருப்பதும் ஆகும். உணவுப் பொருள்களை அதிகம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அன்னிய நாட்டிலே இருந்து இறக்குமதியை நிறுத்த வேண்டும். நம்முடைய மானமும் மரியாதையும் மற்றைய நாட்டவர்களால் பாராட்டவேண்டிய நிலைமையை உறுதிப்படுத்தவேண்டுமானால் விவசாயத் துறையிலே உள்ள உரப் பொருள்களுக்கு வரியை ரத்து செய்து, விவசாயத் தேவையை, உணவுப் பொருள் தேவையைப் பூர்த்தியடையச் செய்ய மத்திய அரசு முயற்சிக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் நம்முடைய மாநில விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று வரிப்புலி மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களைக் கண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய குரலை எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிற்பகல் 4-00

விவசாயத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கக்கூடிய பம்ப் செட்டுகளுக்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்கின்ற பம்ப் செட்டுகளில் ஒரு பாதியளவு கோவை மாவட்டத்தில் உற்பத்தியாகிறது. பம்ப் செட்டுகளுக்கு அதிகமான வரி விதித்திருப்பதன் மூலம் தொழில் துறை வாய்ப்புக்கு ஊறு விளைவிப்பதோடு, விவசாயத் துறைக்கும் ஊறு விளைவிக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இதன் காரணமாக மத்திய அரசு, விவசாயிகளுக்கும் நமது மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் நெருக்கடி நிலையை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது. ஆகவே, பம்ப் செட்டுகளுக்குப் போட்டுள்ள வரி நீக்கத்திற்கு நம் அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது விஷயமாக மாநில அரசு மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு வரி நீக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொதிகைமலைக் காடுகளில் சந்தன மரங்கள் நன்றாக வளர்கின்றன. இவை இயற்கைக் காடுகளாக இருக்கின்றன. செயற்கை முறையில் சந்தன மரக்காடுகளைத் தோற்றுவித்து, மணக்கும் சந்தன மரங்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, அதன் மூலம் அன்னிய நாட்டுச் செலாவணியைப் பெருக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம். அரசு இது விஷயத்தில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளும் விதைப் பண்ணைகளும் சிறப்பாகச் செயல்படுவதன் காரணமாக ஏ.டி.ட்டி—27, ஐ.ஆர்.8, சி.எஸ்.எச்.1, எச்.பி.1 ஆகிய ரக வித்துக்கள் மூலமும் நமது விவசாயப்

பொருள் உற்பத்தி உண்மையாகப் பெருகியிருக்கிறது என்பதை மனப் பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன். உரிய காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு அமோக விளைச்சலைத் தரும் வித்துக்களைக் கிடைக்கச் செய்தால் இன்னும் அதிகமான விளைச்சலை நமது விவசாயிகள் தருவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது கால்நடை இனப்பெருக்கத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கவும், விவசாயிகளின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும் உகந்த வகையில் செயற்கை இனவிருத்தி நிலையங்கள் ஆங்காங்கு இருக்கின்றன. அந்த நிலையங்கள் ஆங்காங்கு இருக்கின்றனவே தவிர, எந்தெந்தக் கிராமங்களில் அவை சரியான முறையில் செயல்படுகின்றன என்பது தெரியவில்லை. அங்குள்ள அதிகாரிகள் கிராம மக்களுடைய ஒவ்வொரு இல்லத்திற்கும் சென்று அங்குள்ள பசுக்கள் கரு கொள்வதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிற நிலையில் செயல்பட்டு, இனப்பெருக்கத்தை அதிகரிக்க வேண்டும். இதுபோன்ற திட்டங்களை அரசாங்கம் தீவிரப்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, கோழிப் பண்ணைகளுக்கு அரசு உதவி செய்து, நல்ல ஜாதிக் கோழிகளைக் கொடுத்து அதன் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடுகிறது. கோழிப் பண்ணை மக்களுடைய தேவைக்கு உறுதுணையாகவும் இருக்கிறது என்பதை நான் உணருகிறேன். ஆனால் கோழிக்கு நோய் வந்தால் எப்படித் தடுப்பது என்ற முறை கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்குத் தெரிய வில்லை. கோழியை அதிகமாக உபயோகிக்கக்கூடிய, கோழி முட்டைகளை அதிகமாக உபயோகிக்கக்கூடிய, மக்கள் எங்கெங்கு இருக்கின்றார்களோ அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு கோழிக்கு வருகின்ற நோயை எப்படித் தடுப்பது, எந்த முறையில் அதிக முட்டைகளைப் பெறுவது, எந்த முறையில் கோழிகளைப் பாதுகாப்பது என்பதைச் சொல்லிக் கொடுக்கும் பயிற்சி நிலையங்களை அரசு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். இந்தப் பயிற்சிக் கூடங்கள் பலவகையிலும் நல்ல பலன் உள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்களது மாவட்டத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. அந்தோணி ஐ. ஏ. எஸ்., அவர்கள் நம்முடைய வீட்டுத் தோட்டங் களில் முருங்கை, கொய்யா, தென்னை, காய்கறிச் செடிகள் ஆகியவற்றை வைத்து வளர்ப்பதன்மூலம் உணவுப் பொருள் பெருக்கத்தையும், வருவாயையும் பெருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்கள். அவர்களுடைய குறுகிய பதவிக் காலத்தில் முருங்கை, கொய்யா, பப்பாளி, மற்றும் காய்கறிச் செடிகளை தம்முடைய வீட்டுத் தோட்டங்களில் பயிராக் குவதற்கு ஊக்குவித்தார்கள். இதுபோன்ற திட்டத்தை பிற மாவட்டத் திலுள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் கைக்கொண்டு நிறைவேற்றினால் பயனுடையதாக இருக்கும்.

கிணறு தோண்டப்படும் இடங்களில் பாறை வந்தால், அந்தப் பாறையை அகற்றுவதற்கு கரு மருந்து தேவைப்படுகிறது. அந்த கரு மருந்து வைத்துப் பாறைகளை உடைப்பதில் சிரமம் ஏற்படுகிறது. அப் படிப்பட்ட இடங்களில் கரு மருந்து உபயோகிப்பதற்குப் பதிலாக டைனமைட் கொடுத்து பாறைகளை உடைக்கலாம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயக் கிணறுகள் என்று இருப்பதைப் போல சமுதாய நாற்றங்காலையும் அரசு உருவாக்கித் தந்தால் தண்ணீர் கிடைத்தவுடனே நாற்றை நட்டு, குறுகிய காலப் பயிரை விளைவித்து, உணவுப் பெருக் கத்தை அதிகப்படுத்த முடியும் என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன். வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய திறமையான நிர்வா கத்தினால் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் மழைப் பஞ்சத்திலும் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படாத நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையை இறைவன் என் றென்றும் பாதுகாத்து, கடல் வளமும், மலை வளமும், நீர்வளமும் பெருகி, இந்நாட்டு மக்கள் நல்வாழ்வு பெற அருள்புரிய வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்து, என்னுடைய உரையை நிறைவுபடுத்தி அமர்கிறேன்.

1969 மார்ச் 18]

* **திரு. ஆ. கோவிந்தராசன்:** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழக அரசு செய்துவரும் சாதனை என்னவென்று எண்ணிப்பார்த்தால், விவசாயிகளுக்கு எந்த நேரத்தில் உரம் தேவைப்படுகிறதோ, அந்த நேரத்தில் விவசாயிக்குத் தேவையான உரம் விவசாயியைத் தேடிக்கொண்டு அவனுடைய நிலத்தில் வந்து விழுகிறது. இந்த முறையைத்தான் தமிழக அரசு கடைப்பிடித்து வருகிறது. இதன் காரணமாக உற்பத்திப் பெருக்கம் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தப்படியாக, விவசாயிகள் கிணறு தோண்டுவதற்காகக் கடன்கள் தரப்படுகின்றன. விவசாயிகள் 5 ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால் அவர்கள் கிணறு தோண்டுவதற்கான கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் கால் ஏக்கர், அரை ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த கடன் தொகை வழங்கப்படுவதில்லை, சலுகை அளிக்கப்படுவதில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு இதழில் இதைப்பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். "5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் நிலம் இருக்கும் இடத்திலே கட்டாயமாக ஒரு கிணறு அமைக்கப்படவேண்டும்" என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். பூச்சிகளை அழிப்பதற்காக அரசாங்கமே முன்வந்து மருந்தை தெளிப்பதுபோல, அரசாங்கமே விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டிக் கொடுத்து, அந்தக் கிணற்றுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் தொகையை ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று சர்க்காரே வசூல் செய்துகொள்ளலாம் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைச் செய்தால் விவசாயிகள் மேட்டூர்த் தண்ணீரையும், வானத்திலிருந்து பெய்யும் மழையையும் எதிர்பார்க்காமல் விவசாயத்தைச் செய்துகொள்ளமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம் வட்டத்தில் இரு போகம், மூன்று போகம், நான்கு போகம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் விவசாயிகள் நல்ல ஊக்கத்தோடு செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகளுக்கு, இரண்டு போகம், மூன்று போகம் என்று விளைவிக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு வரிவஜா செய்துகொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கால்நடை அபிவிருத்தி அலுவலர்கள் முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை என்ற தகுதியில் வேலைசெய்து வருகிறார்கள். இரண்டாம் நிலை தகுதியில் உள்ளவர்கள் சுமார் எட்டு ஆண்டுக் காலம் பதவி வகித்து, அனுபவம் பெற்றவுடன் அவர்களுக்குத் தகுந்த முறையில் பதவி உயர்வு அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் முதல் நிலை அலுவலர்களாக மாற்றப்பட வேண்டும். நீண்டகாலமாக இந்தக் கோரிக்கை சொல்லப்பட்டு வருகிறது. எட்டு ஆண்டுக் காலம் வேலைசெய்து அனுபவம் பெற்றவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட வேண்டும். அரசாங்கம் இவர்களுடைய பதவி உயர்வு கோரிக்கை விஷயத்தில் தீவிர கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர, கூட்டுமன்றத்திலே இருக்கின்ற விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் அலுவலகத்தில் இருந்துகொண்டு, கிராம நல ஊழியர்களைக் கொண்டு விவசாய வேலைகளைக் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்களே தவிர, தான் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று நேரடியாக வேலைகளைப் பார்வையிடுவது இல்லை. எந்த நேரத்தில் பூச்சி மருந்து தெளிக்க வேண்டும், எந்த நேரத்தில் பயிருக்கு உரமிட வேண்டும் என்ற நிலைமைகள் எல்லாம் கிராமங்களிலே இருக்கும் விவசாயிகளுக்குத் தெரியாது. விவசாய அபிவிருத்தி அதிகாரி கிராமங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று நிலத்தைப் பார்வையிட்டு, அந்த நிலத்திற்கு இன்னது செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயிரிட்டு, நமது அரசுக்கு வேண்டிய உணவைக் கொடுப்பதற்குக் காத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தம்மை ஒரு விவசாயி என்று சொல்லிக்கொண்டார். இந்தப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிற அத்தனை பேர்களும் விவசாயிகள்தான். நேரிடையாக விவசாயம் செய்கிறவர்கள். ஆகவேதான் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களின் நிலையைக் கருதாமல் விலையை அதிகப்படுத்துவது கூடாது என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். உணவுப் பொருள் எல்லோருக்கும் தேவைப்படுகிறது. ஆகையால்தான் விலையை ஏற்றக் கூடாது என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். விவசாயிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு நேரிடையாக விவசாயத்தில் ஈடுபடாதவர்கள் விவசாயிகள் அல்ல. நேரிடையாக விவசாயத்தில் ஈடுபடுகிற விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக ஆக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் கேட்ட உணவுப்பொருளைத் தரத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று கூறி விவசாயத்திற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கித் தந்த தமிழக அரசைப் பாராட்டி இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன் வணக்கம்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். பொதுவாக விவசாயிகளுடைய நிலை என்ன, அதிலே சிறுநிலக்காரர்களுடைய நிலை என்ன என்பதை பிற்காலத்தை மனதில் கொண்டு நிர்மானிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட 20 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் நாம் விவசாயிகளுக்கென்று பற்பல நிறுவனங்களின் மூலமாகக் கொடுக்கிறோம். இந்த 20 கோடி ரூபாய்க்கு ஏற்ற பயன் கிடைக்கிறதா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிற கடன் சாதாரண சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் வாங்கக் கூடியது அல்ல. ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் உள்ளவர்களால்தான் வாங்க முடியும் இது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் கிணறு வெட்டுவதற்காகவும், ஆழப்படுத்துவதற்காகவும் அதிகாரிகளைக் கொண்டு கடன் கொடுக்கிறார்கள். கிணறு வெட்டுவதற்கோ, ஆழப் படுத்துவதற்கோ கொடுக்கப்படுகிற பணம் போதுமானதாக இருக்கிறதா என்றால் கிடையாது. நாம் இந்த ஆண்டு இந்த மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவு கிணறுகள் வெட்டப் பணம் கொடுப்பது என்று தீர்மானித்து விடுகிறோம். அதிகாரிகள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களை எல்லாம் கூப்பிட்டு கிணறு வெட்டக் கடன் தருகிறோம், பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்கிறார்கள். அடுத்த வருஷம் பெண் கல்யாணம் பண்ணவேண்டுமென்று இருப்பான் அல்லது வேறு செலவுக்கான காரியம் இருக்கும், அவனும் வாங்கி விடுவான். யார் மீதும் தப்பு சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. சூழ்நிலை எப்படி இருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்கிறேன். அதற்கு இதற்கு என்பதாகக் கடன் வாங்கிவிடுகிறான் கடைசியில் என்ன நடக்கிறது என்றால் கிணறு வெட்டவோ, ஆழப்படுத்தவோ இந்த இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் போதுவதில்லை. முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்கள். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் எண்பது அடி, தொண்ணூறு அடி என்று கிணறு எடுக்கவேண்டும். மேல் மண்ணை எடுப்பதற்கே இந்தப் பணம் போதாது. அதுவும் மூன்று வருடங்களாக மழை கிடையாது. என்ன செய்வது ? கொடுத்த கடனைத் திரும்ப வசூல் செய்ய முற்படுகிறபோது விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டே ஓடவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. கிராமத்தில் வேலை இல்லை என்று பட்டணத்திற்குச் சென்று விடுகிறார்கள். ஒரு பக்கம் தொழிற்சாலைகள் வளருகின்றன. இப்படி சிறுநிலக்காரர்கள் நிலத்தை விட்டு ஓடுகின்ற நிலைதான் இருக்கிறது. பெரிய மிராசுதார்கள் என்றால் டிராக்டர்கள் வாங்கி வைத்துக்கொள்கிறார்கள். நவீன இயந்திரக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி ஓரளவுக்கு வெற்றிகரமாக நிற்கிறார்கள். நிலத்தை விட்டு ஓடாதிருக்க சிறுநிலக்காரர்கள் பெரிய மிராசுதார்களையே அண்டி இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு கிராமங்களில் ஆள் கிடைப்பதில்லை. ஆக பெரிய நிலக்காரர்களையே சிறுநிலக்காரர்கள் அண்டியிருக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.

இதை எல்லாம் அரசாங்கம் உணர்ந்து நாம் இதற்காக ஒதுக்குகிற 20 கோடி ரூபாய் முழுமையும் பயன்படக்கூடிய அளவில் அக்ரோ சர்வீஸ் கார்ப்பரேஷன் என்று வைத்து அதன் மூலமே கிணறு வெட்டிக் கொடுப்பது, டிராக்டர் வாங்கி வாடகைக்கு விடுவது, உரம் கொடுப்பது போன்ற காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். சமுதாயக் கிணறுகளையும் இந்த அக்ரோ சர்வீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்தால் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் நன்மை ஏற்படாதா என்பதைக் கருதி இதில் ஆழ்ந்த பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்பது என் கருத்து.

இன்னும் குளங்கள், மலைகள் போக மாநிலத்தில் உள்ள நஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு, புஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு, எந்த எந்த இடங்களில் என்ன என்ன பயிர் வைக்கவேண்டும் என்பது பற்றி விரிவான படமே தயார் செய்துவிடவேண்டும். அந்த சார்ட்டைப் பார்த்தே எந்த இடத்தில் கரும்பு, எந்த இடத்தில் புகையிலை, எந்த இடத்தில் நெல் பயிரிடப் படவேண்டும், பயிரிடப்படுகிறது என்பதை உணர்ந்துகொள்ளலாம். எகிப்தில் இப்படித் தயாரித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இத் துறையிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கி. பழனி: தலைவர் அவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு நானும், எனது தொகுதி மக்களும் பாதாரவிந்த அஞ்சலியைச் செலுத்தி என் தொகுதிபற்றிய இரண்டொரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டம் ஓமலூர் பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. இரண்டு பருவ மழை தவறிவிட்டதன் காரணமாக மக்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே நமது அரசு உடனடியாகத் தண்ணீர் வசதியை அந்தப் பகுதியில் ஏற்படுத்திக்கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஓமலூர் தொகுதியில் தொப்பையாறு அணை கட்டி ஓமலூர் பகுதியில் 1,500 ஏக்கரா நிலங்களுக்கும், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 500 ஏக்கரா நிலங்களுக்கும் பாசன வசதி கொடுத்து ஏழை விவசாயி களுக்கு பயன் அளிக்குமாறு நான் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஓமலூர் தொகுதியில் உள்ள ஏழை விவசாய மக்கள் பருவ மழை இல்லாததன் காரணமாக மாடு, கன்றுகளை எல்லாம் விற்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு அவர்களுடைய நிலைமையைக் கருதி கடன்களை வசூல் செய்வதைத் தள்ளிப் போட வேண்டுமென்றும், நிலவரி வசூலிப்பதை ரத்து செய்யவேண்டுமெனவும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 19-12-1968 அன்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் என்னுடைய தொகுதி நிலைமையைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். 29-12-1968-ல் நான் சேலம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு என்னுடைய தொகுதியைச் சுற்றிக் காண்பித்தேன். அவரும் ஏரிகள், குளங்கள் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லாமல் வற்றிக் கிடக்கின்ற நிலைமையை நன்றாகப் பார்த்தார். ஆகவே, அந்தப் பகுதியைப் பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவித்து நியாய விலைக் கடைகளை எல்லாம் திறந்து ஏழை மக்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி காட்டுப் பகுதியில், மலைப் பகுதியில் இருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகள் செல்வதற்கு ரோடு வசதி இல்லை. மருத்துவ மனைக்கு அவசரமாகச் செல்ல வேண்டுமென்றாலும் ரோடு வசதி இல்லாது அந்த மக்கள் தவிக்கிறார்கள். டேனிஸ்பேட்டையிலிருந்து மோலூருக்கு ஒரு ரோடு பாதை அமைத்துத்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கேதநாயக்கன்புதூர், ராமகிருஷ்ணநகர், கணவாய்புதூர், வடவம்பட்டி, வேப்பிலை கிராமம், காடையாம்பட்டி, தேக்கம்பட்டி, வெள்ளாளப்பட்டி ஆகியவை வறண்ட பகுதிகள். மழை இல்லாமல் மக்கள் அவதிப்படு கிறார்கள். அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்க நம்முடைய அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பழனி] [1969 மார்ச் 18

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள். அங்கு இன்னும் பலருக்கு வீட்டு மனை வழங்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. பச்சினம்பட்டியில் 1952-ல் சர்வே செய்யப்பட்டது தடைப்பட்டு நின்று விட்டது. நம்முடைய அரசு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து அந்த மக்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஓமலூர் டவுனில் தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். தாய்மார்கள் பல மைல்கள் நடந்து சென்றாலும் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஓமலூர் குடிதண்ணீர்த் திட்டத் திற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அது பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. ஆகவே, மேலும் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி தண்ணீர்த் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஓமலூர் மருத்துவ மனையில் தற்போது 10 படுக்கைகள்தான் இருக்கின்றன. அதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக கேட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். அதை விரிவாகக் கட்டி 20 படுக்கைகளையாவது அதிகப்படியாகச் சேர்த்து நோயாளிகளின் கஷ்டத்தைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது).

* **திரு. அ. மாரிமுத்து:** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இத்தனை நாட்களாக இந்த அவையிலே விவாதத்திற்கு வந்த எல்லா மானியங்களையும் விட மிகச் சிறந்த வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதிலே, வேளாண்மைத் துறையிலே அக்கறை கொண்ட உறுப்பினர்கள் அதிகமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரை உணவு நெருக்கடி நம்மை நாடிக் கொண்டி ருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். விவசாய உற்பத்தியாளர்களுடைய பொருளாதாரத் துறையை எந்த முறையிலே ஆய்வு செய்து பார்த்தாலும் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே கீழ்நிலையிலேயேதான், குறைவான நிலையில்தான் இருந்து கொண்டிருக் கிறார்கள் என்பது உண்மையாகும். அதைப் போன்றுதான் இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் மீது பேசுவதற்குக்கூட அங்கத் தினர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு அதிர்ச்சியுற்றேன். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் இந்த அவையிலே காவல் துறை மானியத்தின் மீது அத்தனை அங்கத்தினர்களும் எந்த அளவுக்குப் பங்கு கொண்டு மிக மிகப் பரபரப்பாகவும், ஆர்வமாகவும் இருந்தார்களோ அந்த அளவுக்கு விவசாயத் துறையிலே பங்கு கொள்ளவில்லை. இந்த அவை கூடுமுன்னே மணியடித்துத்தான் அங்கத்தினர்களை அழைக்கக் கூடிய நிலை இருந்தது. அந்த அளவுக்குத்தான் விவசாயிகள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை நமது மாநில அரசு அதிகமான சலுகைகளைக் காட்டி வருகிறார்கள் என்று ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் பேசியதை நான் கண்ணுற்றேன். நமது தமிழ்நாடு இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஓரளவு தஞ்சை மாவட்டந்தான் உணவு உற்பத்தியிலே ஏற்பட்ட குறைவை ஈடு செய்திருக்கிறது என்பதை இங்குள்ள அத்தனை உறுப்பினர்களும், குறிப்பாக அமைச்சர்களும் அறி வார்கள். அதற்காக அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு நன்றி கூறுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தஞ்சைப் பகுதியில் சுற்றிப் பார்த்தவண்ணமாக இருக்கிறார்கள். நான் ஒருசில விஷயத்தை இந்த அவையிலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதி தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகளுக்காக எவ்வளவோ சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன என்றெல்லாம் பேசியிருக் கிறார்கள். இன்னும் அங்கத்தினர்கள பேச இருக்கிறார்கள்.

சென்ற ஆண்டில் டிராக்டர்கள் வழங்கி இருக்கிறார்கள். அந்த டிராக்டர்கள் எத்தகைய விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன என்பதை இந்த அவையிலே இருப்போர் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 'தின்ற வயிற்றுக்குச் சோறு, மொட்டைத் தலைக்கு எண்ணெய்,' என்ற பழமொழிதான் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. பணம் படைத்தவர்களுக்குத்தான் டிராக்டர்கள் எல்லாம் கிடைத்திருக்கின்றனவே தவிர, ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதை இந்த அவையில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதி தீவிர சாகுபடித் திட்டத்திற்கு நிறைய உரம் தேவைப்பட்டநேரத்தில் கிடைக்கவில்லை என்று கூறிய நேரத்தில் நிறைய உரம் தேவையான அளவுக்கு இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள்.

அதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. சென்ற நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வானம் பொய்த்து மேட்டூர் நீர்த்தேக்கம் நிறையாததால் உள்ளபடியே தஞ்சை மாவட்டத்தில்கூட சரியானபடி நெல் விளையவில்லை. அதையொட்டி நாணய சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகள் வாங்கிய கடன்களைத் திருப்பித் தரமுடியாத நிலைபற்றி நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அந்த கடன்களை திருப்பித் தரமுடியாத விவசாயிகள் அத்தனைபேர்களும் இன்று கடன் பெறக்கூடிய சலுகையை இழந்திருக்கிறார்கள். அந்த முறை நீடித்தால், தஞ்சை மாவட்டத்தில்கூட அதி தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழ் அபிவிருத்தியை நாம் அடையமுடியாது. பற்றுக்குறை காரணமாக பாதாள நீரை பம்ப் செட்ஸ் மூலம் எடுத்து பயிர் விளைவிக்க நிறைய வடிமுனைக் குழாய்கள் அமைத்துத் தரப்பட்டன. நிலம் படைத்தவர்களுக்குத்தான் அந்தச் சலுகை கிடைத்தது. 15% உள்ளவர்களுக்குத்தான் அந்தச் சலுகை கிடைத்தது. 85% உள்ளவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை கிடைக்கவில்லை. அதி தீவிர சாகுபடி திட்டத்தின் கீழ் 15% அளவில்தான் அபிவிருத்தி செய்ய எண்ணியிருக்கிறார்களா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அதி தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழ் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு, குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்கு 250 ரூபாய் கடன் வழங்குகிறார்கள். ஒரு சாகுபடிதாரரை நம்பி வடிமுனைக்குழாய்கள் அமைத்துத் தருவதற்கில்லை என்றால் கூட்டுறவு முறையில் கூட்டுப் பண்ணையாக ஐந்தாறு விவசாயிகளுக்கு சேர்ந்து ஒரு வடிமுனைக்குழாய் அமைத்துக் கொடுக்க முன்வந்தால் அது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும். நிபகல் 4-30

• திரு. வி. எஸ். இளஞ்செழியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1969–70-ம் ஆண்டுக்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இன்று கொண்டுவந்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக இயற்கை நமக்குப் பெரிய அளவில் பாதகமாக இருந்துவந்திருக்கிறது. அப்படி இயற்கை நமக்குப் பாதகமாக இருந்திருந்தும்கூட அமைச்சர் அவர்களும், அந்த இலாகாவினரும் எடுத்துக்கொண்ட பெரு முயற்சிகளின் காரணமாக நாம் இயற்கையை வெல்லுகிற வகையில் ஓரளவிற்கு திங்கட்கிழமை விரதத்தையும், வியாழக்கிழமை விரதத்தையும்கூட மாற்றியிருக்கிறோம். அந்த இலாகாவினர் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக நல்லமுறையில் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

அப்படி இயற்கையை எதிர்த்துப் போராடியிருக்கும் இந்த அரசைப் புறங்காட்டச் செய்கிற வகையில் மத்தியப் பேரரசு இன்றைய தினம் உரத்தின் பேரில் 10% வரி விதித்திருக்கிறார்கள். உணவுத் தானியத்தின் விலையை ஏற்றவேண்டுமென்று கேட்கிற பெரியவர்கள், விவசாயிகளின் பேரில் அக்கறை இருப்பதாகக் காட்டிக்கொள்ளும் பெரியவர்கள், விவசாயிகளுக்காக அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டுகூட இயங்கத் தயார் என்று கூறும் பெரியவர்கள், அக்டோபர் 2-ம் தேதி சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கிற்காக அவற்றை நிலைநிறுத்துவதற்காக போராட்டம் நடத்தப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்போராட்டத்திற்கு நிச்சயமாக பொதுமக்களின்

ஆதரவு இருக்காது. இன்றையதினத்தில் லட்சோபலட்சம் விவசாயப் பெருமக்களின் உள்ளங்களில் இடம் பெறவேண்டுமென்றால், உண்மையாகவே விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்காக வேண்டிப் போராடுகிறார்கள் என்றால் அப்படி நடத்த இருக்கும் போராட்டத்தை மத்தியப் பேரரசை எதிர்த்து நடத்தினால் தமிழகத்தில் அவர்களுக்குப் பிற்காலத்திலாவது ஒரு நல்ல காலம் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு, ஒரு போகத்தை இருபோகமாக்கியும், இருபோகத்தை முப்போகமாகவும் ஆக்கி, மழை குறைந்திருந்தும்கூட விரதங்களை எல்லாம் ஓரளவிற்கு நீக்கியிருக்கிறது. நம்மை புறங்காணச் செய்கிற வகையில் இன்றையதினம் மத்தியப் பேரரசு பெரிய அளவில் வரிகளை விதித்திருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் விவசாய மக்கள் உரம் இல்லாமல், உரங்களைப் பயன்படுத்தாமல் விவசாயம் செய்யமுடியும் என்பதில் நம்பிக்கையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் இன்று உரங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இந்த உரத்தின்மீது போடும் வரி உயர்வு விவசாயிகளுக்கு ஒரு பெரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. எனக்கு முன் பேசியவர்கள் பம்ப் செட்களுக்கு போடப்பட்டிருக்கும் வரிபற்றி குறிப்பிட்டார்கள். முதலில் மழையை நம்புகிறோம். அது பொய்த்துவிட்டால் பம்ப் செட்களை நம்புகிறோம். ஆக உரத்திற்கும், பம்ப் செட்களின்மீதும் இன்று அதிகப்படியாக வரிகள் திரு மொரார்ஜிதேசாய் அவர்களால் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, நம் விவசாய மக்களின் உள்ளங்களில் நீங்கள் இடம் பெறவேண்டுமென்றால் உங்கள் போராட்டம் நிச்சயமாக இருக்கட்டும், ஆனால் அப்போராட்டம் விவசாயிகளுக்காக என்று இருக்கட்டும்.

அடுத்து, போன தடவை கூட இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசியபோது குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கோவை ஜில்லாவில் இருக்கிற தாளவாடி பிர்க்காவிற்கு மிகப் பெரிய அளவில் சலுகை செய்கிறார்கள். அதை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இந்த அரசால் பரிந்துரைக்கப்பட்டு மத்தியப் பேரரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள பின்தங்கிய பிரதேசமாகிய புதுக்கோட்டைக்கும் அந்தச் சலுகையைச் செய்யுங்கள் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டையும் பக்கத்திலுள்ள மணப்பாறை தாலுகாவும் வறண்ட பிரதேசங்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். தாளவாடி பிர்க்காவிற்கு அதிகபட்ச மானியமாக ரூ. 1,500 கொடுப்பதுபோல் எங்களுக்கும் அதிகபட்ச மானியமாக ரூ. 1,500 கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கால்வாய்ப் பிரச்னை. ஒன்று காவிரியில் இருந்து தண்ணீர் விடுங்கள் அல்லது அமராவதியில் இருந்து கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இது 1962-ல், 1957-ல், ஏன் 1952-ல் கூட பாராளுமன்றத்தில் மதிப்பிற்குரிய திரு. வல்லத்தரசு அவர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கால்வாய் பிரச்னை புதுக்கோட்டை மக்களின் உயிர்ப்பிரச்னையாகும். அதைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செம்மறி ஆடுகளை விருத்தி செய்யும் விஷயத்தில் கொடுக்கப்படும் மானியம் எங்கள் பகுதிக்கும் தரப்படவேண்டும்.

அடுத்து, என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே மின் இணைப்பு கேட்டவர்களுக்குக் கூட இன்னும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. 100 வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்றால் கூடப் பரவாயில்லை, ஒரு கிணறுக்கு மின்சார கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படவேண்டும். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் மின் இணைப்பு கொடுக்காமல் காலம் தாழ்த்தி இருக்கிறார்கள். மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கிருப்பதால் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதிக்கு விரைவில் தக்கவிதத்தில் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டையில் களர் நிலங்களைக்கூட மேய்ச்சல் நிலங்கள் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். களர் நிலம் என்றால் அங்கு புல் கூட முளைக்காது. இரண்டொரு இடங்களில் மரங்கள் இல்லாத முள் செடிகள் உள்ள

இடங்கள் கூட காட்டு இலாகாவினிடம் இருக்கிறது. கொளத்தூர் தாலுகாவில் ஆம்பூரப்பட்டி என்ற இடத்தில் ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் அப்படிப்பட்ட பூமி இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் பர்மா அகதிகளை விட மோசமானதொரு நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு அந்த நிலங்களைக் கொடுத்து உணவு உற்பத்தி செய்ய முயற்சிக்கலாம். ஆக கோவையில் உள்ள தாளவாடி பிர்க்காவிற்குக் கொடுக்கப்படும் சப்ஸிடியைப்போல் புதுக்கோட்டைக்கும், மணப்பாறைக்கும் தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத்துறை மானியத்தின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு, வேளாண்மைத் துறை நிர்வாகத்தை சீரமைப்பு செய்வதாகத் தெரிகிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதில் மேலதிகாரிகளை அதிகப்படுத்துவது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அதிகப்படியான 'ஃபீல்ட் ஒர்க்கர்ஸ்' தான் தேவை. ஆனால் அது இன்று இல்லை. அதற்குமேல் இன்ஸ்பெக்ஷன் ஆபீசர்ஸ் தேவை. அவர்கள் இருந்தால்தான் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய வழியேற்படும். மற்ற இலாகாக்களின் நிர்வாகம் தனித்துச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த இலாகா தனித்துச் செயல்படாத காரணத்தினால் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இந்த இலாகாவையும் தனித்துச் செயல்படுத்தினால் அதிக உற்பத்திக்கு வழியேற்படும் என்பதை என்னுடைய சிறிய அனுபவத்தின் வாயிலாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆரம்பித்து பத்து வருஷங்கள் ஆகின்றன. இது இணைக்கப்பட்டு, 'ட்யூவல் கன்ட்ரோல்', இரண்டு அதிகாரிகளின் பொறுப்பில் இருப்பதால் யாரிடம் பொறுப்பிருக்கிறது என்று தெரியாமல் அதைச் செயல்படுத்தக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆதலால், மற்ற இலாக்காமாதிரி இதையும் தனித்து இயங்கக்கூடிய நிலையில் செய்தால் அபிவிருத்தி அடையும் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இதை சிந்திக்கவேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. ஏனென்றால் ஆரம்பித்து 10 வருஷங்களாகியும் செயல்படக்கூடிய நிலை இல்லை. நிர்வாக இணைப்புச் சரியாக இல்லாததால் அந்த இலாகா அதிகாரிகள் உற்சாகக் குறைவாக இருப்பதாக தெரிகின்றது. அனுபவத்திலும் அம்மாதிரியே இருக்கிறது.

இதுபோக, பொறுக்கு விதை சம்பந்தமாக நன்றாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஏ.டி.டி. 27, ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 5 எல்லாம் நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்றன. ஆனால், இப்பொழுது வேறு வழியில் நம் எண்ணத்தைத் திருப்ப வேண்டியதாயிருக்கிறது. தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு, மழைக் குறைவு முதலிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இதற்குத் தகுந்தாற்போல் வித்தை நாம் தயார் செய்யவேண்டும். இன்று குறைந்த தண்ணீர் வைத்து விளையக்கூடிய 'செமி ட்ரை பேடி வெரைட்டிஸ்', பொறுக்கு விதைகளை, மொழி கருப்பு, வங்கி, பவகுப்சா, மூங்கில்சம்பா, புளிதி விரட்டி போன்ற பல வித்துக்கள் இருக்கின்றன. ஐந்துவருஷம் மழையில்லாவிட்டாலும் நாங்கள் உற்பத்தி செய்கிறோம், குறைந்த தண்ணீரை வைத்து. செமி ட்ரை பேடி வைத்து உற்பத்தி செய்கிறோம். அதற்கு பொறுக்கு வித்துக்களைத் தயார் செய்யத் திட்டம் தேவை. இன்று பருவ மழை மறுபடியும் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். உலகம் பூராவும் பருவமழை குறைந்து வரும் நிலை வந்துவிட்டது. ஆகவே, குறைந்த தண்ணீரில், அதிக விளைச்சல் வரக்கூடிய ஒரு நெல் உற்பத்தி செய்வதற்கு பொறுக்கு விதை தயார் செய்ய வேண்டும். அதற்கு நாம் திட்டங்கள் வகுத்தால் தான் வாழ முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஐ.ஆர்.8கூட நேற்று அறுப்பு ஆகியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. மேனி தெரியவில்லை. ஐ.ஆர்.8 மேனி வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. தண்ணீர் குறைவாகயிருந்தால் புதிய நெல்லில் விளைச்சல் வருமா என்று கவனிக்க வேண்டும். இதற்காகத் தீவிரமாக, வேகமாகச் செயல்பட்டால்தான் நாம் வாழ முடியும். ஒரு போகத்தை இரு போகத்திற்குக் கொண்டு வரலாம். எப்படியென்றால், பொறுக்கு விதையில்,

[திரு. ஏ.ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1969 மார்ச் 18

சாமித்தேட்டை, தண்ணீர் குறைவாகயிருந்தாலும் பலன்தரக்கூடிய விதை. அத்தகைய வித்துக்களைத் தயார் செய்ய இலாக்கா முனைய வேண்டும். நானும் 10 வருஷங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். சாமித்தேட்டை பொறுக்குவிதையைத் தயார் செய்ய வழியெடுக்கவில்லை. அந்த இலாக்கா உடனடியாக இதுசம்பந்தமாக முயற்சி எடுக்க வழிவகை காணவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, விதை விநியோகம். விதையினுடைய தொகையிலும் இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் மாறுதல் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. காரணம், விதைப்பண்ணையில் வாங்கப்படுகிறது, விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கப்படுகிறது. ஆனால் அது போக்குவரத்தில் மாறி மாறி வருவதால் விலை கூடிக்கொண்டே இருக்கிறது. அதைக் கவனித்துக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தென்காசியிலிருந்து வாங்கி திருநெல்வேலிக்குக் கொண்டு வந்தால், தென்காசியிலிருந்து திருநெல்வேலிக்கு ஆகும் சத்தத்தையும் நேர்த்து அதிகமாக விற்கிறார்கள். இதை ஒருமுகமாக வைத்து, சப்ஸிடி கொடுத்து, எல்லாயிடத்திலும் ஒரே தொகை என்று வைத்தால் எல்லோரும் விதை வாங்க நல்ல உற்சாகத்துடன் வருவார்கள்.

விதைகளைப் பதனப்படுத்த ஆராய்ச்சி செய்வதற்குத் திட்டங்கள் போடப் படுகின்றன என்று இந்த அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. நன்றாகக் கவனித்துப் பாருங்கள். ரொம்ப முக்கியம். விதையை உலர வைக்க முடியாமல், நல்ல விதை கிடைக்காமல் தவிக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றுவரை ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு திட்டம் வகுக்கப்பட்டதாகத்தான் தெரிய வருகிறது. அதை இவ்வருஷமாவது எடுத்து நடத்த முன் வரவேண்டும். மிளகாய், வேர்க்கடலை போன்றவைகளை உலர வைக்க முடியாமல் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். உலர வைக்கக்கூடிய இயந்திரங்கள் இருந்தால் உற்பத்தியும் அதிகமாகக் கிடைக்கும். அதற்கும் திட்டம் வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

விதைகளைத் தனிப்பட்டவர்களும் விநியோகம் செய்து வருகிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். அதற்கு, "ஸீட் ஆக்ட்" உறுதியாக அமல் நடத்தினால் நல்ல விதைகள் கிடைக்கும். அதை அமல்படுத்தினால் நல்ல விதைகள் விற்பதற்கு தயாராக இருப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

'ஏரியல் ஸ்பேரேயரை' பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கக் கூடியதுதான். ஆனால், பரந்த இடங்களில், 500 ஏக்கர், 1,000 ஏக்கர் இடங்களுக்கும் அது பெரிதும் பயன்படும். ஆனால், இப்பொழுது இருக்கும் திட்டம், மங்களுக்குக் குறைந்த இடங்கள்தான் கிடைக்கும் என்ற நிலையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். 30 ஏக்கருக்குமேல் ஒருவருக்கு இருக்கக் கூடாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் அதிக வரப்பு ஏற்படுகிறது. அந்த மாதிரி இடங்களில் 'பவர் ஸ்ப்ரேயர்' நல்லது. ஏரியல் ஸ்ப்ரேயரில் ஒரே நேரத்தில், வேண்டிய நேரத்தில், எல்லோருக்கும் செயல்படுத்தலாம். ஆனால் குறைந்த இடம் உள்ளவர்கள் ஏரியல் ஸ்ப்ரேயரை செயல்படுத்த முடியாது. இதற்காக 3½ லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. 35 லட்சம் செலவாகப்போகிறது. அந்தத் தொகை பூராவும் அடுத்தவர்களுக்குத்தான் போகிறது. தனிப்பட்ட 5, 6 ஏக்கர் பூமி வைத்திருப்பவர்களுக்குப் போகிறதா என்றால் கிடையாது. ஏனென்றால், ஏரியல் ஸ்ப்ரேயர் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, அதைப் பரந்த இடங்களுக்கு வைத்துவிட்டு, மற்ற இடங்களுக்கு பவர் ஸ்ப்ரேயரைக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

மண் பரிசோதனை பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். சோதனைச்சாலைகளை விரிவு படுத்துவதாகத் தெரிகிறது. அதில் முக்கியமானது, மொபைல் வேன்களைக் கொண்டு ஆங்காங்கு சோதனை செய்துவிட்டால் மண்ணுக்குத் தகுந்த உரம் இடவும், பூச்சி மருந்து அடிப்பதற்கும், மண்ணுக்குத் தேவையானவற்றைக் கவனிப்பதற்கும் வழியேற்படும். அதற்குத் தயார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உழவர் பயிற்சித் திட்டம் வரவேற்கத் தக்கது. அதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன், 'சென்ட்ரல் ஃபார்ம' நம்முடைய மாநிலத்தின் முக்கியமான தேவை. மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் வந்திருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் சென்ட்ரல் ஃபார்ம் இருந்தால் பணம் அங்கிருந்து வரும். அதைக் கேட்பதற்கு இந்த நேரம் நல்ல நேரம் என்று நினைக்கிறேன். அதை வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். 'அக்ரிகல்ச்சுரல் ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்' மூலமாக கோகனெட் டெவலெப்மெண்டிற்கும் பணம் வாங்கலாம். இராமநாதபுரம் பகுதியில் இருப்பது மாதிரி மற்ற பகுதிகளுக்கும் தேவை. செங்கோட்டை பகுதிக்கு முக்கியம் தேவை. அதற்கு 'அக்ரிகல்சசுரல் ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்' மூலம் வழியேற்படும் என்று கருதுகிறேன்.

அக்ரிகல்ச்சுரல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஆரம்பித்ததன் நோக்கம், விவசாய சம்பந்தமான கருவிகள், இயந்திரங்கள், உற்பத்தி செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டம். ஆனால் அது இன்று செயல்படவில்லை. அதை அந்த வழியில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கால்நடைகளைப் பற்றி ஒரேயொரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். கோசால் ஸ்கீம் கோயிலில் வைத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அனுசரிக்கப் பல இடங்களில் வழியில்லாமல் இருக்கிறது. அதை அதிகரித்து அனுப்பி அந்த மாதிரி நிலைமையில் இல்லாது 'கோசால் ஸ்கீம், கோயில் பணிகளில் ஒன்றாக இருந்தால் அதை உடனடியாக எடுக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், நல்ல மாடுகள் அபிவிருத்தியில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, கோசல் ஸ்கீமை எடுக்க வழி செய்யவேண்டும்.

கால்நடை தீவன உற்பத்திபற்றி உழவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படுவதாக அறிக்கையில் இருக்கிறது. அது சரிவர இல்லை. ஏன் என்று தெரியவில்லை. அதை விரிவுபடுத்தி, கால்நடைத் தீவன உற்பத்தியை அதிக அளவில் உருவாக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Hon. Deputy Speaker, Sir, while supporting the Demand on Agriculture which has been presented to the House by the Hon. Minister for Agriculture, I wish to say a few words about the grievous calamity that is prevailing in the entire taluk of Hosur in Dharmapuri district due to chronic drought effects, during the last four years. Before that I wish to state one word to draw the attention of the Hon. Minister. We know that five districts are affected by drought in our State, i.e., Chingleput, Coimbatore, North Arcot, South Arcot and Dharmapuri district. But unfortunately the name of Dharmapuri District is being omitted in all the records; in the Governor's address, it was omitted. Subsequently in the budget speech, it was omitted. In all the other brochures that have been given to us so far during the different Demands, it has been omitted. In the Irrigation Demand while giving the list, it is said that the Government had decided to extend drought relief works to the following districts of Tamil Nadu, viz., Ramanathapuram, South Arcot, etc. I do not know what is the meaning of this 'etc'. I want to add one word more. What is the result of this omission? I do not think it is an ordinary matter. Result

of this omission is found not only here, but in Delhi also. I will read from a newspaper. The Chief Minister Thiru Karunanidhi who has gone to Delhi met the Hon. Prime Minister. While requesting the Prime Minister, to send a team to investigate drought in Tamil Nadu, Thiru Karunanidhi said "because of failure of monsoon in four districts there is drought in Tamil Nadu". He has mentioned four districts only. What about the district? It is not Chingleput; it cannot be. It is not Coimbatore; it cannot be. It is not South Arcot or North Arcot. It is Dharmapuri district alone. The Chief Minister is an intelligent man; he remembers everything. Then what is the reason for this omission. It is because it is omitted in all the brochures, the omission therefore has become natural. When the Central team comes, they will not go to the fifth district. That is the difficulty. So I request the Hon. Minister for Agriculture to note this and at least hereafter instruct the officers in the Secretariat and District Collector. Once the Collector of Dharmapuri told me 'The name of the district is omitted. Why can't you tell the Hon. Ministers in the Assembly?'. Therefore I again humbly request the Hon. Minister, to note that the entire Hosur taluk has been suffering from drought since the last four years. Government has not noted it. There are two monsoons; one is South-West Monsoon and another is North-East Monsoon. The majority of areas in Madras State is dependent on North-East monsoon. Only Dharmapuri depends on South-West monsoon. Unless North-East monsoon fails, Government will not open their eyes. In Hosur taluk rains failed in June and July. We expected drought relief measures being taken. We wrote to the Hon. Ministers.

We requested the Hon. Ministers to come. They promised to come there. But they could not come. Rains failed, we lost about Rs. 8 crores in the entire taluk in 1965. Over 3 lakhs acres, which had been cultivated hitherto, withered away. The District Collector had written "poor rain in Hosur had affected the ragi crop, the principal area of ragi in Madras State." We submitted a memorandum to the Government of Madras. We requested the Hon. Thiru V. Ramiah the then Minister for Revenue to come to Hosur. He came. We told him that because of failure of rain, people had suffered, and if rains failed again, the entire taluk would become a desert and people would be forced to starvation and untold difficulties. Next year, the same thing happened. Rains failed. Therefore I request the Hon. Minister to pay special attention to Hosur. We do not have irrigation facilities. Unless the small dams we have requested are constructed, we cannot have good crops.

My friend Thiru B. Venkataswami has said about cattle farm. I do not want to add more. Last year the Hon. Minister for Agriculture came to Hosur. The Secretary to Agriculture Department, Madras also came. There was a proposal to request the Central Government to start a "Jersey Cattle Farm" in Hosur taluk. One thousand acres of land, previously belonging to a zamindari, are available free. Government investigated the

1969 மார்ச் 18] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

matter. The Sub-Collector, the Superintendent of the Cattle Farm came and the Deputy Director, Animal Husbandry also inspected. In the month of August, on 24th August, the Secretary to Agriculture Department (New Delhi) Mr. Sivaraman came to visit the farm. The day previous to his visit, the Director of Animal Husbandry came to Hosur. I also met him. One Tahsildar of Mysore State and two law graduates were there. The site was inspected. The Director found the level of water high and said that the area was good and could be developed. We then returned On 25th August Mr. Sivaraman had discussions with the Director. He said that a central team would be sent. But so far it has not come. In the meanwhile I understand that the Director of Animal Husbandry had asked the Conservator of Forests to select an alternate site. I do not know why it has been done. I suspect some politics there. If we get a Jersey farm, we can develop it. It can also supplement the cattle farm there. Therefore I request the Hon Minister for Agriculture to write to the Government of India to send a team to test the site, so that our State can have one more farm. Thank you.

***திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்** : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியங்களின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். நமது சமூகத்தில் மீனவர்கள் நிலை எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதனை நமது அமைச்சரவர்கள் நன்ருக அறிவார்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் நன்ருக அறிவார்கள். இருந்தாலும் கூட, கழிந்த பல்லாண்டுகளாக அவர்களின் சமூக நிலையிலோ, பொருளாதார நிலையிலோ எந்த விதமான முன்னேற்றமும் அரசினரால் காண முடியவில்லை என்பதனை நினைக்கும்போது மிகவும் வேதனைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மீனவர்கள் என்று சொன்ஞல் அவர்கள் பகலாஞலும் இரவாஞலும் கடலிலே காற்றிலும் மழையிலும் சில வேளைகளில் புயலிலும் கூட தங்கள் வாழ்க்கையை கழித்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள். சில வேளைகளில் புயலுக்கு, கடலில் தங்களுடைய உயிரையும் கூட பலி செலுத்தவேண்டிய அவ்வளவு அவல நிலையில் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிருர்கள் என்று சொன்ஞல், அரசால் இத்தனை ஆண்டுகளாகியும் பொருளாதார நிலையிலே சமூகத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு மாறுதல் எற்படுத்த என் முடியவில்லையென்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி நிலையில் இந்த சமூகம் எத்தனை நாட்கள் தான், எத்தனை ஆண்டுகள்தான் இருப்பார்கள் என்பதையும் நாம் சற்று சிந்திக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு இருப்பதற்கு இடம் இல்லை, வாழ்வதற்கு வீடு இல்லை. நீங்கள் அறிவீர்கள், நமது மாநிலத்தில் சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையிலும் அவர்கள் இருக்கிற இடத்தைப் பார்த்தால் கடலோரத்தை ஒட்டித்தான் அவர்கள் இருக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் மிகவும் மோசமான கொடுமைகளுக்கிடையில் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துகிருர்கள். புயல் வரும்போது அவர்கள் வீடுகளே காணுமல் போகின்ற நிலை இருக்கிறது. அதற்காக அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற மானியம் என்னவென்ருல் ரூ. 60 அல்லது ரூ. 80. அதில் அவர்கள் வாழ்க்கையை எப்படி நடத்தமுடியும்? தற்போது அவர்கள் வாழ்வதற்கு வாய்ப்பு எம்மாதிரி அமைக்கமுடியும் என்று அறிய விரும்புகிறேன். தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, ஓராண்டில் சில மாதங்களில் தொழில் இருக்கிறது. மற்ற நாட்களில் அவர்களுக்கு என்ன தொழில் இருக்கிறது? அந்த நாட்களில் அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் என்ன திட்டத்தை வைத்திருக்கிறது என்பதனைத்தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன். நாம் இந்த பட்ஜெட்டை பார்க்கும்போது. முந்திய அரசாங்கம் செய்துகொண்டிருந்த போட்களாஞலும் சரி, நெட்களாஞலும் சரி,

எதையும் கோவாப்பரேடிவ் சொசைட்டிகள் வழியாகக் கடன்களையும் கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிலையில் நாம் அவர்களை வைத்துக்கொண்டு போவோமானால் நிச்சயமாக அவர்கள் வாழ்க்கை தரத்தில் மாறுதல் ஏற்படுத்த முடியாது. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது ஒரு புதிய திட்டத்தை வகுத்தாக வேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் கடலோரத்தில் இருக்கிற மீனவர்களுக்கு ஒரு சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அடிக்கடி சிலோன் நாட்டிலிருந்து விசைப் படகுகளில் மீன் பிடிப்பவர்கள் இந்த மாநிலத்தை ஒட்டிய டெரிடோரியல் வாட்டர்ஸ் என்று கூறுகிற அளவுக்கு உள்ளே வந்து மீன்களைப் பிடித்துக் கொண்டு செல்வதால், இங்குள்ள மீனவர்கள் மீன் பிடிக்க வாய்ப்பு, வழிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. மேலும், அவர்கள் தங்கள் போட்களில் வந்து இங்கு மீன் பிடிப்பவர்கள் அமைத்திருக்கிற வலை முதலியவற்றை அழித்துவிட்டுச் சென்றுவிடுகிறார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரியான துன்பங்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால், நமது அரசு மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகி, இம்மாதிரியான துன்பங்களிலிருந்து மீனவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடுகூட, கடந்த பட்ஜெட்டில் கூட குளச்சலில் ஒரு ஐஸ் பிளாண்டு அமைப்பதற்கான திட்டம் இருந்தது. அதற்காக மானியமும் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது. ஆனால் இதுகாறும் அங்கே அந்த ஐஸ் பிளாண்டு அமைக்கப்படவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறபொழுது வேதனைப்படவேண்டி யிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்கி மீனவர்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிக்க, புதிய திட்டங்களை இந்த அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கூறிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த அரசு அதிகாரத்திற்கு வந்தால் புயலால் பாதிக்கப்பட்டு கடல் கொந்தளிப்பைத் தடுப்பதற்கு நீண்ட மதில் சுவர்களைக் கடலோரத்தில் அமைப்பதாகக் கூறியிருந்தார்கள். இதுவரையில் அதற்கு எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக, வன இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், சில தினங் களுக்கு முன்பு நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒரு மலைப்பிரதேசத்திலிருந்து ரூ. 2 கோடி பெறுமானமுள்ள சந்தனக் கட்டைகள் திருட்டு போய் இருந்ததாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்ததை நாம் பார்த்தோம். அதுமட்டுமல்ல. ஆங்காங்கு பல இடங்களிலும் வனப் பிராந்தியங்களி லிருந்து ஏராளமான தடிகள் திருட்டுப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. வன இலாகாவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் இவற்றையெல்லாம் விட்டுவிட்டு ஏழை எளியவர்கள் வாழ்வதற்கு வழியற்றவர்கள், ஒரு வேளை அன்றாடம் வாழ்க்கைக்காக சிறு சிறு சுள்ளிகளை, விறகாக உபயோகப்படுத்தவதற்கு காடுகளிலிருந்து எடுத்துச் சென்றால், அவர்களை அடித்துத் துன்புறுத்தி வழக்குப் போடுகிறார்கள். சந்தனக்கட்டை திருட்டுப்போவது, தடிகள் திருட்டுப்போவது இவைகளுக்காக வழக்குப் போடாமல், சுள்ளிகளை எடுத்துக்கொண்டு போகும் ஏழை எளியவர்களின்மீது வழக்குகள் போடுகிறார்கள். விறகுக்காக ஏழைகள் வனத்திலிருந்து சுள்ளி எடுப்பதை அரசு தடுக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் 7 நிமிடங்கள் பேசியாகிவிட்டது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இன்னும் மூன்று நிமிடம் கொடுங்கள். முடித்து விடுகிறேன். அடுத்தபடியாக, வன இலாகாவின்கீழ் செயல்படுகின்ற எங்கள் பகுதியில் இருக்கிற ரப்பர் தோட்டம் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், 1957-ம்

1969 மார்ச் 18] [திரு. ஜே ஜேம்ஸ்]

ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன், அப்பொழுது அந்தப் பகுதியில் ஒரு ரப்பர் தோட்டத்தை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய முன்வந்தது, அன்றிருந்த அரசாங்கம். அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு, ஏழை எளியவர்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். அங்கே பெரிய தொழில் வாய்ப்புகள், பாக்டரிகள், தொழிற்சாலைகள் இல்லாத காரணத்தினால், அங்கே இருக்கிற ஏழைகளுக்கு தொழில் வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தினால் அப்பொழுதிருந்த அரசாங்கம் ரப்பர் தோட்டத்தை அங்கே தொடங்கியது. ஆனால், இன்று அங்கே இருக்கிற நிலையைப் பார்த்தால், எந்த நோக்கத்திற்காக அந்தத் தோட்டம் ஏற்படுத்தப் பட்டதோ, அது அறவே அகற்றப்பட்டு, ஏதோ முதலாளிகளால் நடத்தப்படும் தோட்டம் போலத்தான் அதை அரசாங்கம் நடத்திவருகிறது. சாதாரண ஏழைத் தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நன்மை களைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் அரசினர். இந்தத் தருணத்தில் இன்னொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். அங்கே இம்மாதிரியான பல சிக்கல்கள் இருந்தன. இந்த இலாகாவில் மேல்மட்டத்தில் செயலாற்று கின்ற அதிகாரிகள் இந்தப்பிரச்னைகளில் மிகவும் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளைத் தீர்த்துக்கொடுத்தமைக்கு அந்த அதிகாரிகளுக்கு நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடுகூட அங்கு இருக்கும்படியான பிரச்னை என்னவென்று சொன்னால் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் நிரந்தரமாக வேலை கொடுப்பதற்கு மாறாக, தொழிலாளிகள் 2, 3 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை பிரித்துவிடப்படுகிறார்கள். சில வேலைகளை காண்டி ராக்ட் மூலம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு ஓரளவுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் போகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு மூல காரணம் என்னவென்று சொன்னால், 1957-ம் ஆண்டில் இந்த வேலைகளுக்கு போட்ட எஸ்டிமேட்களை வைத்துக்கொண்டு அங்கே செயலாற்றுகின்ற அதிகாரிகள் அந்த வேலைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று அரசு எண்ணுகிற காரணத்தினால்தான், அந்த அதிகாரிகளால் அந்த வேலைகளைச் செய்துமுடிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் மிகவும் அவலநிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை தீர்ந்துவிட்டவுடன் அவர்கள் வேலையை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இதனால் அந்தத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் ஏகதேசம் 10,000 எக்கர் அளவுக்கு ரப்பர் தோட்டத்தை அமைப்பதற்கான ஒரு திட்டம் அரசாங்கத்தில் இருக்கிறது. அதைத் தவிர தனியார் துறையில் 10,000 எக்கருக்கும் அதிகமான தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது அரசாங்க ரப்பர் தோட்டத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற ரப்பர், கேரளப் பிரதேசத்திற்குக் கொண்டுபோய் விற்கப்படுகிறது. அதைப்போலவே தனியார் தோட்டங் களிலும் உற்பத்தியாகக்கூடிய ரப்பரை கேரளத்தில் தான் விற்பனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, அங்கே ஒரு ரப்பர் பாக்டரி அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. வெள்ளத்துரை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றி காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பல குறைகளைச் எடுத்து சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த மாநிலத்திலுள்ள விவசாய மானியக்கோரிக்கையிலுள்ள குறைகளைப் பற்றி பேசுகிறார்களே தவிர, மத்திய அரசு மானியக்கோரிக் கையில் விவசாயிகளுக்குப் போடப்பட்ட வரிகளைப்பற்றி எதுவுமே இங்கே அவர்கள் பேசவில்லை. மத்திய சர்க்கார் ஏழை எளிய விவசாயிகள் மீது போட்ட வரிகளைப்பற்றி, தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஏழை விவசாய மக்கள் அத்தனை பேர்களும் பேசிப் பேசி மத்திய சர்க்கார் மீது வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உரத்திற்கு போடப்பட்ட வரி, பம்பு செட்டுகளுக்குப்

போடப்பட்டவரி, இவைகளைப்பற்றி கிராமங்களிலுள்ள மக்களும், நகரத்திலுள்ள மக்களும் பேசி, மத்திய சர்க்கார் மீது ரொம்பவும் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் ஒரு வார்த்தை கூட இங்கே பேசவில்லை. விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி இங்குள்ள மானியக் கோரிக்கையைப்பற்றி குறை கூறுகிறார்களே தவிர, விவசாய அபிவிருத்திக்கு என்ன வகை செய்யவேண்டும் என்பதற்கான நல்ல கருத்துக்களை அவர்கள் இங்கே சொல்லவில்லை.

மேலும், என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், வாசக நல்லூர் தொகுதி மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்கு அருகாமையில் இருக்கிறது. தென்காசியிலிருந்து ராஜப்பாளையம் வரையில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் 2, 3 ஆறுகள் இருக்கின்றன. 1962-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் ஙீரியாறு அணைத்திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் இருந்தது. அந்த அணைத் திட்டத்தைப் பற்றி பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியும் அன்றைய காங்கிரஸ் ஆட்சியிலுள்ளவர்கள் அதைப் பற்றி எதுவும் கவலைப்படவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியில்* இருக்கும் சமயத்தில் ஙீரியாறு அணைத் திட்டத்தைப்பற்றி பல முறை பேசியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுதிருந்த அமைச்சர்கள் அதைப்பற்றிக்கூட கவனிக்கவில்லை. ஙீரியாறு அணைத் திட்டம், செண்பகவல்லி அணைத் திட்டம் என்று இரண்டு திட்டங்கள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் இருக்கின்றன. நம்முடைய அமைச்சர்கள் இந்த இரண்டு அணைத்திட்டங்களையும் நல்ல முறையில் செவ்வனே நிறைவேற்றிக்கொடுத்தால், கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோயில் தாலூகாக்களில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடி செய்யலாம். நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். எனது தொகுதியில் இப்பொழுது ஒரு போகம் நல்ல முறையில் விளைந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி பி.டபிள்யூ.டி.யைச் சேர்ந்த குளங்கள் என்னுடைய தொகுதியில் 13 குளங்கள் இருக்கின்றன, பல ஆண்டுகளாக அவை செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. இப்பொழுது ஒரு போகம் விளைந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குளங்களை மராமத்து செய்துகொடுத்தால், நிச்சயம் தண்ணீர் கட்டி நிற்கும். இரண்டு போகங்கள் நிச்சயமாக விளைவிக்க முடியும். உணவுப் பிரச்னையை நாம் அதிக விரைவில் தீர்க்க முடியும். மேலும் அங்கு ஏராளமான நீர்ப் பாசன வசதி இருக்கக்கூடிய கால்வாய்கள், மற்றும், குளங்களிலுள்ள கால்வாய், கண்மாய்கள் செப்பனிடப்படவில்லை. அதையும் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், பி. டபிள்யூ. டி அமைச்சரிடம் சொல்லி, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஙீரியாறுத் திட்டத்தை வெகு விரைவில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு. தோ. மு. நல்லசாமி**: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கைகளான 16, 17, 18, 21, 35, 39, 44 என்ற எண்களுள்ள கோரிக்கைகள் மீது எனது கட்சியினர் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரேபணைகளை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

இது வரைக்கும் காலையிலிருந்து பேசிய உறுப்பினர்களில், குறிப்பாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், இதற்கு முன்பு இருந்த அரசு,. காங்கிரஸ் அரசாங்கமானது, எதுவுமே செய்யவில்லை என்று கருத்துப்படப் பேசினார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டைத் தவிர்க்கும் வகையில் ஒரு புள்ளிவிவரத்தை உங்கள் மூலம் இந்தச் சபைக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்ட ட்ராஃப்ட் அவுட்லைனில் கொடுத்திருக்கும் புள்ளிவிவரப்படி, 1950-51-ல் நம்முடைய மாநிலத்தில் உற்பத்தியான உணவு தானியங்கள் 31,63,000 டன்கள். 1968-69-ல எதிர்பார்த்தது 63.7 லட்சம் டன்கள். அதே மாதிரி

1969 மார்ச் 18] [திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

பருத்தி வகைகள், கரும்பு, எண்ணெய் வித்துக்கள் எல்லாம் சேர்த்து 1950–51-ல் பார்க்கும்போது, 43,33 000 டன்கள். அதுவே 1969-ல 84,73,000 உற்பத்தியாகும் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதேமாதிரி விவசாயத்தை விருத்திசெய்ய தவிர்க்க முடியாதது உரம் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கும் விஷயம். நம்முடைய நாட்டில். 1950-51-ல் சுமார் 55,000 டன்கள் நைட்ரஜன் உரமும், 4000 டன்கள் பாஸ்பேட், பொட்டாஷியம் உரங்களும் உற்பத்தியானது என்ற நிலே போய், 1967–68-ல் 10,00,000 டன் நைட்ரஜன் உரமும் 6 லட்சம் டன் பொட்டாஷியம், பாஸ்பேட் உரங்களும் உற்பத்தியாகும் அளவிற்கு நாட்டில் விவசாயம் விருத்தி அடைந்து வந்திருக்கிறது, கடந்த காலத்தில் என்பதைப் பேரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆக, இன்றைக்கு நாம் அடைந்திருக்கும் வெற்றிக்குக் கடந்த காலத்திலிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கமானது வழி வகுத்திருக்கிறது. அவர்கள் போட்ட அஸ்திவாரத்தின் மேல் இன்றைய மாநில சார்க்கார் எடுக்கும் முயற்சியின் காரணமாகவும் நம்முடைய இலக்கை அடைந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அந்த அடிப்படையில்தான் நாம் இன்றைக்குப் "பசுமைப் புரட்சி" ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பெருமைப்படுகிறோம் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த பசுமைப் புரட்சி காரணமாக பல வெற்றிகளைக் கண்டு இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஆனாலும், ஓய்வு எடுக்கும் நிலையில் நாம் இல்லை. அதற்கு மாறாக நாம் முறையாக, தீவிரமாகச் செயல்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒவ்வொரு துறையிலும் எவ்வளவோ செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைத் தொடர்ந்து காண்கிறோம். ஒரு ஆண்டு உபரியாக இருக்கிறது ; அடுத்த ஆண்டு பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. ஒரு தடவை 'இன்ப்ளேஷன், என்ற நிலையும், மற்றொரு தடவை பற்றாக்குறை என்ற நிலையும் அதே சமயத்தில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் மாறி மாறி வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயத் துறையில் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 40 அல்லது 41 சதவிகிதம் வருமானம் விவசாயத்தைத்தான் நம்பி இருக்கிறது. அதேமாதிரி, இந்த மாநிலத்திலுள்ள கிட்டத்தட்ட நாலு கோடி மக்களில், 60 சதவிகிதம் பேர் விவசாயத் தொழிலை நம்பிக் கொண்டிருப்பவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஆகையினால், இந்தத் தொழிலில் அதிகப்படியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். அந்த அடிப்படையில், விவசாயத்தை விருத்திசெய்ய, முயற்சிகள் மேற்கொண்டு இருக்கிறோம். பல அம்சங்கள் பாராட்டத் தக்கதாக இருக்கின்றன. என்னுடைய கருத்துக்களின்படி, விவசாயத்தை விருத்தி செய்ய நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

விவசாயம் நல்லபடியாக நடக்க, கடந்த காலத்தில் இதே மன்றத்தில் நான் பேசியபோது, பத்து அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டேன், அவை தவறினால், விவசாயம் நல்லபடியாக நடக்காது என்று கூறியிருக்கிறேன். அதையே மீண்டும், இந்தக் காலகட்டத்தை ஒட்டிச் சில ஆலோசனைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, விவசாயம் நல்லபடியாக நடக்கவேண்டுமானால், ஒவ்வொரு குடியானவனுக்கும் அவசியமானது நிதி. நிதி இல்லாத காரணத்தால், கடந்த காலத்தில் ஏதோ இருக்கும் வசதிகளை வைத்துக் கொண்டு, தேவையான அளவிற்கு விவசாயம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், பிற்காலத்தில் பல முன்னேற்றமான திட்டங்கள் போட்டதால், விவசாயத்தை நல்லபடியாகப் பெருக்கவேண்டும் என்றால் அதிகப்படியான நிதி தேவைப்படுகிறது. அதை உணர்ந்து அந்த அந்தக் கால கட்டத்தில் அரசாங்கம் எடுத்த முயற்சிகளின் பலனாக, கூட்டுறவு

நாணயச் சங்கங்கள், கூட்டுறவு வங்கிகள், போன்றவை பண உதவி கொடுத்தார்கள். சமீப காலத்தில், பணம் தரக்கூடிய நிறுவனங்கள் அரசாங்கத்தின் ஆதரவில் பணம்கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத் தொடர்புள்ள நிறுவனங்கள் கொடுத்ததோடுகூட, தனியார் வங்கிகளும் பணம் கொடுக்க முன்வருவது பாராட்டத் தக்கதாக அமைகிறது. அதே சமயத்தில், நிலம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் இந்தப் பணங்கள் கிடைக்கின்றன. இப்படிக் கிடைக்கும் உதவிகள் நடுத்தரத்திற்கு மேலே உள்ளவர்களுக்குத்தான் கிடைக்க வழி இருக்கிறது இந்தக் காலகட்டத்தில் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நிதி வசதி இல்லாதவர்களுக்கு வழி இல்லை. அவர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தால், நிதி கிடைக்க வழி வகைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப் பாசனம். நல்லவிதமாக நீர்ப்பாசனம் இல்லாவிட்டால் விவசாயம் நல்லபடியாக நடக்காது. பயிரிடும் விஸ்தீரணத்தில் இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட ஐந்தில் ஒரு பாகம் தான் நீர்ப்பாசனம் பெறுகிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. 1/5 விஸ்தீரணத்தில் பாசனம் இருக்கிறதுஎன்ற காரணத்தால், ஒரு ஆண்டு மழை இல்லாத நிலை ஏற்பட்டால் உறுதியாக விளைச்சல் இல்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. அந்தமாதிரி 'அன்-ஈவன் அண்ட் அன்ஸர்டன்' என்ற நிலை ஏற்படுகிறது அதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு நம் மாநிலத்திலுள்ள மூன்றில் ஒரு பங்கு விஸ்தீரணத்தில் பயிர் செய்யக் கூடிய நிலையில் உறுதியாகத் தண்ணீர் கொடுக்கும் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். பெரிய நதிகளில் கிடைக்கும் தண்ணீரைப் பாசனத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லலாம். தண்ணீருக்கு எங்கே போவது என்று கேட்கலாம். அந்தப் பிரச்சினை வரும். அதைத் தவிர்க்க நதிகளில் மழை காலங்களில் ஏராளமாகப் பிரவாகம் போய் சமுத்திரத்தில் விழுகிறது. நம்மிடம் மின்சாரம் இருக்கிறது. மழை காலத்தில், வசதி இல்லாத பகுதிகளுக்குத் தண்ணீரைப் பம்பு செய்து, தண்ணீரைத் தேக்கி, கிரௌண்ட் வாட்டர் சப்ளையைப் பெருக்குவதன் மூலமாகத் தண்ணீர் கொடுக்க சாத்தியமா என்பதை அரசாங்கம் ஆராயவேண்டும் என்பதை அமைச்சரவைக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆழமான ட்யூப் வெல்கள், 1000 அடி, 500 அடி, 400 அடி என்று இருக்கமுடியும். தற்பொழுது கொடுக்கக்கூடிய தொகைகள், 'பர்தர் டீபனிங்' என்ற முறையில் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தக் கொடுக்கப்படும் தொகைகள் பெரும்பாலும் வீணாகப் போகின்றன என்பது என்னுடைய கருத்து. 40, 50, 60, 70 அடியில் தண்ணீர் இல்லை. வெகு ஆழமான கிணறுகள், 500, 600, 700 அடி ஆழம் போனால்தான தண்ணீர் இருக்கும்போது, நவீன இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி, ஆழமான குழாய்க் கிணறுகளின்மூலம் தண்ணீர் கிடைக்கும வழியைச் செய்யவேண்டும். இதனை நிலச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தபின் நிலங்கள் பிட் பிட்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு விட்டதால், தனிப்பட்ட விவசாயிகள் மேற்கொள்ள முடியாது. ஆகையினால், அரசாங்கமே மேற்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்க நிதியிலிருந்து செய்து கொடுத்துவிட்டு, அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீரைப் பாசனத்திற்குக் கொடுத்து, விவசாயிகளிடமிருந்து நீர் வரியாக வசூல்செய்து கொள்ள வேண்டும் என்றால் தவறு இல்லை. ஆழமான கிணறுகள்பற்றி ஆராய, நண்பர் ஒருவர் குறிப்பிட்டதுபோல, ஒருவரை அனுப்பவேண்டும்; மாநிலத்தில் உள்ள தண்ணீர் வினியோகத்தை அதிகப்படுத்தும் சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து, அதைப் பயன் படுத்துவதோடு ஆழமான கிணறுகள் வெட்டவும் முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். வேறு மார்க்கம் இல்லை. எப்படியாகிலும் பாசன விஸ்தீரணத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகம் பாசனத்திற்குக் கொடுத்தால்தான், விவசாயத்தை உறுதியானதாகச் செய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். அப்பொழுதுதான் ஒரு மகத்தான நிலையில் மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்கள் கிடைப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், மாநிலத்தி

1969 மார்ச் 18] [திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

ளுள்ள, அக்ரோபேஸ்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சரியான முறையில் இயங்க வாய்ப்பு இருக்கும். பெரும்பாலாக வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்தி, உற்பத்தியான பண்டங்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி, அந்நியச் செலாவணியைச் சம்பாதிக்க வழி ஏற்படும். ஆகையினால் நீர்ப் பாசனத் துறையில் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

I have been asked by my Party Leader to wind up the debate by covering certain points. Therefore I think the Deputy Speaker will allow me some more time.

விவசாயத்திற்குத் தேவையான உபகரணங்கள்—இம்ப்ளிமென்ட்ஸ்—டிராக்டரிலிருந்து சிறிய கருவிகள் வரைக்கும் எடுத்துக்கொண்டால் நாம் போதிய அளவிற்கு கவனம் செலுத்தத் தவறிவிட்டோம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. விவசாயம் தீவிரமாக நடைபெற வேண்டுமானால் நவீன முறைகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். பழைய முறைகளை அனுசரித்து, மாடுகளையும் சாதாரணக் கலப்பைகளையும் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்வது என்று ஆரம்பித்தால் நாம் பின்னோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையே எடுத்துக் காட்டும். நவீன இயந்திரங்களைக்கொண்டு நவீன முறையில் நம் நாட்டிலே இதரப் பகுதிகளில் விவசாயம் செய்வதன் காரணமாக அதிகமான உற்பத்தியை அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். விவசாயத்தை மேலும் உற்சாகமாகச் செய்வதற்கு இது உறுதுணையாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

சமீபத்தில் அரியானா மாநிலத்திலுள்ள விவசாயிகள் அடையக்கூடிய பலாபலன்களை நாம் அறிய முற்பட வேண்டும். அங்கிருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து, செகண்ட் ஹாண்ட் டிராக்டர்களை வாங்கி, அவர்களுடைய மாநிலத்திற்குக் கொண்டுபோய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். டிராக்டர்களின் அவசியத்தை, தவிர்க்க முடியாத நிலைமையை அவர்கள் பரிபூரணமாக உணர்ந்ததன் காரணமாக இதை வாங்கிச் செல்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து இயந்திரம் அங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. துரதிர்ஷ்டவசமாக மத்திய அரசானாலும் சரி, மாநில அரசானாலும் சரி வரியை அதிகமாகப் போடுகிறார்கள். 'ஸேல்ஸ்-டாக்ஸ்' போன்ற வரியை மாநில அரசு போடுகிறது. மத்திய அரசு 'எக்சைஸ் டூட்டி' என்பதாக வரியை விதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வரியை மேலும் மேலும் அதிகப்படுத்திக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். டிராக்டர் என்று சொன்னால் டீசல் எண்ணெய் வரி அதிகமாகப் போகிறது. இந்த ஆண்டு பம்ப் செட்டுக்குக்கூட வரி போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் காலையில் எங்கள் கட்சித் தலைவரான திரு. கருத்திருமனை, "மத்திய அரசாங்கம் பம்ப் செட்டுமீது வரி போட்டது சரியா, உரத்தின்மீது வரி போட்டது சரியா?" என்று கேட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கம் உரத்தின்மீதும், பம்ப் செட்டின் மீதும் வரி போட்டது சரியல்ல என்பதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமக்குத் தண்ணீர் தேவை. அது நதிகளிலிருந்து பெறுகின்ற தண்ணீர் ஆக இருக்கவேண்டும். நதிகளுக்கு அடுத்தபடியாக பம்ப் செட்டுமூலம் தான் நாம் தண்ணீரைப் பெற முடியும். அப்படி இருக்க, பம்ப் செட்டுக்குப் புதிய வரிகள் இருப்பது விவசாயத்திற்குச் சாதகமானது அல்ல என்பதைத்தான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், டிராக்டர், பம்ப் செட், மற்ற இயந்திரங்களுடைய உள்ளூர் விலையில்கூட ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகமாகப் போடுகிறார்கள். ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் 3 பர்செண்டாக இருப்பதை இந்தப் பொருள்களுக்குச் சில இடங்களில் 7 பர்செண்ட் என்று வசூலிக்கிறார்கள். இந்த விலை விவரங்கள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்குத்தான் தெரியும். விவசாயி ரூபாய் நான்காயிரம், ஐந்தாயிரம் என்று விலைகொடுத்து இயந்திரங்களை வாங்கும்போது 3 பர்செண்ட் என்று கொடுப்பதற்குப் பதிலாக 7 பர்செண்ட் என்று போட்டு விடுகிறார்கள். அது எவ்வளவு பெரிய தொகையாக அமைகிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு

வருகிறேன். இப்போது இருக்கக்கூடிய வரிவிதிப்புகள் மத்திய அரசின் பொறுப்பாக இருந்தாலும், மாநில அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாக இருந்தாலும் வரியிலிருந்து விலக்குப் பெற இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி வரி விலக்கு இருந்தால்தான் இந்தக் கருவிகளையெல்லாம் விவசாயிகள் பெருமளவில் பயன்படுத்திக் கொள்ள சாதகமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இம்ப்ளிமென்ட்ஸ் இல்லாமல், நவீன இயந்திரங்கள் இல்லாமல் விவசாயத்தை அதிகமாக விருத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்வதில் எந்தவிதப் பயனும் இல்லை. தீவிரச் சாகுபடி என்று சொன்னால் டிராக்டரைப் பயன்படுத்தித்தான் செய்ய முடியும். ஆழமான கிணறு என்றால் நவீன இயந்திரங்களைக் கொண்டுதான் கிணற்றை ஆழப்படுத்த முடியும். அரசாங்கம் இந்த விஷயங்களில் தீவிரமான, அதிகப்படியான கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உரம் (ஃபெர்டிலைசர்ஸ்). உரம் இல்லாமல் சாகுபடி செய்ய முடியாது என்ற நிலைமையை நாடு பூராவிலும் உள்ள விவசாயிகள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். நாடு பூராவிலும் உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இருபது மடங்கு உரத்தை நம்முடைய நாட்டிலே பயன்படுத்த நாம் பழகியிருக்கிறோம். 'ஹைஈல்டிங் வெரைட்டி' யைப்பற்றி நாம் பெருமையாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் அதிகப்படியான உரத்தை உற்பத்தி செய்வதோடு, அதனுடைய வினியோகத் தன்மையிலும் அதிகக் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட உர ஆலைகள் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் உரத்தை விற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். உரமும் விவசாயமும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ள விஷயமாக இருப்பதால் தான் இதைச் சொல்கிறேன். தனியார் துறை உர உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலையில் விவசாய உற்பத்தியாளர் களுக்கும், விற்பனையாளர்களுக்கும் ஒரு விலையை ஏற்படுத்தி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். விவசாயிகள் அவர்கள் சொல்கிற விலையைக் கொடுத்து உரத்தை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்று காலை விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் இந்த விஷயத்தில் வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது. இந்த விலை உயர்வுக்கு என்ன காரணம் என்பதை நாம் தீவிரமாகச் சிந்திக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய—இம்ப்ளிமென்ட்ஸ் உபகரணங்களுக்கு விலை அதிகம், உரத்திற்கு விலை அதிகம், கொடுக்கக் கூடிய கூலி அதிகம், மாட்டுத் தீவனத்தின் விலை அதிகம், இப்படியே விலை உயர்ந்துகொண்டே போய்க்கொண்டிருந்தால், விவசாயத்தை கன்ஸ்யூமர்ஸ் பயன் நுகர்வோர் அனுபவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு விவசாயி உற்பத்திசெய்து கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. அதனால் தான் விவசாயியின் உற்பத்திக்குத் தக்க விலையைக் கொடுக்க வேண்டு மென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள்.

இரண்டாவதாக, விவசாயத்திற்குத் தேவையான உரம் போதிய அளவில் கொடுக்கப்படவில்லையென்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தவிர, நைட்ரஜன், பாஸ்பேட், பொட்டாசியம் போன்ற உப்புக்கள் எந்தெந்த நிலத்தில், எந்த விகிதாச்சாரத்தில் போடப்பட வேண்டுமென்ற நிலவரத்தை விவசாய இலாகாவிலே உள்ளவர்கள் விவசாயிகளுக்குச் சரியான முறையில் சொல்வதில்லை. அதனால் விவசாயி பக்கத்து நிலத்துக்காரர் என்ன உரம் வாங்கிப் போடுகிறாரோ அதையே தானும் வாங்கித் தன்னுடைய நிலத்திற் குப் போடுகிறார். நிலத்தின் தன்மை, மண்வளம் இவற்றைக் கவனித்து அதற்கேற்றாற்போல உரமிட்டால் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும். ஒரு தாலுகா பூராவிற்கும் ஒரே மாதிரியான மண்வளம் அமைந்திருக்காது. ஒரு பிர்க்கா வில்கூட ஒரே மாதிரியான நிலம் அமையாது. சுமார் 100 ஏக்கரா நிலம் என்றால் அதில் கிட்டத்தட்ட 20 ஏக்கர் நிலம் தனித் தன்மை வாய்ந்த தாக இருக்கும். ஒரு பதினைந்து ஏக்கர் மணல் கலந்த நிலமாக இருக்கும். ஒரு பதினைந்து ஏக்கர் களர் பிடிப்பு நிலமாக இருக்கும். இம்மாதிரியாக

நிலம் ஒரே சீராக அமைந்திருக்காது. ஆகவே, நிலத்தினுடைய தன்மை, அதன் மண்வளம், இவற்றைச் சோதித்து அதற்கேற்றாற்போல அந்த நிலத்திற்குத் தகுந்த, விவசாய உரங்களை வாங்கிப் போடவேண்டும். மேடாக இருக்கும் பகுதிகளிலுள்ள நிலத்திற்குத் தனிரக உரம் வேண்டும். பள்ளமான இடத்தில் ஈரக்கசிவு உள்ள இடத்தில் வேறு தனிரக உப்பை உரமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்த நிலம் எதிர் பார்க்கக்கூடிய பலனைத் தரும். ஒரு நிலத்தின் மண்வளத்தைப் பரீட்சை செய்து பார்த்து அதற்குத் தேவையான உரத்தை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். ஆகவே 'சாயில் டெஸ்ட்' செய்யவேண்டும் என்பதை விவசாயிகள் உணருமாறு செய்யவேண்டும். ஆகவே, மண்வளப் பரிசோதனை நிலையங்களை அமைத்து, விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஆலோசனை களைச் சொல்லிக் கொடுக்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பயிர் பாதுகாப்பைப் (பெஸ்டிசைட்ஸ்) பற்றியது. நாம் நல்ல ரக விதைகளைப் பயன்படுத்தி, நல்ல உரம் போட்டு எல்லாம் செய்த பிறகு தக்க பருவத்தில் பூச்சிகள் வந்து பயிரை அழித்துவிடுகின்றன. பயிர்களை அழிப்பதில் பலவிதமான பூச்சிகள் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் பூராவாக இவற்றை அழிப்பதற்கு முயற்சியே எடுக்கவில்லை யென்று நான் சொல்லவில்லை. அரசாங்கமும் தொடர்ந்து முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. அரசாங்கத்தின் வெற்றி கணிசமாக இருந்த போதிலும், இன்னும் அதிகமான அளவில் செய்யவேண்டும். திரு. எ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் கூறியபடி 'ஏரியல் ஸ்ப்ரேயிங்' செய்வதில் சில கருத்துவேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. நன்றாகப் படித்தவர்கள் இப்படிச் செய்வதில் டிஃபெக்ட் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பெரிய நிலப் பரப்பாக (வாஸ்ட் ஏரியா) இருந்தால் இதைச் செய்வது சாதகமாக இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. மற்ற இடங்களில் பவர் ஸ்ப்ரேயிங் மூலமாகப் பூச்சி மருந்துகளைத் தெளிக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ந்து பூச்சி மருந்துகளைத் தெளிப்பதில் நல்ல சலுகை காட்ட வேண்டும். இல்லையானால் அவற்றை வாங்கித் தனிப்பட்ட விவசாயிகள் பயன்படுத்த முடியாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாலை 5-30

அடுத்து, பயிருக்கு நலம் செய்கின்ற பூச்சிகள் பாதுகாப்பு (எண்ட மாலஜி) பற்றி வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் பயிர் பாதுகாப்புக்காக பெஸ்டிசைட்-பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை விமானத்தின் மூலமோ, பவர் ஸ்ப்ரேயர் மூலமோ உபயோகப்படுத்துகிற போது பயிர்களுக்கு நலம் செய்கின்ற பூச்சிகளும் இறந்துபோகின்றன. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு சிறிய நிகழ்ச்சியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நல்ல பலன் தரக்கூடிய சி. ஓ. 419 என்கிற கரும்பு ரகம் அழிந்தே போய்விடக்கூடிய அபாயம் ஏற்பட்டது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆழ்ந்து ஆராய்கிறபோது, அந்த வட்டாரத்தில் இருந்த சி. ஓ. 419 ரக கரும்பு அனைத்துக்கும் கணுக்குக் கணு "போரா" என்ற புழு வந்திருப்பது தெரிந்தது. அப்போதுதான் எண்டமாலஜி செக்ஷனைத் தேர்ந்த, பயிர்களுக்கு நலம் செய்கின்ற பூச்சி களின் மூலம் அந்த வட்டாரக் கரும்புப் பயிர் பாதுகாக்கப்பட்டதை நான் அறிவேன். இந்த எண்டமாலஜி விஷயத்தில் இப்போது நமது அரசாங்கம் செலுத்துகின்ற கவனம் போதாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. கடலூர் பகுதியில் கடலைப் பயிருக்கு ஏராளமான புழு விழுந்து பயிர்கள் நாசமாகி வருவதைப் பார்க்கிறோம். இதற்குக் காரணமே ஏரியல் ஸ்ப்ரேயிங் மூலமாக பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைத் தெளிப்பதன் காரணமாக பயிர்களுக்கு நலம் செய்கின்ற பூச்சிகளும் கொல்லப்படுவது தான். இதன் காரணமாக வேறுவிதமான புழுக்கள் வளர்ந்து பயிரை நாசம் செய்துவிடுகின்றன. ஆகவே அரசாங்கம்—எண்டமாலஜி பகுதியை வளர்த்து—பயிர்களுக்கு நலம் செய்கின்ற பூச்சிகளை அதிகப்படி வளர்க்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். பரீட்சார்த்தமாக முதலில் சில பகுதிகளிலாவது இத்திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் அப்புறம் அதை விஸ்தரிக்கலாம். இதனால் பெரிய நன்மை இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத் துறையில் காஸ்ட் ஆப் கல்டிவேஷனைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் விவசாயத் துறையில் பலகாலமாக ஈடுபட்டு வருகிற என்னால் சொல்ல முடியும். நாளுக்கு நாள் காஸ்ட் ஆப் கல்டிவேஷன் அதிகரித்தே வருகிறது. அதுவும் பயிர்களுக்கு வைக்கிற உரம் 'களை'க்குப் போகிறது. எந்தப் பயிருக்கும் 'களை' ஏற்படுவது மிகவும் கெடுதல். 'களை' உண்டாவதைத் தடுக்கவேண்டும். இதற்கு "'வீடிசைடிஸ்" (Weedicides) வாங்கி உபயோகிப்பது அவசியம். இவற்றை ஏன் அதிகம் இறக்குமதி செய்வதில்லை என்றால் அந்நியச் செலாவணி அடிபட்டுப் போகிறது என்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் நாம் எந்தப் பயிரை வைக்கிறோமோ அந்தப் பயிரைத்தவிர வேறு 'களை' வராதிருக்க நிச்சயமாக இதைப் பயன்படுத்த தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதனால் எவ்வளவோ நன்மை. குறிப்பாக, நாம் உபயோகப்படுத்தும் ரசாயன உரம் அதிக அளவில் மிச்சமாகும். பயிர்கள் நன்றாக வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் அனைவருமே விவசாயம் நல்லபடியாக நடக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். விதை இருக்கலாம், எரு இருக்கலாம், தண்ணீர் இருக்கலாம், போக்குவரத்துப் பாதை இருக்கலாம். எனினும், "செய்வாரும் சொல் கேட்டால் என்றும் உழவே இனிது" என்றாள் அவ்வை. ஆகவே, நிலத்தை உடையவர்களுக்கும், நிலத்தில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கும் ஓர் இணக்கமான நல்லுறவு இருந்தாலொழிய, விவசாயத் தொழில் நல்ல முறையில் நடக்காது. இந்த உறவுதான் சீரழிந்து வருகிறது என்பதை தஞ்சை கீழ்வெண்மணிச் சம்பவம் நமக்கு அறிவுறுத்துகிறது. இந்த நிலை தவிர்க்கப்படவேண்டும். இன்று தொழிற்சாலை வைக்கிறோம். அதில் பல தகராறுகள் ஏற்படுவதில்லையா? சட்டப்படி அந்தத் தகராறுகளைத் தீர்க்க என்ன என்ன முறைகளைக் கையாளுகிறோமோ அதுபோல நடவுக் காலத்தில், களையெடுக்கிற காலத்தில், அறுவடைக் காலத்தில் ஏற்படுகிற தகராறுகளை ஆங்காங்கே தீர்த்துவைக்க வழிவகை ஏற்படுத்த வேண்டும். 1942-இல் இருந்து நானும் 26 வருஷங்களாக ஒரு சிறு பண்ணையை வைத்து நடத்துகிறேன். அதுவும் எ.டி.டி. 27 என்பது குறிப்பிட்ட காலத்தில் சாகுபடி செய்யவேண்டிய விதை. உழவுக் காலத்தில், நடவுக் காலத்தில் தகராறு என்றால் காலம் தள்ளிப் போகும் மகசூல் பாதிக்கப்படும். ஆகவேதான் விவசாயத் தொழில்துறையில் ஓர் அமைதி ஏற்பட நாம் முழு கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய அமைச்சர் பேசும்போது பன்னிரண்டே முக்கால் லட்சம் டன் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம், எட்டு லட்சம் டன் தான் கிடைத்தது. நமக்குக் குறைவு 4 லட்சம் டன் என்பதாக உற்பத்தியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிக அளவு மகசூல் தரக்கூடிய விதை இனங்களைப் பெருக்கியதுதான் இதற்குக் காரணம். ஆகவே, இதுபற்றிய ஆராய்ச்சியை இன்னும் விரிவுபடுத்தி அதை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். அதோடு நெல்லுக்கு மட்டுமின்றி கரும்பு, கடலை, பருத்தி போன்ற இதர தானியப் பயிர்களுக்கும் இந்த ஆராய்ச்சியை நடத்தவேண்டும்.

இன்னும் குறைந்த அளவு நீரைக்கொண்டு பயிரிடக்கூடிய ஏற்பாட்டை அமலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று திரு. நல்லசிவம் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். வறட்சி நிறைந்த நம் மாநிலத்திற்கு அதனால் அதிகப் பயன் கிடைக்கும்.

அடுத்தபடியாக, உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள் என்பதாக அமைச்சர்கள் சொன்னால் போதாது. டைரக்டர்கள் அறிக்கை கொடுத்தால் போதாது, விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற உற்சாகம் தானே வரக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு இன்செண்டிவ் இருக்கவேண்டும். நம்முடைய உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் கிடைக்கிறது என்கிற எண்ணம் இருந்தால்தான் அவர்கள் நிச்சயமாக இன்னும் அதிக உற்சாகத்தோடு அத்துறையில் ஈடுபடுவார்கள். அப்படிச்சொல்லும்பொழுது உற்பத்தியாளர்களின் நலனை மட்டும்

கவனித்தால் போதாது. கன்ஸ்யூமர்ஸ் நலன்களையும் கவனிக்க வேண்டாமா என்று கேட்கக்கூடும். அதனால் நஷ்டம் ஏற்படாதா என்று கேட்கலாம். நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதை எப்படி ஈடு கட்டுவது என்று அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும். ஆனால் அதை உற்பத்தியாளர்களின் தலையில் போட வேண்டாம். நம் நாட்டில் நெல் உற்பத்தியாகிறது என்றால் எப்படி உற்பத்தியாகிறது என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கண்ட்ரோல் விலைக்கு, விவசாயிகள் அரசாங்கத்திற்கு ஓர் அளவு நெல்லைக் கொடுத்து விட்டு, மீதியை உள்ளூர் மார்க்கெட் நிலவரத்திலே விற்கிறார்கள். இது தான் நடைமுறையில் சாதாரணமாக உள்ள நிலை. இது தவிர்க்கபபட வேண்டும். இதை எப்படித் தவிர்க்கலாம் என்று கேட்டால், கரும்பு ஆலைக்கு டன் ஒன்றுக்கு 85 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்து கொடுக்கப் படுகிறது, அதுகூட இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படி நிர்ணயித்ததை விட மேற்கொண்டு 5 ரூபாயும் கிடைக்கின்ற சூத்திரத்தை அரசாங்கம் வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே, நெல் உற்பத்தி யாகக்கூடிய நிலையிலே, எல்லாவற்றையும் கணக்குக்கு எடுத்துக்கொண்டு, சா பாட்டுக்குப் போக மீதியை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் நியாயமான விலை என்ன. என்பதை நீங்கள் தைரியமாக நிர்ணயிக்கவேண்டும். அந்தப் பணியில் ஈடுபட, மத்திய அரசின் உதவியையும், விவ ாயிகளின் உதவியையும் இப்படி யாருடைய உதவியை வேண்டுமானாலும் நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும். அவ்வாறு பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கேந்திர ஸ்தானத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலை நீடிப்பதானால் விவசாயி களிடையே உற்சாகமில்லாத நிலை ஏற்படும். குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்தால் கட்டுப்படியாகாத நிலை ஏற்படுகின்றது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. இதை என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தின் வாயிலாகவும் அறிகிறேன். இப்படிச் செய்தால் விவசாயி நெல் பயிர் செய்வதைவிட்டு, வேறு பணப்பயிருக்குப் போகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுஅதிகப் படியான விஸ்தீரணம் வேறுபயிர்களுக்குப் போய்விடும், ஏற்கனவே போய்விட்டது. இந்த நிலை சரியா என்பதைச் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். அமைச்சரவர்கள் யோசித்துப் பார்த்து, நியாயமான தீர்வுகாண வேண்டு மென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

விற்பனைக்கு முன்னால் தானியங்களை வைக்கக்கூடிய வகையில் கிடங்குகள் சரியாக அமைக்கப்படாத காரணத்தினாலே உற்பத்தி செய்யும் தானிய அளவிலே 10 சதவிகிதம் வீணாகிறது என்ற புகார் இருக்கிறது. இது தவிர்க்கப்படவேண்டும். 'வேர்ஹவுஸ்' வசதிகள் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளு கின்றேன்.

அடுத்து, கால்நடையைப்பற்றிக் கூறிவிட்டு முடித்துவிடுகிறேன். நமக்கெல்லாம் பால் இன்றியமையாதது, என்பதில் எந்தவிதமான கருதது வேறுபாடும் இருக்க முடியாது. பாலை, பாலாகவோ, தயிராகவோ, வெண்ணெயாகவோ, நெய்யாகவோ பருகாத மனிதர்கள் இருக்கமுடியாது. அது அவ்வளவு மிகவும் அத்தியாவசியமான தவிர்க்க முடியாத ஒரு பொருளாகும். அந்தப் பொருளை நாம் உற்பத்தி பண்ணுவதில் போதய கவனம் செலுத்தவில்லை என்றுதான் சொல்லுகிறேன். இதைப் புத்தகத்தைப் படித்துவிட்டுச் சொல்லவில்லை. சிறிய பால்பண்ணை ஒன்றை நடத்துகின்ற காரணத்தால் சொல்லுகிறேன். தொடர்ந்து கஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை இந்த அவையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். போதிய அளவுக்குக் குறைந்த விலையில் மாட்டுத் தீவனம் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலையைத தவிர்க்க என்ன முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் சிந்திக்கவேண்டும். ஏதோ கேள்விநேரத்தின்போது, கால்நடைப் பராமரிப்பு விஷயத்தில், நல்ல உழைக்கக்கூடிய, உழவுக்கு வேண்டிய மாடுகள் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதேபோல், பாலையும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ரகங்களையும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும். காங்கேயம், உம்பளாச்சேரி, சிந்தி போன்றவை குறிப்பிட்ட காலத்தில் பால் தரக்கூடியவை. இவற்றை வெளிநாட்டு ரகங்

களோடு கிராஸ் செய்து நாம் பாலைப் பெருக்குவதற்குத் திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதே சமயத்தில், காளைக் கன்றுகளையும் விவசாயத்திற்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். பால் பண்ணைகள் நடத்துவதிலே உள்ள சிரமங்கள் என்னவென்றால், பட்டணத்தில் பால் விற்றால் நல்ல விலை கிடைக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களில் நல்ல விலை கிடைப்பது இல்லை. அரசாங்கம் சில ஏஜன்சிகளை நியமித்து பெரிய நகரங்களுக்குக் கொண்டுவரும் முயற்சிகளை எடுத்திருந்தாலும் அது போதாது. கிராமத்தில் ஒரு லிட்டர் பால் விலை 67 பைசா என்றால், சென்னையிலே ஒரு லிட்டர் விலை 1½ ரூபாய்க்கு விற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் எருமைப் பால் அங்கே 70 பைசா என்றால் இங்கே 1½ ரூபாய்க்குக் மேல் விற்கப்படுகிறது. எனவே, கால்நடை விஷயத்தல் அதிகக் கவனம் செலுத்தினால் எங்களுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படாது, பட்டணத்திலுள்ளவர்களும் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்காது. எனவே, கால்நடை விஷயத்தில் முழுக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இவ்வளவும் சொல்வதற்கும் அவகாசம் கொடுத்த துணைத் தலைவரவர்களுக்கும், அதற்குச் சிபார்சு செய்த அமைச்சரவர்களுக்கும் நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறையிலே நாம் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டு வர வேண்டும், உரபத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று நல்ல பல திட்டங்களை நமது பேறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நமக்குத் தேடித் தந்தார்கள். இன்று அவர்கள் இல்லாத நேரத்தில், இங்கு பேசுகின்ற நேரத்தில், எனக்குப் பெரிய ஏமாற்றமும், கவலையும் ஏற்படுகிறது. இந்த நல்ல நேரத்தில் அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகளுக்கெல்லாம் நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் என் வணக்கத்தை முதலில் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துவிட்டுப் பேசத் தொடங்குகின்றேன்.

வேளாண்மை, கால்நடை துறை, மீன்வளம், வனத்துறை, சின்கோனா ஆகியவற்றிற்கு இந்த ஆண்டில் முறையே, விவசாயத்திற்காக 1 கோடியே 54 லட்சத்து 35 ஆயிரம் ரூபாய் கூடுதலாகவும், கால்நடைத் துறையில் 47 லட்சத்து 52 ஆயிரம் ரூபாய் கூடுதலாகவும், மீன்வளத்திற்கு 28 லட்சத்து 6 ஆயிரம் ரூபாய் கூடுதலாகவும், வனத்துறைக்கு 26 லட்சத்து 35 ஆயிரம் ரூபாய் கூடுதலாகவும், சின்கோனா துறைக்கு 9 லட்சத்து 69 ஆயிரம் ரூபாய் கூடுதலாகவும் ஒதுக்கி வேளாண்மையை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும், விவசாயத்தை நல்லமுறையிலே பெருக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு, அதோடு தொடர்புடைய ஏனைய இனங்களுக்கும் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விவாதத்தில் 29 உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு நல்ல பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய விளக்க உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்ற கருத்துக்களுக்கு மேலாக சில கருத்துக்களை முதலில் சொல்லிவிட்டு, கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசிய சில குறைபாடுகளுக்குப் பதில் அளிக்கும் வகையில் கடைசியில் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக விவசாயம் முன்னேறுவதற்கு, விவசாயிகள் இன்றைய தினம் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்ய அமோக விளைச்சல் தரக்கூடிய ரகங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரும் நேரத்தில் அவர்களுக்கு உரம் கூடுதலாகத் தேவைப்படுகிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உரத் தட்டுப்பாடு இருந்தது. அந்த உரத்தட்டுப்பாட்டை நீக்கி நமக்குத் தேவையான உரத்தைப் பெற்றோம். பெற்ற உரத்தை முறையாகப் பரவலாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்துகொடுத்தோம். இன்றைய தினம், விவசாயிகளுக்கு உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்து வருகிறது என்று ஒரு கோரிக்கையை, விவசாயிகள் குறையை எடுத்துச் சொல்லப்படும் நேரத்தில், விவசாயிகள் மீது மேலும் சுமையை ஏற்றும் அளவில்

1969 மார்ச 18] [திரு. எ. கோவிந்தசாமி]

மத்திய அரசு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே உரங்கள் மீது ஆயத் தீர்வையும், மின் விசை, பம்பு செட்டுகள் மீது ஆயத் தீர்வைகளும், வேளாண்மை சொத்து வரிகளும் விதிக்க மத்திய அரசு தீர்மானித்தது. அந்தச் செய்தியைப் பத்திரிகையிலே படித்ததும், தமிழகத்திலுள்ள விவசாயிகள் அனைவருமே திடுக்கிட்டார்கள். நமது தமிழக அரசும், கவலையோடு அந்தச் செய்தியை அறிந்து அந்தக் குறைகளை நீக்குவதற்குச் சந்தர்ப்பத்தை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அதிர்ஷ்டவசமாக மத்திய உணவு வேளாண்மை அமைச்சரவர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்தார்கள். உர சம்பந்த மாக ஒரு மாநாட்டிலே பேசினார்கள். அதையடுத்து, நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்களும், நிதி அமைச்சரவர்களும், நானும், திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களைச் சந்தித்து மத்திய அரசு அண்மையிலே விதித்த புதிய வரிகளாலே தமிழக விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள், அந்தக் குறையை நீக்கும் முறையில் உங்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டோம்.

தமிழகத்து விவசாயிகளுடைய குறையை ஆணித்தரமாக அவர் களிடத்தில் எடுத்து வாதிட்ட பிறகு அவர்களும் 'உங்களுடைய கோரிக்கை நியாயமானதுதான், என்னுடைய நல்லெண்ணம் உங்கள்பால் உள்ளது, அதற்காக வாதாடுவேன்' என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறே அவர்கள் அதற்குத் தகுந்த முயற்சிகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். எங்களுடைய கோரிக்கை வெற்றி பெற்றுவிட்டது என்பதற்கு ஆதாரமாக உதவிப் பிரதமர் அவர்கள் இதற்கு விதிக்கப்பட்ட புதிய வரிகளைப் பற்றி மறு பரிசிலனை செய்வதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழக மக்கள் சார்பில் முதலமைச்சர் அவர்களும் நிதியமைச்சர் அவர்களும், நானும் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்கு திரு ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் ஆதரவு தந்து அதைப் பற்றி மறுபரிசிலனை செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியதற்காக உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கடைசியாகப் பேசிய நண்பர் நல்லசாமி அவர்களுடைய தலைவர் இந்தப் புதிய வரிவிதிப்பைக் கண்டித்துப் பேசாவிட்டாலும், அவர்கள் பேசுகின்றபோது இந்த வரியை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று பேசியதற்காக அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தப் புதிய வரி விதிப்பின் காரணமாக 1—3—69-ல் இருந்து மத்திய அரசின் 'பூல் பிரைஸ்' ஏறியுள்ளது. வரியின் காரணமாக 'பூல் பிரைஸை' ஏற்றுகிறோம் என்று சொல்லி திடீரென்று ஏற்றுகிறார்கள். நம்முடைய தமிழக அரசு வசம் இன்றைய தினம் 83,000 டன் நைட்ரஜன் உரம் தேங்கியிருக்கின்றது. இதன் மதிப்பு சற்றேறக்குறைய 23 கோடி ரூபாய் ஆகும். இந்தப் புதிய வரிப் பிரகாரம் நாம் விவசாயிகளுக்கு விற்க நேர்ந்தால் மேலும் 2½ கோடி ரூபாய் விவசாயிகள் சார்பில் அவர்கள் மீது சுமத்த வேண்டியிருக்கும். ஒரு வரியின் மூலமாக தமிழக விவசாயிகள் அந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை இந்தச் சபை உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ளுவது நல்லது. உரத்தை அவ்வாறு அதிக விலைக்கு விற்கின்ற காரணத்தால் விவசாயிகள் உரத்தை வாங்கா விட்டால் ஒரு நாளைக்கு 35,000 ரூபாய் இதற்காக வட்டிக் கட்ட வேண்டி யிருக்கும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 82 லட்சம் ரூபாயை வட்டியாக மட்டும் தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்குக் கட்ட வேண்டிய இக்கட்டான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். இதைத் தவிர்க்கும் முறையில் மத்திய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டோம். 1969-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 1-ந் தேதிக்கு முன்னால் அரசுக் கிடங்கில் தேங்கி யிருக்கும் உரத்தைப் பழைய விலைக்கே விற்க அனுமதி தரவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொண்டதற்கு, 'எழுதி அனுப்புங்கள், அனுதாபத்தோடு கவனிக்கிறேன்' என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன வார்த்தையிலே எங்களுக்குப் பெருநம்பிக்கை இருக்கும் காரணத்தால் அரசாங்கத்தில் இருந்து மொத்த வியாபாரிகளிடமும், சில்லரை வியாபாரிகளிடமும் கொடுக்கப்பட்ட 7,000 டன் நைட்ரஜன் உரம் விற்காமல் தேங்கியிருப்பதை கூடுதலான விலைக்கு விற்பதன் காரணமாக 20 லட்சம் ரூபாய் தமிழக

அரசுக்குக் கிடைக்கும் என்றாலும், அதனால் விவசாயிகள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதைக் கருதி, பழைய விலைக்கே விற்றுவிடுங்கள் என்று அந்த வியாபாரிகளிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். அது நீங்கலாக 83,000 டன் உரம் நம் வசம் இருக்கிறது. அவர்கள் இந்த வரியை பற்றி மறுபரிசீலனை செய்து நிச்சயமாக வரியை எடுப்பார்கள் என்ற நல்ல நம்பிக்கையில்தான் கொஞ்சம் தைரியத்தோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் அந்த வரியை எடுக்காவிட்டால் நம்முடைய கதி என்ன ஆகும் என்று சொல்லமுடியாது. நாடாளுமன்றத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களே இந்த வரியை அதிகமாகக் கண்டித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பம்ப் செட்டுக்கு வரியைக் கூட்டியதைப் பற்றிக்கூட கண்டித்துச் சொல்லவில்லை. இந்த வரியால் கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய உற்பத்தியாளர்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மறந்துவிட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த வரியை எதிர்த்துப் பேசினால் கட்சியில் என்ன ஆகுமோ என்று பயந்து போயிருக்கிறார்கள். திரு. நல்லசாமி அவர்கள் சிறந்த விவசாயி என்ற அடிப்படையில் என்ன வந்தாலும் வரட்டும், கட்சியில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தாலும் எடுக்கட்டும் என்ற முறையில் 'நான் எதிர்க்கிறேன்' என்று பேசிய அவர்களுடைய தைரியத்தை நான் பாராட்டுகிறேன்.

பூச்சி கொல்லி மருந்துக்காக கொடுத்து வந்த ஆதரவுத் தொகையை நிறுத்திவிடும்படியாக மத்திய அரசு தமிழக அரசுக்குத் தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறது. ஆனால் தமிழக அரசு அந்தக் காரியத்தைத் துணிந்து செய்ய விரும்பவில்லை. இந்தத் தொகை ஏற்கனவே பணப் பயிருக்கு 50 சதவிகிதமும், உணவு தானியத்திற்கு 25 சதவிகிதமும் என்று இருந்ததை மறைந்த மாண்புமிகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான் உணவு உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கூடுதலாக சப்ஸிடி கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்து, 25 சதவிகிதமாக இருந்ததை 35 சதவிகிதம் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தியும், 50 சதவிகிதமாக இருந்ததை 35 சதவிகிதம் என்று குறைத்தும் உதவித் தொகை கொடுக்க முடிவு செய்து அதன் மூலம் 10 லட்சம் கூடுதல் செலவை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் எடுத்த நல்ல முடிவை நாம் அறவே நீக்கிவிடுவதன் மூலமாக விவசாயிகள் 'கொடுப்பதுபோல் கொடுத்து நிறுத்திவிட்டார்களே' என்று குறையைச் சொல்லத்தான் நேரும் என்ற காரணத்தால் அந்த அளவுக்குத் துணியவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்யும் மாநிலங்களில், இந்திரா காந்தி பிறந்த உத்தரப் பிரதேசத்தில், குஜராத்தில், மத்தியப்பிரதேசத்தில், ஒரிஸ்ஸாவில், பஞ்சாபில், ஹரியானாவில், ஆந்திராவில் இந்த சப்ஸிடியை அறவே நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். ஏழு மாநிலங்களில் இந்த சப்ஸிடி அறவே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நாம் அந்தக் காரியத்தைச் செய்யாமல் படிப்படியாக அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற அளவிலே இந்த ஆண்டு ஐந்து சதவிகிதத்தைத்தான் குறைத்திருக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டு ஐந்து சதவிகிதம் என்று குறைக்கும்போது அறவே நீக்கிவிடுவது என்பதல்லாமல் கடைசியாக 10 சதவிகிதத்தில் நிற்கலாம் என்ற அளவிலே முடிவு எடுத்திருக்கிறோம், பூச்சி மருந்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த சப்ஸிடி கொடுக்கப்பட்டது என்றும், இப்போது விவசாயிகள் விரும்பி பூச்சி மருந்தைப் பயன்படுத்துகின்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் நிறுத்திவிடலாம் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலையில் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில் முடிவு எடுத்திருக்கிறோம்.

இந்தச் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். இதெல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் காட்டப்படும் சிறுசிறு சலுகைகளாகும். இந்தச் சலுகைகளை எல்லாம் செய்து கொடுப்பதன் மூலம் விவசாயிகளைத் திருப்திசெய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற தைரியத்தில் இதையெல்லாம் செய்து வருகிறோம்.

இந்த ஆண்டு வழக்கத்திற்கு மாருக இயற்கை நமக்குத் துணை செய்யாத நேரத்திலும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேளாண்மைத் திட்டம் வெகுவாக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்காக பாடுபட்ட வேளாண்மைத் துறையில் பணியாற்று கின்ற உணவு உற்பத்தி கமிஷனர் அவர்களுக்கும், அலுவலகத்திலிருந்து பணி யாற்றுகின்ற செயலாளருக்கும், டைரெக்டர் அவர்களுக்கும், அவருக்குக் கீழே துணையாக இருக்கின்ற ஏனைய அதிகாரிகளுக்கும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேலை செய்கிற விவசாயத்துறை மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கும், கிராம சேவக்குகளுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளு கிறேன். அதற்கெல்லாம் மேலாக தஞ்சையிலுள்ள விவசாயத் தொழி லாளர்கள் தங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் தந்து உணவு உற்பத்தியிலே தஞ்சை மாவட்டத்தில் கூடுதலாக உற்பத்தி ஆன காரணத்தாலே பெரும் அளவுக்கும் பஞ்சத்தைத் தவிர்க்கும் முறையில் அவர்கள் அரும்பாடுபட் டிருக்கிருர்கள்—அப்படிப்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் நில வுடைமையாளர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சிலபேர் உற்பத்தியைக் குறைக்கவேண்டும், அதற்காகவே கரும்பு சாகுபடி செய்து வரவேண்டு மென்ற நோக்கத்தில் போகிற நேரத்திலே கூட தஞ்சையிலுள்ளவர்கள் இந்த அளவுக்கு அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைப்புத் தந்ததற்காக அவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்து பாராட்டுகின்ற நேரத்தில் கீழ்வெண்மணி யில் உயிரிழந்த அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாலை 6-00

என்னுடைய வேண்டுகோள் எல்லாம் இம்மாதிரி சம்பவங்கள் தொடர்ந்து நடைபெருமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். திரு. நல்லசாமி அவர்கள், நிலத்திற்கு உரியவர்களும், நிலத்தில் பாடுபடக்கூடியவர்களும் இதை முழுமையாக உணரக்கூடிய நிலை உருவாகவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதுதான் நம் பேரறிஞர் அண்ணு அவர்களின் எண்ணமுமாக இருந்தது. பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிற நேரத்தில் இந்த கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தைப் பற்றி அறிந்ததும் அதுவே அவருக்கு பெரிய காய்ச்சலாக மாறிவிட்டது. அதனுல் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு அதற்கு மேல் அவர்கள் குணம் அடையவில்லை என்று சொல்லவேண்டும். ஒவ்வொரு நிமிடமும் தஞ்சைக்கு தொலைபேசி மூலம் பேசி இந்தச் சம்பவத்தைக் குறித்த செய்தி அறிந்து அவர்கள் திடுக்கிட்டுப் போனுர்கள். கீழ்வெண்மணிச் சம்பவம் மாதிரி இனி எந்தக் காலத்திலும் நடக்கக்கூடாது. அந்த அளவிற்குப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது நிலவுடைமையாளர்களுக்கும் பொருந்தும் மற்றவர்களுக்கும் பொருந்தும். குறிப்பிட்டவர்களை மட்டும் குற்றம்சாட்டிவிடக்கூடாது. கீழ்வெண்மணியில் ஏற்பட்ட சம்பவம்போல் இனி எங்குமே நடைபெருத அளவிற்குப் பார்த்துக்கொள்ள அரசாங்கமும், நிலவுடைமையாளர்களும், தொழிலாளர்களும் கடமைப்பட்டிருக்கிருர்கள் என்ற என் வேண்டுகோளை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்கிற விஷயத்தில் கணிசமான முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிருேம். பருவ நேரத்தில் கோளாறு ஏற்படுகிற நேரத்தில் இந்த பூச்சி மருந்து தெளிப்பதில் கொஞ்சம் பாதிக்கப்படுகிறது. பருவ நிலை சரியாகயிருந்திருக்குமானுல் கணிசமான முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கமுடியும். 1968—69-ல் நெல் பயிருக்காக 2,38,000 ஏக்கர்களில் நாம் பூச்சிக்கொல்லி மருந்தை ஆகாய விமானம் மூலம் தெளித்திருக்கிருேம். நிலக்கடலை பொறுத்தவரையில் 43,173 ஏக்கர்களிலும், பஞ்சுக்கு 6,100 ஏக்கர்களிலும், ராகிக்கு 2,702 ஏக்கர் களிலும் இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகாய விமானம் மூலம் மருந்து தெளிப்பதால் பயிரில் படாமல் பக்கத்திலுள்ள புல்வெளிகளில் பட்டு அதனுல் கால்நடைகள் பாதிக்கப் படும் நிலை ஏற்படுகிறது என்று திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி அவர்கள் சொன்னுர்கள். அப்படி கால்நடைகள் பாதிக்கப்பட்டதாக அரசாங்கத்தின்

கவனத்திற்கு வரவில்லை. பூச்சி மருந்து தெளிப்பதில் சர்வ ஜாக்கிரதையாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறார்கள். மூன்று வகையான கொடி பிடித்து அந்தக் காரியத்தை செய்கிறார்கள். வெள்ளைக்கொடி பிடிக்கும்போது மருந்து அடித்துக்கொண்டு போவார்கள். நீலக்கொடி காட்டும்போது ஆரம்பிப்பார்கள். சிகப்புக் கொடி தெரிகிற இடத்தில் அங்கு அடிக்காமல் நிறுத்திவிடுவார்கள். சிகப்புக் கொடி காண்பித்து மலை, மரங்கள்; நீர்த் தேக்கங்கள், பெரிய வாய்க்கால்கள் ஓடுகிற பகுதிகள் இங்கெல்லாம் நிறுத்தப்படுகிறது.

தஞ்சையில்தான் பூச்சி மருந்துக்கு ஒரு எதிர்ப்பு பரவலாக இருந்தது. ஆனால் தஞ்சையில் உள்ள விவசாயிகள் கூட இன்றையதினம் விரும்பி அதை அடிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த பைலட் ஸ்கீம் 1968–69-ல் சீர்காழியில் 1,860 ஏக்கர்களிலும், திருவையாற்றில் 4,000 ஏக்கர்களிலும் செயல்படுத்தப்பட்டது. 1969–70-ல் இன்னும் விரிவு படுத்த லாம். பஞ்சாயத்து யூனியன்களைக் கலந்துகொண்டு இந்தக் காரியத்தில் இறங்குகிறோம்.

பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ் பயன்படுத்தப்படவேண்டுமென்று திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏழை விவசாயிகள் தனிப்பட்ட முறையில் பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ் வாங்கி வைத்திருப்பது என்பது கடினமான காரியம். ஆகாய விமானம் மூலம் தெளிக்கும்போது சில பகுதிகளில் தெளிக்கவில்லையென்றால அந்தப் பகுதிகளில் பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து வாடகைக்கு எடுத்து தெளிக்காத பகுதிகளுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆகாயவிமானம்மூலம் தெளிப்பதால் பம்பாயிலுள்ள நான்கு கம்பெனிகள் வசதியடைகிறார்கள் என்றார்கள். பம்பாய்க்காரர்கள் பிழைக்க வேண்டும் என்பதற்காக அந்தக் காரியம் நிச்சயமாக நிறைவேற்றப்படவில்லை யென்பதை திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் அனுதாபத்தோடு எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். யாரோ நான்கு பம்பாய்க்காரர்கள் பிழைக்க இந்தத் திட்டம் என்றார்கள் அவர்கள். நெல்லுக்கு மட்டும் 2,38,000 ஏக்கர்களில் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ் மூலம் இதைச் செய்ய முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகாய விமானத்திற்காக மத்திய சர்க்கார் சப்ஸிடி தருகிறார்கள். அதிலும் கூட 25% குறைத்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணத்தால் இன்றையதினம் விவசாயிகள் கொஞ்சம்கூட தொகை கட்டவேண்டியிருக்கிறது. 10 அல்லது 11 வரையில் ஒரு ஏக்கருக்கு கட்டவேண்டியிருக்கும்.

தென்காசிப் பகுதியில் இதற்கு ஒரு எதிர்ப்பு வந்தது. அதுமட்டுமல்ல. எங்கள் மாவட்டத்தில் கூட நான்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் மறுத்தார்கள். ஆனால் விவரங்களை எடுத்துச் சொன்ன பிறகு அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் நீங்கள் சொன்னது சரியாகிவிட்டது, அதனால் பலன் அடைந்திருக்கிறோம் என்று இப்போது ஒத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள். அதேபோல் திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி அவர்கள் தொகுதியிலும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள்.

ஒரு பெரிய விவசாயி ஒரு தந்திரத்தைக் கையாண்டார்கள். ஒரு விண்ணப்பத்தை எழுதி அதில் கையொப்பம் வாங்கினார்கள். விவசாயிகளும் தெரியாமல் கையொப்பம் இட்டு விட்டார்கள். மருந்து தெளிக்கக் கூடியதற்கு முதல் நாள் விவரம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகாய விமானம் நாளை காலை உங்கள் ஊருக்கு வர இருக்கிறது, பூச்சி மருந்து அடிக்கவேண்டாம் என்று எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறீர்களே. அதனால் இன்னின்ன நன்மைகள் ஏற்பட இருக்கிறது என்று சொன்னதற்குப் பிறகு நாங்கள் விவரம் தெரியாமல் கையொப்பம் போட்டுக் கொடுத்துவிட்டோம். அந்த பெரிய விவசாயி முன் கூட்டியே தன் சொந்த நிலத்திற்கு பூச்சி மருந்து அடித்துவிட்டார்கள். நாங்கள் மீண்டும் அடித்தால் இரண்டாவது முறையாக அவர்கள் பணம் கட்டவேண்டி வரும் என்று ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள். இப்போது அடிக்க நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்று மறு மனு எழுதி கையொப்பம் போட்டுக் கொடுத்தார்கள். நெமிலி பகுதியில் அப்படி அடிக்கப்பட்டது.

இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் பெருவாரியானவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிற கருத்தைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற அளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. சிறுபான்மையினர் ஓரிருவர் சொன்னால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாதா என்று திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள். அவர்கள் சொல்லும் பல கருத்துக்களை ஒத்துக்கொள்ளும் நிலை இருந்தாலும் இதுவிஷயத்தில் மாறுபடுவதை அவர்கள் தவறாக நினைக்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

விவசாய இயந்திரக் கருவிகள் நிறைய வேண்டுமென்று திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள், மற்ற பல உறுப்பினர்களும் அந்தக் கருத்தைத்தெரிவித்தார்கள். 1969-70-ல் கிணறுகள்தோண்டுவதும், அதை ஆழப்படுத்துவதற்குமான ஒரு முற்போக்கு திட்டத்தைமேற்கொண்டுள்ளோம். அதை விரைவில் செயலாற்றினால் விவசாயிகளுக்கு பெரிய பலன் ஏற்படும். 23 லட்சம் ரூபாய் செலவில் Down-the-hole rotary power drill. இறக்குமதி செய்ய தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்கு விண்ணப்பித்துள்ளது. அந்தக் கருவிகள் அயல் நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதியாகிவிட்டன, விரைவில் அவை இங்கு வந்து சேரும் என்ற நல்ல செய்தியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதன் மூலம் ஒரு கிணறு வெட்டக் கூடியநேரத்தில் பத்து கிணறுகளைத் தோண்ட இந்தக் கருவிகள் பயன்படும். இரண்டு கருவிகள்தானா என்று கேட்டார்கள். இதைப் பெறுவதிலேயே பல சங்கடங்கள், கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை ஒத்துக்கொண்டு அதற்காக மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தி செயல்படுத்துகிற முயற்சியை எடுத்தார்கள். அந்தத் திட்டம் வெற்றி பெறும்போது அவர்கள் இல்லாதது எனக்கு பெரும் வருத்தத்தைத் தருகிறது. பெர்கூஸன் பவர் ட்ரில்ஸ் தயாரிக்க முற்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு ஒன்றில்தான் இந்தக் கருவி தயாரிப்பது மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தியை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயக் கருவிகள், குறிப்பாக ட்ராக்டர்கள் தேவையான அளவிற்கு கிடைப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நில அடமான பாங்க்ஸ் மூலமாகவும், அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும் நிறைய கடன்கள் சாங்க்ஷன் செய்திருக்கிறோம். சாங்க்ஷன் செய்திருக்கிற அளவிற்கு விவசாயிகளுக்கு ட்ராக்டர்கள் கிடைப்பதில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. குறிப்பாக ட்ராக்டர்கள் வேண்டுவோர் அனைவரும் ஃபெர்கூஸன் ட்ராக்டர்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். திரு எஸ். ஜே. ராமசாமி அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தும்கூட வாங்க முடியவில்லையே என்ற கவலை கூட அவருக்கு உண்டு. விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் கொடுப்பார்களாமே என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால் மாதத்திலே இரண்டு டிராக்டர்கள்தான் தயாராகின்றன என்று உற்பத்தியாளர்கள் சொல்லுகிறார்கள். டி.வி.எஸ். உரிமையாளர் சொன்னார்கள், என்னுடைய சொந்தத்திற்குக்கூட கிடைக்கவில்லை என்று அவருடைய கஷ்டத்தைச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலே ஒரேஒரு உற்பத்திசாலை இருப்பதாலேதான் இந்தக் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இதை அமைச்சரவர்களிடத்தில் வலியுறுத்திச் சொன்னோம். அண்மையிலே இங்கே வந்த வேளாண்மை அமைச்சர் திரு ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் உதவி செய்யும் முறையிலே, 650 வெளிநாட்டு டிராக்டர்களை வழங்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் விலையும் குறையும், குதிரை ஓட்டமும் அதிகமாக இருக்கும். வேலையும் திறமையாக நடக்கும். எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்கு எந்தெந்த டிராக்டர்கள் வரும் என்று என்னுடைய குறிப்பிலே தெரிவித்திருக்கிறேன். டிராக்டர்கள் சேங்ஷனாகி கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு, இந்த நல்ல செய்தி திருப்தியளிக்கும் என்று கருதுகிறேன். மேலும் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக டிராக்டர்களை வழங்கும் காரியத்தை மேற்கொண்டு இருக்கிறோம். அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக வழங்கப்படும் டிராக்டர்களை வேறு காரியத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற

செய்தியைச் சொன்னார்கள். அந்த நோக்கத்திற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் துறையில் அனுபவம் உள்ள ஒருவரை உறுப்பினராகவும், உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினராகவும், விவசாயத்துறையில் அனுபவமுள்ள இரண்டு பேர்களையும் போட்டிருக்கிறது.

திருச்சிராப்பள்ளியிலும், வேலூரிலும் 1969–70-ல் டிராக்டர் பட்டறைகளைத் திறக்க 7 லட்சம் ரூபாய்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். டிராக்டர்களுக்குத் தேவையான ஸ்பேர் பார்ட்களும், டயர்களும் கிடைப்பதில்லை என்று அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் கூறிவருகிறார்கள். அந்தக் குறையை நீக்கும் வகையிலே வேளாண்மை தொழிற்கழகம் மத்திய அரசைத் தீவிரமாக அணுகியுள்ளது. டயர்கம்பெனிகளில் வேலை நிறுத்தம் இருந்ததால் டயர் கிடைக்காமல் இருந்தது. இங்கு பேசிய உறுப்பினர்களில் சிலர், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் டயர் கிடைக்காததால் ஆங்காங்கு டிராக்டர்கள் தேங்கியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் பண்ணையிலே வேலை செய்யும் டிராக்டர்களும், தனிப்பட்டவர்களிடம் இருப்பதும், வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் இருக்கிறது. அதெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பரிகாரம் காணும் வகையில் இந்தத் திட்டத்தை விரிவு படுத்தி இருக்கிறோம்

அரசுக்கு ஏற்படும் நிதிநிலை சங்கடத்தினால் வேளாண்மை வளர்ச்சி பாதிக்கப்படக்கூடாது என்ற கருத்தில் நில அடைமான வங்கிகளின் மூலமாகவும் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாகவும், தனிப்பட்ட வங்கிகளின் மூலமாகவும் கடன் வாய்ப்பு பெறுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்ததாலும் நல்ல சாதனைகளை நாம் அடைந்திருக்கிறோம். ஏறக்குறைய 2 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய், தனிப்பட்ட பேங்குகள் நமது விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவி செய்ய, மாவட்டத்திற்கு ஒரு பேங்க்மூலம் உதவிசெய்ய முன்வருகிறார்கள். நில அடைமான வங்கிகள் மூலமாகவும், அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாகவும் கடன் கொடுப்பது வேண்டியதில்லை, அதனாலே விவசாயிகள் கெட்டுவிடுகிறார்கள். அந்தப் பணத்தை வேறு காரியங்களுக்கு, கல்யாணம் போன்றவைகளுக்குச் செலவு செய்து விடுகிறார்கள் என்று திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த நேரத்தில் இங்கு இல்லை. விவசாயிகளுக்குப் பணமாகக் கொடுப்பதில்லை, பொருளாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற அந்த விவரம் தெரியாமல் சொல்லி விட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

சர்வீஸ் ஸ்டேஷன் வைக்க வேண்டுமென்றும், அரசாங்கமே அதைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அரசாங்கமே நெல்லை உற்பத்தி செய்து, மூட்டை கட்டி, அதை விற்று, பணத்தையும் கொண்டு போய்ப் பெட்டியில் வைத்து விட்டு வரவேண்டுமென்ற முறையில் அவர்கள் சொல்வது இருக்கிறது. அருமையான யோசனைகளைச் சொல்லாமல் சாத்தியக்கூறு இல்லாதவகையில் கூறுகிறார்கள். இருபதாண்டுக் காலமாக கடன் வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறதுஎன்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது கடன் வாய்ப்பிலே சீர்திருத்தம் செய்து, கிணற்றுக்கு பம்பு செட்டுகள் வைத்துக் கொள்வதற்கு வசதி செய்திருக்கிறது. இதிலே சூழ்ச்சி இருக்கிறது என்றுகூட பிரச்சாரம் செய்தார்கள். ஆடுதுறை 27 சாகுபடி செய்தால் 10 மூட்டைகூட விளையாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது ஆடுதுறை 27-ஐக் கொண்டு விவசாயம் செய்ய வேண்டும். அதைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று முன்னுக்கு வருகிறார்கள். வேண்டிய வசதிகளை அரசாங்கம் செய்கிறது என்று விவசாயிகள் உணரும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ரிசர்வ் வங்கியின் உறுப்பான அக்ரிகல்சரல் ரீஃபைனான்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக 10 கோடியே 18 லட்சம் ரூபாய் பல திட்டங்களுக்கு கிடைக்கவிருக்கிறது. அதன்மூலமாக, சிறு பாசனம், கால்நடை வளர்ச்சி, பால் பண்ணை அபிவிருத்தி, மீன் வளர்ச்சி ஆகிய பல துறைகளில்

1969 மார்ச் 18] [திரு. வ. கோவிந்தசாமி]

விவாசய யறு நிதி கழகத்தின் நிதி உதவியுடன் பல திட்டங்களை நிறைவேற இருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் வேணடுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். வேறு பல மாநிலங்களிலே அந்த யூனிவர்சிட்டி திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை நமது மறைந்த முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அப்படி நம்முடைய மாநிலத்தில் பல்கலைக் கழகத்திலே, ஒரு கல்லூரி நிறுவ வாய்ப்பு வசதி இருக்கிறதா, மற்ற மாநிலங்களில் பல்கலைக் கழகம் நிறுவியவர்கள் சில இடையூறுகள் குறுக்கிட்டிருப்பதாகச் சொல்கின்றார்கள், அதையும் கவனிக்க வேண்டு மென்று சொல்லி, அதற்காக உயர் மட்டக் குழு ஒன்றை நியமித்து அதில் விவசாய இலாக்கா டைரக்டர், கோயம்புத்தூர் அக்ரிகல்சரல் கல்லூரி டீன், மதுரை அக்ரிகல்சரல் காலேஜ் பிரின்ஸ்பால் இருக்கிறார்கள். குழு இதர மாநிலங்களுக்குச் சென்று அந்தப் பல்கலைக் கழகம் எந்த அளவிலே செயல்படுகிறது, மத்திய அரசின் சகாய உதவி எவ்வளவு இருக்கிறது என்று குழு தன்னுடைய அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த பிறகு அதற்கு வேண்டிய நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளலாம் என்ற செய்தியை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாய ஆராய்ச்சியின் மூலம், எம்.சி.யு. 5 என்ற புதிய ரக பருத்தி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதைக்கொண்டு 70-ம் நெம்பர் நூல் வரை நூற்கலாம். அந்தப் பருத்தியின் மூலம் அந்நிய செலாவணி ஆண் டொன்றுக்கு சுமார் 20 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதைத் தவிர, நிலக் கடலையில் 2 புதிய ரகங்களும், காய்கறி வகைகளில் 4 புதிய ரகங்களும், இப்பொழுது பரவலாக விளையக்கூடிய அளவில், நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும் அளவில் இந்தத் திட்டத்தை மேற் கொண்டிருக்கிறோம் பருப்பு வகைகள் இரண்டும் உருவாக்கப்பட் டுள்ளன.

திரு. பலராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள், அதற்குத் தனிப்பட்ட விவரத்திலே சொல்லும்பொழுது பதில் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். கொடுக்க வேண்டிய விதைகளை தமிழக அரசே உருவாக்கத் திட்டம் தீட்டி அதற்கு வேண்டிய முறைகளுக்காக, 1969–70-ஆம் ஆண்டில் 16,000 ஏக்கர்களில் உற்பத்தியாகும் விதைகளைப் பரிசீலனை செய்து சான்றிதழ் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. சர்க்கார் துறையிலே இயங்கும் விதைப் பண்ணை நஷ்டத்திலே ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அதற்குக் காரணம் அந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய அரசு நிதி உதவி கொடுத்தார்கள் என்ற காரணத்தினாலே, விளைச்சல் இல்லாத, தண்ணீர் வசதியில்லாத நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு, அவசரம் அவசரமாக எடுத் தார்கள். இப்பொழுது அந்த வேகம் குறைந்துகொண்டு வரும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்பொழுது இருப்பது 64 ஃபார்ம்ஸ். இந்த 64 ஃபார்ம்ஸில் 26 நஷ்டத்தில் இயங்கி வருகின்றன. ஆயினும் 1967-68-ல் மொத் தத்தில் 4,25,189 ரூபாய் லாபம் கிடைத்து இருக்கிறது. இன்னும் நல்லமுறையிலே இயங்க, விதைப்பண்ணைகளை மேம்படுத்துவதிலே அரசாங்கம் தயங்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பயிர்ப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைப்பற்றி, கிராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் வேண்டு மென்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்கு ஒரு குறிப்பு மத்திய அமைச்சரவையிலிருந்து நமக்குக் கிடைத்து இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே விவசாயிகள் எந்த அளவுக்கு ப்ரீமியம் ரேட் கட்ட வேண்டுமென்று கவனிக்க வேண்டிய நிலைகளை நிர்ணயிக்க, கோயமபுத்தூர் மாவட்டத்திலே காங்கேயம், கோபி, தாராபுரம் தாலூக்காககளில் பரீட்சார்த்தமாக செயல்படுத்த திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. இதற்கு வேண்டிய குறிப்புகளை ஆய்ந்து, பயிர்ப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த பரீட்சார்த்தமாக முயற்சிகளை எடுக்க முற்பட்

[திரு. எ. கோவிந்தசாமி] [1969 மார்ச் 18

டிருக்கிறது என்ற செய்தியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அளவில் விவசாயத் துறையைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய கருத்தைச் சொல்லி யிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கால்நடை விஷயத்திலே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனி யனுக்கும் ஒரு மருந்தகம் தேவை என்ற அளவிலே 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் 314 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குத்தான் இதுவரையில் மருந்தகங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டிலே 35 புதிய மருந்தகங்களை நிறுவவேண்டுமென்று முடிவு எடுத்து இருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே கால்நடை அபிவிருத்தி, கோழி அபிவிருத்தி விஷயத்திலே அரசு தனிக் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. இந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்றபொழுது, சில குறைபாடுகள் அரசாங்கத் தினுடைய கவனத்திற்கு வந்ததால் 'பவுல்ட்ரி கமிட்டி' இன்னும் 'கேட்டில் கமிட்டி' என்று இரண்டு கமிட்டிகள் போட்டு, அதற்கு வேண்டிய குறிப்புகளை தயார் செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டோம். கோழி அபி விருத்திக்கு அந்த கமிட்டி கொடுத்திருக்கின்ற பல சிபாரிசுகளில், 27 பரிந்துரைகளில், 18 பரிந்துரைகள் மீது அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக் கிறது. நமது மாநிலத்தில் 6 கால்நடை பண்ணைகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்று ஹோசூரில் இருக்கிறது, மற்றொன்று புதுக்கோட்டையில் இருக்கிறது, மற்றொன்று ஒரத்தநாட்டில் இருக்கிறது, ஒன்று அபிஷேகப் பட்டியில் இருக்கின்றது.

இது போன்ற பண்ணைகளிலே சில குறைபாடுகள் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு வந்து, குறிப்பாக ஏற்கனவே இந்த கால்நடைத் துறையிலே பணியாற்றியிருக்கிற மந்திரமூர்த்தி அவர்கள் ஹோசூருக்குச் சென்றார்கள். தவறுகளைக் கண்டு பிடித்தார்கள். சில அதிகாரிகளின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இன்னும் சில அதிகாரிகளின் மீது குறை சொல்லப்பட்டது. முழுமையாக விசாரணை நடத்தும்படி கூறி அதன்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். எந்த அதிகாரியும் நிச்சயமாக தவறு இழைத் திருந்தால், அதிலிருந்து தப்ப முடியாது. குற்றவாளிகள் யாராக இருந் தாலும் தண்டிக்கப்படுவார்கள், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இது விஜி லன்ஸிலே இருப்பதனாலே மேற்கொண்டு தகவல் சொல்லவில்லை. மாடு களுக்கு தீவனம் வழங்குவதிலே குறை இருக்கிறது என்று, நான் பொறுப்பேற்றப் பிறகு அறிந்து, அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட் டிருக்கிறது. சென்ட்ரல் கமிட்டி போட்டதனாலே சென்ற ஆண்டு மட்டும் 10 இலட்சத்திற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஆதாயம் கிடைத்திருக்கிறது. ஒவ் வொரு பண்ணையிலும் இலாபம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஹோசூரிலே இலாபம் இருக்கிறது, புதுக்கோட்டையிலே இலாபம் இருக் கிறது, ஒரத்த நாட்டிலே இலாபம் இருக்கிறது, அங்கே போட்டிருக்கிற புதிய அதிகாரிகள் நல்லமுறையிலே செயல்படுகிறார்கள். பால் உற்பத்தி அதிகமாகி இருக்கிறது. கால்நடை விஷயத்திலே கவனம் செலுத்திய தனாலே நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு துணையோடு சென்னைக்கு 10, 15 மைல் தூரத்திலுள்ள அலமாதியிலே மத்திய எருமை இனவளர்ச்சி பண்ணை ஒன்று ஏற்படுத்த முயற்சி எடுக்கப்பட் டிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு கமிட்டியும் போட்டிருக்கிறார்கள். விரைவிலே அது கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையும் நமக்கிருக்கிறது.

வேளாண்மை மறு கடன் உதவிக் கழகத்தின் மூலமாக 13 இலட்சத்து 78 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் கோழி வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் இரண்டும் 6 இலட்சத்து 8 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் செம்மறி ஆடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தையும் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல, புதிதாக சேலம் மாவட்டம் மேசேரியிலே ஒரு புதிய ஆட்டு பண்ணை நிறுவுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். தென் ஆற்காடு, நீலகிரி மாவட்டங்களில் இரண்டு ஆவினக்காப்பகங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும். தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களை கால்நடையைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு மாவட்டங்களாக பிரித்து, அதற்குவேண்டிய வேலைகளை மேற்கொள்ள இருக்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

1969 மார்ச் 18] [திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

கால்நடை தீவனங்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை பஞ்சாயத்து நிறுவனங்கள் கொடுத்து உதவவேண்டும். சில பேர் ஆக்கிரமிப்பு செய்கிறார்கள். ஆக்கிரமிப்பு செய்கிறவர்கள் அதிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டால் நன்மை ஏற்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காட்டு வளத்தைப் பொறுத்த வரையினும் நம்முடைய நாட்டில் காடுகள் அதிகமில்லை. ஒரு நாடு வளமாக இருக்கவேண்டுமானால் மூன்றிலே ஒரு பகுதி காடாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் நமக்கு 16 சதவிகிதம் தான் இருக்கிறது. ஏற்கனவே உள்ள வளமான காடுகளை அழித்திருக்கிறார்கள். விபரம் தெரியாத அளவிலே, சந்தனக் காடுகளைக்கூட திடீரென்று கொளுத்தி விடுகிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே எரிந்த காடுகளை நேரில பார்க்கும்படியான நிலைமை எனக்கு இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது காட்டுப் பகுதிகளில், வெறும் சுரம்பாக இருக்கிற பகுதிகளை காடாக இல்லாமலிருக்கிற பகுதிகளை விவசாயத்திற்குத் தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே மதுரை மாவட்டத்திலேயும் கண்டமநாயக்கனூர், பக்க நாடு வனவாசி, பவானிசாகர் ஆகிய பகுதிகளில் நிலம் பார்த்துள்ளோம். கோவை மாவட்டத்திலே பவானிசாகர் பகுதியிலே கிட்டதட்ட 50,000 ஏக்கர் விவசாயத்திற்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று முடிவு எடுத்தோம். ஆனால், கண்டமநாயக்கனூர் பகுதியிலே சர்வே எல்லாம் முடிந்துவிட்டது. சர்க்கார் 5 வருஷத்திற்கு குத்தகைக்கு கொடுக்கிறோம் என்று கூறினால், குத்தகைக்கு வேண்டாம், எங்களுக்கு பட்டா தான் செய்ய வேண்டுமென்று பிடிவாதம் செய்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருந்த சர்க்கார் அந்த நிலத்திலுள்ளவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்தது. நாம் அடைமானம் செய்வதற்கு, நீண்ட காலம் குத்தகைக்கு தருகிறோம் என்று சொன்னால் அதைப் பயன் படுத்தாமல் அதை ஆர்விதம்தான் செய்யவேண்டுமென்று விடாப்பிடியாக இருந்துகொண்டு சர்க்காரோடு ஒத்துழைக்காமல் இருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு அவர்கள் ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டும். 5 ஆண்டோடு, குத்தகை நின்று விடாது. 5 ஆண்டு 10 ஆண்டாக மாறும், 10 ஆண்டு தொடர்ந்து அவர்களே உபயோகப்படுத்துகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆனால் அவர்கள் அதற்கு முன்வராத சங்கடமான நிலைமையை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை விவசாயிகள் உணர்ந்து அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைப்பு செய்வதன் மூலம் அந்த நிலத்தை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள முயலவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால், அதிகாரிகள் அவர்களை அப்புறப்படுத்துகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், பார்த்தீர்களா, காட்டிலே விவசாயம் செய்கின்ற விவசாயிகளை அப்புறபபடுத்துகிறார்கள் என்று கிளர்ச்சி செய்கின்ற சூழ்நிலைகூட உருவாகலாம். சிலபேர் ஆக்கிரமிப்பு செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஆக்கிரமிப்பு செய்வதை ஒருக்காலும் அரசாங்கம் அனுமதிக்காது. அவசியமான காடுகளை விவசாயத்திற்கு கொடுக்க இயலாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பவானி என்ற பகுதியிலே விவசாயிகள் அந்த நிலத்தை வாங்கிக் கொண்டு சாகுபடி செய்கின்ற அளவுக்கு, 2 ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் அளவுக்கு சாகுபடி செய்கின்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. பக்கநாடு, வனவாசி ஆகிய பகுதிகளெல்லாம் 10 ஆண்டுகளுக்கு இருக்கிற அரசுத் திட்டம். அதற்கு வேண்டிய சர்வே எல்லாம் முடிந்து விட்டது. அவர்களுக்கு அது வழங்கப்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

துறையூர் காட்டுப் பகுதியில் சுமார் 3,612 சந்தன மரங்கள் காடுகளிலிருந்து வெட்டி எடுக்கப்பட்டு, பட்டா நிலங்களில் நடப்பட்ட சம்பவம் பற்றி இங்கே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அது சம்பந்தமான காரியத்தில் நான் குறிப்பிட்டு 2 கோடி என்று சொன்னதிலே கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. கொஞ்சம் அல்ல, நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. பூரணமாக விசாரித்தபிறகு தகவல் கிடைக்கும். முன்னாலே வந்த

தகவலை வைத்துக் கூறிவிட்டேன். எப்படியானாலும் திருட்டுப்போனது பெறும் அளவிலே வளர்ச்சியைக் கெடுக்கக்கூடியது. இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீதும்அதிலே ஈடுபட்ட விவசாயிகள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முனைந்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும். எதிர் காலத்திலே இதைத் தடுக்கிற முறையிலே தனிப்பட்டவர்கள் சந்தன மரங்கள் வெட்டுவதை தடுக்கக்கூடிய அந்த முயற்சிகளை அரசாங்கமே எடுக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இலங்கையிலிருந்து திரும்பக்கூடிய தமிழ் மக்கள் நீலகிரி மாவட்டத்தில் 3,750 எக்கர் நிலத்தில் தேயிலைத் தோட்டங்களில் ஈடு படுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. அதன் மூலமாக 1,700 குடும்பங்கள் குடியேறுவார்கள். அதே போல் ரப்பர் தோட்டங்களில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இலங்கையிலிருந்து திருப்பியனுப்பப்படும் 333 குடும்பங் களுக்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 81 இலட்சத்து 49 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிலே 2,000 ஏக்கரில் ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை வாய்ப்பு தரப்படும். திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலே விவசாயிகளுக்கு 3,000 எக்கர் பரப்பளவு காட்டுப் பகுதியிலுள்ள நிலங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். மேலும், தென்னை வளர்ச்சி திட்டத்திலே இராமநாத புரம் பகுதியிலே திருவாடானை, முதுகுளத்தூர் வட்டங்களில் இந்த இலங்கையிலிருந்து வருகின்ற அகதிகளுக்கு நிலம் ஒதுக்க இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் ரப்பர் தோட்டங்களிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். பல உதவிகள் அரசு செய்திருக்கிறது. அவர் களுக்கு வேண்டிய கம்பளிகள், ஊதியத்துடன் ஒய்வு, வீட்டு வசதி, கல்வி வசதி, குழந்தைகள் பராமரிப்பு விடுதி இவைகளை எல்லாம் அரசு செய்திருக்கிறது. இன்னும் குறை இருக்குமானால் அதையும் தீர்க்க நான் முயற்சி எடுப்பேன் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

மீன் வளத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ஆண்டில் 175 விசைப் படகுகளை மீனவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்று முடிவு எடுத் திருக்கிறோம். ஏற்கனவே கொடுத்த படகுகளின் எண்ணிக்கை கிட்ட தட்ட 722 படகுகள் கொடுத்திருப்பதாகத் தகவல் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மட்டும் 175 விசைப் படகுகள் கொடுக்கிறோம். சென்ற ஆண்டில் 111 படகுகள், அதற்கு முந்தைய ஆண்டில் 117 படகுகள் கொடுக் கப்பட்டிருக்கின்றன. 1966-67-ல் அப்பொழுது ஆட்சியிலிருந்தவர்கள் கொடுத்துவிட்டுப் போனபிறகு, நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு 34 படகுகளை கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த அளவில் சென்ற ஆண்டும், இந்த ஆண்டும் மீனவர்களுக்கு கூடுதலாக விசைப்படகுகள் வழங்கியிருக்கிறோம். வருஷத்தில் அவர்கள் 3, 4 முறை போட்டுகள் வழங்கியதாக கன்யாகுமரி தேர்தல் பிரசாரத்தில் பேசுகிறபொழுது முன்னாள் மீன்துறை அமைச்சராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. பூவராகன் அவர்கள் சொன்னதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருந்தது. நான் நோய்வாய்ப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தபொழுது நான் பத்திரிகையில் செய்தியைப் பார்த்தேன். காங்கிரஸ் சார்புள்ள பத்திரிகையில்தான் அம் மாதிரி செய்தி வந்திருந்தது. தி.மு.க. சர்க்கார் வந்து 12 கோடி ரூபாய் மீனவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பணத்தை ஏப்பம் விட்டுவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் கொட்டை எழுத்தில் செய்தி போடப்பட்டிருந்தது. அதற்கு நான் விளக்கமும் கொடுத்திருந்தேன். அவர்கள் ஆட்சியில் ஆண்டுக்கு நான்கு முறை போட்டுகள் கொடுத்ததாகவும், தி.மு.க, சர்க்கார் ஆண்டுக்கு ஒரு முறைதான் கொடுப்பதாகவும் பிரசாரம் செய்தார்கள். அதில் கொஞ்சம்கூட உண்மை கிடையாது. வேண்டிய வர்களுக்கு போட்டு கொடுத்தார்கள் என்றெல்லாம பேசப்பட்டது. எனக்கு வேண்டியவர் ஒருவருக்குக்கூட போட்டு கொடுத்தேன் என்று

நிரூபிப்பார்களேயானால், அதற்கு எத்தகைய தண்டனையை வேண்டுமானாலும் நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று பாராமல், அதற்காக ஒரு முறை வகுத்து, பயிற்சி பெற்றவர்கள், பயிற்சி பெருதவர்கள் என்று இரண்டாகப் பிரித்து, ஏறகனவே கிடைத்த கிராமங்கள், ஏற்கனவே கிடைக்காத கிராமங்கள் என்றெல்லாம் •பிரித்து, எந்தவிதமான பாகுபாடும் இல்லாத முறையில், அவரவர்கள ஸீனியாரிடி பிரகாரம் யார் யாருக்கு போட்டு வழங்கவேண்டும் என்று முடிவு எடுத்துக்கொண்டு, அந்த முறையில் போட்கள் வழங்கப்படுகின்றன

யான்மார் என்ஜின்களைத் தான் எல்லா மீனவர்களும் விரும்புகிறார்கள். அது வெளிநாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய என்ஜின. சீட்டுப் போட்டு அந்த என்ஜின் யாருக்கு வருகிறதோ, அவர்களுடைய அதிருஷ்டத்தைப் பொறுத்து அந்த என்ஜின் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இதற்கென்று ஒரு குழு இருக்கிறது. அதில் மீனவர் குழு உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள், அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். யாருக்கு போட் 'வழங்கப்படுகிறதோ, அவர்களே நேரில் வந்து சீட்டை எடுத்து எந்த என்ஜின் வருகிறதோ அதை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். சர்வ கட்சி உறுப்பினர்களும் அதில் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். வேண்டியவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக ஒருவருக்குக்கூட போட் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பிரசாரத்திற்கு எதைவேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். ஆனால் ஒன்றுகூட யாரும் நம்பமுடியாது. திரு. பூவராகன் அவர்கள் பேசுவார்கள் என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். நாகர்கோவில் தேர்தலில் பிரசாரத்தின்போது பேசினார்கள். இங்கே பேசாமல் போய்விட்டார்கள். உண்மை என்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னையிலும், தூத்துக்குடியிலும் மீன்பிடி துறைமுகங்களைக் கட்டுவதற்கு கிட்டத்தட்ட ரூ. 6 கோடி செலவு செய்ய திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இரண்டு திட்டங்கள், 388 லட்சம் ரூபாயில் ராயபுரத்திலும், 208 லட்ச ரூபாயில் தூத்துக்குடியிலும் மீன் பிடித் துறைமுகத்தைக் கட்ட இருக்கிறோம். அதன மூலம் மீன்பிடித் தொழில் அபிவிருத்தியாவதற்கும் மீன பிடிக்கக்கூடியவர்கள் அது சம்பந்தமாக பல தொழில்களில் ஈடுபடுவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதைத் தவிர மண்டபத்தில் ரூ. 10,90,00,000 செலவில் ஒரு தோணித் துறைமுகம் கட்ட இருக்கிறோம். திரு. தங்கப்பன் அவர்கள் இந்தச செய்தியைக் கேட்டதும், அவர்கள் பகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டதாகக் கருதமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். இராமேசுவரத்தில் ரூ. 9,90,000 செலவில் ஒரு தோணித்துறைமுகம் கட்டுவதற்கு ஒப்பளிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய மீன்பிடிப்புத் துறைமுகம் அமைத்த பிறகு ஆழ்கடலில் சென்று மீன் பிடிப்பதற்கு டிராலர்ஸ் வழங்குவதற்கான ஒரு திட்டமும் மீன் வளர்ச்சித்துறையில் இருக்கிறது. அதற்காக ரூ. 36 லட்சம் செலவில் 4 டிராலர்ஸ் வாங்குவதற்கு முடிவு எடுத்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன. மீன்வளத்துறையில் கூட்டுறவுத் துறைக்குத் தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம். கூட்டுறவுத்துறை இல்லாத இடங்களில் தனிப்பட்டவர்கள் வந்தாலும், அவர்களையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. இப்பொழுது தனிப்பட்டவர்தான் எண்ணூரில் எரு ஏற்றுமதி செய்கின்ற காரியங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட சில மாதங்களில் ரூ. 35 லட்சம் பெறுமான எருவை தமிழகத்திலிருந்து ஜப்பான் நாட்டிற்கும், அமெரிக்க நாட்டிற்கும் ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் ரூ. 35 லட்சத்திற்கு அந்நியச் செலாவணி நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுவரையில் கொச்சினுக்கு எரு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. அறிஞா அண்ணா அவர்கள் இதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு

அதை இங்கே நிறுவினார்கள். அறிஞர் அண்ணா ஜப்பான் நாட்டிற்குச் சென்றிருந்தபொழுது யான்மார் என்ஜின் தொழிற்சாலையைப் பார்வையிட்டார்கள். அந்த யான்மார் என்ஜின் கட்டுவதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றை எண்ணூரில் அமைப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு திட்டத்தையும் வகுத்து, அது சம்பந்தமாக பேச்சுவார்த்தைகளையும் நடத்தினார்கள். திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களும் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராக இருந்தார்கள். ஆனால், மத்திய அரசு அதற்குத் தடையாக இருக்கிறது. அந்தத் தடையை நீக்கிவிட்டால், இங்கே மீனவர்களுக்கெல்லாம் யான்மார் என்ஜின் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடியில் பிஷ் கானிங் பிளாண்டு, பிஷ் மீட் பிளாண்டு ஆகிய இரண்டையும் நிறுவ இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கு பேசுகிறபொழுது பீர் முகம்மது அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். விசைப் படகுக்காரர்களுக்கும் கட்டு மரக்காரர்களுக்கும் அடிக்கடி தகராறு ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இவர்களுக்கிடையே ஏற்படக்கூடிய தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு, மீன்வளத்துறை டைரக்டர், போட்டு ஓட்டுகிறவர்கள், கட்டு மரக்காரர்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறோம். அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், இதிலே இடம் பெறுகிறார்கள். அவர்களிடையே தகராறுகள் வந்தால், அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு இந்தக் கமிட்டி இயங்கி வருகிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில் எதிர்பாராத நிலையில் தகராறு வந்துவிடுகிறது. இரு தரப்பினரும் என்னை வந்து அணுகினால் சம்பந்தப்பட்ட கமிட்டிக்கு அவர்களை அனுப்பி, அந்தத் தகராறைத் தீர்த்துவைக்கச் சொல்கிறேன்.

சின்கோனாத் துறை ஏற்கனவே நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு பெரும் நஷ்டத்தில் போய்க்கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது அதில் நல்ல ஆதாயம் கிடைக்கிறது. இதனால் நமக்கு அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சின்கோனா நிலப்பரப்பை இப்பொழுது நல்ல முறையில் கண்காணிக்கிற காரணத்தினால், ஆண்டுதோறும் அதை அதிகப்படுத்துவதற்குரிய முயற்சியில் நாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் எண்ணெய் விற்பனை மூலம் நமக்கு ரூ. $4\frac{1}{2}$ லட்சம் கிடைத்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் சின்கோனா மருந்தை பலரும் விரும்பி வாங்கி, அதனால் வியாதிகள் தீரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையும் உருவாகியிருக்கிறது. தைலங்களும், நல்லவிதமான மருந்துக்கான மூலிகைகளும் கிடைக்கக்கூடியகாரணத்தினால் சின்கோனாத் துறையில் விளையக்கூடிய நிலப்பரப்பை அதிகமாக்குவதற்குத் தான் அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துவருகிறது. சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கும் நல்ல ஊக்கம் கொடுத்து வருகிறோம். 1969–70-ல் சுமார் 200 ஏக்கரா நிலத்தில் சாகுபடியை கூடுதலாக்குவதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். ஆனைமலைக்குப் போகிறவர்கள் இந்தத் தொழிற்சாலையை முக்கியமாகப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி நீலகிரிக்குப் போகும்பொழுது சின்கோனாத் தோட்டத்தைப் போய் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே எந்த அளவுக்கு தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்டு இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் தெரிந்துகொள்வதற்கு அது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

நான் கொண்டுவந்திருக்கிற மானியக்கோரிக்கைகளின்மீது நான் சொல்லவேண்டும் என்று நினைத்ததையெல்லாம் ஓரளவுக்கு இங்கு சொல்லிவிட்டேன் என்று கருதுகிறேன். அங்கத்தினர்கள் பேசிய பேச்சுக்களைப்பற்றி நான் நிறைய குறிப்பு வைத்திருக்கிறேன். சில அங்கத்தினர்கள் பேசியதற்கு முழுமையாகப் பதில் சொல்லமுடியாத நிலைமை ஏற்படலாம். அதனால் யாருடைய கருத்தையும் நான் அலட்சியம் செய்ததாக யாரும் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு விவசாயத்துறை

1969 மார்ச் 18] [திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

அதிகாரிகளையும், மற்ற துறை அதிகாரிகளையும் நான் ஒன்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் கட்மோஷன்களில் கொடுத்திருக்கிற கருத்துக்களையெல்லாம், அவைகளில் எந்தெந்தக் காரியங்களைச் செயல் படுத்த முடியும், எதெதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன, சாத்தியம் இல்லாதவை எவை எவை என்பதையெல்லாம் அதிகாரிகள் மூலமாகவும் டிபார்ட்மெண்டுகள் மூலமாகவும் பரிசீலனை • செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறேன். இந்த நான்கு இலாக்காக்களின் மூலமாகவும், அங்கத்தினர்களுக்கு விரைவிலே, 3 மாத கால அளவிலே, பதில் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கச் செய்வேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கட்மோஷன்களைக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களில் சிலர் பேச முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். கட்மோஷன்கள் அத்தனையையும் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அதிகாரிகள் பெரும் ஒத்துழைப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒத்துழைப்பின் மூலம் எதை எதை செயல்படுத்த முடியும், எதை எதை செயல்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதைப் பரிசீலனை •செய்து, அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துவிடுவோம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இங்கே அங்கத்தினர்கள் சிலர் பேசிய சில கருத்துக்களைப்பற்றி மட்டும் நான் பதில் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கன்யாகுமாரி மீனவர்கள் சமுதாயத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் சில நன்மைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். திரு. எம். சி. பாலன் அவர்கள் கடலோரப் பகுதியிலே கடல் அரிப்பைத் தடுப்ப தற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். 1969-70-ல் பள்ளந்துறையில் பாதுகாப்புச் சுவர் கட்டுவ தற்கு ரூபாய் ஒரு லட்சம் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தியை திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்தல் முடிந்த பிறகுதான் இந்த நிலையை நான் வெளியிடுகிறேன். எங்களுக்கு மக்கள் வாக்கு அளிக்காவிட்டாலும் அதைப் பற்றிக் கவலை கொள்ள வில்லை. அங்கு இருக்கிற மீனவர்களைப் பற்றி எங்களுக்குக் கவலை இருக்கிறது. பள்ளந்துறையை நான் நேரில் போய் பார்த்தேன். அது பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு தடுப்புச் சுவர் கட்டுவதற்கு ஒரு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மிடாளத்தில் மீனவர்களுக்கு வீட்டு மனை அளிப்பதற்கு 5 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய ரூ. 1,08,000 செலவிட இருக்கிறோம். கீழ்மிடாளத்தில் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களின் நல்லெண்ணத்தைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு ஒருவர் ஒரு நிலத்தை ஆக்கிரமிப்புச் செய்துகொண் டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர், அந்தப்பகுதி யிலிருந்து அவரை அப்புறப்படுத்துவதற்கு ஒத்துழைக்கவேண்டும். அவர் பெரிய பணக்காரர். ஏழைகள் இருந்த இடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார். தேங்காய் மட்டை ஊறப்போடுவதற்கு ஆக்கிரமிப்பு செய்துகொண்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்பையெல்லாம் அப் புறப்படுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால், உண்மையிலேயே அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நன்மை செய்தவர்களாவோம். கன்யாகுமாரிப் பகுதியில் கடலோரத்தில் கடல் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கு நிச்சயம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. பாலன் அவர்கள் பேசும்போது, ஒரு கருத்தைத் தெரிவித் தார்கள். எல். ஐ. சி. மூலமாக போட்டுகளை இன்ஷூரன்ஸ் செய்ய வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிலே போட்டு வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு ஆதாயம் இருக்கிறது. கூடுதல் செலவு ஆகும் என்றார்கள். தனிப்பட்ட கம்பெனியில் இன்ஷூர் செய்தால் சங்கடங்கள் ஏற்படும். கடலில் ஏற்படும் இழப்புக்கு ஈடு செய்வதில் கால தாமதம் ஏற்படும். இறுதியாகப் பணம் கிடைப் பதில் கஷ்டமான நிலைகள் ஏற்படும். ஆகவே, எல். ஐ. சி-யில் செய்துக

கொண்டால், அதில் வசதி இருக்கிறது என்கிற கருத்தைச் சொல்லு கிறோம். அதிலிருக்கும் சாதக பாதகங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால், எல். ஐ. சி.-யே மேல் என்று மீனவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். இப்பொழுது பாதகம் என்றாலும், பின்னால் சாதகம் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. பலராமன் அவர்கள் ஒரு பெரிய குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். எல்லாம் காங்கிரஸ் செய்தது. உங்களை நம்பி குவாலியர் துவரையைச் சொந்த நிலத்தில் 3 ஏக்கரில் போட்டு நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்கிற தகவலைக் கொடுத்தார்கள். வக்கீல் நோட்டீஸ் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கையில் பணம் அதிக மாக இருக்கிறது போலும். அவர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் நேரிடையாக இங்கே சொல்லலாம் அல்லது அதிகாரிகளைப் பார்த்துச் சொல்லலாம். வக்கீல் நோட்டீஸ் ஏன் கொடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இது நீண்ட காலப் பயிர். மூன்று ஏக்கரில் 600 கிலோ வரையில் விளையக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை அவர்களுடைய கட்சி உறுப் பினர்கள் திரு. பலராமனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

ராக் ப்ளாஸ்டிங் யூனிட் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஒன்று கேட்டால், அது சாத்தியம் இல்லை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமியும் கேட்டார்கள். வேலூரில் பவர் டீரில் பட்டறை நிறுவ இருக்கிறோம்.

விமானம் மூலம் மருந்து தெளிப்பதை வரவேற்றார்கள். நிலம் சம்பந்தமாகவும் சொன்னார்கள். பெரு நிலக்காரர்களுக்கெல்லாம் ஒரே கருத்துத்தான் இருக்கும்போல இருக்கிறது.

திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள் ஹோசூரில் உருளைக்கிழங்குக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உருளைக் கிழங்குக்கு 500 ஏக்கரிலும், காய்கறிகள் 1,000 ஏக்கரிலும் போடத் திட்டம் உருவாக்கியிருக்கிறோம். ஹோசூர் பண்ணையில் ஏற்பட்ட குறைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் கவனிக்கப்படும்.

திரு. பாரதிமோகன் பேசும்போது, சிறு நிலக்கிழார்களுக்கு உதவி யாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திலும் கேடர் பில்லர் புல்டோஸர் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அது சாத்தியம் இல்லாத காரியம். பொதுவாக மீனவர் கூட்டுறவுக்கு பூரணமான உதவி அளிக்கப்படுகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு வேண்டுமென்றால் சாத்தியம் இல்லாத யோசனை. பேரளத்தில் கூட்டுறவு மூலமாகச் செய்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறை மூலம் செய்ய முடியாத இடத்தில் தனிப்பட்டவர்களுக்கு, பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும், பயிற்சி இல்லாதவர்களுக்கும் உதவிகள் செய்கிறோம். போட் உள்ளவர்கள், தங்கள் வசம் வைத்துக்கொள் ளாமல், வெளியிலிருந்து வரும் முதலாளிகளிடம் பொறுப்பைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அரசாங்கம் ஏழைகளுக்கு உதவிசெய்யவேண்டும் என்று செய்கிறது. இடையிலே வருகிறவர்களுக்கு சாதகமாகச் செய்வதை நாம் கண்காணிக்கிறோம். கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகத் திருப்பித் தரவேண்டிய தொகை கூடுதலாக இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக முயற்சி செய்கிறோம்.

தஞ்சாவூரில் 15 கிராவலர் ட்ராக்டர்கள் இருக்கின்றன. திரு. பாரதி மோகனுடைய குறை ஓரளவுக்குத் தீரும் என்று சொல்லமுடியும். முழுமையாகத் தீரக்கூடிய நிலை இல்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் நெல் சாகுபடியில் ஈடுபட்டிருப்பதால், ஒரு லட்ச ஏக்கர் கூடுதலாக விவசாயத்திற்கு வந்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டே நெருக்கடியான நேரத்தில் கூடுதலாக விளைந்திருக்கிறது. அவர்கள் 4,500 ஏக்கரில், 3,500 சீர்திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

1969 மார்ச் 18] [திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

தலைஞாயர் பகுதியில் ஐ. ஆர். 8 சாகுபடி செய்ததில் பாதகம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். தாளடிக்கு ஐ. ஆர். 8 சரியான நில்லை. அந்த அளவில் செய்திருந்தால், அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்க முடியாது. விவசாய அதிகாரிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். வடிகால் வசதியில்லாத இடங்களில் இதைப் பயிர் செய்யவேண்டாம் என்கிறார்கள். அந்த வகையில் அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறோம். கோயம்புத்தூர், அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் இன்னும் மற்ற விவசாயக் கல்லூரிகளில் ஆராய்ச்சி செய்து முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றி அறிவிக்கவும் செய்திருக்கிறோம். ஐ. ஆர். 8 வடாற்காடு, கோயம்புத்தூர், செங்கல்பட்டு போன்ற மாவட்டங்களில் கூடுதலாக விளைந்திருக்கிறது. திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி அவர்கள் குறைவாகச் சொன்னார்கள். 40 மூட்டைகள் என்று குறைவாகச் சொன்னார்கள். அதிகமாகச் சொன்னால் எங்கே கொள்முதலுக்குக் கேட்பார்களோ என்ற அச்சத்தில் அப்படிச் சொன்னாரோ என்னவோ. அவர்கள் இங்கே சொல்வதைக் கொண்டு யாரும் எந்த அதிகாரியும் கேட்கமாட்டார்கள்.

சமுதாயக் கிணறுகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். சிறு நிலக்காரர்களுக்கு உதவி செய்யும் முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒத்துக்கொள்ளும் இடத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திரு. முருகையன் தொகுதியில் செய்திருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகள், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உதவியாக செய்யப்படுகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் முயற்சி எடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் முன்வந்தால் அரசாங்கங்கள் சமுதாயக் கிணறுகள் எங்கெல்லாம் சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் அமைக்க பின்தங்காது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் மிகுபயன் வித்துக்கள் திட்டம் பெரு நிலக்காரர்களுக்குத்தான் பயன் கொடுக்கும் என்று சொன்னார்கள். சிறிய நிலக்காரர்களுக்குப் பயன்படவேண்டும் என்றுதான் அரசு செய்திருக்கிறது. அவர்கள் சொல்வதுபோல பெரு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஒத்துக்கொள்வதில்லை. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஏ.டி.டி. 27, கோ. 25 முதலிய வித்துக்கள் ஆறு லட்சம் ஏக்கரா பரப்பளவில் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இலாகா 2·5 லட்சத்திற்கும் மேற்கொண்ட விவசாயிகளோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது. அத்தனை பேர்களும் பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இல்லை. சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் வசதிகள் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து.

தண்ணீரைச் சிக்கனமாகச் செலவிடவேண்டும், அதற்கான திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். திரு ஏ.ஆர்.எஸ். அவர்கள் வாட்டர் மேனேஜ்மெண்ட் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் மண்வளப்பாதுகாப்பு—தண்ணீரின் உபயோகம் குறித்து ஒரு சிறப்பான திட்டம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் சித்தமல்லி கிராமத்தில் 350 ஏக்கர் பரப்பளவில் இத்திட்டம் அமல் செய்யப்படுகிறது. வாய்க்கால்களைச் சீராக அமைத்து, வரப்புக்களை செம்மைப்படுத்தி, முறையாகத் தண்ணீர் விட்டால், நல்ல பயன் கிடைக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை மேலும் 25,000 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் மேற்கொள்ளத் திட்டம் வைத்திருக்கிறோம்.

செமி-ட்ரை கண்டிஷனில் நெல் சாகுபடி செய்யவேண்டியதற்கேற்ப ஆராய்ச்சி செய்யப்படவேண்டும் என்று திரு. நல்லசிவன் அவர்களும், திரு சுப்பையா முதலியார் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இம்மாதிரியான திட்டத்தில் அரசாங்கம் ஏற்கனவே கவனம் செலுத்தி வருகிறது. கோவை மாவட்டத்தில் சாகுபடி செய்வதற்கு இணங்க கோ. 31 என்கிற புதிய ரக நெல் பயன்படுத்தப்படலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வாழைப்பழம் ஏற்றுமதி பற்றி திரு. நல்லசிவன் சொன்னார்கள். 1,500 டன் ஏககாலத்தில் அனுப்பக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தால்தான் ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கும் மற்ற நாடுகளுக்கும் அனுப்பமுடியும். தூத்துக்குடிப் பக்கத்திலே வாழையைக் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று பணு ஃப்ரூட் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் நிறுவி, வாழை இன்னும் ஏனைய பழ வகைகளை உற்பத்தி செய்ய 5,000 ஏக்கரில், அதற்கு 'வேண்டிய 'மாரிஸ்' போன்ற வகைகளைப் பயன்படுத்தலாம் என்று நினைத்திருக்கிறோம்.

ஆடுதுறையை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கும் வாழை இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தில் திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்களுடைய தொகுதியிலும் வாழைத் தோட்டம் இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,500 டன் அளவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறதா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்த வகையில் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால், இந்தத் திட்டத்தையெல்லாம் மேற்கொள்ள வசதியாக இருக்கும். இதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளை அங்கத்தினர்கள் கூறுவார்களானல் அரசாங்கம் தக்க முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பேசிய உறுப்பினர் திரு. பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் டி.சி. பட்டா பெற்றுள்ள தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு நில அடைமான வங்கிகளிடமிருந்து கடன் வசதிகள் கிடைப்பதில்லையென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அவைகள் எல்லாம் ஏற்கெனவே இருந்து வந்த நிலைமை. இப்பொழுது விதிமுறைகள் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இது குறித்து ரெவின்யூ போர்டு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள முயற்சி செய்து வருகிறது.

அடுத்து, திரு. பாரதிமோகன் அவர்கள், கால்நடைத் துறையில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்குப் பதவி உயர்வு வசதிகள் செய்துதரப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். கால்நடைத் துறை ஊழியர்களின் குறைகளை அரசாங்கம் நிச்சயமாகக் கவனிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து மீனவர் சமுதாயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மீனவர் சமுதாய வளர்ச்சிக்காக 428 மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், எட்டு கூட்டுறவுச் சம்மேளனங்களும், ஒன்பது கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் யூனியன்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. மீனவ வளர்ச்சியில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். எல்லாத் திட்டங்களையும் அரசாங்கமே நடத்திவிடமுடியாது. சில தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்கள் நடத்துவதற்கும் நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படி வந்தால் அதற்கு அரசாங்கம் தக்க உதவிகளைச் செய்யும்.

காலையில் எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லியபோது ஒரு பக்கத்தை மட்டும் படித்துவிட்டு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அடுத்த பக்கத்தைப் படிக்கும் நிலைமை ஏற்படவில்லை. அவருக்கு நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் மூலமாகவும், திரு. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் மூலமாகவும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். 1967–68ம் ஆண்டு விளைச்சல் அளவின்படி, பயிரிடும் நிலப்பரப்பில் 1968–69-க்கு 21 லட்சம் ஏக்கர் குறைந்துவிட்டபடியால் கிரமமாக 12·75 லட்சம் டன்கள் விளைச்சல் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். ஆயினும் நாம் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக 8·72 லட்சம் டன்கள்தான் உண்மையிலேயே குறைந்திருக்கிறது. நாம் 12 லட்சம் குறையும் என்று எதிர்பார்த்ததற்கு 8 லட்சம்தான் குறையக்கூடிய சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது. நாம் 4 லட்சம் டன் அளவைச் சரிக்கட்டியிருக்கிறோம். காலையில் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள், பேசவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு வராததால் அவசர அவசரமாக கொள்முதல் விலையைஉயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று மட்டும் சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். முதலில் கொள்முதல் உற்பத்தியைப் பற்றி பேசவேண்டும். கொள்முதல் உற்பத்தியான பிறகு, உற்பத்தி செய்த நெல்லுக்கு எவ்வளவு விலை என்பதைப்

பற்றி பேசிக்கொள்ளலாம். முதல் பிரச்சினை கொள்முதல் உற்பத்தியை எப்படி அதிகரிப்பது என்பதுதான். நெல் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவனுக்கு எந்த நிலைமையோ அதே நிலைமைதான் ஜாங்ரி சாப்பிடுபவனுக்கும் இருக்கும். இதையேதான் மத்திய உணவு அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தபோதுகூட குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். "நெல் உற்பத்தியாளர்களுடைய உற்பத்திச் செலவையும் கவனிக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் வாங்கிச்சாப்பிடுபவனுடைய நிலைமையையும் கவனிக்கவேண்டும்" என்று குறிப்பாகச் சொன்னார்கள். வாங்கும் சக்தி இன்றைய நிலையில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஒரு அனுதாப உணர்ச்சியோடுதான் இதைச் சொன்னார்கள். தமிழக அரசு நெல்லுக்குக் கொடுக்கும் விலை நியாயமானது என்பதைத்தான் மத்திய அமைச்சர் அவர்களும் சொன்னார்கள். திரு. கோத்தாரி அவர்கள் கூட்டிய மாநாட்டிலும் அந்தக் கருத்தையே தெரிவித்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். பத்திரிக்கையாளர்களும் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் சொன்ன கருத்தையே பிரதிபலித்தார்கள்.

காலையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒன்றரை, இரண்டு வருஷ காலத்திற்கு முன்னால் சொல்லப்பட்ட கருத்தைச் சொன்னார். "இது மக்களுடைய பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்" என்ற கருத்தைச் சொன்ன அதிகாரியின்மீது குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள். 'நெல் விலையை கூட்டித் தரவேண்டும்' என்று இவர் சொன்ன கருத்துக்கு அதிகாரி எப்படிப் பதில் சொல்லமுடியும்? "இது அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய முடிவு, அப்படியிருக்க என்னை எப்படிச் சொல்லச் சொல் கிறீர்கள்? உற்பத்தி செய்பவனுக்கு நியாயம் கிடைக்கவேண்டாமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கவேண்டியது அரசாங்கம்" என்பதை அந்த அதிகாரி, திரு. கருத்திருமன் அவர்களிடம் சொல்லி யிருக்கிறார். அப்பொழுது விவசாயத்துறை டைரக்டராக இருந்தவர் திரு. திரவியம் அவர்கள். அவர் உடை கதராகப் போட்டிருப்பதாலேயே, அதிகாரி அந்தக் கட்சிக்கு ஆதரவாகச் சொல்லவேண்டுமென்று திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் எதிர்பார்த்தால், அது தப்பு. அவர் மாணவர் பருவத்தில் காங்கிரஸ்காரராக இருந்திருக்கலாம். அவர் என்றைக்கு உத்தி யோகத்திற்கு வந்தாரோ அன்றே அந்தக்கட்சியிலிருந்து விலகிக்கொண்டவர். எந்தக் கட்சிக்கும் அவர் கட்டுப்பட்டவர் அல்ல. அரசாங்கத்தின் நோக்கம், கொள்கை இவற்றையெல்லாம் பிரதிபலிப்பவர்தான். அவர் அனுபவம் இல்லாதவர், விஷயம் தெரியாதவர் என்று யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. திரு. கருத்திருமன் அவர்கள், திரு. திரவியத்திடம் சொன்னால் நெல் விலையை அவர் உயர்த்திவிடுவார் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். திரு. திரவியம் அவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய, மற்றவர்களுடைய உள்ளக்கிடக்கையை வெளியிட்டார்கள். ஒன்றரை வருஷம், இரண்டு வருஷத் திற்குப் பிறகு மீண்டும் இது சம்பந்தமாக மேலெழுந்தவாரியாக சொல்ல வேண்டியதாக இருந்தது. இன்னும் எவ்வளவோ சொல்லவேண்டி யிருக்கிறது. ஆனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இல்லாத நேரத்தில் அவைகள் எல்லாம் வேண்டாம் என்று விட்டுவிடுகிறேன்.

அடுத்து திரு. போஜன் அவர்கள் பேசும்போது கால்நடை துறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். தற்போது கால்நடை துறைக்கு தக்க முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டுமென்று பேசினார்கள். தற்போது கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் பயிற்சி பெற்ற நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உத்தியோக வாய்ப்பைத் தேடிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. மேலும், இரண்டாவது மருத்துவக் கல்லூரியை ஆரம்பித்து பயிற்சிப் பெற்று பட்டம் பெற்ற மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தேடிக் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படக்கூடாது. ஆகவே, புதிதாகக் கல்லூரியைத் துவக்குவதற்கு அவசியமில்லையென்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடைகளுக்குப் போதுமான மேய்ச்சல் நிலம் இல்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். காடுகளில் எங்கெங்கே மேய்ச்சல் நிலம் ஒதுக்கித் தர முடியுமோ அவ்விடங்களில் மேய்ச்சல் நிலத்தை ஒதுக்கிக் கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தவிர, கற்பூர மரம் நடுகிற காரணத்தால் மழை பெய்யவில்லையென்று சொன்னார்கள். அது உண்மையல்ல. கற்பூர மரங்களை சதுப்பு நிலத்தில்தான் பயிரிடுகிறார்கள். காட்டு இலாக்காவில் அனுபவம் உள்ளவர்கள்தான் இதைப்பயிரிடுகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் அவர்களைவிட கருத்துச் சொல்லக்கூடியவர்கள் யாரும் இல்லையென்று கருதுகிறேன். கற்பூர மரத்தை வேண்டுமென்றே நட்டு, மழை பெய்யாமல் இருக்கும் படியான நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லை. இந்த ஆண்டு எதிர்பாராத காரணங்களினால் மழை பெய்யாதசால், கிடைக்க வேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையென்பதை அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டும். கற்பூர மரத்தை நடுவதால்தான் மழை பெய்யவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டு செய்யக்கூடாது. தவிர, செங்கற்பட்டு, வடஆர்க்காடு போன்ற மாவட்டங்களிலும் சரியான மழை பெய்யவில்லையே, அந்தஇடங்களில் எந்த மரத்தை நட்டார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, திரு. ஆ. கோவிந்தராசன் அவர்கள் பேசும்போது, கால்நடைத் துறையில் முதல் கிரேடு, இரண்டாம் கிரேடு ஊழியர்கள் இருப்பதைப் பற்றியும், அவர்களுடைய பதவி உயர்வைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இரண்டாம் நிலை ஊழியர்களுக்குப் பதவி உயர்வுகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்பொழுது உள்ள மொத்த ஊழியர்களில் சுமார் 20 சதவிகிதத்தினர் முதல் கிரேடு ஊழியர்கள். இந்த எண்ணிக்கையின் சதவிகிதத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையை அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. கோதண்டராமய்யா அவர்கள் பேசும்போது, "சென்ட்ரல் ஜெர்ஸிஃபார்ம்" ஒசூரில் அமைப்பதுபற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இது அரசியல் காரணங்களுக்காக அமைக்கப்படவில்லையென்பதாகக் குற்றம் சாட்டினார்கள். அரசியல் காரணங்களுக்காக அமைக்கப்படுவதில் தாமதம் ஏற்படவில்லை. ஓசூர் தாலுகாவில் இரண்டு அல்லது மூன்று இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்கும்படி அறிக்கை வந்தது. மூன்று இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியும், அவை தகுதியற்றவை என்று சொல்லப்பட்டது. இதற்கிடையில் வேறு மாநிலங்களில் இதை அமைக்கலாமா என்ற கருத்தை மத்திய அரசு தெரிவித்தபோது, இந்த ஃபார்ம் தமிழகத்தில்தான் நிறுவப்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசு சொல்லி, வேறு மூன்று இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது. மத்திய அரசு இடத்தைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

இரவு 7-00 எந்த அரசியல் காரணமும் குறிக்கிடாது. தருமபுரி மாவட்டத்தை மறந்துவிட்டார்களோ, முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட அந்த மாவட்டத்தைப் பற்றி டில்லியில் சொல்லவில்லையே என்று கேட்டார்கள். தருமபுரி மாவட்டமும், இராமநாதபுரம் மாவட்டமும் வழக்கமாகப் பஞ்சத்தில் பாதிக்கப்படும் மாவட்டங்கள். செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்கள் புதிதாக பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்கள். தருமபுரியைப் பற்றியும் இந்த அரசு நிச்சயமாக அனுதாபத்தோடு கவனித்து வருகிறது, அங்கு கால்நடைகளை வைத்துத்தான் வாழ வேண்டிய நிலை இருப்பதால் அங்குள்ள காட்டு நிலங்களை எவ்வளவு ஆயிரம் எக்கர் கேட்டாலும் ஒதுக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டு அந்த வகையில் 15,000 எக்கர் வரை கால்நடைகளுக்காகவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிக்கு அரிசி வேண்டும், புஞ்சை தானியங்கள் வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அங்கே கேழ்வரகு அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. ஹோசூர் பகுதியில் அதிகமாக இருக்கிறது. பிரதமர் தமிழகத்திற்கு

வரும்போது அந்த மாவட்டத்திற்கும் அழைத்துச் சென்று காட்டுவதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வழி செய்வார்கள். இந்த அரசு செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யும் என்று அந்த மாவட்டத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் திரு சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்களுக்கும் மற்றவர் கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையும் அரசு கவனிக்கும். கடைசியாகப் பேசிய திரு. நல்லசாமி அவர்கள் பத்து அம்சத் திட்டத்தைச் சொன்னார்கள். அந்தப் பத்து அம் சத் திட்டத்திலே ஏற்கனவே இந்த அரசு எழெட்டு அம்சங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது என்பதை மறுக்கமாட்டார்கள். இங்குமங்குமாக ஏதாவது குறைபாடு இருந்தால் நிவர்த்திக்கலாம். யார் சொன்ன கருத்துக்களாக இருந்தாலும் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் நல்ல கருத் துக்களாக இருந்தால் அதையெல்லாம் செயல்படுத்த இந்த அரசு நிச்ச யமாக முனவரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கும், சில நிலச் சுவான்தார்களுக்கும் வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று திரு சுப்பையா அவர்களும், திரு பாரதி மோகன் அவர்களும் கூறினார்கள். பணக்காரர்களை ஊக்குவிக்கும் முறையில் இந்தச் சர்க்கார் இல்லை. ஏழை எளியவர்களை நிச்சயமாக இந்த அரசு கவனிக்கும். நாங்கள் ஏழை எளியவர்களுடைய பிரச்சினை யைக் கவனிக்கின்ற காரணத்தால்தான் சில குற்றச்சாட்டுகளுக்குக் கூட ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. நெல் விலையை உயர்த்தவேண்டுமென்று திரு. நல்லசாமி அவர்கள் கூறினார்கள். வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவர்களு டைய நிலையைக் கவனித்தால் அவர்களும் நான் சொன்ன கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள். விவசாய மானியத்திலே வெட்டவேண்டுமெ ன்று அவர்கள் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருப்பது உண்மையிலேயே அந்த நோக்கத்தோடு அல்ல; ஓட்ட வேண்டுமென்றுதான் எல்லோரும் கருது கிறார்கள். ஆகவே, வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்த உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளு வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

நீண்ட நேரம் ஆகிவிட்டது. நான் அதிகமாக நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டதற்காகத் தலைவர் அவர்கள் பொறுத்தருள வேண்டும். அத்தனை பேருக்கும் பதில் சொல்லாவிட்டால் என்னுடைய கடமையைச் சரியாகச் செய்ததாகாது என்ற முறையில்தான் பல விஷயங்களைச் சொன்னேன். ஏதேனும் விடப்பட்டிருந்தாலும் அலட்சியப்படுத்தி விட்டதாக யாரும் கருத வேண்டாம். இங்கே எடுத்துச் சொன்ன பிரச்சினைகள் எல்லாம் எது எது நடக்கும், நடக்காது என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலித்து மூன்று மாதத்திற்குள் பதில் எழுதுமாறு அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக் கிறேன். அந்த வகையிலே அதிகாரிகளும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நான் உடல் நலக்குறைவாக இருக்கும் நேரத்தில் என்னை ஊக்குவிக்கும் முறையில் பணியாற்றி வருகிற அதிகாரிகளுக்கும், அன்று ஜார்ஜ் அவர்களுக்கும், உணவுக் கமிஷனராகப் பணியாற்றுகின்ற சிவ சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும், டைரக்டர் அம்புரோஸ் அவர்களுக்கும், இலாகா அதிகாரிகளுக்கும், அந்த இலாகாவில் பணியாற்றுகின்ற கடைசி மட்ட ஊழியருக்கும் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தை தெரிவிக் கும் நேரத்தில் இந்த கஷ்டமான நேரத்திலும் கடும் உழைப்பைத் தந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் மீண்டும் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைக் கூறி விடைபெறுகிறேன். வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன்: அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது, 'வீரிய விதைகள் சாகுபடியில் பணக்காரர்களுக்குத்தான் சலுகை கொடுப்பதாக சொன்னார்கள்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. சிறு விவசாயிகள் இதிலே தீவிர கவனம் செலுத்தாத காரணத்தாலே, தீவிர உற்சாகம் காட்டமுடியாத நிலை கார

ணமாக அதிகாரிகள் வசதியுள்ளவர்களை நோக்கிப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அதையும் மீறி சிறிய விவசாயிகளிடம் போய் வீரிய விதைகளைச் சாகுபடி செய்வதை அவர்கள் மேற்கொள்ள வழி செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: நான் பொறுப்பேற்ற நாளில் இருந்து மாவட்ட கருத்தரங்கு நடக்கும்போதும் சரி, அல்லது சுற்றுப் பயணம் செல்லுகிற நேரத்திலும் சரி, அதிகாரிகளை அழைத்து குறிப்பாக விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளை அழைத்து 'நீங்கள் கிராமங்களுக்கு நேரடியாகச் செல்லவேண்டும்; இதுவரை அலுவலகத்தில் இருந்து கொண்டு வெறும் கோடவுன் கீப்பர் மாதிரி இருக்கும் நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டும்; படித்துப் பட்டம் பெற்றதைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற அளவில் நேரடியாக விவசாயிகளிடத்தில் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இதற்கிணங்க பலரும் வேலை செய்து வருவதாகத் தகவல் இருக்கிறது. அப்படி யாராவது அதிகாரிகள் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளவில்லை என்ற நிலை இருந்தால் அது கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் அரசாங்கத்தைக் குறைகூற வேண்டுமென்ற முறையில் சொல்லவில்லை, நல்ல கருத்தைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் சொன்ன கருத்து ஏற்கனவே நடைமுறையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோரிக்கை எண் 16-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்த உறுப்பினர்கள் திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர், திரு கே. என். குமாரசாமி, திரு இல. பலராமன், திரு ஆ. கு. சுப்பையா, திருமதி கே. பி. ஜானகி அம்மாள் ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால் அவர்களது வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 15,99,88,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 17-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்த டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால் அவரது வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 17-க்கு திரு ஜே. ஜேம்ஸ், திரு கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் ஆகியோர் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி : "கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,70,57 500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்."

நிதிக்கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 18-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த திரு ஆ. கு. சுப்பையா, திரு க. இராமமூர்த்தி, திரு கே. என். குமாரசாமி ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால் அவர்களது தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

கோரிக்கை எண் 18-க்கு திரு கே. எஸ். கோதண்டராமையா, திரு எம். பூபதி ஆகியோர் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

1969 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி: "கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,12,21,600 க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 21-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த திரு. க. இராமமூர்த்தி, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகிய இருவரும் இருப் பிடத்தில் இல்லையாதலால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி: "கோரிக்கை எண் 21-சினகோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 56,00,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 35-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. பி எஸ். தனுஷ்கோடி, திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்படும்.

திரு. ஜே ஜேம்ஸ் அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி: "கோரிக்கை எண். 35-காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ 2,09,77,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்".

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 39-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே திரு. இல. பலராமன் ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி: "கோரிக்கை எண் 39-வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 30,10,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 44-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. வை. சுவாமிநாதன் ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப் பட்டன.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி: "கோரிக்கை எண். 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,13,39,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்".

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவுற்று, 20—3—1969 வியாழக்கிழமை காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

இரவு 7·12 பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(6) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders*

Nil.

B. *Reports, Notifications and other papers.*

* 87. A Review on Road Development and Building Programme in Tamil Nadu 1968–69 (English and Tamil).

* 88. A Review on Irrigation in Tamil Nadu 1968–69 (English and Tamil).

* 89. A Review on Working of Minor Ports in Tamil Nadu 1968–69 (English and Tamil).

† 90. Speech by Hon. Thiru S. J. Sadiq Pasha, Minister for Public Works on Demands for Irrigation Grants, 1969–70 (English and Tamil).

‡ 91. A Note on the Tamil Nadu Cinchona Department (Tamil).

‡ 92. Policy Note on Fisheries (Tamil).

* 93. Annexure to the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 8 of 1969).

* Despatched to Members on 15—3—1969.

† Placed on the Table of the House on 17—3—1969.

‡ Despatched to Members on 16—3—1969.

இணைப்பு 1.

[35-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

16. வேளாண்மை.

39. வேளாண்மை மூலதன முதலீடு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

தமிழ்நாட்டில் உணவு உற்பத்தி, வாணிபப் பயிர்கள், வேளாண்மைக் கல்வி, ஆராய்ச்சி உள்ளிட்ட வேளாண்மை மேம்பாட்டு வேலைகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் பற்றியும், 1969–70-க்கான வேலைத் திட்டம் பற்றியும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முகப்புரை.

1968-69-ம் ஆண்டில் அரசு பொதுவாக வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கத்திலும் குறிப்பாக உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திலும் முனைப்பான முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டது, நாடு நெடுகிலும் வேளாண்மைப் பெருக்கம் காணவும் அது தொடர்ந்து முயன்றது. 1966–67-ல் கண்ட சாதனைகளாலும், 1967–68-ல் பெற்ற ஓரளவு வெற்றியாலும் உற்சாகம் பெற்று (வடகிழக்குப் பருவ மழை குறைவாகப் பெய்த போதிலும்) கூடுதல் உணவு உற்பத்திக்கான ஒரு பேராவல் திட்டம் தீட்டப் பெற்றது. 1967–68-ல் எதிர்பார்த்த 60 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியை விட 1968-69-ல் 63 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதே இத் திட்டமாகும். இவ்விலக்கு நோக்கி இத்துறை விரைந்து செயல்பட்டது 10 லட்சம் ஏக்கரில் பல்வகைப் பயிர் முறைத் திட்டத்தையும், 25 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேலாக மிகு விளைச்சல் தரும் ரகத்தைச் சேர்ந்த நெல், சிறு தானியங்கள் பயிரிடும் திட்டத்தையும் தொடங்குவதற்கு ஏற்ற இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தது. விதைகள், பூச்சி நாசினி, உரங்கள் ஆகியவை சில்லறை விநியோகத்திற்குப் போதிய அளவு கையிருப்பில் இருக்க வகை செய்யப் பட்டது. சிறு பாசனத் திட்டங்களும் மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களும் தீட்டப்பெற்றுப் பெருமளவில் செயல்படுத்தப்பட்டன. நிறுவன நிதி கொண்டு வேளாண்மைக் கடன்கள் முதன் முறையாக மிகப் பெரிய அளவில் வழங்கப்பட்டன. வேளாண்மை தொழில் நிறுவனம், நில அடமான வங்கிகள், குறிப்பு செய்யப்பெற்ற வங்கிகள் ஆகியவை வாயிலாகக் கடந்த ஆண்டில் குடியானவர்களுக்கு ரூ. 10·50 கோடிக்கு நடுத்தர, நீண்டகாலக் கடன்கள் தரப்பட்டன. இவ்வாண்டில் ரூ. 28 கோடிக்கும் அதிகமாக அத்தகு கடன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பதைச் சிறப்பாக ஈண்டு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டில் ரூ.45 கோடிக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் தரப்பட்ட குறுகிய காலக் கடன்கள் கூட இவ்வாண்டு ரூ. 48 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் புள்ளிகளை ஒப்பு நோக்கின் வேளாண்மைத் துறையில் போடும் முதலீடு நிதானமாக உயர்ந்து கொண்டு வருவதைக் காணலாம். 1967–68-ன் நிலைப் புள்ளிகள் ரூ. 12·88 கோடியாகும். 1968-69-ன் திருந்திய மதிப்பீடு ரூ. 13·20 கோடியாகும். 1969–70-க்கான வரவு-செலவு அறிக்கை மதிப்பீடு ரூ. 15·99 கோடியாக இருக்கிறது.

மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தினின்றும் காலம் கடந்து நீர் வழங்கப்பட்டது முதலாம் ஏமாற்றமாகும். அதனை அடுத்து, தென்மேற்குப் பருவ மழை வழக்கமாகப் பொழிவதில் 23 விழுக்காடு குறைவாகப் பெய்ததாலும்,

[1969 மார்ச் 18

ஆனால் வடகிழக்குப் பருவ மழை முற்றிலும் பொய்த்துப் போனது ஒரு பேரிடியாகும். இதனால் நாடு நெடுக 34 விழுக்காடு மழைக் குறைவு ஏற்பட்டது. வானம் மிகுதியும் வழங்கும் வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற மாவட்டங்களில் கூட 48 முதல் 51 விழுக்காடு வரை வழக்கத்திற்கும் குறைவான மழை நீரைப் பெற நேர்ந்தது. இத்தகு கொடிய வரட்சி நிலை, குறிப்பாக மேற் கூறிய மாவட்டங்கள் அடங்கிய தமிழகப் பகுதியில் இதுகாறும் காணப்படாதவொன்றாகும்.

மாட்சிமை தங்கிய மாநில ஆளுநர் தமது உரையிலும், மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தனது வரவு-செலவுப் பட்டியலிலும் 1968–69-ல் ஏற்பட்டுள்ள வேதனைக்குரிய இப்பருவக் கோளாறு குறித்தும் அதனால் விளைச்சலைப் பெருக்க நாம் மேற்கொண்ட பெருமுயற்சிகள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

புள்ளி விவர இயக்குநர் இறுதியாகத் தந்துள்ள முன்னறிவிப்புப் புள்ளிகளின்படி, நடப்பு ஆண்டின் இலக்காகிய 63 லட்சம் டன்களுக்குப் பதிலாக 54·28 லட்சம்தான் உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவை பின் வரும் வரிசைப்படி அமையும், எனவே உணவு தானிய உற்பத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள வீழ்ச்சி 8·72 லட்சம் டன்கள் ஆகும்.

	(லட்சம் டன்கள்.)
அரிசி	39·33
ஏனைய நவதானியங்கள், தினை வகைகள்	14·00
பருப்பு வகை தானியங்கள்	0·95
மொத்தம்	54·28

இத்தகைய கொடிய பின்னடைவுகள் ஏற்பட்ட போதிலும் இத்துறை தனது ஊளைய முயற்சியால் 5 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் குறுவை பயிரிடும் தஞ்சை திட்டத்தை அதே அளவில் நிலைபெறச் செய்தும், கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும் ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் ஏக்கர் சர்பா, தாளடி அதிக அளவில் பயிரிட்டும் காட்டியுள்ளது. மாவட்ட அதிகாரிகள் அறிவித்திருக்கிறபடி பின் வரும் பகுதிகள் முற்றிலும் பயிரிடப்படாமலோ அன்றி பாசன வசதியின்றி பயிர்கள் சாவியாகிவிட்டதாலோ பயனற்றுப் போய்விட்டன.

		அப்பகுதியில் பயிரிடும் பரப்பில் ஏற்பட்ட குறைவு. (லட்சம் ஏக்கர்கள்)	1967-68 விளைச்சல் அளவின் படி எதிர் பார்க்கப்படும் விளைச்சல் குறைவு. (லட்சம் டன்கள்.)
1.	நெல்	9.48	8·98
2.	சோளம்	5·34	1·60
3.	கம்பு	1·83	0·49
4.	கேழ்வரகு	1·86	0·75
5.	ஏனைய நவதானியங்களும் தினை வகைகளும்	2·97	0·92
6.	பருப்பு வகை	0·11	0·01
		21·59	12 75

1969 மார்ச் 18]

1967–68 விளைச்சல் அளவின்படி, பயிரிடும் நிலப் பரப்பில் 1968–69-க்கு 21 லட்சம் ஏக்கர் குறைந்துவிட்டபடியால் கிரமமாக 12·75 லட்சம் டன்கள் விளைச்சல் குறைவு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆயினும் மேற் கூறியவாறு 8·72 லட்சம் டன்கள்தான் உண்மையிலேயே வரிசைப்படி விளைச்சலில் குன்றியுள்ளது. விளைச்சலில் குன்றியிருக்க வேண்டிய அளவுக்கும் உண்மையில் குன்றியுள்ள அளவிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் 4·03 லட்சம் டன்கள் ஆகும். 1968–69-ல் பயிரிடப்பட்ட பகுதிகளில் கீழ்க்கண்டவாறு மிகு விளைச்சல் தரும் இனங்களின் உயர்ந்தபட்ச சராசரி விளைச்சலே இதற்குக் காரணம் எனலாம்.

இனம்.		பயிரிடப் பட்ட பரப்பு. ஏக்கர் (லட்சங்களில்.)	1967–68 விளைச்சல அளவின் படி கூடுதல விளைச்சல். (ஒரு ஏக்கரில்)	எதிர் பார்க்கப் படும் உபரி உற்பத்தி. (டன்)
1. A.D.T.	27	8·53	150 கிலோ	1·28
2. C.O.	29	2·63	50 ,,	0·13
3. C.O.	25	3·31	50 ,,	0·17
4. I.R.	8	1·65	800 ,,	1·32
5. C.S.H.	1	0·34	750 ,,	0·28
6. H.B.	1	0·99	750 ,,	0·66
7. மக்காசோளம்.		0·20	1,000 ,,	0·20
				4·04

சுருங்கச் சொன்னால் மிகு விளைச்சல் தரும் இனங்கள் பயிரிடும் திட்டத்தை நிலைபெறச் செய்வதிலும் விரிவுபடுத்துவதிலும் இத்துறைஉயோ முயற்சி மேற்கொள்ள விடில் 1968–69-ல் மொத்த உற்பத்தியில் ஏற்படும் குறைவு மெத்த அதிகமாகவே இருந்திருக்கும். இது குறித்து, வேளாண்மை உற்பத்திக்குழு சுட்டிக்காட்டிய வாசகங்களை இங்கு குறிப்பிட விழைகிறேன். "ஏதேனும் ஓராண்டில் பருவ நிலை முரண்பட்டுப் போனால், அவ்வாண்டில் பத்து லட்சம் டன்களுக்கும் மேலாக விளைச்சலில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுப்போகும்" என்று அக்குழு எடுத்துக் கூறியுள்ளது. இத்தகைய பருவக் கோளாறுகளுக்கிடையிலும் தமிழக விளை நிலங்களில் ஒரு யூனிட்டுக்குரிய உணவு தானிய விளைச்சல் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது என்பதை இங்குக் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன். 1967–68-ல் ஒரு ஹெக்டேரில் 1,451 கி. கிராம்கள் அரிசி உற்பத்தி செய்யப் பெற்றது. பொதுவாக ஏனைய உணவு தானியங்களும் ஒரு ஹெக்டேரில் 1,150 கி. கிராம்கள் உற்பத்தி செய்யப் பெற்றன. இந்தப் புள்ளிகளே கூட அகில இந்திய விளைச்சல் புள்ளிகளைவிட அதிகமானவை. அந்தப் புள்ளிகளின்படி ஒரு ஹெக்டேரில் 1,031 கி. கிராம்கள் அரிசியும், 787 கி. கிராம்கள் ஏனைய உணவு தானியங்களும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. 1968–69-ல் ஒரு ஹெக்டேரில் 1,489 கி. கிராம்கள் அரிசியும், 1,103 கி. கிராம்கள் ஏனைய உணவு தானியங்களும் கிடைக்குமென்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

உண்மையில் பயிர் வளர்ச்சிக்கு தேவையான நீர் உள்ள இடங்களில் குறிப்பாகப் பாசனத் திட்டப் பகுதிகளில் முந்தைய ஆண்டுகளை விட விளைச்சலில் ஏற்றம் காணமுடிகிறது. ஆனால், பெரும் அளவில் விளை நிலங்கள்—மொத்தம் 9 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேலாக நெல் விளையும் கழனிகள், ஏறத்தாழ 12 லட்சம் ஏக்கர் தானியங்கள் விளையும் நிலங்கள் 0·11 லட்சம் ஏக்கர் பருப்பு வகை பயிராகும் பகுதிகள்— முற்றிலும் பயிரிடப் படாமலும், காலத்தால் மழையின்றி, போதிய நீரின்றிக்காய்ந்தும், தீய்ந்தும் பாழ்பட்டுப் போயின. இவ்வாண்டிற்கு நாம் திட்டமிட்ட உற்பத்தி இலக்கான 63 லட்சம் டன்களில் நாடு நெடுக எதிர்பார்க்கப்படும் ஏறத்தாழ

[1969 மார்ச் 18

8·72 லட்சம் டன்கள் விளைச்சல் குறைவுக்கு இதுவே முக்கிய காரணம். இவ்வாறு முரண்பட்ட பருவ நிலைகளால் நமது சாதனைகள் பெரிதும் பாதிககப்படுவதால் புதிய நான்காம் திட்டத்தை உருவாக்கும்போது, பருவ நிலை சாதகமாய் அமைகின்ற ஆண்டுகளுக்கும், பருவ நிலையில் கோளாறுகள் ஏற்படுகிற ஆண்டுகளுக்கும் இடையில் உற்பத்தியில் குறைந்துபோகும் அந்தப் பத்து லட்சம் டன்களைச் சரி செய்து கொள்ள ஒரு தாராள இடைவெளி தரப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கூறிய அறிக்கையினின்றும் வாடிக்கையான பாசன வசதிகளோடும் வான் மழையோடும், பூமிக்கடியில் உள்ள நீரூற்றுக்களை அகழ்ந்தெடுத்து மேலும் பயன்படுத்துவது தமிழகத்தின் அதி விரைவான தேவை என்பது தெளிவாகும். எனவே பொதுவாக, நான்காம் திட்டத்தில், நீர் வளம் மிக்க பகுதிகளில நெடிய பரப்பளவில், குழாய்க் கிணறுகள், இறை கேணிகள், வடிமுனைக் குழாய்கள் ஆகியவற்றை அகழ்வதற்குக் கணிசமான முதலீடு செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும, பூமிக்கடியில் நீரூற்றுக்கள் இருக்கும் இடங்களைக் கண்டறிய U.N.D.P. மேற்கொள்ளப்படுகிறது. விதைகள், உரங்கள், பூச்சி நாசினி, போன்ற ஏனைய தேவைகளைப் பொறுத்தமட்டில், வருகிற 1969–70-ம் ஆண்டில் எவ்வித சிரமும் இல்லை. மிகு விளைச்சல் தரும் இனத் திட்டத்தின் கீழ் பல்வகைப் பயிர் வரிசை வகைத் திட்டத்தை இணைத்து மேலும் விரிந்த பரப்பளவில் பயிரிட்டு விளைச்சலைப் பெருக்குவது ஒன்றே 1969-70-ல் கூடுதல் உற்பத்திக்கென நாம் கையாள வேண்டிய உத்தியாகும். குறிப்பாக, 1968–69-ல் 1.65 லட்சம் ஏக்கரில் உற்பத்தி செய்ததைவிட வருகிற 1969–70-ல் I.R. 5 என்னும் இனத்தை 30,000 ஏக்கரிலும், I. R. 8. என்னும் இனத்தை விளைவு கொழிக்கும் பகுதிகளிலும் ஆக 5.29 லட்சம் ஏக்கர் அடங்கிய பெரிய பரப்பில் பயிரிடும் திட்டத்தை இத்துறை செயல்படுத்தவிருக்கிறது. புதிய வேளாண்மைச் செயல் முறைகளையும், திட்டங்களையும், சக்தி வாய்ந்த முறையில் செயல்படுத்த, வேளாண்மைத் துறையின் நிர்வாகத்தை சீரமைப்புச் செய்வது மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றெனக் கருதப்படுகிறது. மண்டல கூட்டு இயக்குநர்களை நியமித்தும், மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளின் வரம்பினை குறைத்தும் திருத்தி வகுத்தும் இத்துறையைச் சீரமைப்பு செய்யும் கருத்தை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

தமிழகத்தில் ஒரு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவ வேண்டும் எனப் பல கோரிக்கைகள் வந்துள்ளன. ஏற்கனவே வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ள பிற மாநிலங்கள் அனைத்தும் ஒரு சேர உவகை பெற்று விளங்கவில்லை. இத்தகு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தை இங்கு அமைப்பதனால் ஏற்படும் அனுகூலங்களும் நிலையானவை அல்ல. பிற மாநிலங்களில் உள்ள வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகங்கள் செயல்படும் விதத்தை ஆய்ந்து இம்மாநிலத்திலும் ஒரு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் அமைவதால் பயன்விளையுமா என்பது குறித்துப் பரிவுரை வழங்குமாறு ஒரு நுண்கலைக் குழுவை அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

1969–70-ல் முதன் முதலாக மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியில் பட்ட மேற்படிப்பு பாடமுறையை அமல்படுத்த உத்தேசித்திருக்கிறோம்.

1969–70-ல், பணியாளர்களின் திறமை நுட்பம் பெருகும் வகையில், விரிவான பயிற்சித் திட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றுள்ளன.

தனியார் அல்லது கூட்டுறவுத் துறையில் வேளாண்மை வளப் பெருக்க நிறுவனம் ஒன்றைக் கோவையில் அமைக்க வேளாண்மை இயக்குநர் சமர்ப்பித்த தேவைக் கோரிக்கையை வேளாண்மை நிதி நிறுவனம் ஆய்ந்து வருகிறது. அத்தகு நிறுவனங்களின் வாயிலாக பண்ணைத் தேவைகள் வழங்குவதில், கடன்தருதல்போன்ற விவசாயிகளின் தேவைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியும். நிர்வாகத் துறை யோசனைகள் வழங்குவதிலும் வேலை முறையைச் சீர்செய்வதிலும் கவனம் செலுத்த முடியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1969 மார்ச் 18]

1969–70-ல் வேளாண்மை, மாவட்ட மும்முரத் திட்டத்தின்கீழ் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கென்று 250 துடைப்பான்களுடன் கூடிய மின் தெளிப்பான்கள் ரூ. 2·28 லட்சம் செலவு மதிப்பீட்டில் வாங்கி காலத்தில் பயிர் பாதுகாப்பு முன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதால் ஏற்படும் நன்மைகளை விவசாயிகளின் விளை நிலங்களில் நேர் விளக்கம் செய்வதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. நேர் விளக்கம் செய்யப் பொறுப்பேற்றுள்ள ஒவ்வொரு விஸ்தரிப்பு அலுவலருக்கும் அதற்குத் தேவையான கருவிகள் வழங்கப் பெறும். இத்தகைய உபகரணங்கள் விவசாயிகளுக்கும் வாடகைக்குத் தரப்படும்.

பருவ நிலை மட்டும் சரியாக அமையுமானால், 1969–70-ல் நடப்பு ஆண்டில் உள்ள உற்பத்திக் குறைவை நிறைவு செய்து கணிசமான அளவில் பெருக்கத்தைக் காட்ட முடியும் என அரசு நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது.

பின்வரும் பத்திகளில் இத்துறையின் முக்கிய திட்டங்களை விரித்துரைக்கிறோம்.

I. சிறப்புத் திட்டங்கள்.

(அ) மிகுபயன் தரும் தானியவகைத் திட்டம்.

மிகுபயன் தரும் நெல் வகையில் நான்கு வகை நெல்லினை 25 லட்சம் எக்கர் பரப்பிலும், கலப்பு வகை சிறு தானியங்கள், கலப்பு வகை சோளம் ஆகியவற்றை 1·69 லட்சம் எக்கர் பரப்பிலும் 1968-69-ம் ஆண்டில் விளைவிக்க, திட்டமிடப்பட்டது. மிகு பயன்தரும் நெல் வகையைப் பொறுத்தமட்டில், ஆடுதுறை 27 வகை நெல் விளைவு முதலிடத்தைத் தொடர்ந்து பெற்று வருகிறது. இருப்பினும், ஆடுதுறை 27 வகை நெல்லினை 16·91 லட்சம் எக்கரில் பயிரிடத் திட்டமிட்ட போதிலும் இவ்வகை நெல் 8·53 லட்சம் எக்கரில் மட்டுமே தற்போது பயிரிடப்படுகிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இக்குறைவு கணிசமான அளவு காணப்பட்டது. காரணம், மேட்டூர் கால்வாயில் தண்ணீர் காலதாமதமாக திறந்துவிடப்பட்டமை, அதனால் இவ்வகை நெல்லினை விவசாயிகள் பயிரிட முன்வராமை, செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் நிலவிய பருவ நிலைக் கோளாறுகள் ஆகியவை ஆகும். 1968–69-ம் ஆண்டிற்கான மிகுபயன்தரும் நெல் வகைத் திட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், குறிக்கோள்ளனவாக எதிர்பார்த்த 25 லட்சம் எக்கர் பரப்பளவில் 16·12 லட்சம் எக்கர் பரப்பளவு மட்டுமே பயன்படுத்தப் பெறும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கலப்பு வகை சிறு தானியங்களை பொறுத்தமட்டில், HB 1 என்ற கம்பு வகை மிகப் பிரபலமான வகையாக அமைந்துவிட்டது. எதிர்பார்த்த குறிக்கோள்ளவு 0·97 எக்கர் பரப்பிற்கு மேல் 1,600 எக்கர் பரப்பளவுமேற்கொண்டு பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளது. C.S.H.1 என்ற சோளம், நல்ல விளைச்சலைத் தருவதானாலும், இதைப் பயிரிட விவசாயிகள் பெருவாரியாக முன்வரவில்லை. எனெனில் இந்தப் பயிருக்கு தீவிரப் பயிர்பாதுகாப்பு முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியிருப்பது தான் காரணம். இதன் விளைவாக, எதிர்பார்த்த குறிக்கோள்ளனவான 51,000 எக்கர் பரப்பில், 17,000 எக்கர் பயன்படுத்தப்படாமல் போகலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கலப்பு வகை சோளம் 1968–69-ம் ஆண்டில் மிகப் பிரபலமாகியது. இதனை, பருவ நிலைக் கோளாறுகள் நிலவியபோதும் 19,600 எக்கர் பரப்பில், அதாவது 1967–68-ல் பயிரிடப்பட்ட 4,000 எக்கர் பரப்பளவிற்கு மாருக, இவ்வகை சோளம் பயிரிடப் பெற்றதிலிருந்து அறியலாம்.

உள்ளூர் வகை தானியங்களையே பயிரிட்டுக் கொண்டிருப்பதை மாற்றி மிகுபயன் தரும் வகைகளைப் பயிரிடுமாறு விவசாயிகளை ஊக்குவிப்பான் வேண்டி, 1968-69-ம் ஆண்டில் முன்னோடி விளக்கத் திட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டது. பல மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்கும் வண்ணம் எட்டு மைய நிலையங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு மைய நிலையத்திலும் 100 எக்கர் பகுதி ஒன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அதில் தக்க

[1969 மார்ச் 18

மாற்றுப் பயிர் முறையைக் கையாண்டும், முன்னேற்றப் பணி முறைகளைக் கைக்கொண்டும் மிகுபயன் தரும் வகைகள் யாவற்றையும் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டது. இதுவரை கண்ட பலனால் இந்த விளக்கத் திட்டம் விவசாயிகளுக்குப் புது வகை பயிர்களின் மேம்பாட்டை விளக்கிக் காட்டும் வகையில் நல்ல பயனை அளித்துள்ளது.

1969-70-ம் ஆண்டில், மிகு பயன் தரும் தானிய வகைத் திட்டம் கணிசமான முன்னேற்றத்தைப் பெற இருக்கிறது. ஏனெனில், I.R. 8 என்ற வகை நெல்லினை 5.29 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடத் திட்டமிடப் பெற்றுள்ளது. இது 1968-69-ம் ஆண்டில் பயிரான 1.65 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவைவிட கூடுதலாகும். இன்னொரு அதிகப்படியான சீரமைப்பாக, 1969-70-ஆம் ஆண்டில் நம்பிக்கையூட்டும், I.R. 5 என்ற வகை நெல், 30,000 ஏக்கரில் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதில் பெரும் பகுதி, தஞ்சாவூர் மாவட்டப் படுகைப் பகுதிகளில் சம்பா, தாளடி பருவங்களில் பயிரிடப்படும். வருகிற ஆண்டில், "ஜயா" "பத்மா" என்ற புதுவகை மிகுபயன் தரும் நெல் வகைகளைப் பயிரிட்டு விரிவாக ஆராய்ச்சி செய்யவும் திட்டமிடப் பெற்றுள்ளது. இந்த இருவகை நெல்லும் I.R. 8 வகை நெல்லைவிடப் பலவிதத்திலும் மேன்மையுடையன என்று கருதப்படுகிறது. ஏனெனில், அவை குறுகிய காலத்தில் பயன் தருவதாலும், பூச்சிகளால் வரும் நோயினை எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றலாலும் இவ்வாறு கருதப்படுகிறது. முன்னோடி விளக்கத் திட்டங்கள் 1969-70-ம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து வெவ்வேறு மைய நிலையங்களில் கையாளப்படும்.

(ஆ) பல்வகைப் பயிர் முறைத் திட்டம்.

வழக்கமாகப் பயிரிடப்படும் பயிர்களுக்குப் பதிலாக குறுகிய காலப் பயிர்களைப் பயிரிட்டு, நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதி உள்ள பகுதிகளில் ஒருபோக விளைச்சலை இருபோக விளைச்சலாக்கியும், இருபோக விளைச்சல் உள்ள பகுதிகளில் முப்போக விளைச்சலாக்கியும் முன்னேற்றுவதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின்கீழ் பயறுவகை ஒன்றை அறிமுகப்படுத்துவதும் ஒரு முக்கிய மாறுதல் ஆகும். இம்முறையினால் தமிழ் நாட்டில் பயறுவகை உற்பத்தி பெருகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பல்வகைப் பயிர்முறைத் திட்டத்தின் பெரும் பகுதி, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், ஒருபோக சாகுபடி நிலங்களை இருபோக சாகுபடி நிலங்களாக மாற்றுவதின் மூலம் செயல்படுத்தப்பெற்றது. முதலில் ஆடுதுறை 27 வகை நெல் பயிரிடப்பட்டது. தொடர்ந்து இரண்டாம் போகமாக நெல் அல்லது வேர்க்கடலை அல்லது மற்ற பருப்பு வகைப் பயிர் பயிரிடப்பட்டது. 1968-69-ல், இத்திட்டத்தின் கீழ், குறிக்கோளவான 10 லட்சம் ஏக்கரில், சுமார் 4 லட்சம் ஏக்கரில் மட்டும் இம்முறை வெற்றிபெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தக் குறைவுக்குக் காரணமாக, தஞ்சாவூர் மாவட்டம் அமைந்துவிட்டது. ஏனெனில், மேட்டூர் கால்வாய் காலந்தாழ்த்தித் திறக்கப்பட்டதால் ஆடுதுறை 27 பயிர் அறுவடையில் தாமதமேற்பட்டு, மீண்டும் மேட்டூர் கால்வாய் மூடப்படுமுன் இன்னொரு போகம் சாகுபடி செய்ய விவசாயிகளால் இயலாமல் போய்விட்டது. இத் திட்டத்தை, நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதிகள் உள்ள செங்கற்பட்டு, வடஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் செயல்படுத்த முடியாமல் போய்விட்டது. காரணம் அப்பகுதிகளில், நிலவிய பருவ நிலைக் கோளாறுகள்தான். எனவே, குறிக்கோளவின் வீழ்ச்சி கணிசமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மற்றையப் பாசனத் திட்டப்பகுதிகளில், 1968-69-ம் ஆண்டில் 51,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் ஒருபோக சாகுபடி நிலங்களில் இன்னுமொரு அதிகப்படியான பயிர் விளைவிக்க இயன்றது. இத் திட்டத்தின் கீழ், சாத்தனூர், கிருஷ்ணகிரி, வீராணம் ஏரி, அமராவதி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டப் பாசனத் திட்டங்கள் அடங்கும். 1969-70-ம் ஆண்டில், பல்வகைப் பயிர் முறைத் திட்டத்தின் குறிக்கோளவு 5 லட்சம் ஏக்கருக்கு குறைக்கப்பெற்றுள்ளது. பருவ நிலை சரியாக இருந்தால், இக்குறிக்கோளவிற்கு மேலேயே விளைவு இருக்கலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1969 மார்ச் 18]

(இ) ஏற்றுமதி குறித்த பயிர்கள் திட்டம்.

வேர்க்கடலையும் வாழையும் இத் திட்டத்தின் கீழ் அமையும். வேர்க்கடலை உற்பத்தியை உயர்ந்த அளவுக்கு உயர்த்துவது குறிக்கோளாகக் கொண்டு, வடஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, சேலம், தர்மபுரி மாவட்டங்களில் 1.40 எக்கர் பரப்பளவில் ஏழு முழுமுனை அணிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இதன் காரணமாக இப் பகுதிகளில், நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பயிர்களின் சராசரி விளைவு 53 விழுக்காடும், மானாவாரி நிலத்து வேர்க்கடலை விளைச்சல் 43 விழுக்காடும் அதிகமாகியிருக்கின்றன. 1969-70-ம் ஆண்டில், இன்னும் 2·85 லட்சம் எக்கர் பரப்பளவைப் பயனபடுத்தி, ஏழு அதிகப்படியான முழுமுனை அணிகள் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப் பெற்றுள்ளது.

தற்போது, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, கோயமுத்தூர் மாவட்டங்களில் வாழை முனைப்புத் திட்டம் செயல்படுத்தப் பட்டு வருகிறது. சாதாரண விளைச்சலைவிட 60,000 டன் அதிகப்படியான விளைச்சல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969-70-ம் ஆண்டில் செங்கற்பட்டு, தூத்துக்குடி பகுதிகளில் இன்னும் அதிகப்படியாக 5,000 எக்கர் பரப்பளவு இத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவர உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில வங்கி, வாழை, மற்றும் பழ உற்பத்தி வாரியம் மூலமாக, தூத்துக்குடி பகுதியில் வாழை சாகுபடிக்காக 60 லட்சம் ரூபாய் வழங்க இருக்கின்றது.

(ஈ) வேளாண்மை மாவட்ட மும்முரத் திட்டம்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 1960-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு, வேளாண்மை மாவட்ட மும்முரத் திட்டம் செயல்பட்டுவருகிறது. இத் திட்டம் இம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 36 வட்டாரங்களில் 13·02 லட்சம் எக்கரில் செயல்பட்டு வருகிறது.

ஒரு போக நிலங்களை இருபோக நிலங்களாக மாற்றி, வழக்கமாகக் கையாளப்பட்டுவந்த பயிர் முறையில் ஒரு மாறுதல் இத்திட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ம் ஆண்டில், 5 லட்சம் சம்பா பயிரிடும் நிலங்களை மாற்றியமைக்க ஒரு தொடக்க முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஆயினும், மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர் காலந்தாழ்த்தி திறந்து விடப்பட்டமையால், 2,003 லட்சம் சம்பா நிலங்களில் மட்டும் குறுகிய காலப்பயிர்களைச் சாகுபடி செய்ய முடிந்தது. மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தில் தண்ணீர் காலாகாலத்தில் கிடைத்திருந்தால், சாதனை இன்னும் பெருத்த அளவில் இருந்திருக்கும். 1969-70-ம் ஆண்டில், ஒரு போக நிலங்களை, இரு போக நிலங்களாக மாற்றும் முறை இன்னும் 3 லட்சம் எக்கர் பரப்பளவிற்குக் கொண்டுவரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பண்ணைத் திட்டங்கள் மூலமாக, இத்திட்டத்தில் பெருவாரியான விவசாயிகளைப் பங்குபெறுமாறு செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பெறும். 1968-69-ம் ஆண்டில், ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால், முந்தைய ஆண்டில் பயிரான 2·8 லட்சம் எக்கர் பரப்பளவிற்கெதிராக 4 லட்சம் எக்கர் பரப்பளவு இரண்டாம் போக நெல் சாகுபடியின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டதாகும். எஞ்சியுள்ள மாற்றப்பட்ட பகுதியில் வேர்க்கடலையும், மற்ற பயிர்களும் சாகுபடி செய்யப்பட்டன. 1968-69-ம் ஆண்டில், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் துணிவுள்ள விவசாயிகள் பலர் IR-8, IR-5 என்ற வகை நெல்லினை பயிர் செய்தனர். தக்க நிலத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து இவ்விரண்டு வகை நெல்லையும் பயிர் செய்தால், படுகைப் பகுதியிலும் நல்ல பயனைப் பெறலாம் என்று தெரிய வந்தது. 1968-69-ம் ஆண்டில், சம்பா, தாளடி கடைசிப் பருவத்தில், IR-5, என்ற வகை நெல் சராசரி 2 டன்கள் விளைச்சலைக் காட்டியிருக்கிறது. எனவே 1969-70-ல் ஆடுதுறை-8, கோயமுத்தூர் 25 என்ற வகை சம்பா நெல்லுக்குப் பதிலாக IR-5 வகை நெல்லைப் பயிரிட ஏராளமான விவசாயிகள் ஆவலாக இருக்கின்றனர். எனவே, 1969-70-ல் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 0.17 லட்சம் எக்கர் பரப்பளவில் IR-5 என்ற நெல்லினைப் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ல் 2·34 லட்சம் பண்ணைத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்

பெற்றன. இப் பணியை 1969–70-ல் தீவிரப்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், பல மைய நிலையங்களில் புது வகை நெல்லான "ஜயா", "பத்மா" ஆகியவற்றைப் பயிரிட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பெறும். அதனால் ஏற்படும் பயன் ஊக்கமளிப்பதாக இருந்தால், இவ்வகை நெல்லினைப் பயிரிடும் பகுதிகளை விஸ்தரிக்க ஒரு தனித் திட்டமே வகுக்கப்படும். இந்த மாவட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள 6,171 வடிமுனைக்குழாய்க் கிணறுகளின் பயன் காரணமாக, ஏராளமான விவசாயிகள் கலப்பு வகை சேரளம், கலப்பு வகை மக்காச்சோளத்தையும் கோடைப் பயிராகச் சாகுபடி செய்ய முனைந்துள்ளனர். வடிமுனைக் குழாய்க்கிணறுகள் தோண்டும் விரைவுத் திட்டம் 1968–69-லும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு, 1,304 வடிமுனைக் குழாய்க்கிணறுகள் இவ்வாண்டு தோண்டப்பட்டன. 1969–70-ல் இன்னும் 1,000 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன 6,171 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளில், 1968–69-ல் 3,876 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கு, மின்சாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. எஞ்சியுள்ள பகுதிகளுக்கு 1969–70-ல் இத்திட்டம் தீவிரப்படுத்தப்படும். நெற்பயிரை வெற்றிகரமாகச் சாகுபடி செய்யும் நோக்கோடு, குறிப்பாக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கையாளப்படும் மிகுபயன் தரும் நெல்வகை உட்பட, ஒரு திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்படி, 1968–69-ம் ஆண்டில், மண்வளப் பாதுகாப்பு, பாசன நீர் சமாளிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 2,500 ஏக்கர் பரப்பளவில், பாசன, வடிகால் வசதிகள் பெருக்கப்பட்டன. இத்திட்டம் 1969–70-லும் கையாளப்பட்டு 20,000 ஏக்கர் பரப்பளவிற்குப் பயன்படுத்தப்படும். மிகு பயன்தரும் பயிர்வகைத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் பணியில் உதவி செய்ய 1969-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் தொடக்கம் முதல் வேளாண்மை மாவட்ட மும்முர திட்டத்தின்கீழ் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் முப்பது அமெரிக்க அமைதிப் படைத் தொண்டர்கள் பணி புரிவார்கள்.

(உ) இந்திய–ஜெர்மனி நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

நம் நாட்டில் இயங்கிவரும் இத்தகைய திட்டங்களில் இது இரண்டாவதாகும். இம்மாநிலத்தில் 1967-ம் ஆண்டு, ஜனவரி மாதம் 8-ம் தேதி முதல் நீலகிரி மாவட்டத்தில், ஜெர்மனி நாட்டு பண உதவியுடன் இத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. இமாசலப் பிரதேசத்தில் உள்ள மண்டி எனும் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இது செயல்படுகிறது. 1967–68-ல் பருவகாலத்தின் இறுதியில், கோதுமை, உருளைக் கிழங்கு ஆகியவற்றில் நூற்றி நாற்பத்தேழு ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டன. இதன் விளைவாக, கோடை காலத்தில், உருளைக்கிழங்கு பயிரோடு, கோதுமையை மாற்றுப் பயிராக வெற்றிகரமாகச் சாகுபடி செய்யலாம் என்று தெரியவந்தது. இம் முறையில் சாதாரணமாக ஒரு ஹெக்டேருக்கு அரை டன் விளைச்சல் கொடுத்ததற்கு மாறாக 5 டன் விளைச்சலைக் கொடுத்தது. சரியான சாகுபடி முறைகளைக் கையாள்வதன் மூலமும், தர விதைகளைப் பயன்படுத்தியதனாலும் உருளைக் கிழங்கின் விளைச்சல் இரு மடங்காகியுள்ளது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் சாதாரணமாக ஒரு ஹெக்டேருக்கு 7 டன் விளைச்சலைக் கொடுத்த உருளைக் கிழங்கு, தற்போது 14 டன்கள் விளைச்சலைக் கொடுத்துள்ளது. உருளைக் கிழங்கு பயிரில் பரவிவரும் நெமடோட் (Nematode) என்ற பூச்சி ஒழிப்புப் பரிசோதனையாலும் நல்ல பலன் காணப்பட்டுள்ளது. விவசாயிகளின் செலவைக் குறைப்பதற்காக நெமடோட் பூச்சி கொல்லிமருந்தில் "டெர்ராகர் பி" (Terracur P) என்ற மருந்தின் அளவைக் குறைக்கலாமா என்பது பற்றியும் ஆராயப்பட்டு வருகிறது. நல்ல தரமான, நோய் நொடியற்ற விதைகள் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படியான காரியங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வந்த ஆராய்சிகளின் விளைவாக, சீரான பாதுகாப்பு முறைகள் கொண்ட ஒரு திட்டம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, 1969–70-ல் விவசாயிகளின் நலனுக்காகச் செயல்படுத்தப்பட இருக்கிறது. 1970-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் முதல், மூன்றாண்டுகளுக்கு செயல்படும். 1969–70-ல், நீலகிரி மாவட்டத்து நான்கு வளர்ச்சி வட்டாரங்களிலும் விஸ்தரிப்புப் பணி இத்திட்டத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்படும்.

1969 மார்ச் 18]

(ஊ) பயறுகள் உற்பத்தித் திட்டம்.

1968–69-ம் ஆண்டில், குவாலியர்-3 என்ற வகை கானப்பயறு விதை கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்யப்பட்டு, நில ஓரப் பயிராகவும், கரைப் பயிராகவும், கலப்புப் பயிராகவும், 1.26 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் இது பயிர் செய்யப்பட்டது. மேலும், நம் மாநிலத்திலேயே, 500 டன் கானப் பயிறுவிதை கொள்முதல் செய்து 1969–70-ல் விநியோகிக்கப்பட இருக்கிறது. இதனால் 2·5 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் கலப்புப் பயிராக இது சாகுபடியாகும். தற்போது, விதைகள் பூச்சிகள் நீக்கப்பட்டு, பயிர் பாதுகாப்பு முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பயன்படுத்தப்படுகின்றன மேலும், பயறுவகைச் சாகுபடியில், உரங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை விவசாயிகளுக்குத் தெளிவுபடுத்தும் நோக்கோடு, 1969–70-ல் 150 முன்னோடி நேர் விளக்க நிகழ்ச்சிகள் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பயறு வகை உற்பத்தியை ஊக்குவிக்கும் நோக்கோடு, பல்வகை பயிர் முறைத் திட்டத்தின்கீழ் பயறு வகைகளை மாற்றுப் பயிராகச் சாகுபடி செய்ய யோசனை கூறப்பட்டுள்ளது.

II. வேளாண்மை நேர் விளக்கப் பணி.

(அ) தேசிய வேளாண்மை நேர் விளக்கப் பணிகள்.

தேசிய வேளாண்மை நேர் விளக்கப் பணிகள் திட்டம் என்பது, ஆராய்ச்சி மூலம் கிடைத்த கண்டுபிடிப்புகளை, விவசாயிகளின் பயனுக்குக் கொண்டு செல்ல காலதாமதம் இருக்கக்கூடாதென்பதற்காக இந்திய அரசால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். மிகு பயன் தரும் வகை பயிர்த் திட்டத்திற்கு, இந்த நேர் விளக்கப் பணித் திட்டம் மிக்க பேருதவியாக இருக்கிறது. இத் திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சம் என்னவெனில், இத் திட்டத்தை விளக்கும் பணியில், சம்பந்தப்பட்ட விஞ்ஞானிகளே முன்னின்று நடத்திக்காட்டுவதாகும். இந்தத் தேசிய நேர் விளக்கப் பணி நிகழ்ச்சிகளில், பல்வகைப் பயிர் வகைத் திட்டத்தின் கருத்தை விளக்கிக் காட்டவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் கிடைத்த உச்ச உற்பத்தி என்ன என்பது தெளிவாக்கப்படும். தேசிய நேர் விளக்கப் பணி நிகழ்ச்சிகள் 1968–69-ல் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு, 65 நேர் விளக்கங்கள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 25 நேர் விளக்கங்கள் ஆராய்ச்சி ஊழியர்களிடமும், எஞ்சிய 40 நேர் விளக்கங்கள் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. 1969–70-ம் ஆண்டில், எந்தெந்த மாவட்டங்களில், விவசாயிகள் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளனவோ, அங்கேயுள்ள ஆராய்ச்சி ஊழியர்களிடமே இந்த நேர் விளக்கப் பணி நிகழ்ச்சிகளை ஒப்படைக்க இந்திய அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. தமிழ் நாட்டில் இத்தகையப் பணி, ஆராய்ச்சிப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களால் கோயமுத்தூர், வட ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் மாவட்டம் ஒன்றுக்கு 15 நேர் விளக்க நிகழ்ச்சிகள் வீதம் மொத்தம் 45 நடத்தப்படும். தவிர, மற்றைய மாவட்டங்களில், மாவட்டம் ஒன்றுக்கு 5 நேர் விளக்க நிகழ்ச்சிகளாக 20 முதல் 25 விளக்க நிகழ்ச்சிகள் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளால் நடத்தப்படும். இதில் உள்ள ஒரு முக்கிய அம்சம் என்னவெனில் ஒரு ஹெக்டேக்கருக்கு, மூன்று போக சாகுபடியானால் 13 டன்னும், இரு போக சாகுபடியானால் 11 டன்னும், குறிக்கோளளவாக நிர்ணயிக்கப்படும். இதுவரை நடத்தப்பட்ட நேர் விளக்க நிகழ்ச்சிகளில் 90 விழுக்காடு அளவிற்கு விளைச்சல் குறிக்கோள் எல்லையைத் தாண்டியிருக்கிறது.

(ஆ) முன்னோடித் திட்ட நேர் விளக்கம்.

1968–69-ல், மிகுபயன்தரும் பயிர் வகைச் சாகுபடியை 100 ஏக்கர் பரப்பளவில் விவசாயிகளுக்கு நேரில் விளக்கிக் காட்டுவதற்காக மத்திய அரசின் உதவியோடு ஒரு புது நேர் விளக்கத் திட்டம் தமிழ் நாட்டில் கொண்டுவரப்பட்டது. இதுபோன்ற எட்டு 100 ஏக்கர் பகுதிகள்

ஈரோடு, பொள்ளாச்சி, திருவள்ளூர், காஞ்சீபுரம், இராணிப்பேட்டை, மதுரை, பெரியகுளம், தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் உள்ள வேளாண்மைக் கோட்டங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு, மூன்று போக சாகுபடி பற்றிய நேர் விளக்கப்பணி நிகழ்த்த ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய நேர் விளக்கங்கள் விவசாயிகளின் நிலங்களிலேயே நடத்திக் காட்டப்படுகின்றன. இதற்கு மத்திய அரசின் மானியம் உண்டு. வேளாண்மைத் துறையினர் கூறும் விதிமுறைகளை விவசாயிகள் கடைபிடிக்கச் செய்வதற்கும் இது அனுகூலமாக இருக்கிறது. 1969–70-ம் ஆண்டிலும், இந்தத் திட்டம் வேறு எட்டு மைய நிலையங்களில் தொடர்ந்து கடைபிடிக்கப்படும். இதற்கென 1·4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) பல்வகைப் பயிர் முறை நேர் விளக்கம்.

1968–69-ம் ஆண்டில், மத்திய அரசின் உதவியோடு, "பல்வகைப் பயிர் முறை நேர் விளக்கம்" என்ற புதுவிதமான நேர் விளக்கத் தொடர் ஒன்று செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் 30 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த நேர் விளக்கத் திட்டங்கள், நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதி கொண்ட 5 ஏக்கர் நிலப்பரப்புகளில் நடத்திக் காட்டப்படுகின்றன. இதுவன்றி, இத்தகைய நிலத்தைச் சுற்றியுள்ள மற்ற விவசாய நிலங்களின் பயிரும் கண்காணிக்கப்படுகின்றது. தக்க மாற்றுப் பயிர்களைப் பயிரிட்டு, பயிர் சாகுபடியை தீவிரப்படுத்தும் நோக்கோடு இந்த நேர் விளக்கத் திட்டங்களில், இரு போகம் அல்லது மூப்போக சாகுபடி முறை விளக்கிக் காட்டப்படுகின்றது. 1969–70-ம் ஆண்டில், இத்தகைய நேர் விளக்கத் திட்டங்கள் மற்றைய மாவட்டங்களிலும் நடத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கென 1·42 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) மண் பக்குவம் செய் நேர் விளக்கத் திட்டம்.

1968–69-ம் ஆண்டில் மண் பக்குவம் செய் நேர் விளக்கத் திட்டம் ஒன்று இந்திய அரசினால் கீழ்க்கண்ட எட்டு மைய நிலையங்களில், நிலையம் ஒன்றுக்கு ரூ. 15,000 செலவில், 100 ஏக்கர் கொண்ட பரப்பளவில் செயல்பட ஒப்பளிப்பு அளிக்கப்பட்டது:—

(1) கும்பகோணம்.

(2) கிருஷ்ணகிரி.

(3) இராணிப்பேட்டை.

(4) கள்ளக்குறிச்சி.

(5) ஈரோடு.

(6) காஞ்சீபுரம்.

(7) இராமநாதபுரம்.

(8) தென்காசி.

இத் திட்டத்தின்கீழ் மண் பக்குவம் செய்யும் கனிப்பொருளான ஜிப்சம் என்ற களிக்கற்கள் விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டு, நிலத்தைப் பண்படுத்தவும், விளைச்சலைப் பெருக்கவும் வழிகோலப்பட்டுள்ளது. இதுபற்றிய முன்னோடி நேர் விளக்கத் திட்டத்தையும் மண் பக்குவம் செய் நேர் விளக்கத் திட்டத்தையும் மேற்பார்வையிடுவதற்கென தனி அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். மத்திய அரசின் ஆதரவோடு இத்திட்டம் வேறு எட்டு மைய நிலையங்களில் செயல்பட்டு வருகிறது. 1969–70-ம் ஆண்டில் இத்தகைய நேர் விளக்கத் திட்டங்கள் வேறு பல மைய நிலையங்களில் நடத்தப்படும். இதற்கென 1·40 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பெற்றுள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1969 மார்ச் 18]

(உ) வளர்ச்சி வட்டார அளவில் நேர் விளக்கங்கள்.

அமெரிக்க உதவித் திட்டத்தைச் சார்ந்த வளர்ச்சிப் பணி, வேளாண்மைப் பொருளாதாரம், பண்ணை இயந்திர கருவிகள், மண் நீர் பயன் மேற்பார்வை, பயிர் பாதுகாப்பு பற்றிய வல்லுநர்கள், நமது வேளாண்மைத் துறை அலுவலர்களுடன் தொடர்புகொண்டு கோயமுத்தூர், வட ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரத்திலும் 5 நேர் விளக்க நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியுள்ளனர். தவிர, இவர்கள் தேசிய நேர் விளக்கத் திட்டத்திலும் பங்கு கொண்டுள்ளனர். அண்மையில், களர் நிலம் உவர் நிலம் பற்றிய மற்றொரு அமெரிக்க உதவித் திட்டத்தைச் சேர்ந்த வல்லுநர் ஒருவர் இங்கு வந்துள்ளார். இத்தகைய நிலங்களின் தன்மை பற்றி அவர் ஆராய்ச்சிகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்.

III. விதைப் பெருக்கமும், சான்று வழங்கலும், சோதனை மேற்கொள்ளலும்.

விவசாய உற்பத்தித் திட்டத்தில், விதை ஒரு தலையாய பங்கினை வகிக்கிறது. எனவே, விவசாயிகளுக்குத் தரமான விதைகளை வழங்க, வேளாண்மைத் துறையினர் கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளனர் :—

கிராம "சகாயக்குகள்" திட்டத்திற்குப் பதிலாக வேளாண்மைத் துறையினர் மூலமாக தர விதைகளைக் கொள்முதல் செய்து பங்கீடு செய்யும் மாற்றுத் திட்டம்.

எல்லாவித உணவுப் பயிர், தானியப் பயிர் இவற்றிற்கான தர விதைகளைப் பங்கீடு செய்யும் பணிக்கு வழங்கிவந்த உதவித் தொகையை இந்திய அரசு 1967–68-ம் நிதியாண்டுடன் நிறுத்திவிட்டது. இதன் விளைவாக, மேற்கொண்டு இந்த கிராம "சகாயக்குகள்" திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமா என்பதுபற்றி இந்த அரசு ஆராய்ந்து முடிவில் அத் திட்டத்தைக் கைவிடுவதென முடிவு செய்யப்பெற்றுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு மாற்றுத் திட்டமாக, இலாபம் நட்டம் இல்லாத அடிப்படையில், தர விதைகளைக் கொள்முதல் செய்து, வேளாண்மைத் துறை மூலமாகப் பங்கீடு செய்யும் ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு உருவாக்கியுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், அரசாங்க விதைப் பண்ணையிலிருந்து பெறப்பட்ட ஆரம்ப நிலை விதைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில கிராமங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட சில விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படும். இவ் விதைகளின் உச்ச விலைக்குமேல் 10 முதல் 15 விழுக்காடு, உதவித் தொகையாக, குறிப்பிடப்பட்ட சில விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டு, பின்னர் இத்தொகை விற்பனை பணத்திலிருந்து வசூலிக்கப்படும். இரண்டாந் தர விதைகளின் கொள்முதலுக்கான குறிக்கோளளவு 1969–70-ம் ஆண்டிற்கு 16,000 டன்கள் என்றும், இதை சுமார் 24,000 எக்கர் பரப்பளவில் பெறுவதெனவும் முடிவாகியுள்ளது.

விதை பதனப்படுத்தும்பகுதிகள்.—நான்காவது திட்டகாலத்தில், 4 விதை பதனப்படுத்தும் பகுதிகள் நிறுவ திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதன் முதல் நடவடிக்கையாக, கோயமுத்தூரில், 1969–70-ம் ஆண்டில் விதை பதனப்படுத்தும் இயந்திர வார்ப்புப் பகுதி ஒன்று நிறுவப்படும். இத் திட்டத்தின் நோக்கம், விதைகளை உலர வைக்கும் இயந்திரம் ஒன்றை மின் விசை மூலமோ அல்லது எண்ணெய் சக்தி மூலமோ இயங்கக்கூடியதாக உருவாக்குதலாகும். இது நிலங்களிலோ, அல்லது களங்களிலோ இயக்கப்படும். நெல், மிளகாய், வேர்க்கடலை, சோளம் முதலிய வற்றை வெயிலில் உலரவைப்பதில் சிரமங்கள் இருப்பதால், உணவு தானியங்களையும் வாணிபப் பயிர்களையும் உலர வைக்கும் இயந்திரம் ஒன்றை உருவாக்கல் இன்றியமையாததாகிறது. விவசாய பொறியியல் ஆராய்ச்சி நிலையமும், இதுபோலவே விதை உலரவைக்கும் பணிகளில் அக்கறை கொள்ளுமாறு ஊக்குவிக்கப்படும்.

விதைச் சட்டம்.—1968-ம் ஆண்டு, செப்டம்பர் திங்கள் இரண்டாம் நாள் முதல், 1966-ம் ஆண்டின் விதைகள், சட்டத்தின் சில பகுதிகளை நடைமுறைக்கு இந்திய அரசு கொணர்ந்துள்ளது. 1968-ம் ஆண்டின் விதைகள்பற்றிய விதிமுறைகளும், இந்திய அரசாங்கத்தின் தனி அரசிதழில் 1968-ம் ஆண்டில் செப்டம்பர் திங்கள் 2-ம் நாள் பிரசுரிக்கப் பட்டுள்ளன. மேற்கூறிய அறிக்கை பிரசுரமான தேதியிலிருந்து, விதைகள் சட்டம் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. இந்தச் சட்டத்தின்படி மாநில அரசு சில முன் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியுள்ளது அதுபற்றி கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

விதைகளின் தரஒப்புத் திட்டம்.—விதைகள் சட்டப்படி, அச்சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள தரங்களுக்கு ஒப்ப இருக்கும் விதைகள் மட்டுமே விவசாயி களுக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும். மாறாக, அவ்விதைகள் குறிப்பிட்ட தரத்திற்கு மாருக இருந்து, அத்தகைய தரமில்லா விதைகளை யாரேனும் வழங்கினுல், அவர்கள் தண்டனைக்குள்ளாவர்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில், தனியார்களும் விதை விற்பனையில் ஈடுபடுவதை ஊக்குவிக்க இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதனுல் அரசாங்கமே விதைகளைச் சேமித்து வைத்து விற்பனை செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லாமற்போகும். தற்போது பாரி கம்பெனியாரும், திருவாரூர் விற்பனைச் சந்தை சங்கமும் விதைகள் உற்பத்தி, விற்பனையில் ஈடுபட்டுள்ளன. இதே போல் பருத்தி, வேர்க்கடலை போன்ற பயிர்களின் விதை உற்பத்தி விற்பனையில் மற்றும் சில தனியார்கள் ஈடுபட வாய்ப் பிருக்கிறது. விதைகளின் தரம் பற்றிய சான்று வழங்கல், விதைகளின் தரத்தை ஒரே சீராக வைக்க இன்றியமையாததாகின்றது. இதற்காக, விதை தரஒப்புச் சான்று வழங்கும் நிலையம் ஒன்றை நிறுவ, இந்த அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. தேசீய விதைகள் கழகம், நெல்லைப் பற்றி தரஒப்புச் சான்று வழங்குவதில்லை என்பதையும் இச்சமயத்தில் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். விதைகள் தரஒப்புச் சான்று வழங்குமுன், சம்பந்தப் பட்ட நிலத்தை, விதை விதைத்த நாள் முதல், அறுவடையாகும் வரை குறைந்தபட்சம், நான்கு முறையாவது நேரில் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வாறு அவ்வப்போது நிலங்களைப் பார்வையிடுவதால், விதைப் பண்ணை உடமையாளர்கள் நவீன முறைகளைக் கையாளத் தூண்டுகோலாக இருக்கும். இதன் விளைவாக, அதிக விதை உற்பத்தியாவதோடு, நல்ல தரமான விதைகளும் கிடைக்க ஏதுவாகிறது. வேண்டாத மற்ற வகைப் பயிர்களை களையெடுத்தல் வேண்டும். அறுவடை சமயத்திலும், மாதிரிக்காக விதை பொறுக்கும்போதும் வேளாண்மைத் துறையினர் உடனிருந்து உதவி, விதையில் கலப்பு ஏற்படாவண்ணம் பார்த்துக்கொள்வர். மாதிரிக்காக எடுக்கப்பட்ட விதைகள் விதைச் சோதனைச் சாலைக்கு அனுப்பப் பட்டு, அங்கு குறிப்பிடப்பட்ட தரத்திற்கு ஒப்ப அவ்விதைகள் உள்ளனவா என்பது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்படும்.

ஆண்டுதோறும், 16,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்புள்ள விதைப் பண்ணை களில் 6,000 முதல் 8,000 டன்கள் வரை விதை உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

IV. பயிர் ஊட்டம்

மண்வள ஆராய்ச்சி

மண்வள ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் ஏழு—கோயமுத்தூர், ஆடுதுறை, கோவில்பட்டி, கடலூர், மதுரை, காஞ்சிபுரம், குடியாத்தம் ஆகிய ஊர்களில் தற்போது செயல்பட்டு வருகின்றன. 1969–70-ம் ஆண்டில், ரூ. 75,600 செலவில் இன்னுமொரு மண்வள ஆராய்ச்சி நிலையம் சேலத்தில் தொடங்கப்பெறவிருக்கின்றது. இந்த ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் யாவும், மண்வள ஆராய்ச்சியை இலவசமாக நடத்தித் தருகின்றன. மேலும் விவசாயிகள் கைக்கொள்ளவேண்டிய உரமாற்று முறைகளைப் பற்றியும் அரிய யோசனைகள் கூறப்படுகின்றன. ஆடுதுறையில் உள்ள

ஆராய்ச்சி நிலையம் தவிர, மற்ற நிலையங்கள், மாதமொன்றுக்கு 1,250 மண்வள சோதனை செய்யும் தகுதி படைத்தவை, ஆடுதுறையில் உள்ள நிலையத்தில் மாதமொன்றிற்கு 4,000 மண்வள சோதனை செய்யும் வசதியுள்ளது.

இரசாயன உரங்கள்

(i) 1968–69-ம் ஆண்டில், என்றுமில்லா அளவிற்கு, வறட்சி நிலை நிலவியபோதும், முந்தைய ஆண்டுகளை விட இந்த ஆண்டு நைட்ரஜன் உர விற்பனை அதிகமாக இருந்து மகிழ்ச்சியூட்டுவதாக அமைந்தது. 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் இறுதிவரை 92,000 டன்கள் நைட்ரஜன் உரம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால், 1966–67-ம் ஆண்டில் 85,000 டன்களும், 1967–68-ம் ஆண்டில் 89,000 டன்கள் மட்டும்தான் பயன்படுத்தப்பட்டன. P_2O_5, K_2O என்ற பாஸ்பேட் பொட்டாசியம் உர வகைகளைப் பொறுத்தவரை, முந்தைய ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு, சோதனைப் புள்ளி விவரங்கள் முன்னேறி உள்ளன. 1968–69-ம் ஆண்டில் பயன்படுத்தப்பட்ட இரசாயன உரங்களின் புள்ளி விவரம், 1966–67, 1967–68-ம் ஆண்டுகளின் புள்ளி விவரத்தோடு ஒப்பிடப்பட்டுக் கீழே தரப்பட்டுள்ளது :—

தமிழ்நாட்டில் இரசாயன உரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டவை

(அளவு—லட்சம் டன்கள்.)

ஆண்டு.	நைட்ரஜன்.	பாஸ்பேட்.	பொட்டாசியம்.
1966–67	0·85	0·44	0·32
1967–68	0·89	0·30	0·30
1968–69			
(1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் இறுதிவரை சாதனை).	0·92	0·31	0·26

1969–70-ம் ஆண்டிற்கான நமது தேவைகள், 1·75 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரமும், 0·80 லட்சம் டன் பாஸ்பேட் உரமும், 0·70 லட்சம் டன் பொட்டாசியம் உரமும் ஆகும்.

(ii) 1968–69-ம் ஆண்டில் இரசாயன உரம் வழங்கப்பட்ட நிலை திருப்திகரமாக இருந்தது. மத்திய உரக்குழுவிடம் நாம் கேட்ட அளவிற்கு கொடுக்க இந்திய அரசு முன்வந்தது. 1969–70-ம் ஆண்டிலும் உர வழங்கு முறை திருப்தியாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, அரசாங்கமும் தனியாரும் நிறைய இருப்பு வைத்துள்ளனர். 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் முதலாம் நாள் முதல் உள்ளூர் உற்பத்தியாளர்கள் தங்களின் உற்பத்தி முழுவதையும் பொதுச் சந்தையில் விற்பதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இவ்வாறு உள்ளூரில் உற்பத்தியாகும் உரங்கள் யாவும், விற்பனைக்கு வருவதால், உரங்களைப் பெறுவதில் எந்தவிதச் சிக்கலும் ஏற்படாது என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(iii) உரங்கள் வழங்கும் பணியானது, தொடர்ந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், தனி வியாபாரிகள் மூலம் நடைபெற்று வந்தது. இந்த உரம் வழங்கும் திட்டத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சம் என்னவெனில், சில்லரை வியாபார அளவில் மறுபடியும் தனியார் வியாபாரத்தை பரீட்சார்த்தமாக, தஞ்சாவூர், கோயமுத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, செங்கற்பட்டு ஆகிய குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களில் மறுபடியும் அனுமதித்ததாகும். உள்ளூர் தயாரிப்பு உரங்களை வழங்கலில் உள்ள கட்டுப்பாட்டைச் சிறிது சிறிதாகத் தளர்த்துவதென்று இந்திய அரசின் கொள்கையையொட்டி, உரங்கள் வழங்கும் வகையினை மறு ஆய்வு இந்த அரசு மிக்கக் கவனத்துடன் செய்தது. இதன் விளைவாக, எங்கெல்லாம் தேவைப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் கூட்டுறவுத் துறையோடு, தனிப்பட்ட வியாபாரிகளும்

உர விற்பனை செய்ய அனுமதி அளிக்குமாறு மாவட்ட ஆட்சியருக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், கூட்டுறவுத் துறையினருக்கும், நிலைமை வசதியாக இருப்பதோடு, இருப்பு வைக்கும் இடங்களும் பெருகி, விவசாயி களுக்கு உரங்கள் தாராளமாகக் கிடைக்க வாய்ப்பேற்படும்.

(iv) இரசாயன உரங்களின் விலைகளைப் பொறுத்தவரை, நாணய மதிப்புக் குறைவுக்கு முன்னர் எந்த விலைவாசி நிலவியதோ, அந்த அளவிற்குத் தற்போதும் விலைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று இந்திய அரசை 1967-ம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் டில்லியில் நடை பெற்ற முதலமைச்சர் மாநாட்டின்போது கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. நைட்ரஜன் வகை உரங்களின் விலை உயர்ந்தால், நமது விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற நமது அச்சத்தை இந்தியப் பேரரசுக்கு ஏற்கனவே பன்முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். எனவேதான், உரங்களின் மீது 10 விழுக்காடு எக்சைஸ் வரியும், இறக்குமதி செய்யப்படும் உரங்களின் மீது வரியும் போடப்படும் என்று இந்திய அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அரசினருக்கு முழு வியப்பைத் தருகிறது. இதைத் தொடர்ந்து, 1969-ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் முதல் நாளுக்கு முந்தைய இருப்பு உள்பட, இந்திய அரசாங்க உரக் குழுவிடம் வாங்கப்படும் உரங்களின் விலைகள் உயர்த்தப்படும் என்ற அறிவிப்பும் இந்திய அரசிடமிருந்து வந்துள்ளது. இத்தகைய விலை உயர்வு, இந்தச் சமயத்தில் முக்கியமானதும், இன்றியமையாததுமான ஒரு பொருளுக்கு விதிப்பது, நமது வேளாண்மைத் திட்டங்களுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் என்பதை இந்த அரசு நன்கு உணர்ந்துள்ளது. தங்கள் முடிவினை புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று இந்திய அரசை இந்த அரசு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

(v) உரங்களை வாங்குவதற்காகக் கடன் வசதியளிப்பது பொறுத்த மட்டில், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பெரும்பகுதி இத்தகைய வசதியையளிக் கின்றன. இந்த முயற்சிக்கு உதவியாக இருக்கும் அளவிற்கு அரசாங்கம் முன்வருகிறது. 1967-68-ம் ஆண்டில் தீவிர உரமிடு திட்டத்தின்கீழ் 207·51 லட்சம் ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கடனாக வழங்கப்பட்டது. 1968-69-ம் ஆண்டில் இத்திட்டத்திற்காக, 150 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு, பின்னர் அது 300 லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டிற்காக, 250 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது. மிகு பயன் தரும் பயிர்வகைத் திட்டத்தின்கீழ் பங்கு பெறும் விவசாயிகளும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினராயுமில்லாத விவசாயிகள் இந்தத் தீவிர உரத்திட்டத்தின்கீழ் கடன் வசதி பெறத் தகுதி பெற்றவர்கள்.

(vi) இரசாயன உரங்கள் பயன்படுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை விவசாயிகள் நல்ல முறையில் புரிந்துகொண்டு வரும் இந்தச் சமயத்தில், அவர்களுக்கு நல்ல தரமான உரங்கள் வழங்கப்படல் வேண்டும் என்பது அவசியமாகிறது. இதற்கெனத் தனியாக ஒரு உரத் தலைமை ஆய்வாளர் அலுவலகம் அனுமதிக்கப்பட்டு, வேளாண்மைத் துணை இயக்குநர் அளவில் ஒரு அதிகாரியும் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். இவ்வலுவலகம், வேளாண் மைத் துறை இயக்குநரின் நேர் பார்வையில் இருந்து வரும். நமது மாநிலத்தில் தரமான இரசாயன உரங்கள் வழங்கப்படும் பொறுப்பு இவர்களுக்கு உண்டு.

பயிர் வளர்ச்சியில் இரசாயன உரங்கள் விரைவான பயனைத் தர பயன் படுகிறது என்றாலும், மண் மூலமாக இயற்கையில் கிடைக்கும் உரங்களின் மேன்மை மிக முக்கியமானதாகும். இந்த வகையில், பசுந்தழை உரம், கிராமக் கலவை எரு, மண் பக்குவம் செய்தல் ஆகியவை முதலிடமாகக் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கீழ்க்கண்ட சில திட்டங்கள் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன :—

(1) பஞ்சாயத்துக்கள் பசுந்தழை விதை உற்பத்தி செய்யும் முன்னோடித் திட்டம்.

(2) கழிவு எரு.

1969 மார்ச் 18]

(3) நகர்ப்புறக் கலவை எரு.

(4) நலம் விளைக்கும் கிருமி வளர்ப்பு.

(5) மண் பக்குவஞ் செய்தல்.

(அ) **பஞ்சாயத்துக்கள் பசுந் தழை விதை உற்பத்தி செய்யும் முன்னோடித் திட்டம்.**—1963–64 முதல் 1966 67 வரை, பசுந்தழை உர உற்பத்திக்கென 125 பஞ்சாயத்துக்களுக்கு 7·81 லட்சம் ரூபாய் கடனுதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. புதுப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கடன் வழங்கும் யோசனை கைவிடப்பட்டுவிட்டது. ஏற்கனவே கடன் வழங்கப்பட்டுள்ள பஞ்சாயத்துக்களில் பசுந்தழை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் முயற்சியில் முழுக் கவனமும் செலுத்தப்படத் திட்டமிடப்பெற்றுள்ளது.

(ஆ) **கழிவு எரு.**—மூன்றாவது திட்டக் கால இறுதியில், கழிவு எரு உற்பத்தியின் அளவு 1·24 லட்சம் டன்களாக இருந்தது. 1966–67-ம் ஆண்டில் உற்பத்தியின் அளவு 1·51 லட்சம் டன்களாக இருந்தது. 1968–69-ம் ஆண்டில் இது 2·20 லட்சம் டன்களாக உயரும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. நான்காவது திட்டக்கால இறுதியில் இது 3 லட்சம் டன்களாக உயரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(இ) **நகர்ப்புறக் கலவை எரு.**—கழிவுப் பொருள்களை உரமாக மாற்றி விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டு, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு கடன்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. 1968–69-ம் ஆண்டில், இதுவரை மொத்தம் 6·54 லட்சம் ரூபாய் கடனுதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், 4·36 லட்சம் டன் தரமான உரம் உள்ளாட்சி மன்றங்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. 1969–70-ம் ஆண்டிலும் கடன்கள் தொடர்ந்து உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். இவ்வாண்டுக்கென 6 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. உர உற்பத்தி அளவில் நட்டம் ஏற்பட்டால், சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றத்திற்கு, அதற்கான செலவில் 25 விழுக்காட்டிற்கு மேற்படாத அளவிற்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. 1969–70-ம் ஆண்டிற்கென, இத்தகைய உதவித் தொகைக்காக 1 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) **நலஞ்செய் கிருமி வளர்ப்பு.**—1968–69-ம் ஆண்டில், 11,000 எண்ணிக்கையுள்ள கிருமி வளர்ப்புக் குடுவைகள் பசுந்தழை போன்ற மூடுவிதை பயிர்களின் விதைகள் பாதுகாப்பிற்காக, விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1969–70-ம் ஆண்டிலும் இத்தகைய குடுவைகள் 20,000 தயாரிக்கப்பட்டு வழங்கப்பட இருக்கிறது.

(உ) **மண் பக்குவஞ் செய்தல்.**—ஜிப்ஸம் என்ற களிக்கற்களைப் பயன்படுத்தி, களர் நிலங்களையும், உவர் நிலங்களையும், பண்படுத்த முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. இதற்கென ஜிப்ஸம் என்ற களிக் கற்களின் விலையில் பாதியை உதவிப் பணமாகத் தள்ளப்பட்டு வழங்கப் படுகின்றது. இந்த உதவிப் பணத்திற்காகும் செலவை மாநில அரசும், மத்திய அரசும் சரிசமமாக ஏற்கின்றன. இதைப் போலவே நிலத்தில் உள்ள அமிலத் தன்மையைப் போக்க, சுண்ணாம்புக் கற்களைப் பயன்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1,000 ஏக்கர் நிலங்களைப் பண்படுத்திச் சீரமைக்க 2,000 டன் களிக் கற்கள் வழங்கும் குறிக்கோள் அளவுடன் இத் திட்டம் 1966–67-ம் ஆண்டில் தொடங்கப் பெற்றது. 1967–68-ம் ஆண்டில் 1,490 டன் களிக் கற்கள் வழங்கப் பெற்றன. 1968–69-ம் ஆண்டு (1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் இறுதி வரை) 1,300 டன்கள் வழங்கப்பெற்றன. 1969–70-ம் ஆண்டில் வழங்குவதற்கென, 5,000 டன் களிக் கற்களும் 1,000 டன் சுண்ணாம்புக் கற்களும் வாங்குவதற்காகத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

V. பயிர்ச் செடிப் பாதுகாப்பு.

1968–69-ம் ஆண்டில், நெல், வேர்கடலை, பருத்தி, கேழ்வரகு முதலிய உணவுப் பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் நோக்கோடு விமான மூலம் பூச்சி கொல்லி மருந்துகள் தெளிக்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

1967-68-ல் 2·99 லட்சம் ஏக்கரிலும் இவ்வித நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டது. ஆனால், 1968-69-ல் 2·38 லட்சம் ஏக்கரில் மட்டும் இந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இக்குறைவுக்குக் காரணம், பயிர் செய்யப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பு. செங்கற்பட்டு, வடஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் குறைந்து விட்டதுதான். இதைப் போன்று வேர்கடலையைப் பொறுத்தவரை குறிக் கோளளவான 0·67 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவிற்கு மாறாக 0·43 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் மட்டும், விமான மூலம் மருந்து தெளிக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. குறைவுக்குக் காரணம், அது சமயம் நிலவிய பருவநிலைக் கோளாறுதான். இந்த இரு பெரும் பயிர்கள் தவிர, 6,000 ஏக்கர் பருத்தியும், 3,000 ஏக்கர் கேழ்வரகும், விமானத்திலிருந்து தெளிக்கப்பட்ட மருந்து மூலம் பாதுகாக்கப்பட்டன. 1969-70-ம் ஆண்டில், இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி சுமார் 3·50 லட்சம் ஏக்கருக்குப் பயன ளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1969-70-ம் ஆண்டின்போது, 500 மின் விசை மருந்து தெளிப்பான்கள் வாங்கி, விவசாயிகளுக்கு வாடகைக்கு விடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1968-69-ம் ஆண்டில், எலித் தொல்லையை ஒழிக்க இந்திய அரசால் ஒருத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு, இத் திட்டத்தின்படி ஏக்கர் ஒன் றுக்கு 50 காசுகளுக்கு மேற்படாத வகையில் எலி கொல்லும் மருந்துகள் இலவசமாக விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றது. இத் திட்டம் 2·50 லட்ச ரூபாய் செலவில், 5 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவிற்குப் பயனபடும் 1969-70-ம் ஆண்டிலும் இத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படும் பயிர்ப் பாதுகாப்பு மருந்துகளின் தரத்தைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, மூன்று பூச்சி கொல்லி மருந்து ஆய்வகங்கள் ஏற்கனவே, கோயமுத்தூர், ஆடுதுறை, கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. இதுபோன்ற மற்றொரு ஆய்வகம் காஞ்சீபுரத்திலும் நிறுவப்படும். விவசாயக் கிடங்குகளில் இருக்கும் மருந்துகளிலிருந்து மாதிரிகள் வருவித்து, இவ்வாய்வகங்களுக்கு அவ்வப் போது அனுப்பப்பட்டு, இந்தியத் தரக் கழகம் விதித்த தரங்களுக்கு ஏற்ப இம்மருந்துகள் இருக்கின்றனவா என ஆராயப்படுகிறது.

தற்போது, பயிர்ப் பாதுகாப்பு மருந்துகள் உரிய விலையில் 65 விழுக்காடு அளவில் விவசாயிகளுக்கு விற்கப்படுகின்றன. எஞ்சிய 35 விழுக்காடு உதவிப் பணமாக அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. இந்த உதவிப் பணத்தை அடியோடு நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று திட்டக் குழுவும், இந்திய அரசும் நமது அரசை வற்புறுத்திய போதிலும், இந்த அரசு இந்த உதவித் தொகையை ஆண்டொன்றுக்கு 5 விழுக்காடு வீதம் படிப்படியாகக் குறைக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இக் குறைவு, நான்காம் திட்டக்கால இறுதியில் பத்து விழுக்காடாக இருக்கும்.

VI. வாணிபப் பயிர்கள்

வேர்கடலை.—1967-68-ம் ஆண்டில் சாகுபடி செய்யப்பட்ட பரப்பளவு 22,45,400 ஏக்கர்களும், 1968-69 (1969-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 31-ம் நாள் முடிய) 21,80,950 ஏக்கர்களும் ஆகும். வேர்கடலை உற்பத் தியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த இந்திய அரசு செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தர்மபுரி, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில், சீர்திருந்திய ஏற்று மதித் திட்டமொன்றை வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் தென் ஆர்க்காடு, கோயமுத்தூர், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் 6 முனைப்புத் திட்டங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1969-70-ம் ஆண்டில், இன்னு மொரு முனைப்புத் திட்டம் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் 1·04 லட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறுவப்படும். 1·84 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவு அதிகப் படியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு, 0·62 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1969 மார்ச் 18]

தற்போது கிடைக்கும் TMV 2 என்ற வகையைவிட TMV 7 என்ற ஒரு புதுக் கொத்து வகையை, அது குறுகிய காலத்தில் அதிகப் பயன் தரும் தன்மையைக் கருதி, முனைப்புத் திட்டப் பகுதிகளில், அவ்வகைப் பயிரைப் பிரபலப் படுத்தப்படுகிறது.

பருத்தி.—நமது மாநிலத்தில் சுமார் 10 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பருத்தி தற்போது பயிரிடப்படுகிறது. 1967–68-ம் ஆண்டில், 8,99,675 ஏக்கர் நிலத்திலும், 1968–69-ம் ஆண்டில், ஜனவரித் திங்கள் முடிய 7,76,450 ஏக்கரிலும் பருத்தி சாகுபடி செய்யப்பட்டது. நிலையான பாசன வசதியுள்ள பகுதிகளில் மேற்கொண்டு பருத்தி சாகுபடியை விரிவுபடுத்த இயலாத காரணத்தால் நான்காவது திட்ட காலத்தில், பருத்தி சாகுபடியைத் தீவிரப்படுத்தி, உற்பத்தியை நான்காவது திட்டகால இறுதியில் 4·50 லட்சம் டன் பேல் கட்டுகளிலிருந்து 5·50 லட்சம் பேல் கட்டுகளுக்கு உயர்த்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முனைப்படித் திட்டம் பகுதிகளில், நிலையான பாசன வசதி பெற்ற பருத்தி சாகுபடி முனைப்புத் திட்டமல்லாத பகுதிகளில் கிடைப்பதை விட 80 முதல் 100 விழுக்காடு அதிக பலனைத் தந்துள்ளது. இதுவரை, நிலையான பாசனப் பருத்திப் பகுதிகள் பெரும் பான்மையாக, முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டுவிட்டன. எனவே, 1969–70-ம் ஆண்டிலிருந்து, மானாவாரி நிலப் பருத்திச் சாகுபடியையும் முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரத் திட்டமிடப் பெற்றுள்ளது. பருத்தி உற்பத்தித் துறையில் உள்ள ஒரு முக்கியமான அம்சம் என்னவெனில், MCU 5 என்ற வகைப் பருத்து வெளியீடு தான். இந்த ரகப் பருத்தி எல்லா சோதனைகளிலும் வெற்றி பெற்று இருக்கிறது. தரத்தையும், நூற்புக் கொள்ளளவையும் பொறுத்தமட்டில், இந்த நாட்டிலேயே மிக உயர்ந்த ரகப் பருத்தி இதுதான்.

உருளைக்கிழங்கு.—உருளைக்கிழங்கு சாகுபடியாகும் மொத்தம் 31,000 ஏக்கர்களில், 19,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு, நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சார்ந்துள்ளது. 1967–68-ம் ஆண்டில், 1,149 ஏக்கர் பரப்பளவு பயன்படுத்தப் பட்டது. 1968–69-ம் ஆண்டில், 4,902 ஏக்கர் பரப்பளவு உருளைக்கிழங்கு சாகுபடியின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது. பயிர் முற்றுங்காலத்து நேர்ந்த நோய் காரணமாகவும், பூச்சி அரிப்பு காரணமாகவும், இந்தச் சாகுபடி நீலகிரி மாவட்டத்தில் அழியும் தருணத்தில் இருக்கின்றது. எனவே, கொடைக்கானலிலும், ஒசூர் பகுதிகளிலும் மாற்று நிலங்கள் திருத்தப் படுகின்றன. இந்தத் திருத்தப் பணி காரணமாக, கொடைக்கானல் பகுதியில், 2,000 ஏக்கரில் இருந்து 12,000 ஏக்கர் பரப்பாக உயர்ந்து உள்ளது. இதேபோல், ஒசூர் சுற்றியுள்ள பகுதியிலும் உருளைக்கிழங்குச் சாகுபடியாகும் நிலப்பரப்பு படிப்படியாக அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

தென்னை.—தற்போது தென்னை சாகுபடியாகும் நிலப்பரப்பு 1·30 லட்சம் ஏக்கராகும். 1967–68-ம் ஆண்டில் 7,970 ஏக்கர் பரப்பளவும் 1968–69-ல் 6,941 ஏக்கர் நிலமும் தென்னை சாகுபடியின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது.

இலங்கை, பர்மா அகதிகள் மற்றும், நிலமற்ற ஏழைக் குடும்பத்தாருக்கு புனர் வாழ்வளிக்கும் நோக்கத்தில், கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியில் தென்னை சாகுபடியைப் பெருக்க ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு குடும்பத்தினருக்கும் 5 ஏக்கர் நிலமும், தேவைப் படும் நிதியுதவியும் அளிக்கப்படுகின்றன.

நமது மாநிலத்தில், தென்னை உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக எடுக்கப் பட்டுள்ள மற்றொரு முக்கிய நடவடிக்கை, கலப்பு தென்னைப் பயிர் வளர்ப்புக்கான திட்டமாகும். உயரமாக வளரும் தென்னை வகையோடு, குள்ளமாக வளரும் வகையைச் சேர்த்து, கலப்புத் தென்னை உருவாக்கப் படுகிறது. இதனால் இளஞ்செடியில் உள்ள கலப்பு வீரியத்தைப் பயன் படுத்த முடிகிறது. இத்தகைய கலப்புத் தென்னைப் பயிரைச் சோதனை சாகுபடி செய்து பார்த்ததில், வளர்ப்பு முறையிலும் சரி, பலனளிப்பதிலும்

சரி, மிகக் குறிப்பிடத் தக்க முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. இந்தத் திட்டப் படி, தொடக்கத்தில் ஆண்டொன்றிற்கு 5,000 கலப்புத் தென்னை வீதம் உற்பத்தி செய்யப்படும். இந்த உற்பத்தி படிப்படியாக அதிகரிக்கப்படும்.

1969-70-ம் ஆண்டில், 78,000 ரூபாய் செலவில், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

முந்திரி.—ஆண்டொன்றிற்கு 5,000 ஏக்கர் பரப்பளவிற்கு முந்திரிச் சாகுபடியை விரிவுபடுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1967-68-ம் ஆண்டில் 7,000 ஏக்கர் பரப்பளவும், 1968-69-ம் ஆண்டில் 6,693 ஏக்கர் பரப்பளவும் முந்திரிச் சாகுபடியின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் முனைப்புத்திட்ட அடிப்படையில், சுமார் 2,500 ஏக்கர் நிலத்தில் முந்திரிச் சாகுபடியைத் தீவிரப்படுத்த இந்திய அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம் ஒன்று இருக்கின்றது. 1969-70-ம் ஆண்டில், இத் திட்டத்தின் கீழ், 5,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பைக் கொணரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில், தீவிரச் சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழ் இன்னும் 5,000 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில், தென்னைச் சாகுபடியைத் தீவிரப்படுத்தத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

கரும்பு.—கரும்பு சாகுபடியாகும் நிலப் பரப்பும் உற்பத்தியும் 1966-67 1967-68-ம் ஆண்டுகளில் கீழ்க்கண்டவாறு அமைந்தன :—

ஆண்டு.	சாகுபடியான நிலப் பரப்பு. (லட்சம் ஏக்கர்.)	கரும்பு உற்பத்தி. (லட்சம் டன்.)
1966-67	2·18	68·97
1967-68	2·35	75·59

1968-69-ம் ஆண்டிற்கும், 1969-70-ம் ஆண்டிற்கும் உற்பத்திக் குறிக்கோளளவு முறையே 88·50 லட்சம் டன்களும், 91·1 லட்சம் டன்களும் ஆகும். பருவநிலைக் கோளாறுகள் நிலவியபோதும், 1968-69-ம் ஆண்டில் எதிர்பார்த்த குறிகோளளவை அடைந்துவிடலாம் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. இதற்குக் காரணம், கரும்பு சாகுபடியாளர்களுக்கு அளிக்கப் பட்டுள்ள விலைச் சலுகையும், கரும்பாலை உள்ள பகுதிகளில் கடைப்பிடிக்கப் படும் முனைப்புத் திட்டமும்தான்.

தற்போது மாநிலத்தில், 37 கரும்பு உற்பத்தி நிலையங்களும், 5 முனைப்புத் திட்டங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1969-70-ம் ஆண்டில் இந்த முனைப்புத் திட்டத்தை, புகளூர், வடபாதிமங்கலம், அலங்காநல்லூர் ஆகிய மூன்று கரும்பாலைப் பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ல் இன்னும் இரு உற்பத்தி நிலையங்கள் கிருஷ்ணகிரி பெரம்பலூர் ஆகிய இடங்களில் நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மேம்படுத்தப்பட்ட சாகுபடி முறை மூலமும் ரசாயன உரங்கள் இயன்ற அளவு காலத்தே பயன்படுத்தியும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கான கரும்பு விளைச்சலை அதிகப் படுத்துவதே இச் செயல்முறையின் நோக்கம் ஆகும். மேலும், கரும்பு சாகுபடியில் மேம்படுத்தப்பட்ட முறைகளைக் கையாளுவதன் அவசியத்தை விவசாயிகளுக்கு அறிவுறுத்தும் பொருட்டு முன்னேற்றமடையாத பேட்டை-வாய்த்தலை கரும்பாலைப் பகுதியில் முன்னோடித் திட்டம் ஒன்றைச் செயல் படுத்தவும் திட்டமிடப்படுள்ளது. 1966-67, 1967-68 ஆண்டுகளில் கரும்பு உற்பத்திக்காகவும் சாலை அமைப்புக்காகவும் ஆன செலவு கீழ்க்கண்டவாறு ஆகும் :—

	(ரூ. லட்சம்.)
1966-67	26·01
1967-68	18·40

1969 மார்ச் 18]

1968-69-ம் ஆண்டிற்கு செலவு ரூ. 31·54 லட்சம் எனப் மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கு கரும்பு உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காக ரூ. 33·90 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1966-67-ம் ஆண்டு சாலை அமைப்புப் பணியிற் கண்ட சாதனை 16 கிலோ மீட்டர்கள் ஆகும். 1967-68-ம் ஆண்டில் இச்சாதனை கற்களைப் பரப்பித் தார் போடும் பணி உட்பட 124 கிலோ மீட்டர்களாகும். 1968-69-ல் 60 லட்ச ரூபாய் செலவில் 19 புதிய சாலை அமைப்புப் பணிகளுக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ல் இந்தப் பணிகளுக்காகவும் முந்தையாண்டுகளில் நிறைவேறாது எஞ்சி நிற்கும் பணிகளை முடிப்பதற் காகவும் சுமார் 30 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படுமென எதிர்பார்க்கபடுகிறது. 1969-70-ம் ஆண்டிலும் வேலையின் வேகத்தை முடுக்கிவிடத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டு 1969-70-ம் ஆண்டில் சர்க்கரை ஆலைப் பகுதிகளில் கிணறு தோண்டும் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். இத் திட்டத்தின்கீழ் முதன்முதலாக சேலம் கோயம் புத்தூர், தருமபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள ஆலைப் பகுதிகளில் 150 கிணறுகள் தோண்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கரும்பு சாகுபடியாளர் விற்பனை செய்கின்ற கரும்புக்கு சர்க்கரை ஆலைகள் தர வேண்டிய குறைந்தபட்ச விலையை ஆண்டுதோறும் இந்தியப் பேரரசு நிர்ணயிக்கிறது. இந்திய அரசு நிர்ணயித்த குறைந்தபட்ச விலையை மாற்றியமைக்க மாநில அரசுக்குச் சட்ட பூர்வமான அதிகாரம் இல்லை. இருப்பினும் 1968-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் இருபத்து மூன்றும் நாள் அன்று இந்திய அரசின் உணவு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் கரும்பு சாகுபடியாளர் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளையும் சர்க்கரை உற்பத்தியாளர் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து ஒரு கூட்டம் நடத்தினர். மேலும் 1969 பிப்ரவரி திங்கள் 20-ம் நாள் மேற்கூறிய இரு சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்திய பின்னர் தனது நன்முயற்சியால் கரும்பு சாகுபடியாளருக்கும் சர்க்கரை ஆலை அதிபர்களுக்கும் இடையே ஒரு சமரச முடிவை ஏற்படுத்தினர். இதன்படி கரும்பு சாகுபடியாளர் 1968-69-ல் வழங்கிய கரும்பிற்காக ஒரு நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு உறுதுணையாக இருந்தார்.

கோகோ.—சுவை நீராயும் உணவாயும் பயன்பெறும் பயிராதலின் கோகோ தனி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. 1967-68-ல் 60 ஏக்கர் பரப்பளவில் இது பயிரிடப்பெற்றது. 1968-69-ல் மேலும் 27 ஏக்கரில் விஸ்தரிக்கப் பெற்றது. வெளிநாட்டுச் சந்தையில் மிகுந்த கிராக்கி இருப்பதாலும், உள் நாட்டிலும் உட்கொள்வோர் தொகை பெருகி வருவதாலும் இப் பயிரின் வளர்ச்சி அன்னியச் செலவாணியை ஈட்டவும் சேர்க்கவும் பெரும் அளவு பயன்படும். இத்தகு வளர்ச்சிக்கான முன்னோடித் திட்டமாக மங்கலம்கோட்டு, பேச்சிப்பாறை, பாபநாசம் ஆகிய மூன்று வழிகாட்டு மைய நிலையங்களில் கோகோ தயாராகிறது.

கனிகள்.—கனி ஈட்டத்தைப் பெருக்க, 7,600 ஏக்கர் நிலப் பரப்புக்கும் மேலாக பழத்தோட்டங்கள் உருவாக்கப்படும். இந்நாட்டுத் திராட்சைப் பயிரிடு வோர் காட்டியுள்ள விழுமிய விளைச்சல், கனி ஈட்டத் திட்டத்தில் ஊக்கந் தரத் தக்க ஓர் அறிகுறியாகும். கிருஷ்ணகிரி, கோயம்புத்தூர் பகுதிகளில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 20,000 மதிப்பிடத்தக்க வருவாயைத் தரும் அளவுக்கு 25,000 கிலோ கிராம்கள் உச்ச அளவு விளைச்சல் 1968-ல் செய்ய பட்டது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், நேரில் கண்டு விளக்கம் பெறும் மைய நிலையங்களாயும் நாற்று பயிரிடும் பகுதிகளாயும் உதவும் வகையில் மேலும் நான்கு மாதிரி பழத் தோட்டங்கள்-பூந்தோட்டங்கள் அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

காய்கறிகள்.

வேளாண்மைத்துறை வாயிலாகவே காய்கறிகளைப் பயிரிட்டு நியாய விலையில் அவற்றைக் கருக்கழியாத நிலையில் மக்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கம். வண்டலூர் கிராமத்தில் 58 ஏக்கரும் மலைச்சாலை நிலவுடைமைப் பகுதியில் 15 ஏக்கரும் மன்னூர் கிராமத்தில் 100 ஏக்கரும் உள்ளிட்ட மூன்று பகுதிகளை இதற்கென தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். மலைச்சாலை பண்ணையில் காய்கறி பயிர்ச்செலவு முன்னரே தொடங்கியாகிவிட்டது. ஆனால் மன்னூர் பகுதியில் போதிய பாசன வசதிகளுக்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்துடன் கூடவே பயிரிடுவோரும் பயன் கொள்வோரும் பங்கேற்றுள்ள ஒரு தனிச் சங்கம் அமைத்து அதன் மூலம் சென்னை நகரில் காய்கறிகளை விற்பதற்கான திட்டம் ஒன்றும் முடிவாகியுள்ளது. இதற்காக 1969–70 வரவு–செலவுப் பட்டியலில் ரூ. 1 லட்சத்திற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. பயிரிடும் கொல்லையிலிருந்து நேரடியாகப் புத்தம் புதிய காய்கறிகளைச் சேகரித்து காய்கறி வண்டி மூலம் அவற்றைச் சென்னை நகருக்குக் கொண்டு வர உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

VII. நிலத் திருத்தம்.

மண்வளப் பாதுகாப்பு.

(அ) மானாவாரி பகுதிகளில், சமவெளிகளில், குன்றுகளில் உள்ள விளைச்சல் நிலங்களில் மண், நீர்வளப் பாதுகாப்புப் பயிற்சிகள்.

மண், நீர்வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், மண் அரிப்பைப் பலமாகத் தடுத்து ஈரத்தைப் பக்குவமாய்க் காத்துப் பயிர் வளர்ச்சிக்கு நன்முறையில் நீர் பாய உறுதுணை புரிகிறது. 1966–67-ல் குன்றுகளிலும், சமவெளிகளிலும் 92,000 ஏக்கர் பரப்பளவிலும் 1967–68-ல் 93,000 ஏக்கர் பரப்பளவிலும் இது கையாளப்பெற்றது. 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் 65,000 ஏக்கர் குன்றுகளிலும் சமவெளிகளிலும் இப்பாதுகாப்பு முறை மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனினும், 1968–69-க்கான இலக்கு 95,000 ஏக்கர் ஆகும். 1969–70-ல் மண், நீர் வளப் பாதுகாப்பு முறைகளை 96,350 ஏக்கரில் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969–70-ல் குன்றுகளில் 1,560 ஏக்கரும், சமவெளிகளில் 94,800 ஏக்கரும் தமிழகம் முழுவதிலும் 23 துணைப் பிரிவுகளாக்கி ரூ. 87 லட்சம் செலவு மதிப்பீட்டில் இதனை மேற்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) பெரிய, நடுத்தர, சிறு பாசனங்கள் நடைபெறும் பகுதிகளில் மண், நீர்வளப் பாதுகாப்பு முறைகள்.

1969–70-ல் ரூ. 1·43 லட்சம் செலவு மதிப்பீட்டில் சாத்தனூர் அணைத் திட்டப்பகுதிகளில், பாசன வடிகால் கால்வாய்களில் சரிவு சிதையாமலும் கழனிகளின் சமனம் கெடாமலும் தேர்ந்தெடுத்த சில இடங்களில் இந்தப் புதிய திட்டத்தைப் அமல்படுத்த இருக்கிறோம்.

உவரும் களரும் மிகுந்த நிலங்களைப் பண்படுத்தும் பணியும் மேற்கொள்ளப்படும். 1969–70-ல் விரிவான மண்சோதனை வேலை நடைபெறும். 100 ஏக்கரில் நிலத்தைச் சமனப்படுத்தும் பணியும் 100 ஏக்கரில் வடிகாலும் மடைப்புனலும் ஏற்படுத்தும் வேலையும் நடைபெறும்.

(இ) கணவாய்க் கட்டுப்பாடும் அதைப் பண்படுத்தலும்.

பாதுகாப்புப் பகுதிகளில் மேலும் சரிவுகள் ஏற்படாத வண்ணம் பார்த்துக் கொள்வதும் முன்னரே சரிந்து போன மலைப் பகுதிகளைச் சரிசெய்வது பயன் பெறும் வண்ணம் மாற்றி அமைப்பதும் கணவாய் பண்படுத்தும் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மலைச் சரிவுகளைப் பண்படுத்தும் இத்திட்டத்தை தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் 390 ஏக்கர் பரப்பளவில் நிறைவேற்ற அரசு

1969 மார்ச் 18]

ஒப்பம் அளித்திருக்கிறது. இயந்திர உதவிகள் கொண்டு நடைபெறும் பணிகளைத் தவிர்த்து பலவகைத் தருக்களையும் செடிகளையும் மண் வளத்திற்கேற்ப வளர்ப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். 1968–69-ல தென ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் அரசு அங்கீகரித்த திட்டப் பணிகளில், எஞ்சிய 370 எக்கரிலும் 1969–70-ல் வேலைகளை இயற்றி முடிக்கப்படும். 73 எக்கர் பரப்பளவில் ஏற்கனவே நட்டு வைத்துள்ள கன்றுகளையும் தருக்களையும் 1969–70-ல் பாதுகாத்து நீரூற்றி வளர்த்தாக வேண்டும்.

இத்தகைய திட்டம் ஒன்றை வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்துக்கும் விஸ்தரிக்க இருக்கிறோம். சுமார் 638 எகர் பரப்பளவைப் பண்படுத்த உத்தேசித்திருக்கிறோம். 1969–70-ம் ஆண்டில் இதற்கென்று 2·00 லட்ச ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(ஈ) சேலம் மாவட்டத்தின்கண் உள்ள நீர் பிடிப்புப் பகுதிகள் உவர் நிலங்கள், களர் நிலங்கள் ஆகியவற்றைச் செப்பனிடுதல்.

சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள உவர் நிலங்களை, களர் நிலங்களை, நீர்பிடிப்புள்ள நிலங்களைப் பண்படுத்த ஒரு முன்னோடித் திட்டம் இருக்கிறது. (இனி செயல்படுத்தப்படும்.) தர்மபுரி மாவட்டத்தில் கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவில் சந்தகுப்பம், திம்மாபுரம் என்னும் கிராமங்களில் 312 எக்கர் பரப்பளவில் இத்தகைய நிலங்களைப் பண்படுத்தவிருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு உவர், களர் நிலங்களின் தரமும் மண்ணைத் திருத்தும் விதமும் நேரில் விளக்கப்பெறும். 1969–70-ல் 100 எக்கர் பரப்புள்ள களர் நிலமும் உவர் நிலமும் பண்படுத்தப்படும். நீர்பிடிப்புள்ள களர் நிலங்களைத் திருத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை அப் பகுதிவாழ் விவசாயிகளுக்கு நேரில் விளக்கப்பெறும். 1969–70-ல் 0·65 லட்ச ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(உ) மண்வள அளவைத் திட்டம்.

இத் திட்டத்தின்கீழ் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் மண்வள அளவு மறு ஆய்வு நடைபெற்ற வண்ணம் இருக்கும். இதனால் மண்ணின் தன்மை சண்டறியவும், அவைகளுக்கேற்ப வரிசை தரம், ரகம் இவற்றை ஏற்படுத்தி நாலுவகையான மண்வகை வரம்புகளைத் தொடர்புபடுத்திப் பல்வேறு பண்ணைப் பயிற்சிகளுக்கான நிலத்தின் தகுதியை நிர்ணயிக்க முடியும். 1968–69-க்கான இலக்காகிய 10 லட்சம் எக்கரில், 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி முடிய 7,38,700 எக்கரில் இவ்வேலை நடந்தேறியிருக்கிறது. 1969–70-ல் 10 லட்சம் எக்கரில் மண்வள மறு ஆய்வு நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ரூ. 1·65 லட்சம் 1969–70, வரவு–செலவுப் பட்டியலில் வகை செய்யப்பெற்றுள்ளது.

(ஊ) குன்றுகள், சமவெளிகள் ஆகியவற்றில் அமைந்துள்ள விளை நிலங்களின் மண், நீர்வளப் பாதுகாப்பு முறைகளை மேற்கொள்ள ஆராய்ச்சியும், திட்டமும்.

மண், நீர்வளப் பாதுகாப்பு முறைகளைக் கையாளத்தக்க இடங்களைத் தேர்ந்தெடுப்போம். அதன் வரைபடம், மண்ணின் தரம் முதலியவற்றை ஆய்ந்து மண்வளப் பாதுகாப்பான மதிப்பீட்டை உருவாக்குவோம். 1969–70-ல் சமவெளியில் 95,880 எக்கர் பரப்பளவிலும், குன்றங்களில் 1,560 எக்கர் பரப்பளவிலும், புலனாய்வு செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 3·38 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(எ) மாநிலப் பயிற்சி மைய நிலையங்கள் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் ஆதரவுத் திட்டம்.

அதிகாரிகள், உதவியாளர்கள் ஆகியோருக்கு மண்வளப் பாதுகாப்பும் அதை ஒட்டிய பொருள்களிலும் பயிற்சி தரப்படும். 1969–70-ல் நான்கு அதிகாரிகளுக்கும் 60 உதவியாளர்களுக்கும் பயிற்சி வழங்கத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இதற்கென ரூ. 2·58 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

VIII. சிறு பாசனம்.

இம் மாநிலத்தில் சிறுபாசனத் திட்டங்களை செயல்படுத்தும் வாய்ப்பு பெரிதும் இல்லை. எனவே வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவான் வேண்டி 1969–70-ல் பின்வரும் சிறுபாசன செயல் திட்டங்களை மேற்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது :—

1. புதுக் கிணறு மானியம்.
2. தனியார் குழாய்க் கிணறுகள்.
3. கிணறுகளில் துளை போடுதல்.
4. வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள்.
5. கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல்.
6. சமுதாயக் கிணறுகள்.

(1) புதுக் கிணறு மானியத் திட்டம்.

ஒரு புதுக் கிணறு அமைக்க, ஏற்படும் அமைப்புச் செலவில் 25 விழுக்காடு உதவித் தொகையாகக் கிடைக்கும். இவ்வுதவித் தொகை கிணறு ஒன்றுக்கு அதிக அளவாக ரூ. 500 வரையில் வழங்கப்படும். கோவை மாவட்டத்தில் தளவாடி பிர்க்காவைப் பொறுத்தவரை, அமைப்புச் செலவில் 50 விழுக்காடு தரப்படும். உதவித் தொகையின் அதிக அளவு கிணறு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,500 வரையில் இருக்கும்.

1—4—1968 முதல் தரைக் கிணறு தோண்டுவதற்கு அரசு தந்துதவிய நேரடிக் கடன்கள் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டன. அந்தக் கடன்களை நில அடமான வங்கிகள் இப்போது வழங்கி வருகின்றன. வேளாண்மைக் கென்று 1968–69-ல் நில அடமான வங்கிகள் வாயிலாகத் தரவிருக்கும் கடன் தொகையின் மதிப்பீடு ரூ. 12 கோடியாகும்.

(2) தனியார் குழாய்க் கிணறுகள்.

நீர் வளம் மிக்கப் பகுதிகளான செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் இந்த சிறப்பு வளப் பெருக்கத் திட்டம் தற்போது செயல்படுத்தப்படுகிறது. இராமநாதபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்கள் போன்ற ஏனைய பகுதிகளுக்குப் புதிய சிறப்பு வளப்பெருக்கத் திட்டங்கள் யோசனையில் இருந்து வருகின்றன.

1967–68-ல் 1,286 தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டப் பெற்றுள்ளன. 1968–69-க்கு 1,600 குழாய்க் கிணறுகள் அகழ முடியும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. 1969–70-ல் குறிக்கோள் அளவு 2,500 கிணறுகள் ஆகும். இக் குறிக்கோள் அளவை நிறைவேற்றுவதற்கு உள்நாட்டு, அயல் நாட்டு புதுத்துளைக் கருவிகளை வாங்க இத் துறை நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

(3) கிணறுகளில் துளை போடுதல்.

இருக்கும் கிணறுகளிலேயே உட்புறங்களில் துளையிட்டுக் குடியானவர்கள் அதிக அளவில் நீரைப் பெற இத் திட்டம் உதவுகிறது. 1967–68-ல் 680 கிணறுகளில் துளைபோடப்பட்டுள்ளன. 1968–69-ல் 500 கிணறுகளில் இம்முறை கையாளப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969–70-ல் மேலும் 600 கிணறுகளில் இம் முறையை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது.

(4) வடிமுனை குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம்.

தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் ஏற்கனவே செயல்படுத்தப்பட்டுள்ள விரைவுத் திட்டம் 1969–70-ல் தொடர்ந்து நடைபெறும். 1967–68-ல் 2,488 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள்

1969 மார்ச் 18]

தோண்டப்பட்டன. 1968-69-ல் 2,200 கிணறுகள் அமைக்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969-70-ல் நமது குறிக்கோள் அளவு 3,000 கிணறுகள் ஆகும்.

(5) கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல்.

கிணறுகளில் துளை போடுவதோடுகூட, இருக்கும் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி நீர் நிறையக் கொள்ளுமாறு செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பாறைப் பகுதிகளில் உள்ள கிணறுகளின் உட்கொள்ளும் அளவைப் பெரிதாக்க, இத் திட்டத்தின் மூலம் கடன்—உதவித் தொகை அடிப்படையில் வேளாண்மைத் துறையைச் சார்ந்த R.B. பிரிவுகளின் உதவி கிடைக்கும். குடியானவர்கள் வெடிமருந்துகள் கிடைக்காமல் தவிப்பதை அகற்றும் பொருட்டு விவசாயிகளுக்குத் தேவையான வெடிமருந்துகளை துறையினரே தமது வசம் கையிருப்பில் வைத்திருக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கென முக்கியமான மைய நிலையங்களில் வெடி மருந்துச் சாலைகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 1967-68-ல் 463 கிணறுகள் ஆழப்படுத்தப்பட்டன. 1968 69-ல் 700 கிணறுகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. 1969-70-ல் 550 கிணறுகளை ஆழப்படுத்த உத்தேசித்துள்ளோம்.

(6) சமுதாயக் கிணறுகள்.

சிறு நிலங்களை உரிமையாகக் கொண்ட ஏழைக் குடியானவர்களுக்குப் பாசன வசதிகளை உறுதிப்படுத்தவே இத்திட்டம் முக்கியமாகத் தீட்டப்பெற்றது. இக் குடியானவர்கள் ஒன்றுகூடி பாசன சங்கம் அமைத்து அதன் வாயிலாக ஒரு சமுதாயக் கிணற்றைத் தோண்டிக்கொள்ள முடியும். கிணறு கட்டும் செலவை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும். பாசன சங்கங்களுக்கு இறைவைக் குழாய்க் கருவிகள் வாங்குவதற்குப் போதிய கடன் வழங்கப்படும். இதற்கு மாற்றுத் திட்டமாக, சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து ஒன்றியமே இத் திட்டத்தை ஏற்று நடத்தலாம். அமைப்புச் செலவுகளை பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றமோ அன்றி கூட்டுறவு சங்கமோ ஏற்றுக்கொள்ளும். 1969-70-க்கான குறிக்கோள் அளவு 30 சமுதாயக் கிணறுகள் ஆகும். இதுகாறும் இத் திட்டத்தின் கீழ் 11 கிணறுகளுக்கு உத்தரவு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

IX. ஆயக்கட்டு வளர்ச்சி.

ஆயக்கட்டு வளர்ச்சித் திட்டத்தில் பெரும் பாசனத் திட்டங்களில் நேர் விளக்கப் பண்ணைகள் தொடங்கப் பெற்றுள்ளன. இவற்றின் மூலம் பாயும் நீரைக்கொண்டு கழனிகளின் பெரும் பகுதி விளைவைக் கண்டு முதல் செய்யும் வகையில் பயிர் வளத்திற்கான பயிற்சிகளைச் செய்து காட்டமுடியும். 1968-69-ல் 206 நேர் விளக்கப் பண்ணைகளை பரம்பிகுளம்-அலியார் பாசனத் திட்டப் பகுதிகளிலும், சித்தார்-பட்டணங்கால பகுதியில் 23 பண்ணைகளையும் தொடங்க அரசு அனுமதி தந்துள்ளது.

1968-69.	குறியீடு அளவு.	நிறைவேறிய அளவு.
(1)	(2)	(3)
பரம்பிக்குளம்-அலியார் பாசனத் திட்டம் ..	206	140
சித்தார்-பட்டணங்கால் பாசனத் திட்டம்	23	23

(1969-70-ல்) நான்காம் திட்டத்தின் முதலாம் ஆண்டில் 200 நேர் விளக்கப் பண்ணைகள் தொடங்க உத்தேசிக்கப் பெற்றுள்ளது.

[1969 மார்ச் 18

X. பண்ணைக் கருவிகள்.

(i) டிராக்டர் வாடகைக்கு விடும் திட்டம்.

இத்திட்டத்தின்கீழ், ஊர்ந்து செல்லும் டிராக்டர்களையும் உருள் ரக டிராக்டர்களையும் குடியானவர்களுக்கு வாடகைக்கு வழங்கப்படுகின்றன. தற்போது இத்துறை 136 ஊர்ந்து செல்லும் டிராக்டர்களையும் 50 உருள் ரக டிராக்டர்களையும் வைத்திருக்கிறது. இவற்றிற்கான வாடகைத்தொகை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே குறிக்கப்பெற்றன. இப்போது அவற்றின் ஓட்டும் செலவு உயர்ந்திருப்பதால் வாடகைக்கு விடுவது கட்டுப்படியாக வில்லை. எனவே அண்மையில் அரசு, டிராக்டர்களுக்கும், புல்டோசர் களுக்கும் ஆன வாடகைத் தொகையை 1—3—1969 முதல் மாற்றி யமைத்துள்ளது.

1967–68-ல் 6,835 ஏக்கர் புதிய நிலங்களையும், 13,202 ஏக்கர் தரிசு நிலங்களையும் இத் திட்டத்தின் மூலம் பயிரிட ஏற்றவையாக மாற்றப் பெற்றன. 1968–69-ல 7,610 ஏக்கர் பரப்பளவை சமனப்படுத்தவும் 20,300 ஏக்கர் பரப்பளவில் இயந்திர சாகுபடி செய்யவும் சாத்தியக் கூறுகள் இருப்பதாக எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றது. 1969–70-ல் 7,203 ஏக்கர் பரப்பளவைச் சமன் செய்யவும், 23,800 ஏக்கர் பரப்பளவில் இயந்திர சாகு படி செய்யவும் வேண்டும் எனக் குறியீடு அளவாகக் கொண்டுள்ளோம். இதற்காகும் செலவு ரூ. 44 லட்சங்கள்.

1968–69-ல் ருஷ்யாவிலிருந்து 15·75 லட்சம் செலவில் 9 ஊர்ந்து செல்லும் டிராக்டர்களும், அமெரிக்காவிலிருந்து ரூ. 48 லட்சம் செலவில் 40 டிராக்டர்களும் இறக்குமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. இவற்றில் ருஷ்யாவிலிருந்து 9 டிராக்டர்கள் வரப்பெற்றன. முப்பது டிராக்டர்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து விரைவில் வந்து சேரும் எனத் தெரிகிறது.

1969–70-ல் 10 ஊர்ந்து செல்லும் டிராக்டர்களையும் 10 உருள் ரக டிராக்டர்களையும் வாங்குவதென உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ii) டிராக்டர் தொழிற்கூடங்கள்.

1969–70-ல் இரு டிராக்டர் தொழிற்கூடங்கள் 7 லட்ச ரூபாய் செலவில் தொடங்கப்படும். டிராக்டர்களை நிறுத்தவும், துளைக்கருவிகள் காற்று அமுக்கக் கருவிகள், கையால் துளைபோடும் கருவிகள் இவற்றை வைக்கவும் விதானத்தோடு கூடிய நான்கு கொட்டில்கள் ரூ. 6·44 லட்சம் செலவில் கட்டப்படும்.

(iii) டிராக்டர் வாடகை-உடைமைத் திட்டம்.

1968–69 கோரிக்கை விளக்கக் குறிப்பில் கூறியுள்ளவாறு, 1—4—69 முதல் விவசாயிகளுக்கு வாடகை உடைமைத் திட்டத்தின்கீழ் டிராக்டர்களை வழங்கும் பொறுப்பை வேளாண்மைத் தொழில் நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்வரும் பத்திகளில் அந் நிறுவனத்தின் வேலை முறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

வளாண்மைத் தொழில் நிறுவனம்.

1968–69-ல் வேளாண்மைத் தொழில் நிறுவனம் டிராக்டர்கள், ஏனைய வேளாண்மைக் கருவிகள் ஆகியவற்றின் வாடகை உடைமை யிலேயே கவனம் செலுத்தி வந்தது. அத்துடன் வேளாண்மைத் தொடர்புடைய தொழில்களையும் வேளாண்மைத் துறை பொறியியல்

1969 மார்ச் 18]

நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்வதில் நாட்டம் செலுத்திற்று. 1968–69-ல் அந்நிறுவனத்தின் உண்மையான சாதனைகள் பின்வருமாறு :—

டிராக்டர்கள்.

டிராக்டர்களுக்காக வழங்கிய கடன்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	287
	ரூபாய்
டிராக்டர்களுக்கு அங்கீகரித்த மொத்த தொகை ..	71·75
	லட்சம்
நிறுவனம் சமர்ப்பித்த வழங்கக்கோரும் உத்தாவுகள் ..	287
வழங்கிய பிரிவுகள்	61

பம்பு செட்டுகள்.

பம்பு செட்டுகளுக்காக வழங்கிய கடன்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	6,154
	ரூபாய்
பம்பு செட்டுகளுக்கு அங்கீகரித்த மொத்த தொகை ..	184·62
	லட்சம்.
நிறுவனம் சமர்ப்பித்த வழங்கக்கோரும் உத்தரவுகள்.	6,154
வழங்கிய பிரிவுகள்	2,668

1968–69-ல் இந்தியப் பேரரசு பின்வரும் டிராக்டர் தயாரிப்புகளை இம் மாநில குடியானவர்களுக்கு வழங்குமாறு ஒதுக்கீடு செய்தது.

	பிரிவுகள்.
ருஷ்யா டீ. டி. 14 தயாரிப்பு	100
ருமேனியா தயாரிப்பு	50
ஜீட்டர் தயாரிப்பு	400
ஆர். எஸ். 09 ஜெர்மன் தயாரிப்பு	100
	650

1969–70-ல், இந்நிறுவனம் 1,000 இறக்குமதியான டிராக்டர்களையும் 300 உள்நாட்டு டிராக்டர்களையும் விநியோகிக்க உத்தேசித்துள்ளது. ஆயிரம்செட்டு டிராக்டர் டயர்களையும் டியூப்களையும் இறக்குமதி செய்து, தட்டுப்பாட்டை நீக்கி குடியானவர்களுக்கு உதவி செய்யவும் அது ஏற்பாடு செய்துள்ளது.

XI. குடியானவர்களுக்குப் பயிற்சியும், கல்வியும்.

இது மத்திய அரசின் ஆதரவில் நடைபெறும் திட்டம். பொதுவாக விவசாயிகளுக்குக் குறிப்பாக மிகு விளைச்சல் தரும் இனங்களைப் பயிரிடுவோருக்குப் பயிற்சி தருவதே இத் திட்டத்தின் குறிக்கோள் ஆகும். நிறுவனப் பயிற்சி திட்டத்தோடு தேர்ந்தெடுத்த முற்போக்கு விவசாயிகளின் பண்ணைகளில் உற்பத்தி முறைகளை நேர் விளக்கம் செய்து காட்டுவதும் இதில் அடங்கும். திருந்திய வேளாண்மை முறைகளை மேற்கொள்ளுமாறு குடியானவர்களை உந்தும் சாதனங்களே, இத்தகு

நேர்விளக்கங்கள் ஆகும். மூன்று உழவர் பயிற்சி நிலையங்கள் இந் நாட்டில் இயங்கி வருகின்றன. கோவை மாவட்டத்தில் பவானிசாகரில் ஒன்றும், வட ஆர்க்காட்டில் நவ்லாக்கில் ஒன்றும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆடுதுறையில் ஒன்றும் ஆகும். நான்காவது திட்டத்தில் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் ஆண்டுக்கு ஒன்றாக மேலும் மூன்று நிலையங்களைத் தொடங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குத் தொடக்கமாக 1969–70-ல் ஒரு கூடுதலான நிலையத்தை திருநெல்வேலியில் நிறுவ உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையத்திலும் 22,675 உழவர்கள், பெண்கள், இளங்குடியானவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு ஒரு மாவட்டத்தில் பயிற்சி தர முடியும் எனக் கருதப்படுகிறது.

வேளாண்மை ஆராய்ச்சியும், கல்வியும்.

1968–69-ல், 43·48 லட்சம் ரூபாய் செலவு மதிப்பீட்டில் (சோதனை பண்ணைகளின் செலவு உட்பட) பல்வேறு திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. உணவு மானிய திட்டத்தைப் பரப்பும் அவசியத்தை உணர்ந்து தேர்ந்த காய்கறி இனங்களை, கிழங்குப் பயிர்களை வளர்ச்சி செய்வதில் தனி கவனம் செலுத்துகிறது. இவ்வாண்டு நடப்பில் காய்கறி விதைகள், பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள் சாகுபடி செய்வதற்காக பெரும் அளவில் விநியோகிக்கப்பெற்றன. இதுகாறும் பயிரிட வழங்கப்பெற்ற விதைகளை விட இவை தரத்தில் உயர்ந்தவை; மொத்த விளைச்சல் தரத் தக்கவை. இத்துறை விநியோகித்துள்ள விதைகள். சமவெளி களில் பயிரிடப்படும் CO. 1 உருளைக்கிழங்கு, CO. 1 தக்காளி, CO. 1 அமராந்தஸ், டெலிகோஸ் லாப் லாப் CO. 2, CO. 3, CO. 4, CO.5, CO. 1 உளுந்து, MCU 5 என்னும் பருத்தி இன விதை முதலியன.

CO. 1 உருளைக்கிழங்கு (சிம்லா) H.B. 1969-ல் இருந்து கடுமையற்ற சீதோஷ்ணமுள்ள சமவெளிகளில் பயிரிட ஏற்ற வளமுள்ள விதையாகத் தயாரிக்கப்பெற்றது. நாடு முழுவதும் பயிரிடுவதற்கு CO. 1 தக்காளி மிகவும் தகுதி வாய்ந்தது. CO. 1 அமராந்தஸ் சமையல், கொல்லைத் தோட்டங்களிலும், கோடை காலங்களில் குளக்கரை ஓரங்களிலும் கூட பயிரிடக்கூடியவை. தேர்ந்த வகையுள்ள நான்கு பருப்பு இனங்கள் (அவரை CO. 2, CO. 3, CO. 4, CO. 5) நாடு முழுவதும் பயிரிட மிகவும் உகந்தவையாகும். மேலும் CO. 1 உளுந்து ஒரு புதிய விதை (புஞ்சை இனம்) வடகிழக்குப் பருவக்காற்று வீசும் காலங்களில் விதைக்கப்பெறும் பாசனம் தேவைப்படாத பயிராகும்.

T.M.V. 8, P.O.L. 1 என்ற இரு புதிய விதைகளை வேர்க் கடலையில் தயாரித்துள்ளோம். T.M. 8 என்பது கிளைவிட்டுச் சற்றே பரவும் தன்மையுடையது. மற்றொரு விதை P.O.L. வேர்க்கடலை. அது ஒரு ஹெக்டேரில் 1,480 கி. கிராம் கொத்துக்கள் (தோலுடன்) சராசரி விளைச்சலையும் தோலுரித்தபின் 79·9 விழுக்காடு ஒரு செண்டுக்கு விளைச்சலையும் 107 நாட்கள் கால அளவில் தரும்.

இது தவிர முதன் முதலாக கரிசல் மண் பகுதிகளில் பயிரிட ஏற்ற வகையில் சாப்பிளவர் (Safflower) என்னும் புதிய மேம்படுத்திய விதை ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விதை பயிரிட ஏற்ற இடங்கள் மதுரை, ராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் உள்ள கரிசல் நிலப் பகுதியாகும்.

தகுதி வாய்ந்ததும் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகிற பருத்தி விதை களை, வலிவுள்ள வகையாக்கி, தயாரித்து, மேம்படுத்த இத்துறை எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் மன நிறைவைத் தருவதாகும். 1968–69-ல் விளைநிலங்களில் 165 நாட்களில் வளர்ச்சிபெற்று ஒரு ஹெக்டரில் 1,910 கி. கிராம் கபாஸ் (Kapas) விளைச்சலைத் தரத்தக்க MCU. 5 என்ற புது விதை பருத்தி ரகம் விநியோகிக்கப்படுகிறது.

1969 மார்ச் 18]

இந்தியாவின் பல்வேறு மைய நிலையங்களிலும் முன்னேறி வரும் ஆராய்ச்சிப் பணியினை இணைக்கவும் ஒன்று கூட்டவும் எடுக்கும் முயற்சியில், அரிசி, சிறு தானியங்கள், சோளம், எண்ணெய் வித்துக்கள் பற்றிய அகில இந்திய—ஒருங்கிணைந்த திட்டங்கள் உருவாக்கப் பெற்றுள்ளன.

இத்தகைய அகில இந்திய திட்டத்தை மேற்கொண்டதால் ஏகோபித்து செயல்பட்டு ஒருங்கிணைந்த வகையில் அரிசி, சிறு தானியங்கள், சோளம், எண்ணெய் வித்துக்கள் ஆகியவை பற்றிய பெரும்பிரச்னைகளை சமாளிக்க முடிகிறது.

மண்ணியலில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் தொடர்ந்து குறிப்பிடத் தக்கதாகவே இருக்கிறது. (i) மண் பயிர் உறவும் பயிர் வளர்ச்சி (ii) மண் தரத்தில் நுண் அணுக்கள் ஊட்டம் பயிலல் (iii) மண் அடிப்படையைக் கண்டறிதல் இவை பற்றி ஒருங்கிணைந்த திட்டங்களாகவே நிறைவேறின. இப்போது தான் இத்திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டிருப்பதால் 1969-70-ல் தீவிர ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்படும்.

கிழங்குப்பயிர்கள் பற்றிய மற்றுமொரு அனைத்திந்திய திட்டம் கோவையில் தொடங்கப் பெற்றுள்ளது. மேலும் இந்திய வேளாண்மை ஆய்வுக் கழகம், பருப்பு, உருளை, காய்கறிகள், பழங்கள், முந்திரி, தென்னை, கமுகு, கால்நடைத் தீவனம், களர் நிலப் பாங்கு பற்றியும் அனைத்திந்திய திட்டங்களைத் தீட்டியுள்ளது. இத்திட்டங்கள் புதிய நான்காவது திட்டத்தில் இணைக்கப் பெற்றுள்ளன. இந்திய வேளாண்மை ஆய்வுக் கழகத்தின் ஒப்புதல் பெறும்போது 1969-70-ல் இத்திட்டங்கள் நமது மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப்பெறும்.

முழுத் தேர்ச்சிப் பெற்ற துறைகள் சிலவற்றில் ஆராய்ச்சிக்கான செயல் முறைகள் விரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அணி செய்யும் மலர்க்குலத்தை, நாட்டின் விழுந்தியாய் அமைந்த மலர் வன அமைப்புக்கலையை வகைப் படுத்துவது அவற்றில் ஒரு திட்டமாகும். இந்நோக்கத்தைக் கருத்திற் கொண்டு ஒரு மலர்க் குலப் பகுதியை நிறுவி ஊக்கமுடன் அத்துறையில் பணிகள் நடந்தேறி வருகின்றன. இதுவரையும் ஆர்வமூட்டும் அளவுக்கு முன்னோடியாக பலன்கள் அருமயி நிற்கின்றன. ஆதாயம் தரும் வகையில் மலர்களைத் தீவிர முறையில் உற்பத்தி செய்து நறுமணமுள்ள அத்தர் தயாரிப்பில் ஆக்கம் பெற்று வருகிறது. நீலகிரியில் உள்ள கோட்டகிரி, தொட்டபெட்டா ஆகிய இரு நிலையங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அரசு செயற்கை மழை பற்றிய ஆய்வுச் சோதனைச் செய்ய அனுமதி வழங்கியுள்ளது. கோவை மாவட்டத்தில் பல்லடம், தாராபுரம் தாலூக்காக்களில் உள்ள சமவெளிகளிலும் இதுபோல சோதனை நடத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மைக் கல்வி.

1965 ஜூன் திங்களில் மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியில் விரைவான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இறுதி இளம் அறிவியல் (வேளாண்மை) வகுப்புகள் 1968-69-ல் தொடங்கப்பெற்றன. வேளாண்மை பட்டதாரி களின் முதல் அணி 1969 மே திங்களில் வெளிவரும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. முதலாம் நிரந்தர மாணவர் இல்லம், மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியில் கட்டி முடிக்கப்பெற்றுள்ளது. மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியில் இரண்டாம் நிரந்தர மாணவர் இல்லம் கட்டுவதற்கென ரூ. 13,10,000-க்கு அரசு ஒப்புதல் தந்திருகிறது. வரவு-செல்வுத் திட்டத்தில் மொத்தமாக ரூ. 69·16 லட்சம் இந்நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்காக வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இம் மாநிலத்தின் தென் மண்டலத்தின்கண் மதுரையில் அமைந்த வேளாண்மைக் கல்லூரியின் பயனை இம்மண்டலத்தின் ஆய்வுப் பணிகளை மண்டல வாரியாக்கவும் ஒருங்கிணைக்கவும் அப்பகுதிக்கான ஆய்வுகளை மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியின் பொறுப்பிலேயே ஒப்படைத்துவிடத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. பயிர் வளர்க்கும் பணிகளைத் தொடங்குதலும்,

ஆராய்ச்சி நடத்துவதும் கோவில்பட்டி, கன்னியாகுமரி, அம்பாசமுத்திரம், கொடைக்கானல் ஆகிய இடங்களில் இயங்கும் பல்வேறு ஆய்வுக்கூடங்களின் பணிகளை ஒருங்கிணைப்பது ஆகிய வேலைகள் இத் திட்டத்தில் அடங்கியுள்ளன. 1969-70-ல் தேர்ந்தெடுத்த நான்கு கலைப்பிரிவுகளுக்கு மட்டும் பட்ட மேற்படிப்புப் பாடத் திட்டத்தைத் தொடங்க உத்தேசித்துள்ளதை அமுல் படுத்துவதன் மூலம் மதுரை வேளாண்மை கல்லூரியின் தரம் மேல் பட்டப்படிப்பு கல்வி நிறுவனமாக உயர்த்தப் படவிருக்கிறது. மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியை மண்டல மைய நிலையமாக மட்டும் அதனை அங்கீகரிப்பதோடல்லாமல், ஆராய்ச்சித் துறையிலும், மேல்நிலைக் கல்வியிலும் அதனை வளர்ச்சி பெறச்செய்வதே அரசின் கருத்தாகும்.

1968-69-ல் இருந்து கோவை வேளாண்மைக் கல்லூரி ஆய்வுக்கூடத்தில் பொதுப்பணித்துறையில் பணிபுரியும் பொறியாளர்களுக்கு வேளாண்மை முறைகள் பற்றிய புதியதோர் பாடத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இணைப்பு 2.

மானியக் கோரிக்கை—17—மீனளம்

கொள்கை விளக்க குறிப்பு

தமிழ் நாட்டில் மீனள வளர்ச்சி.

நீண்ட கடற்கரையையும் பலப்பல நீர்த்தேக்கங்களையும் ஏரிகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள தமிழ்நாட்டு மீன் வளமும் கடல் மீன் வளமும் கொண்டு திகழ்கிறது. நமது உள்நாட்டுமக்கட் தொகையில் ஒரு பகுதியினர் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு முக்கியமாக இத்தொழிலையே நம்பியுள்ளனர். இவர்களின் பொருளாதார, சமூக நிலையை மேம்படுத்தக் கல்வி-சமூக-பொருளாதார, நலத் திட்டங்கள் பல நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. மீனள வளர்ச்சியில் இதுவரையில் எல்லா வகையாலும் முயற்சி மேற்கொண்ட மீனளத் துறையின் தொழில் நுட்ப உதவியின்கீழ் மீனள வளர்ச்சி படிப்படியாக அதிகரித்துள்ளது. கடந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் இத்தொழிலுக்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டது. கரை சேரும் வசதிகளும் தங்கும் வசதிகளும் செய்யப்பட்டு. மீனள வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் ஆக்கம் அளிக்கப்படும். எதிர்கால மேம்பாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, தனியார். கூட்டுறவுத் துறைகள் மீனள வளர்ச்சியில் சிறப்பான பங்கேற்க வேண்டுமென்று தமிழ் நாடு அரசு விரும்புகிறது. இந்த நோக்குடன், தனியார் துறைக்கு ஊக்கம் அளிக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. மீன்பிடி படகுகளைக் கட்டுதல், படகுகள், கருவிகள் இவற்றைப் பேணுதல், மீன உற்பத்தி செய்தல், அவற்றைப் பதனப்படுத்துதல், சேமித்து வைத்தல், டப்பிகளில் அடைத்தல், விற்பனை செய்தல், வழங்குதல், ஏற்றுமதி செய்தல் ஆகிய துறைகளில் தனியார் துறையும் கூட்டுறவுத் துறையும் அதிக அளவு பங்கு கொள்ளவேண்டிய தருணம் இதுவே.

2. தமிழ்நாட்டிலுள்ள சென்னை மாநகர் உட்பட்ட பதினைந்து மாவட்டங்களில் ஏழு மாவட்டங்கள் கடற் பகுதிகளைக் கொண்டனவாகும். இவை வங்காள விரிகுடா, இந்து பெருங் கடல், அரபிக்கடல் ஆகியவற்றை எல்லைகளாகக் கொண்டுள்ளன. இங்கு ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள கடற்கரையுள்ளது. 7,90,000 ஏக்கர் பரப்புள்ள உள்நாட்டு நீர் நிலைகளும் உள்ளன. இந்த உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில், பெரிய நீர்த்தேக்கங்களும், பாசன ஏரிகளும், பிற கிராம ஏரிகளும் அடங்கும். இவற்றில் ஆண்டு ஒன்றுக்குச் சுமார் 1,16,000 டன் மீன் உற்பத்தி செய்யலாம். கடல் மீன் பிடிக்கும் பணி ஓரளவுக்கு மட்டும் நாட்டுப் படகுகள் மூலமும் சிறு இயந்திரப் படகுகள் மூலமும் செய்யப்பட்டு வந்த போதிலும் ஆண்டொன்றுக்குச் சுமார் 2,05,000 டன் கிடைக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள

3,50,000 மீனவர்கள் 463 உள்நாட்டுக் கிராமங்களிலும் 308 கடலோரக் கிராமங்களிலும் பரவியுள்ளனர். பெரும்பாலான மீனவர்கள் நாட்டுப் படகுகள், கட்டு மரங்கள் போன்ற படகுகளையே இன்னும் பயன் படுத்தி வருகின்றனர். அவற்றில் 32,000 கட்டு மரங்களும் நாட்டுப் படகுகளும் பயணிலுள்ளன. விசைப் படகுகள் பரவலாகப் பயன் படுத்தப்பட்டு வரு கின்றன. 1968 டிசம்பர் வரையில் 718 விசைப் படகுகள் மீனவர்களுக்கு இத்துறையால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தொடக்கத்தில் 44,000 டன் மீன் கடலிலிருந்து பிடிபட்டிருக்க இப்போது ஆண்டொன்றுக் குப் பிடிபடும் மீன் அளவு 2,05,000 டன் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளதற்கு இதுவே முக்கியகாரணமாகும்.

3. மொத்தம் ரூ. 362·91 லட்சம் செலவில் நிறைவேற்றப்பட்ட முதல் மூன்று திட்டங்கள், மீன்பிடி விசைப் படகுகளை பயனுக்குக் கொண்டு வருதல், புது முறைகளைப் பயன் படுத்தல், மீனவர்களுக்குப் பயிற்சி யளித்தல் ஆகிய குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றின. கரை சேரும் வசதிகள் ஏற்படுத்த கடலூரிலும் நாகப்பட்டினத்திலும் இரண்டு மீன்பிடி துறை முகங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. அதே சமயத்தில் மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் பெரும்பாலான கரை சேரும் இடங்கள் பனிக்கட்டி இயந்திரம் குளிர் பதன அறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 14 பனிக்கட்டி இயந்திரங் களும் உறைபனி அறைகளும் செயல்பட்டு வருகின்றன. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில், இம் மாநிலத்திலேயே முதன் முறையாக மீன்களை டப்பிகளில் அடைக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. விரைவுத் திட்டத் தின் கீழ், கடற்கரைப் பகுதியில் மேலும் பனிக்கட்டி இயந்திரங்கள் இரண் டும் மீனை உறையவைக்கும் சிறிய அளவு இயந்திரங்கள் எட்டும் அமைக் கப்பட்டன. இந்த எட்டு இயந்திரங்களில் மூன்று கடற்கரைப் பகுதியிலும் ஐந்து பொறிகள் உள்நாட்டு நீர்த் தேக்கங்கள், அங்காடிகளிலும் நிறுவப் பட்டன. விரைவுத் திட்டத்தின் கீழ், நைலான் நூலை, எல்லா நாட்டு படகுகளுக்கும் வழங்குதல், சாலைகள் அமைத்தல், மீனவர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல் போன்ற பல திட்டங்களும், மீன் உற்பத்தியை மூணப் பாகப் பெருக்கும் நோக்கத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டன. இதற்குச் செய்த செலவு ரூ. 28·44 லட்சம் ஆகும்.

4. தொடர்ந்த இரண்டு ஆண்டுத் திட்டங்களிலும் (1966-67, 1967-68) மீனள வளர்ச்சிக்காக முறையே ரூ. 127·51 லட்சமும் (மத்திய உதவி பெறும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 125·26 லட்சமும், மத்திய அரசு ஊக்கு விக்கும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 2·25 லட்சமும்), ரூ. 135·73 லட்சமும் (மத்திய உதவிபெறும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 131·40 லட்சமும் மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 4·33. லட்சமும்) செல விடப்பட்டன. இவற்றில், விசைப் படகுகள் தயாரிப்பிற்கு முதலிடம் அளிக்கப்பட்டது. மீனவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட 281 படகுகள் கட்டப் பட்டன. ஆண்டுத் திட்டத்தில் (1968-69), 165 படகுகளைக் கட்டத் திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது. 1968-69 க்கான திட்டச் செலவு மொத்தம் ரூ. 112·20 லட்சம். (மத்திய உதவிபெறும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 102·67 லட்சமும் மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 9·53 லட்சமும்.) இக்கால அளவில் முட்டத்தில் பனிக்கட்டி இயந்திரம் ஒன்றும் எண்ணூரில் பனி உறை இயந்திரம் ஒன்றும் நிறுவப்பட்டன. மீன் பதப் படுத்தும் ஆறு தளங்களில் சிறு அளவு பனிக்கட்டி இயந்திரங்களை நிறுவும் பணியும், கன்னியாகுமரியிலும் இடிந்தகரையிலும் ஐந்து டன் பனிக்கட்டி இயந்திரங்கள் இரண்டினை நிறுவும் பணியும். தூத்துக்குடியில் மேற் கொண்டும் ஓர் பனி உறை இயந்திரத்தை நிறுவும் பணியும், பல நிலை களில் நிறைவேறி வருகின்றன.

5. இம்மாநிலத்தில் மிகப் பெரிய பனிக்கட்டி இயந்திரம், பனி உறைப் பிரிவு மண்டபத்தில் நிறுவப்பட்டு வருகிறது. 15 டன் பனிக்கட்டி உற் பத்தித்திறனும் 8 முதல் 10 டன் வரையில் மீன்களை உறையவைக்கும் திறனும் உறையவைக்கப்பட்ட 50 டன் மீன்களைப் பாதுகாக்கும் திறனும் 60-70 டன் பனிக்கட்டி சேமிப்பு அறை வசதியும் 50 டன் குளிர்ப்பதன அறை வசதியும் இதில் அடங்கியுள்ளது. நார்வே நாட்டு நிறுவனம் நன் கொடையாக அளித்த இயந்திரத்துடன் இது செயல்படத் தொடங்கி யுள்ளது.

6. பிடிப்பட்ட மீன்களைக் கரை சேர்க்கும் வசதிகளையும் படகுகள் தங்கும் வசதிகளையும் ஏற்படுத்துவதைப் பொறுத்த வரையில், 1968–69-ல் எய்தப் பட்ட பெரிய சாதனையாதெனில், சென்னையில் ரூ. 388·00 லட்சம் செலவில் பெரியமீன்பிடித் துறைமுகத்தைக் கட்டுவதற்கான திட்டத்திற்கும் தூத்துக் குடியில் ரூ. 208·00 லட்சம் செலவில் பெரிய மீன்பிடி துறைமுகத்தைக் கட்டுவதற்கான திட்டத்திற்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டதுதான். சென்னை யில் மீன்பிடி துறைமுகம் கட்டும் பணி. சென்னைத் துறைமுகப் பொறுப்பு கழகத்திடமும். தூத்துக்குடியில் துறைமுகம் கட்டும் பணி அரசாங்கப் பொதுப் பணித்துறையிடமும், ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகள் முறையே மத்தியத் திட்டத்தின் கீழும் மத்திய அரசு ஆதரவுத் திட்டத்தின்கீழும் நிறைவேற்றப்படும். இத்துறைமுகங்களுக்கான செலவை மத்திய அரசு ஏற்கும். மண்டபத்தில் ரூ. 10·96 லட்சம் செலவில் ஒரு தோணித்துறை முகமும் ராமேஸ்வரத்தில் ரூ. 9·90 லட்சம் செலவில் ஒரு தோணித் துறைமுகமும் கட்டுவதற்கு ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பணி, பொதுப் பணித்துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துறைமுகங்களும் தோணித் துறைகளும் மீனவர்களின் பயனுக்கு இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளில் கிடைக்கும். தயாரிப்பு வகை இயந்திரங்கள், ஏலம் போடு வதற்கான கூடம், சிப்பஞ்செய்யும் மண்டபம், செப்பனிடும் பணிக்களரிகள் முதலியவற்றைக் கொண்டுள்ள பெரிய துறைமுகங்கள், இத்தொழி லின் வளர்ந்து வரும் தேவைகளைப் நிறைவு செய்வதுடன் அந்நியச் செலாவணி ஈட்டும் வகையில் ஏற்றுமதி வாணிகத்தை உயர்த்தும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இம்மாநிலத்தில் முதல் முறையாக 1968–69-ல் எண்ணூரிலுள்ள தொழிற்சாலையில் மீன் உறைய வைக்கப்பட்டது. 1968 ஜூலை மாதத்திலிருந்து டிசம்பர் வரையில் 170 டன் கடல் இறால்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இதனால் ரூ. 35·00 லட்சம் அந்நியச் செலாவணி கிட்டியது.

7. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மீனள வளர்ச்சிக்காக சுமார் 20 கோடி ரூபாய் செலவிடத்திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதில் முதற் படியாக முதல் ஆண்டில் மத்திய உதவி பெறும் திட்டங்களை நிறைவேற்ற ரூ. 129·94 லட்சமும் மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் திட்டங்களின்கீழ் தூத்துக்குடி, ராமேஸ்வரம், மண்டபம் ஆகிய இடங்களில் மீன்பிடி துறை முகங்களையும் தோணித் துறைகளையும் அமைக்க ரூ. 48·87 லட்சமும் செலவிடப்படும். மத்தியத் திட்டங்களின்கீழ் முதலாண்டில் ராயபுரம் மீன்பிடி துறைமுகத்திற்காகச் சென்னைத் துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகம் ரூ. 50·00 லட்சம் செலவிடவிருக்கிறது. 1970-ல் விசைப் படகுகள் திட்டத்திற்கு ரூ. 90 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தூத்துக்குடி, ராமேஸ்வரம் மண்டபம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள மீன்பிடி துறைமுகங்கள் தோணித் துறைகளுக்காகவும் ஆழ்கடல் மீன்பிடி வேலைத் திட்டத்திற்காகவும் ரூ. 62·37 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

8. 1969–70-ம் ஆண்டுத் திட்டத்தின்கீழ், கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:—

(1) விசைப்படகுகளைக் கட்டுவதும் அவற்றை வழங்குவதும்.

இரண்டாம் திட்டக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மீன்பிடி விசைப் படகுகள் திட்டம், தொடர்சியான எல்லாத் திட்டங்களிலும் மீனள வளர்சசித் திட்டத்தின் முக்கியத் திட்டமாக இருந்து வந்துள்ளது. இத் திட்டத்திற்காக திட்டச் செலவில் சுமார் 75 சத வீதம் முதலீடு செய்யப் பட்டுள்ளது. 1968 டிசம்பர் வரையில் 718 படகுகள் குறைந்த விலையில் மீனவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. நான்காவது திட்டத்தில 1,000 படகுகள் கட்டவேண்டும் என்ற குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப் பட்டிருக்க 1969–70-ல் 175 படகுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. இதற்கு ரூ. 90·00 லட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப்படுகிறது. இந்த 175 படகு களில் எட்டு படகுகள் (36′ 43′) நடுத்தர அளவுள்ளவைகள். பெரிய படகுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் செலவாகும். இவற்றை மீன்பிடித் தொழிலில் ஆர்வமுள்ள தனிப்பட்ட தொழில் முனை வர்களுக்கு முழு விலையில் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 32 அடிவரை நீளமுள்ள 167 விசைப் படகுகள், வாடகைக் கொள்முதல் அடிப்படையில்

மீனவர்களுக்கு வழங்கப்படும். இவையன்றி, சென்னை மீனவர் கூட்டுறவுக் கழகம், சென்னையில் ஐம்பது மீன்பிடி விசைப் படகுகள் இயக்கும் திட்டத்திற்கு வேளாண்மை மறு நிதி ஒதுக்கக் கழகத்திடமிருந்து மனுமதி பெற்றுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 28·13 லட்சம் செலவாகும். முதல் ஆண்டில் இக்கூட்டுக் கழகம் 10 படகுகளைப் பெறத் திட்டமிட்டது. 1969–70-ல் கூடுதலாக இயக்கப்படவிருக்கும் 185 படகுகளும், ஆண்டொன்றுக்குத் தோராயமாக 9,700 டன் கூடுதல் உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவும்.

•

1964-ல் பிறப்பிக்கப்பட்ட முந்தைய ஆணைகளின்கீழ், நாகப்பட்டினம் மெரினா, ராயபுரம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள அரசாங்கப் படகு கட்டும் தளங்களில் கட்டப்பட்ட படகுகள், சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய கடலோர மாவட்டங்களுக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள மீனவர்களின் சதவீத அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்டன. இந்திய-நார்வே திட்டத்தின்கீழ் மண்டபத்திலுள்ள படகு கட்டும் தளத்தில் கட்டப்பட்ட படகுகள், இராமநாதபுரம் மாவட்ட மீனவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட படகுகள், ஒவ்வொரு தொகுதியினருக்குள்ளும் விண்ணப்பதாரர்கள் முன் வரிசையையொட்டி கீழ்க்காணும் அடிப்படையில் பங்கிட்டு வழங்கப்பட்டு வந்தன:—

(அ) பயிற்சியாளர்களே அடங்கிய எல்லாத் தொகுதியினருக்கும் படகுகள் முழுமையாக ஒதுக்கப்படவேண்டும்.

(ஆ) எஞ்சிய படகுகளில் பயிற்சியாளர் ஒருவர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர் உள்ள தொகுதியினருக்கு 50 சதவீதம் ஒதுக்கப்படும்.

(இ) பயிற்சியாளர்கள் இல்லாத பொதுத் தொகுதியினருக்கு எஞ்சிய படகுகள் வழங்கப்படும்.

1968-ல் படகுகள் ஒதுக்கீடு குறித்து முன்னர் வகுக்கப்பட்ட அடிப்படையை அரசாங்கம் ஆராய்ந்தது. முன்னர் வகுத்த அடிப்படையை மாற்றம் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதியது. இதனால் சமமாகப் பங்கிட்டு வழங்குவதும் பரவலாக வழங்கப்படுவதும் முடியுமென்று அரசு கருதியது. நாட்டமுடன் ஆலோசித்த பின், ஒவ்வொரு கடலோர மாவட்டத்திற்கும் படகுகள் ஒதுக்கப்படுவது, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுமுள்ள மீனவர் தொகையின் அடிப்படையில் மட்டுமின்றி, பதிவு செய்யப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கையையும் அவற்றில் முடிவுறாமல் உள்ளவற்றையும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஏற்கெனவே ஒதுக்கப்பட்ட படகுகள் எண்ணிக்கையையும் அவற்றின் பயனையும் நோக்கியே அமைய வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இதுவரையில், இலங்கை, பர்மா அகதிகள், வேலையிழந்த பொற்கொல்லர்கள் போன்ற சிறப்பு வகையினருக்குப் படகுகள் ஒதுக்குவது சம்பந்தமாகச் சலுகை எதுவும் காட்டப்படவில்லை, மேலே சொன்ன சிறப்பு வகையினருக்கு 30 அடி, 32 அடிப் படகுகளில் 5 சதவீதம் ஒதுக்க இப்போது அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதற்கேற்ப, பல்வேறு மாவட்டங்களுக்குப் படகுகள் ஒதுக்கப்படத் திருத்தியமைத்த சதவீதம் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மண்டபத்தில் இந்திய-நார்வே திட்ட படகுகள் கட்டு[...]
பட்ட படகுகளைப் பொறுத்தவரையில், மண்டபத்தி[...]
படகுகள் கட்டப்பட்டு வருவதாலும், இராமநாதபுர[...]
அவை ஒதுக்கப்பட்டு வருவதாலும் மற்ற மாவட்[...]
இந்த மாவட்டத்திற்கு அதிக எண்ணிக்கையுள்[...]
நிலை ஏற்படுகின்றது. எனவே, மண்டபத்தில்[...]
(10 படகுகள்), தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி[...]
களுக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கு 5 படகுக[...]
முடிவு செய்துள்ளது. இப்படகுகள் இராமநா[...]
வாறு தயாரிக்கப்பட்டுள்ளமையால் அதே[...]
அண்டை மாவட்டங்களான தஞ்சாவூர், தி[...]
இவை பயன்படும்.

எல்லா பயிற்சியாளர் தொகுதியினருக்கும் இதுவரையில் விகிதாச்சார முறையில் அளிக்கப்பட்ட உயர்ந்த சலுகை இனி அவசியமில்லையென்றும், பயிற்சியாளர் தொகுதியினரும் பயிற்சியாளர் ஒருவர் அல்லது பலருள்ள தொகுதியினரும் "பயிற்சியாளர் தொகுதியினர்" என்ற ஒரே வகையில் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்றும்; ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வழங்கப்படுவதற்குள்ள படகுகளின் மொத்தம் எண்ணிக்கையில் 50 சதவீதம் பயிற்சியாளர் தொகுதியினருக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் எஞ்சிய 50 சதவீதம் "பொதுத் தொகுதியினருக்கு" அதாவது பயிற்சியாளர் இல்லாத தொகுதியினருக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அரசு கருதியது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் "பயிற்சியாளர் தொகுதியினருக்கும்", "பொதுத் தொகுதியினருக்கும்" ஒதுக்கப்பட்ட பங்கீட்டு எண்ணிக்கையில் 50 சதவீதம், முன்னர் படகுகள் பெறாத கிராமங்களிலுள்ள விண்ணப்பதாரர்களுக்கு ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்றும் எற்கெனவே படகுகள்ஒதுக்கப்பட்ட கிராமங்களிலுள்ள விண்ணப்பதாரர்களுக்குவிண்ணப்பதாரர்களின் முன் வரிசை அடிப்படையில் எஞ்சிய 50 சதவீதம் மட்டுமே வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் அரசாங்கம் முடிவெடுத்தது. இதுவரையில் ஒரு படகுகூட பெறாத மீன்பிடி கிராமங்கள் பல இருக்கின்றனவென்பது, இதுகாறும் வழங்கியுள்ள படகு புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து தெரிய வருவதால் அரசு இவ்வாறு முடிவுசெய்துள்ளது. இயந்திரங்கள் ஒதுக்கீடு சம்பந்தமாகக் குறையீடுகள் வருவதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு சமயத்திலும் படகுகள் ஒதுக்கப்படுவதற்குத் தொகுதியினர் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட பின்னர், இயந்திரம் ஒதுக்கப்படுவதற்காக சீட்டுக் குலுக்கல் நடைபெறவேண்டுமென்றும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளவர்களுக்கும் மீனள ஆலோசனை வாரியத்தின் உறுப்பினர்களுக்கும் அவர்கள் அந்த இடத்திற்கு வர விரும்பினால் அந்த நேரத்தில் அந்த இடத்திற்கு வருவதற்கு இயலும் வகையில் சீட்டுக் குலுக்கும் இடம், தேதி, நேரம் அறிவிக்கப்படவேண்டுமென்றும் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள இந்தியப் பசிப்பிணி அகற்றும் இயக்கக் குழு, கோட்டார் சமூகப் பணிச் சங்கம் ஆகியவற்றின் வேண்டுகோளின் பேரில் பெல்ஜியம் பசிப்பிணியகற்றும் இயக்கக்குழு கன்னியாகுமரி மாவட்டம், முட்டத்திலுள்ள நாட்டு மீன்பிடி படகுகளை (கட்டுமரங்களை) நவீனமாக்குவதற்கும், கடற்கரை வசதிகளை ஏற்படுத்தி தருவதற்கும் வகை செய்யும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த உதவ முன்வந்துள்ளது. 1969–70 முதல் தொடங்கும் இரண்டு ஆண்டுகளில் பசிப்பிணியகற்றும் இயக்கம், கட்டுமரங்களில் பொருத்துவதற்கு மீனவர்களுக்கு 100 பொறிகளை வழங்கும். பசிப்பிணியகற்றும் இயக்கத்திடமிருந்து பெறும் நிதி உதவியுடன் கோட்டார் சமூகப்பணிச் சங்கம் கரைசேர்க்கும் வசதிகளையும் ஏற்படுத்தும். இப் பொறிகள் வந்து சேர்ந்துள்ளன. இத் திட்டத்தின் முதல் நிலை விரைவில் தொடங்கும்.

(2) ஆழ்கடல் மீன் பிடித்தல்

ஒ[illegible] மாநிலத்திற்காக நான்கு மீன்பிடி நாவாய்களை வழங்கும்படி
[illegible]சு கேட்டுள்ளது. கல்கத்தாவில் இரண்டு படகு கட்டும் தளங்
[illegible] நாவாய்கள் இப்போது கட்டப்பட்டுள்ளன. இவைகள் 1969–
[illegible]மென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது; சென்னை துறைமுகத்தில்
[illegible]யன்படுத்தி நீள் தொலைக் கடலில் மீன் பிடிக்கும்
[illegible] இந்த நான்கு நாவாய்களுக்காகவும் ரூ. 36.00
[illegible]னால் இம் மாநிலத்தில் முதன் முறையாக தொலை
[illegible] மீன்பிடிக்கும் முயற்சியை மேற்கொள்ள
[illegible] இத்தகைய நாவாய்கள் செயலுக்கு வந்தால்
[illegible]னியார் தொழில் முனைவர்களுக்கு ஆர்வம்
[illegible]டுகிறது. மீனளத் துறை எற்கெனவே மேம்
[illegible]ர்ப்பு வசதிகள் யாவும் இங்குள்ள நீர்ப்பரப்பில்
[illegible]தம் தனியார் தொழில் முனைவர்களுக்கும்
[illegible]. வங்கி, மீன்பிடிக்கும் தொழிலுக்கு வழங்
[illegible]ள்ளுபடியளிக்கும் வசதிகளை அறிவித்துள்ள

மையால் தனியார் தொழில் முனைவர்களிடமிருந்து நிதி உதவி கேட்டு வரும் விண்ணப்பங்களையும் இறக்குமதி உரிமத்திற்கான விண்ணப்பங்களையும் மீனளத் துறை அனுமதிக்கத் தக்க அளவிற்கு அனுமதிக்கும்.

(3) மீனவர்களுக்குத் தேவையான மீன்பிடி நைலான் நூலை வழங்குதல்

1969–70-ல் ரூ. 4·00 லட்சம் மொத்தச் செலவில் குறைந்த விலையில் விசைப் படகுகளுடன் நைலான் நூலையும் தொடர்ந்து வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. உதவித் தொகை வீதம் 20 சத வீதமாகும்; குறைந்த விலை, 2 ஆண்டுகளில் 18 மாதத் தவணைகளில் வசூலிக்கப்படும். நைலான் வாங்கி, குறைந்த விலைக்கு அதன் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கும் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரூபாய் ஒரு லட்சம் அளவிற்கு உதவித் தொகை தொடர்ந்து வழங்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது. இங்கும் உதவித்தொகை வீதம் 20 சத வீதமாகும். பருத்தி நூலை, 10 சத வீத உதவித் தொகையில் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இக் காரியத்திற்காக ரூ. 15,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(4) கழிமுக மீன் பண்ணைகள்

நமது மாநிலத்திலுள்ள கழிமுகங்கள் அணைத்து குறித்த ஆய்வும் முடிவு பெற்றுள்ளது. பறங்கிப்பேட்டையில் ஆராய்ச்சிப் பண்ணை ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(5) உள்நாட்டு மீன் வளம்

இயற்கை நீர்நிலைகளிலிருந்து மீன்குஞ்சுகளைச் சேகரிக்கும் திட்டத்திலும் செயற்கை முறையில் உற்பத்தி செய்யும் மீன்குஞ்சு வகையிலும் மூன்றாம் திட்டக் காலத்திலும் ஆண்டு திட்டத்தின் போதும் உள்நாட்டு நீர்நிலைகளிலிருந்து மீன் உற்பத்தி பெருகியுள்ளது. 1967–68-ம் ஆண்டின் இறுதியில் சுமார் 1,16,000 டன் மீன்குஞ்சுகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. மேலும் நான்காம் திட்ட இறுதியில் சுமார் 2·00 லட்சம் டன் அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க, 6 கோடி மீன்குஞ்சுகள் உற்பத்தி செய்யும் இலக்கையும் 10 கோடி மீன்குஞ்சுகள் உற்பத்தி செய்யப்படும் இலக்கையும் எய்தத் திட்டமிடப்பட்டது. 1969–70-ல் 6·00 கோடி மீன்குஞ்சுகளையும் 8·00 கோடி மீன் முட்டைகளையும் சேகரித்து எல்லா உள்நாட்டு நீர் நிலைகளிலும். நேரடியாகவும் ஊராட்சி மன்றங்கள் மூலமும் விட்டு வைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தேவையான மீன் வளர்ப்பிடங்கள், மீன் வளர்ப்புக் குளங்கள் ஆகியவற்றைப் போதுமான அளவில் ஏற்படுத்தும் பொருட்டு திருமூர்த்தி நீர்த்தேக்கத்திலும், வைகை அணையிலும் மீன் பண்ணைகளையும் மீன் வளர்ப்பிடங்களையும் அமைக்கவும் நீலகிரியில் "டிரவுட்" என்னும் மலைத்தொகுதிக் கெண்டை (Trout) மீன் வகையை வளர்க்க அவலாஞ்சியில் " மலைத்தொகுதிக்கெண்டை " குளங்களைக் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மணிமுத்தாறு, பவானிசாகர் ஆகிய இடங்களில் மீன் குஞ்சு வளர்ப்புப் பண்ணைகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றனர். இவற்றில், செயற்கை முறையின் மீன் முட்டை பொறிக்கும் நிலையங்களிலிருந்து வரும் மீன்குஞ்சுகள் வளர்க்கப்படும். இவை கட்டி முடிக்கப்பட்டு 1969–70-ல் இயங்கும்.

இத்துடன் ஊராட்சிப் பகுதிகளில் மீனள வளர்ச்சிப் பணிகள் ரூ. 3·04 லட்சம் செலவில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின்கீழ், ஏரிகளைப் புதுப்பிப்பதற்காகும் செலவில் 66–2/3 சத வீதமும் மீன்குஞ்சுகள் வழங்குவதற்காகும் செலவில் 50 சத வீதமும், பணியாளர்களுக்காகும் செலவில் 100 சதவீதமும் அரசு இணைமானியம் வழங்கும். ஊராட்சிப் பகுதிகளில் இப் பணிகளைக் கவனிக்க வழி செய்யும் வகையில் 1969–70-ல் ஊர்ப்பணியாளர்களுக்கு மீன்வளர்ப்பு பற்றி பயிற்சி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(6) மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம்

மீனவர்களுக்கும், மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டு வரும் நீண்டகால, இடைக்கால, குறுகியகாலக் கடன் வசதிகளுக்காக அளிக்கப்படும் நிதி உதவியாக, 1969-70-ல் ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ரூ. 28.13 லட்சம் செலவில் தமிழ்நாடு மீனவர் கூட்டுறவு கூட்டு நிறுவனத்தினரால் செயல்படுத்தப்படவிருக்கும் திட்டம் ஒன்றுக்கு, வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகம் தனனுடைய இசைவை வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு, தமிழ்நாடு மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கி கடனுதவியாக ரூ. 19·03 லட்சமும், 50 விசைப் படகுகள் வாங்குவதற்காகும் செலவில், மாநில அரசு உதவித் தொகையாக ரூ. 9·10 லட்சமும் வழங்கும். தமிழ்நாடு மீனவர் கூட்டுறவு கூட்டு நிறுவனத்தினரால், மேற்சொன்ன கடனுதவியுடனும், உதவித்தொகையுடனும் இத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும். மீனவர் கூட்டு நிறுவனம் முதல் ஆண்டில் 10 விசைப் படகுகளையும், இரண்டாவது, மூன்றாவது ஆண்டுகளில் 20 விசைப் படகுகளையும் தயாரித்து தனது உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கும். இந் நிறுவனம் முறுக்கேற்றிய செயற்கை நைலான் வலைகளை வழங்குவதோடுமட்டுமல்லாமல் போக்குவரத்து வண்டிகளையும், விற்பனை அங்காடிகளையும் நடத்தும். இக் கூட்டு நிறுவனம் தம்முடைய சொந்த தேவைக்காக மட்டும் ஒரு பனிக்கட்டி யந்திரத்தையும், உறையவைக்கும் பிரிவையும் நிறுவும். இத் திட்டத்திற்கு 1968-69-ம் ஆண்டின் முடிவில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டதால் முதற்படியாகத் தயாரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள விசைப் படகுகள் 1969-70-ல் முழு அளவில் செயல்படத் தொடங்கும். மூன்று ஆண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் ரூ. 1 லட்சம் பங்கிட்டு வழங்கும் வகையில் அரசு பங்கு மூலதனமாக ரூ. 3 லட்சத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

திருநெல்வேலி மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவுக் கூட்டு நிறுவனத்தினர் படகு கட்டும் தளத்துடன் கூடிய இதே போன்ற ஒரு திட்டத்தினை மேற்கொள்ள திட்டமிட்டுள்ளனர். இது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

(7) பயிற்சி

கடலோரப் பகுதியிலுள்ள மாவட்டங்களுக்கு, மாவட்டத்திற்கு ஒரு பயிற்சி நிலையமாக 6 மீனவர் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன. ஒரே நேரத்தில் 50 மீனவர்களுக்கு இப்பயிற்சி நிலையங்கள் ஏற்கனவே பயிற்சி அளித்து வருகின்றன. பயிற்சிக் கால அளவு 10 மாதங்களாகும். விசைப் படகுகள் இயக்குதல், மீன்பிடிப்பு நுணுக்கங்கள் ஆகியவைகளில் பயிற்சி பெறும் மீனவர்களுக்குப் பயிற்சி உதவித் தொகையாகத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வழங்கப்படும். பயிற்சி உதவித் தொகை, மற்றபடிகள் வழங்குவதற்கான செலவுகள் ஆகியவை, 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கத்திலிருந்து ஈடுசெய்யப்படும்.

பெரிய படகுகள், மின்வீசைக் கருவிகள் ஆகியவைகள் இத்துறையில் செயல்முறைக்கு கொண்டுவரப்பட்டதால். துறைப் பணியாளர்களுக்கு, மத்திய மீனள இயக்கப் பயிற்சி நிலையத்தின் மூலம் தேவையானப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மீனவர் பயிற்சி நிலையங்களில், மீனவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் பொறுப்பு இப் பணியாளர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மீனளத் திட்டத்தினை மேலும் மும்முரமாகச் செயல்படுத்த, இதே போன்று துறைப் பணியாளர்கள் பதப்படுத்துதல், விசைப் படகு இயக்குதல், வடிவமைத்தல், படகு கட்டுதல் முதலிய பணிகளில் பயிற்சி பெற 1969-70-ல் மத்திய நிலையத்திற்கு அனுப்பப்படுவார்கள்.

(8) பதப்படுத்தும் பிரிவு

எண்ணூரில் உள்ள உறைபனிப் பிரிவு, மண்டபத்தில் நிறுவப்பட்டு வரும் உறை பனி பிரிவு ஆகியவைகளுடன் சேர்த்து, 29 உறைபனி பிரிவுகளும். குளிர்சாதனப் பிரிவுகளும் உள்ளன. இப்பொழுது உள்ள மீன்பதப்படுத்தும் கூடத்தில், ஆறு சிறிய உறைபனி பிரிவுகளை நிறுவும்

வேலை துவக்க நிலையில் உள்ளது. இவை 1969–70-க்குள் தயாராகி விடும். தூத்துக்குடியில், மேலும் ஓர் உறைபனிப் பிரிவு 1969–70-ல் தயாராகக் கூடும். நான்காம் திட்டத்தின், முதல் ஆண்டில் ஆக மொத்தம் 36 பிரிவுகள் செயல்படும். இடங்கள் தயாரானவுடன், மீன் துறைமுக வளாவுக்குள் பெரிய பனிக்கட்டி யந்திரப் பிரிவுகளை நிறுவும் பணியைத் தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்கள் மேற்கொள்வர்.

50 டன் மீனையும், மீன் கழிவையும் மீன் மாவாக மாற்றும் திறனுடைய மீன் மாவுத் தொழிற்சாலை மண்டபத்தில் நார்வே நாட்டின் உதவியுடன் நிறுவப்பட்டு வருகிறது. இது 1969–70-ல் முடிவடையும். இத்தொழிற்சாலை முடிவடைந்தபின் தமிழ்நாட்டில் மீனை அடிப்படையாகக்கொண்ட தொழில்களில் இது மிகச் சிறந்த மேம்பாட்டுப் பணியாக விளங்கும். இத்தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியில் ஒரு கணிசமான சதவித உற்பத்தியை ஏற்றுமதி செய்து, அதன் மூலம் வெளிநாட்டுச் செலாவணியை ஈட்ட முடியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(9) படகுக் கட்டும் தளமும், பணிக் களரியும்

மீன்துறையைச் சார்ந்த, நான்கு படகு கட்டும் தளங்களும், ஐந்து பணி நிலையங்களும் உள்ளன. மேலும் ஒரு பணி நிலையம் கடலூரில் முடிவடையும் தறுவாயில் உள்ளது. மண்டபத் திட்டத்திற்காக ஒரு பணி நிலையத்தையும், ஒரு பணிக் களரியையும் நிறுவுவது, மண்டபத்தில் உள்ள ரயில்வே பணிக் களரியை வாங்கும் முடிவைப் பொருத்ததாகும். மெரினாவில் உள்ள படகு கட்டும் தளத்தை தற்காலிகமாக ராயபுரத்திற்கு மாற்றும் திட்டம் 1969–70-ல் முடிவடையும்.

(10) நலப்பணித் திட்டங்கள்

1968–69-ல் வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 செலவில் மீனவர்களுக்காக 100 வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த 1,000 ரூபாயில் மீனவர் திருப்பித்தர வேண்டியத் தொகை ரூ. 250 ஆகும். மீதி ரூ. 750 உதவித் தொகையாகக் கருதப்படும். 1969–70-லும் இத் திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டு, ரூ. 1 லட்சம் செலவில் 100 வீடுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ரூ. 4 லட்சம் செலவில், இரண்டு அணுகுச் சாலைகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மீனவர் குப்பங்களை இணைக்கும் எட்டு சிறிய இணைப்புச் சாலைகளை அமைக்க, சேதுபாவாசத்திர ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்கு ரூ. 53,000 வழங்கப்படும்.

மத்திய அரசு உதவிபெறும் திட்டங்களின்கீழ், தூத்துக்குடியில் ரூ. 208 லட்சம் செலவில் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள தூத்துக்குடி மீன்பிடி துறைமுகம், மாநிலப் பொதுப்பணித் துறையினரால், நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 40 லட்சத்தைக் கொண்டு தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். இத்துறைமுகம் மூன்று ஆண்டுகளில் செயல்படத் தொடங்கலாம். ராமேஸ்வரத்தில் நிறுவ திட்டமிடப்பட்டுள்ள தோணித்துறையும் மண்டபத்தில் பாக்விரிகுடா கரைப்பகுதியில் நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள கப்பல்துறையும், இத்துடன் தொடங்கப்பட்டு, 1970–71-ல் செயல்படத் தயாராகும்.

இவைகளைத் தவிர, இந்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காக, குளச்சல் மீன் பிடிக்கும் துறைமுகத்தின் வடிவமைப்பு முடிவுற்று இதற்கான தொடக்க வேலைகளும் முடிக்கப்படும். கடலூர் மீன்பிடி துறைமுகத்தின் இரண்டாம் நிலை வேலைகள் அனைத்தும் 1969–70-ல் முடிவடையும். மத்திய அரசு உதவிபெறும் திட்டங்களின்கீழ், சென்னை, ராயபுரம் மீன்பிடி துறைமுக வேலைகளைச் சென்னைத் துறைமுக பொறுப்பாண்மைக் கழகம் மேற்கொள்ளும். இத் துறைமுகத்திற்காக மொத்தம் ரூ. 388 லட்சம் செலவை மேற்கொள்ள ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வேலைகளைச் செய்து முடிக்க 3 ஆண்டுகள் ஆகலாம். தொடக்க வேலைகள் ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப் பட்டுவிட்டன.

9. மீனளத் துறையின் பிற திட்டங்கள்.

(1). இந்திய-நார்வே திட்டம்.—இந்திய அரசுக்கும், நார்வே அரசிற்கு மிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்கீழ் மண்டபத்தில் தொடங்கப்பட்ட திட்டப் பணிகள், 1967-ம் ஆண்டு எப்ரல் திங்களில் ஏற்பட்ட புதிய ஒப்பந்தத் தின்படி, மேலும் 5 ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். படகு கட்டும் தளமும், பயிற்சி நிலையமும் தொடர்ந்து செயலாற்றி, மீனளத் துறையின் பொதுத் திட்ட வேலைகளில் பங்குகொண்டன. பழைய ஒப்பந்தத்தின்கீழ், கட்டிமுடிக்கப்பெறாத நிலையில் இருந்த உறை பனி யந்திரப் பிரிவும், மீன் மாவுத் தொழிற்சாலையும், புதிய ஒப்பந் தத்தின்கீழ் நிறுவப்பட்டன. பனிக்கட்டி இயந்திரமும், உறைபனி இயந் திரமும் நார்வே நாட்டு பொறியியல் நிபுணர்களால் நிறுவப்பட்டு, வெள்ளோட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1968-ம் ஆண்டு மே திங்களில் தொடங்கப்பட்ட பனிக்கட்டி இயந்திரங்களின் வெள்ளோட்டம் மனநிறைவு தரும் பலன்களைத் தந்து பனிக்கட்டி மீனவர்களுக்கு விற்கப்படுகின்றது. உறைபனி இயந்திரம், இந்த ஆண்டு முடிவுக்குள், நார்வே நாட்டுப் பொறியியல் நிபுணர்களால், வணிக முறையில் செயல்படுத்தப்படும்.

நார்வே நாட்டு நிறுவனம், தட்டில் உறையவைக்கும் இயந்திரம் ஒன்றை இலவசமாக வழங்கவும் ஒப்புதல் தெரிவித்துள்ளது. இந்த இயந்திரம் அவர்களால் கப்பலில் அனுப்பிவைக்கப்பட்டு, இப்பொழுது இந்திய-நார்வே திட்டத் தலைமையிடத்தில் உள்ளது. இந்த இயந்திரமும் 1969–70-ல் நிறுவப்படும்.

மீன் மாவுத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையில், கட்டிடத்திற்காக அரசு ஏற்கனவே ரூ. 6·50 லட்சம் செலவை மேற்கொள்ள ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. கட்டிடப் பணியை பொதுப்பணித் துறையினர் நிறைவேற்றி வருகின்றனர். இயந்திரத்தை நிறுவுதற்கான கட்டிடம் 1969-ம் ஆண்டு ஜுன் திங்களில் தயாராகிவிடும். இயந்திரங்கள் நார்வே நாட்டிலிருந்து, எர்ணாகுளத்திலுள்ள இந்திய-நார்வே திட்டத் தலைமையிடத்தில் வந்து சேர்ந்து, பின்னர் மண்டபத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. கொதிகலன் ஒன்றும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அவ்விடத்திற்குக் கொண்டு செல்லப் பட்டது. மீன்மாவு தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை 1969–70-ம் ஆண்டு முடிவிற்குள் செயல்படத் தொடங்கும்.

மண்டபத்திலுள்ள பாக் விரிகுடாவில், மீன்பிடி படகுகள் வந்து சேரும் துறையையும், தோணித் துறையையும் கட்டுவதே மிக முக்கியமான வேலைத் திட்டமாகும். தோணித் துறைமுகத்திற்குத் தேவையான, சுமார் 12 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள உலோகப் பலகைகளை, நார்வே நாட்டு நிறுவனம் ஏற்கனவே அனுப்பி உள்ளது. இப் பலகைகள் கரைப்பகுதித் துறைகட்ட பயன்படுத்தப்படும். தூர்வாரும் வேலையை 1969–70-ல் முடிக்க, பாக் விரிகுடாவில் நார்வே நாட்டு தூர்வாரும் கப்பல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கரைப்பகுதிக் கப்பல் துறை 1970–71-ல் தயாராகிவிடும்.

மண்டபத்தில் உள்ள தென்இந்திய ரயில்வேயின் கடலோரப் பகுதிப் பணிக்களரியை வாங்குவதுபற்றி அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. மண்டபத்தில் பணிக்களரி ஒன்றையும், பணிநிலையம் ஒன்றையும் நிறுவுவது, மேற் சொன்ன பணிக்களரி வாங்குவது பற்றி அரசின் முடிவைப் பொறுத்த தாகும். பணிக்களரியும், பணி நிலையமும், நார்வே நிறுவனத்தினர் வழங்கும் குறிப்பிட்ட அளவு இயந்திரங்களுடனும் அரசினர் வழங்கும் குறிப்பிட்ட அளவு இயந்திரங்களுடனும் 1969–70-ல் நிறுவப்படும்.

(2) முட்டத்தில் செயல்படும் திட்டம்—கட்டுமரங்களில் பொறிகளை அமைத்தல்.—முட்டத்திலுள்ள கோட்டார் சமூக சேவை சங்கத்திற்கு 100 அவுட் போர்டு மோட்டார்களையும் (Out-bcard Motors) பிற சாதனங்களையும் வழங்குவதற்காக பெல்ஜிய நாட்டு பசிப்பிணி அகற்றும் இயக்கத்திடமிருந்து நிதி உதவி பெறுவதில் பசிப்பிணி அகற்றும் இந்திய இயக்கம் வெற்றி அடைந்துள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள முட்டம் கிராமத்தில் வசிக்கும் மீனவர்களுக்கு, 100 அவுட் போர்டு மோட்டார்கள், முதல்

இரண்டு ஆண்டுகளில் வழங்கப்படும். ரூ. 15,73,000 மதிப்புள்ள யந்திரப் உதிரிப் பகுதிகள், ஒரு பெரிய பாரவண்டி, ஒரு ஜீப், இணைப்பு உறைபனி யந்திரம் ஒன்று ஆகியவைகளை வழங்குவதற்கு, பசிப்பிணி அகற்றும் பெல்ஜிய நாட்டு இயக்கம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. கட்டுமரங்களில் பொறிகளை நிறுவும் திட்டம் வெற்றி பெற்றால், மேலும் மூன்று ஆண்டு களுக்கு "அவுட் போர்டு" மோட்டார்கள் வழங்கப்பட்டு, இத்திட்டம் மற்றப் பகுதிகளிலும் செயல்படுத்தப்படும். கோட்டார் சமூகசேவை சங்கத்தினர் மீனளத் துறையின் தொழில் நுட்ப உதவியுடன், இத்திட்டத்தைச் செயல் படுத்துவர்.

(3) உள்நாட்டு நீர்நிலைகளில் மீன் பிடிப்பதைக் குத்தகைக்கு விடுதலும், உரிமம் வழங்குதலும்.—இம் மாநில அரசின்கீழ் உள்ள நீர்நிலைகளில் மீன் பிடிப்பதற்கான உரிமைகள் 1963-ம் ஆண்டிலும், 1964-ம் ஆண்டிலும் ஏலத்திற்கு விடப்பட்ட தொகையைக் காட்டிலும் 10 சத வீதம் அதிகக் தொகைக்கு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றன. ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங் களிலுமுள்ள நீர்நிலைகளில் பொது ஏலத்தில் குத்தகைக்கு விடும் அதிகாரம் ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் வழங்கப் பட்டுள்ளது.

முட்டம், பூண்டி, வீராணம், உதகமண்டலம் ஏரிகளில் உரிம ஏற் பாட்டின்கீழ் மீன்பிடிக்கும்பணி முறையாக நடந்து வருகிறது. மற்றைய மீனளத்துறையின் நீர்த் தேக்கங்களில் மீன்பிடிப்பணி அத்துறையின ராலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

(4) முத்துக்குளித்தலும், சங்கெடுத்தலும்.—இன்று உலகத்திலே நல்முத்துக் குளிக்கும் ஒரு சில இடங்களில் தூத்துக்குடி கடற்பகுதியும் ஒன்றாகும். முத்துக்குளித்தல் ஆண்டுதோறும் நடைபெறுவதில்லை. 1805-ஆம் ஆண்டு முதல் 1961-ம் ஆண்டு வரையில் 27 முறை முத்துக் குளிக்கப்பட்டுள்ளது. முத்துக் குளியலிலிருந்து மீனளத்துறை முத்துச்சிப்பிகளைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்களைத் திட்ட வட்டமாகச் சேகரித்து, ஆராய்ந்து வருகின்றது. 1961-ம் ஆண்டு நடத்தி யுள்ள முத்துச்சிப்பி ஆய்வுகளிலிருந்து, எடுக்கத்தக்க முத்துச்சிப்பிகள் மிகக் குறைவாகவே இருப்பதாகவும், சிறிய அளவில் முத்துக் குளிக்க கூட இது போதுமானதாக இல்லை என்றும் தெரியவந்தன.

தூத்துக்குடியில் சங்கெடுக்கும் பணியும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியில் சங்கெடுக்கும் பணியும் மீனளத் துறையினால் நடத்தப்படு கின்றன. மற்றைய மாவட்டங்களில் சங்கெடுக்கும் பணி மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குக் குத்தகைக்கு விடப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் புதுக்கூடத்திலிருந்து கோடிக்கரை வரையுள்ள பகுதி களில் சங்கெடுக்கும் பணியை குத்தகைக்கு விட முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தூத்துக்குடி மீனளத் துறையில் சங்கெடுக்கும் பணியைப் பொறுத்த வரை, நீரில் மூழ்கிச் சங்கெடுக்கும் பணியாளர்களிடமிருந்து சங்குகளை ஒன்று திரட்டி வைப்பதும், ஒப்பந்தப் புள்ளி மூலம் வியாபாரிகளுக்கு விற்பதும் அல்லது உடன்படிக்கை வீதங்களில் மேற்கு வங்காளச் சிறு தொழில் நிறுவனங்களுக்கு விற்பனை செய்வதும் இந்நிறுவனத்தின் வேலையாகும். சங்குகள் விற்பனை அரசின் தனி உரிமையாகும். மீனளத் துறைக்கு அதிக வருவாயினைத் தேடித் தருகிற இனங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

(5) பதப்படுத்திய மீன்களை டப்பியில் அடைத்தலும், மீன்மாவும், கடற்கோரையிலிருந்து கூழ் தயாரிப்பதற்கான யந்திரங்களும்.— தூத்துக்குடியில் சூடை மீனையும் (sardines), இருலையும் பதப் படுத்தி டப்பிகளில் அடைக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று 1966 ஜூன் திங்களில் செயல்படத் தொடங்கியது. 1968 டிசம்பர் திங்கள் வரை 20,615 டப்பிகளில் பதப்படுத்திய இருல் மீன்களும் 3,86,086 டப்பிகளில் பதப்படுத்திய சூடை மீன்களும் அடைக்கப்பட்டன. அந்த சூடை மீன்கள் அடைக்கப்பட்ட டப்பி கள் யாவும் படை அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன. 1969-70-ல் பதப் படுத்தி டப்பியில் அடைக்கும் தொழிற்சாலைகளைக் குத்தகைக்கு விட

எண்ணியுள்ளது. கழிவுப் பொருள்களைப் பயன் படுத்துவதற்காக, மீனைப் பதப்படுத்தி டப்பியில் அடைக்கும் அரசுத் தொழிற்சாலையின் துணை நிலைய மாக மீன்மாவுத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. 1968 ஆம் ஆண்டு 29,000 கிலோ கிராம் எடையுள்ள மீன் மாவு தயாரிக் கப்பட வேண்டும் என்று இலக்கு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்க 1968 டிசம்பர் வரையில் 23,978 கி. கி. எடையுள்ள மீன்மாவு உற்பத்தி செய்யப்பட்டு கால்நடைத் துறைக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது. கடற்கோரையிலிருந்து கூழ் தயாரிக்கும இயந்திரம் ஒன்று தூத்துக்குடியில் நிறுவப்பட்டு வருகிறது.

(6) சுறு ஈரல் எண்ணெய் உற்பத்தி.—சுறு ஈரல் எண்ணெய் எடுக்கும் நிலையங்கள், சுறு ஈரல்களை மீனவர்களிடமிருந்து பெற்று, எண்ணெய் எடுத்து, தூய்மை செய்யப்படாத எண்ணெயை கோழிக் கோட்டிலுள்ள கேரள அரசாங்க எண்ணெய்த் தொழிற் சாலைக்கு அனுப்புகிறது. 1968 டிசம்பர் வரையில் 12,080 கிலோ கிராம் தூய்மையற்ற எண்ணெய் கேரள மாநிலத்திற்கு வழங்கப்படுவதற்காக உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது.

(7) அண்மைக் கடல் ஆய்வு.—அண்மைக் கடல் பகுதிகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதற்கு, சென்னை, கடலூர், இராமேஸ்வரம் ஆகிய இடங்களில் மூன்று ஆய்வுக் கூடங்கள் உள்ளன. மீன வர்களின் நன்மைக்காக ஆய்வுக் குறிப்புகள் பரிசீலிக்கப் படுகின்றன. அண்மைக் கடலுக்கு அப்பாலுள்ள பகுதிகளைப் பற்றி ஆய்வுப்பணிமண்டபம் மீன்பிடிப்புச் சோதனைக்குழுவில் உள்ள 43 அடி நீளமுள்ள இரண்டு படகுகளினால் நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. 1969-70-ல் மீன்பிடி பருவத்தில் மன்னார் விரிகுடாவி லுள்ள புதிய மீன்பிடி இடங்களைக் கண்டறிய இந்திய-நார்வே திட்டத்தின் ஆய்வுக் கப்பலைப் பெறுவது பற்றி முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

(8) மத்திய மீனளக் கழகம்.—கல்கத்தாவிலுள்ள மத்திய மீனளக் கழகம் என்னும் நிறுவனத்தில் பங்கு மூலதனமாக இம்மாநில அரசாங்கம் ரூ. 3 லட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது. மீன் உண்பவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் மீன் கிடைக்க உதவி செய்வதும், மீனவர்களுக்கு நல்ல விலைக்கு மீன்களை விற்றுக் கொடுப்பதும் இக்கழகத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாகும். 1967–68-ல் இக் கழகம் 3,14,967 கிலோ கிராம் மீன்களை அனுப்பியுள்ளது. இம் மாநிலத்தில் உள்ள நீர்த் தேக்கங்களில் பிடிபடும் மீன்களை மேற்கு வங்காள அங்காடிகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காக மத்திய மீனளக் கழகத்திற்கு அனுப்புவதும் சென்னை மாநகரில் சில்லறை விற்ப னைக்கு அனுப்புவதும் சாதாரணமான பணியாகிவிட்டது. இதனால் உள்நாட்டு மீனவர்களின் மீனுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கின்றது.

(9) மீனவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உதவியும் துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளும்.—மீனவர்களின் நலனுக்காக, அரசால் ஏற்படுத்தப்பட்ட துயர் தணிப்பு நிதிக் குழு ரூ. 1·41 லட்சம் வசூலித்துள்ளது. இதுவரை ஐந்து தீவிபத்துக்களும். கடல் அரிப்பால் 2 விபத்துகளும், புயலால் ஒரு விபத்தும் ஆக 8 விபத்துகள் நேர்ந்தன. இவ் விபத்துக்களில் பாதிக் கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு இழப்பீடாக ரூ. 21,052·71 வழங்கப்பட்டது.

10. தனியார் துறைத் தொழில் முனைவர்கள் மூலம் மீன்தொழில் வளர்ச்சி.

தனியார் துறைத் தொழில் முனைவர்களின் மூலம் மீன் தொழிலை பெரும் அளவில் பெருக்குவதற்கான அரசின் கொள்கையை ஒட்டி, மீன் தொழில் முனைவர்கள் அனைவரையும், மத்திய அரசு, உணவு–வேளாண்மை அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் முன்னிலையில் நடந்த கூட்ட மொன்றுக்கு, அரசு அழைத்தது. கடனுதவி அளிக்கும் நிறுவனங்களின் மூலம் கிடைக்கும் நிதி உதவி, உறைபனி இயந்திரம், மீன்பிடி படகுகள் ஆகியவைகள் வாங்குவதற்கு வேண்டிய நிதியுதவி, ஆகிய இவை போன்ற

1969 மார்ச் 18]

அரசு அளிக்கும் உதவிகள் பற்றி தொழில் முனைவர்களுக்கு விளக்கப் பட்டது. மீன் பிடிக்கும் துறைமுகங்களில் மேம்பாடு செய்யப்பட்ட மனை களை குத்தகைக்கு விடுவதற்கான வசதிகள் பற்றியும் அவர்களுக்கு அறி விக்கப்பட்டது. மீன்பிடி படகுகள் வாங்குவதற்காக, நிதி உதவி அளிக்க, இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி முன் வந்துள்ளது. கூட்டுறவுப் பகுதியிலும், கூட்டுறவு வசதியற்ற பகுதிகளிலும், கடலில் செல்லும் மீன் பிடி படகுகளை வாங்குவதற்காக, வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகமும், கடனுதவி அளித்து வருகிறது. தனியார் துறை தொழில் முனைவர்கள் மூலம் மீனள வளர்ச்சிக்காக பண உதவி அளிக்க சில வணிக வங்கிகள் விசாரித்துள்ளன. இது குறித்து தனியார் துறை காட்டும் ஆர்வம் மிகவும் ஊக்குவிப்பதாய் உள்ளது. தூத்துக்குடி, சென்னை மீன்பிடித் துறை முகங்களின் வேலைகள் முடிவடைந்த பின், இங்கிருந்து, தனியார்த் துறைத் தொழில் முனைவர்களால் அதிக அளவில் மீன்பிடி படகுகள் விடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நாள் ஒன்றுக்கு மூன்று டன் எடையுள்ள மீன்களை உறைய வைக்கும் திறனுடைய, எண்ணூரில் உள்ள உறைபனிப் பிரிவை, அரசு, தனி யார்த்துறை நிறுவனம் ஒன்றுக்கு குத்தகைக்கு அளித்துள்ளது. இந் நிறுவனம் உறைய வைக்கும் வேலைகளைத் தொடங்கி, அமெரிக்கா, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளுக்கு இறால் மீன்களை ஏற்றுமதி செய்கிறது. இவ் வாறாக இம் மாநிலத்திலிருந்து மீன்களை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வது முதன் முறையாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

தூத்துக்குடியில் உள்ள மீன் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலையையும், மீன்மாவுத் தொழிற்சாலையையும், தனியார்த் துறைத் தொழில் முனைவர் களுக்குக குத்தகைக்கு விட அரசு எண்ணியுள்ளது. பல்வேறு இடங்களில் உள்ள குளிர்ச் சாதனப் பிரிவுகளையும், பனிக்கட்டி தயாரிக்கும் பிரிவுகளை யும், தனியார்த் துறைத் தொழில் முனைவர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடுத லும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

11. ஏற்றுமதி.

1967-68-ல் தமிழ்நாடு ரூ. 1·25 கோடி மதிப்புள்ள மீன்களை ஏற்றுமதி செய்தது. இதில், இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட உலர்ந்த மீன்களின் மூலம்தான ரூ. 1·22 கோடி வரவு கிடைத்தது. இம் மாநிலத்தின் தொலை கடல் பகுதிகளில், வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்று மதி செய்யப்படக்கூடிய தரமுள்ள பெரிய அளவு கூனிறால் மீன் வகை கிடைக்கின்றபோதிலும், இம் மாநிலத்தில் உறைய வைக்கும் இயந்திர வசதி இல்லாத காரணத்தால், இம் மீனகளை ஏற்றுமதி செய்யும் வகையில் வளர்ச்சி ஏதும் இல்லை. 1968 ல், 2½ முதல் 3 டன் அளவு உறைய வைக்கும் திறனுடைய உறைபனிப் பிரிவு ஒன்றை, அரசு எண்ணூரில் அமைத்து, அதை தனியார்த் துறைத் தொழில் முனைவர் ஒருவருக்குக் குத்தகைக்கு விட்டது. இந்த உறைய வைக்கும் பிரிவிலிருந்து, 1968 ஜூலை திங்கள் முதல் 1968 டிசம்பர் திங்கள் வரையில், அமெரிக்கா, ஜப்பான் நாடுகளுக்கு 170 டன் உறைய வைக்கப்பட்ட கூனிறால் மீன்வகை ஏற்றுமதி செய்து ரூ. 35 லட்சம் வெளிநாட்டு செலாவணி ஈட்டியது.

12. பொது.

சென்னை, தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் மீன்பிடித் துறை முகங்களைத் தொடங்குதல், இத்தகைய இடங்களிலும் கடற்கரை நெடுகவும், மற்ற இடங்களிலும் மீனளத் தொழிற் பிரிவுகள் ஏற்படுத்துதல் ஆகியவற் றினால் தமிழகத்தில் மீனள வளர்ச்சி "ஆழ் கடல் மீன்பிடி நிலையை" அடையும். இதனால் மாநில மீனளத் துறையிடமிருந்து தொழில் நுட்ப உதவியும் அரசு ஆதரவு பெற்ற, வணிக நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து நிதி உதவியும் பெற்று, மீனள வளர்ச்சியில் கூட்டுறவு, தனியார்த்துறைகள் மும்முரமாக ஈடுபட பெருவாரியான வாய்ப்புகள் ஏற்படும். இக் கூட்டுறவு முயற்சி, நம் மக்களுக்கு மிகவும் தேவைப்படுகிற புரதசத்து நிறைந்த மீன் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதோடல்லாமல், நம் அன்னியச் செலாவணி வருவாயை கணிசமான அளவு அதிகரித்து, தமிழ்நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பெருமளவு உதவும்.

இணைப்பு 3.

கோரிக்கை எண் XVIII—கால்நடை வளர்ப்பு
[கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு]

ஆவினம், செம்மறியாடு, கோழி இனங்கள், பன்றிகள் முதலிய கால்நடைகளின தரத்தை உயர்த்தும் முக்கியப் பணியினை விலங்கின வளர்ப்புத் துறை எப்பொழுதும்போல் நிறைவேற்றி வருகின்றது. இத்துடன் கால்நடைகளின் நோய்க்கட்டுப்பாடு, பொதுச் சுகாதார நடவடிக்கைகள், தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி ஆகியவை அடங்கிய கால்நடை சுகாதாரப் பணியினையும், கால்நடை மேம்பாடு, கால்நடை மருத்துவ உதவி குறித்த அறிவியல் ஆராய்ச்சி, தொழில் நுட்ப முயற்சிகள் போன்ற பணிகளையும் இத்துறை நிறைவேற்றி வருகின்றது. நாட்டின பல பாகங்களிலிருந்தும், வெளிநாட்டிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டவையும். நமது மாநிலத்தில் உள்ள கால்நடைப் பண்ணைகளிலிருந்தும், மையக் கிராமப் பகுதிகளிலிருந்தும், பெற்றவையுமான உயர்ந்த இன ஆடுகள், மாடுகள், கோழி இனங்கள், பன்றிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு உள்நாட்டு இனங்களின் தரத்தை உயர்த்துவதன் மூலம் கால்நடை மேம்பாட்டுப் பணி நிறைவேறி வருகின்றது. மாவட்டங்களில் அமைந்துள்ள கால்நடை மருத்துவச் சிகிச்சை நிலையப் பணியாளர்களும் கால்நடைகள் தொற்று நோயினால் பாதிக்கப்படுவதையும், நோய்கண்டு அவை இறப்பதையும் தடுப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்டுள்ள கால்நடை மருத்துவப் பணியாளர்கள் கால்நடைகளின் சுகாதாரத்தைப் பேணும் பணியையும், கால்நடை நோய்க்கட்டுப்பாட்டுப்பணியையும் மேற்கொள்ளுகின்றனர். கால்நடை மருத்துவத்திலும், கால்நடை உற்பத்தி முறைகளிலும் ஏற்பட்டுள்ள விரைந்த முன்னேற்ற வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அறிவியல் வளர்ச்சியுடன் ஒத்திருக்கும்படியாகவும் மக்களுடைய பெருகிவரும் உணவுத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக இத்துறை பல்வேறு துறைகளில் தனது பணிகளை விரிவுபடுத்திக் கொண்டுள்ளது.

இத்தகைய மேம்பாட்டுப் பணிகளை அமைப்பதையும் தொடங்கவும், அவற்றை நிறைவேற்றவும் தேவையான தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களுக்கு, சென்னையில் உள்ள கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. பட்ட மேற்படிப்புப் பயிற்சிக்கான தென் வட்டார நிலையமாக இக்கல்லூரி உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கல்லூரியில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் சராசரி 80 பட்டதாரிகள் தேர்ச்சி பெறுகின்றனர். இராணிப்பேட்டையிலுள்ள நோய்த்தடுப்பு மருந்து தயாரிப்பு நிலையம் இந்த நாட்டில் நோய்த் தடுப்பு மருந்து தயாரிக்கும் தென் வட்டார நிலையமாகும். நோய்த் தடுப்பு மருந்து தயாரிப்பதற்குத் தேவையான உயிரியல் மருந்துப் பொருட்களை முக்கியமாக தமிழ்நாட்டிற்கு வேண்டியவற்றை இந்த நிலையம் தயாரிக்கின்றது. அருகிலுள்ள மாநிலங்களுக்குத் தேவையானவற்றையும் வழங்குகின்றது. சிறந்தவகையான நோய்த் தடுப்பு மருந்துகளைத் தயாரிப்பதற்கான ஆராய்ச்சிப் பணியும், பல்வேறு நோய்த்தடுப்பு மருந்துகளின் நோய்த் தடுப்புத் திறனை ஒப்பிட்டு ஆராயும் பணியும் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் பல சிக்கல்கள் குறித்தும், கால்நடை நோய் பற்றிய புலனாய்வுகள் குறித்தும், நோய் ஆய்வுப் பணியாளர்கள் ஒருபுறம் நேரிடப் பணியாளர்களுடனும், மறுபுறம் ஆராய்ச்சிக் கூடங்களுடனும் இணைந்து பணியாற்றுகின்றனர்.

கால்நடை, கோழி இனங்களின் வளர்ச்சியை மதிப்பிட்டுப் பார்த்த பிறகு அறிவியல் பாதையில் சிறந்த மேம்பாட்டிற்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் போதுமான வாய்ப்பு உள்ளதென்று அரசாங்கம் கருதியது. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு, திட்டத்தின்கீழும், விரைவுத் திட்டத்தின்கீழும் செயல்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களைப் புதுமுறையில் செயல்படுத்துவது குறித்தும் சிறந்த விளைவுகளை விரைவாகப் பெறுவதற்காக அவற்றை மாற்றியமைப்பதற்கான வழிவகைகளை ஆலோசித்துப் பார்ப்பதற்கும் 1967–ம் ஆண்டில் அரசு கோழி இன வளர்ப்புக் குழுவையும், கால்நடை வளர்ப்புக் குழுவையும் அமைத்தது. கோழி இன வளர்ப்புக் குழு, தனது அறிக்கையை அனுப்பியுள்ளது. குழுவின் பரிந்துரைகள் அரசின் ஆய்வில் உள்ளன. பரிந்துரைகளில் சில நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

1969 மார்ச் 18]

நமது மாநிலத்தில் உள்ள கால்நடைப் பண்ணைகள் செயல்படுவது குறித்து அரசு ஆய்வு செய்துள்ளது. பண்ணைகளில் உள்ள ஆதாரங்கள் விரயமாகின்றன என்பதைக் கண்டுபிடித்த பிறகு, அந்த ஆதாரங்களை, முக்கியமாகக் கால்நடை தீனி, தீவனம் வழங்குவதை மேம்படுத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது. இத்தகைய நடவடிக்கைகள் விளைவாக, இந்தப் பண்ணைகளை நிர்வகிப்பதற்கு ஏற்பட்ட செலவு பெருமளவு குறைக்கப்பட்டுள்ளது. கால்நடைப் பண்ணைகள் தன்னிறைவு பெறச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துடன் இந்த நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

கால்நடை உதவி மருத்துவர்களை அரசிதழ் பதிவுத் தரத்திற்கு உயர்த்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நெடுங்காலமாக இருந்து வருகிறது. கால்நடைத் தொழிற் படிப்பின் நீண்டகாலத்தையும், கால்நடை உதவி மருத்துவர்களாக அவர்கள் ஆற்றவேண்டிய பணியையும் கருதிப் பார்த்து, அரசு அவர்களை அரசிதழ் பதிவுத்தரத்திற்கு உயர்த்தியுள்ளது.

கால்நடை ஈட்டுறுதித் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுவதற்காக வேளாண்மைச் சமூகத்தினரிடமிருந்து அடிக்கடி வேண்டுகோள்கள் வந்துள்ளன. அத்தகைய திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை ஆய்வு செய்வதற்காக, நேரிய நிலைமைகளின்கீழ் கால்நடைகளிடையே உள்ள இறப்பு விகிதம் குறித்து, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் முன்னோடி ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய முன்னோடி ஆய்வுகள் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

கால்நடை வளர்ப்புத்துறையின் கல்வி, ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகளின் பணியாளர் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தவும், இந்தப் பிரிவுகள் வளர்ச்சிப் பிரிவினின்றும் தனித்துப் பணியாற்ற அனுமதிக்கவேண்டிய அவசியத்தையும் அரசு உணர்ந்துள்ளது. அப்பொழுதுதான் கல்வி, ஆராய்ச்சிப் பணிகளை, நிர்வாகத் தடங்கல் இன்றித் தொடர்ந்தும், திறம்படவும் நிறைவேற்ற முடியும். எனவே, அரசு, கல்வி, ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகளை வளர்ச்சிப் பிரிவிலிருந்து பிரித்து, கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி முதல்வர்—கால்நடை வளர்ப்பு கூடுதல் இயக்குநர் அதிகாரங்களைக் கூடுதலாக்கியுள்ளது. பணியாளர்களையும் நிறுவனங்களையும், வளர்ச்சிப் பிரிவிற்கும், கல்வி ஆராய்ச்சிப் பிரிவிற்கும் பிரித்துக் கொடுப்பது குறித்து அரசு ஆய்வு செய்து வருகின்றது. இது குறித்த ஆணைகள் விரைவில் பிறப்பிக்கப்படும்.

முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, பயங்கரமான கால்நடைத் தொத்து நோயாகிய வெக்கை நோய் மீண்டும் தமிழ்நாட்டில் பரவியது. இந்த நோயைத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து அறவே ஒழித்து, மாநிலத்தில் உள்ள கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக சுமார் ரூபாய் 5 லட்சம் செலவில் வெக்கை நோய் ஒழிப்புத் திட்டத்தைப் பெருமளவில் மேற்கொள்வதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

கால்நடை மேம்பாடு

(அ) **தீவன மேம்பாடு.**—கால்நடைகளின் வளர்ச்சி உவைகளுக்கு வேண்டிய தீனியின் வளத்தோடு பிணைந்துள்ளது. தீவன மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ், பண்படுத்தப்பட்ட மேய்ச்சல் நிலங்கள் ஏற்படுத்தப் படுகின்றன. ஆனால், இந்த மேய்ச்சல் நிலங்களை மேம்படுத்துவதைக் காட்டிலும், சிறந்த கால்நடைகளைப் பெறுவதற்குத் தீவனம் எவ்வளவு சிக்கனமானதும் இன்றியமையாததும் ஆகும் என்பதை உழவர்களுக்குப் படிப்படியாக அறிவூட்ட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதைப்பற்றி கடந்த காலத்தில் அவர்கள் போதுமான அளவு அறிந்திருக்கவில்லை. கால்நடை வளர்ப்புத்துறையின் தீவன மேம்பாட்டுப் பணிகள் இந்த வகையில் கால்நடை வளர்ப்பவர்களின் உளப்பாங்கினை மாற்றி அவர்களைச் சரியான பாதையில் கொண்டு செல்கின்றனர். தீவன உற்பத்தி பற்றி உழவர்களுக்குக் கற்பித்த பின் இறுதியாக கட்டுல விளக்க முறைகள், தீவன பதன குழிகளை அமைத்தல், குறுகிய காலத் தீவனப் பயிர்களை வளர்த்தல், நிலையான கால்நடைத் தீவனத் தண்டுப் பயிர்களைப் பயிராக்கல் ஆகியவற்றைப் பற்றியும் செய்முறைகளுடன் விளக்கிக் காட்டுகின்றனர்.

[1969 மார்ச் 18

(ஆ) **மையக் கிராமத் திட்டம்.**—ஏற்ற அடக்கமான பகுதிகளில் மும்முரக் கால்நடை வளர்ச்சிக்காக கால்நடை இனப் பெருக்கம், கால் நடைத் தீவனம், நிர்வாக முறைகள், நோய்க்கட்டுப்பாடு, விற்பனை வசதி ஆகியவற்றை அறிவியல் முறையில் மேற்கொள்வதே மையக் கிராமத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். கால்நடைகளை பணிகளிலீடு படுத்தும்வற்கும் பால் பெருக்க நோக்கங்களுக்காகவும் மேம்படுத்த இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. தற்போது நமது மாநிலத்தில் 75 மையக் கிராம நிலையங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றோடு மையக் கிராமத்துணை நிலையங்கள் 650-ம், மையக் கிராம வளர்ச்சி நிலையங்கள் 18-ம் செயல்பட்டுவருகின்றன. 1967–68-ம் ஆண்டில் 4,12,887 ஆவினங்களுக்குச் செயற்கை முறையில் கருத்தரிப்பு செய்யப் பட்டது. எனவே, கருத்தரிப்பு வீதம் கிட்டத்தட்ட 52 சதவீதமாயிற்று.

(இ) **செயற்கை முறைக் கருத்தரிப்பு நிலையங்கள்.**—இந்த முறையின் மூலம் நம்மிடமுள்ள இனப்பெருக்கக் காளைகளைக் கொண்டு இருபது மடங்கு பலன் பெறப்படுகின்றது. இம் மாநிலத்தில் நகர, கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள நாட்டு மாடுகளின் கறவைத் தன்மையை மேம் படுத்துவதே இந்த நிலையங்களின் நோக்கமாகும். தற்போது செயற்கை முறைக் கருத்தரிப்பு நிலையங்கள் 29 உள்ளன. 1968–69-ம் ஆண்டில் மேலும் பல நிலையங்களை ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நல்ல ரக இனப் பெருக்கக் காளைகள் போதுமான அளவில் இல்லாததால், கருவுறும் விதத்தை அல்லது பிறப்பு வீதத்தைப் பாதிக்காமல் செயற்கைக் கருத்தரிப்புகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதன் மூலம் இனப்பெருக்க காளைகளின் பயனை உயர்த்த தகுந்த நடவடிக்கைகள் குறித்துத் தொடர்ந்து ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது.

(ஈ) **துணை வளர்ச்சி நிலையங்கள் (மையக் கிராமம்).**—மையக் கிராமப் பகுதிகளில் உற்பத்தியாகும் சிறந்த வகை இனப் பெருக்கக் காளைகளை ஆதாயமான வீதத்தில் பயன்படுத்தும் பொருட்டு மையக் கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த வளர்ச்சி நிலையங் களில் உள்ளூரிலுள்ள தரம் குறைந்த மாடுகளை உயரின மாடுகளாக தரம் உயர்த்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கச் செய்யும் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தியதனாலும், கிடைக்கிற இனப்பெருக்கக் காளைகளை முழுவதுமாகப் பயன்படுத்திக் கொள் வதன் அவசியத்தினாலும் இத்திட்டத்தைப் படிப்படியாகக் கைவிட வேண்டுமெனக் கருதப்பட்டது. நிறுவப்பட்ட 73 மையக் கிராம வளர்ச்சி நிலையங்களில் தற்போது 18 மையக் கிராம வளர்ச்சி நிலையங் களே செயல்படுகின்றன. எஞ்சிய 55 மையக் கிராம வளர்ச்சி நிலையங்கள் மூடப்பட்டன.

(உ) **கால்நடைப் பண்ணைகள்.**—ஒசூர், புதுக்கோட்டை, ஒரத்தநாடு, அபிசேகப்பட்டி, செட்டிநாடு, உதகை ஆகிய ஆறு இடங்களிலும் ஆறு கால்நடைப் பண்ணைகள் உள்ளன. சிந்தி, முர்ரா, ஜெர்சி, தார்பர்கார், கிர் போன்ற நன்கறியப்பட்ட இனங்கள் இந்தப் பண்ணைகளில் நல்ல முறையில் வளர்த்துப் பேணிவரப்படுகின்றன. நல்ல இனப்பெருக்கக் காளைகள் வெவ்வேறு மையக் கிராம நிலையங் களுக்கும் துணை வளர்ச்சி நிலையங்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இம் மாநிலத்தில் கால்நடையினத்தின் தரம் உயர்த்துவதற்குத் தேவைப் படும் அடிப்படைக் கால்நடையினத்தை மேம்படுத்துவதற்காக கலப்பற்ற முறையிலும் கலப்பின முறையிலும் இனவிருத்தி செய்யும் பணி இந்தப் பண்ணைகளில் செய்யப்படுகின்றது. இந்தப் பண்ணைகள் முழுவதுமாகத் தன்னிறைவு வாய்ந்தவையாய்ச் செயல்படும் வகையில் மாற்றுவதற்கு இந்தப் பண்ணைகளில் தற்போதுள்ள ஆதாரங்களை முழுவதுமாகப் பயன் படுத்திக் கொள்வதற்கும் செலவைக் குறைப்பதற்கும் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்தப் பண்ணைகளின் நிர்வாகம் செவ்விய முறையில் நடந்து வருவதற்கான அறிகுறிகள் ஏற்கெனவே காணப்படுகின்றன. ஆனால், மேலும் ஆற்றவேண்டிய பணிகள் பல உள்ளன.

1969 மார்ச் 18]

(ஊ) மும்முரக் கால்நடை மேம்பாட்டுத் திட்டம்.—செங்கற்பட்டு, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மூன்று மும்முரக் கால்நடை மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் வரையறுக்கப் பட்டவாறு தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. கால்நடைகள் மேம்பாடு அடைவதற்குச் சில காலம் ஆகும். இக் கால்நடைகள் ஈனும் கன்றுகள் கண்கூடாக மேம்பாடு பெற்றுள்ளனவென்பதைச் சிறிது காலம் கழித்தே நாம் கண்ணுற முடியும். எனினும் இக் கால்நடையினங்கள் விரைவிலேயே வயதடையும் தன்மையையும் செவ்விய முறையில் கருவுறும் நிலையையும் நாம் நன்கு கவனிக்கலாம். இத்திட்டத்தின் மூலம் வந்த மேம்பாடுற்ற கால்நடைகளுக்கு மரணம் விளைவிக்கக்கூடிய நோய்கள் பாதிக்காவண்ணம் சிகிச்சையளிக்கப்படுகின்றது. முனைப்பான கால்நடை வளர்ச்சிப் பகுதிகளில், கால்நடை இறப்பு வீதம் பெரிதும் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

முனைப்புப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதன் விளைவாக, ஒவ்வொரு திட்டப் பகுதியிலும் ஆண்டுதோறும் தரம் உயர்த்தப்பட்ட கன்றுகள் சராசரி 9,900 பிறந்தன என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இந்தப் பகுதிகளில் நல்ல தீனி, தீவன ஆதாரங்கள் இருப்பதால், பல்வேறு பகுதிகளின் நிலைமைகளுக்கேற்ப, முன்பிருந்த பால் உற்பத்தியை விட 10-லிருந்து 30 சதவீதம் வரை பால் உற்பத்தி பெருகியுள்ளது. இப்பகுதிகளில் கால்நடைகளின் நிலை பொதுவாக உயர்ந்துள்ளதால், அவைகளுக்குச் சந்தையில் நல்ல விலைகள் கிடைக்கின்றன.

கால்நடைகளின் கலப்பினப் பெருக்கம்.

உள்ளூர் மாடுகளை ஜெர்சி மாடுகளுடன் சேர்த்து கலப்பினப் பெருக்கம் செய்யும் திட்டம் உதகையில் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றது. மையக் கிராமப் பகுதிகளில் செய்யப்படுவது போன்றே தீவன வளர்ச்சிப் பணிகளும் ஏனைய வளர்ச்சிப் பணிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கலப்பினப் பெருக்க முறையால் உள்ளூர் மாடுகள் தரத்தில் கண்கூடாக மேம்பாடு அடைந்துள்ளதற்கான அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன. கிடைக்கும் பாலின் சராசரி அளவும் உயர்ந்துள்ளது.

ஆவினக் காப்பகங்கள் வளர்ச்சி (21 காப்பகங்கள்)

சில பொது சமய அற நிலையங்களில் கிட்டும் வசதிகளைப் பயன்படுத்தியும், அரசு வழங்கும் ஊக்க மானியங்களையும் உதவித் தொகைகளையும் பெற்றும் ஆதாயமளிக்கும் ஆவினங்களைப் பெருக்குவதற்காக அந்த அறநிலையங்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளை நெறிப்படுத்தி இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் இந்த வேலைத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது.

நான்கு ஆவினக் காப்பகங்களுடன் இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. தற்போது 21 ஆவினக் காப்பகங்கள் உள்ளன. அங்கு தரம் உயர்த்தப்பட்ட 1,014 கால்நடைகள் உள்ளன. அவற்றில் பெரும்பாலானவை சிந்தியின மாடுகளாகும்.

செம்மறியாடு இனப் பெருக்கம்

உதகமண்டலத்திலுள்ள செம்மறியாடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்திலும், சின்னசேலம், காட்டுப்பாக்கம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள செம்மறியாட்டுப் பண்ணைகளிலும், கால்நடை ஆராய்ச்சி நிலையத்துடன் இணைந்துள்ள செம்மறியாட்டுப் பிரிவிலும், ஓசூர் கால்நடைப் பண்ணையிலும், செட்டிநாட்டிலுள்ள இராமநாதபுரம் மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணையிலும் செம்மறியாடுகள் மேம்பாடு குறித்த பணிகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. மேற்சொன்ன செம்மறியாட்டுப் பண்ணையிலிருந்து 1967–68-ம் ஆண்டில் 558 செம்மறியாடுகள் வளர்ப்புக்காகவும் 1,062 செம்மறியாடுகள் இறைச்சிக்காகவும் விற்கப்பட்டன. இம் மாநிலத்தில் செம்மறியாடு–கம்பளி வளர்ச்சி நிலையங்கள் 82 செயல்பட்டு வருகின்றன. இதுவரையில் செம்மறியாடு வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 16 அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கிராமப் பகுதிகளில் செம்மறியாடு–வெள்ளாடு வளர்ப்புப் பணியைப் பற்றி மக்களுக்கு எடுத்து விளக்குவதற்கென, செம்மறியாடு–வெள்ளாடு (கட்புல) விளக்கப் பிரிவுகள் ஏழு செயல்பட்டு வருகின்றன.

அரசு, செம்மறியாடு—கம்பளி வளர்ச்சி நிலையங்கள் செயல்படுவதை ஆய்வு செய்துள்ளது. இவைகளில் பல நிலையங்கள் தக்கமுறையில் செயல் படாத காரணத்தால் இந்நிலையங்களைச் சரிவர பயன்படுத்திக் கொள்ள வழிசெய்யும் வகையில் அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

பன்றி வளர்ப்புப் பிரிவு

ஓசூர் கால்நடை ஆராய்ச்சி நிலையத்திலும், காட்டுப்பாக்கத்திலுள்ள செம்மறியாட்டுப் பண்ணையிலும், புதுக்கோட்டை, ஒரத்தநாடு, செட்டிநாடு ஆகிய இடங்களிலுள்ள மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணைகளிலும், பன்றி வளர்ப்புப் பிரிவுகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டில் நீலகிரி, செங்கற் பட்டு மாவட்டங்கள் தவிர, மற்றெல்லாப் பகுதிகளிலும், 1966–67 வரையில் பன்றி வளர்ப்புப் பிரிவுகள் 13 நிறுவப்பட்டன. அலிமாதியில் விரைவுத் திட்டத்தின்கீழ் பன்றி வளர்ப்புப் பண்ணை ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. மேற்சொன்ன பன்றி வளர்ப்புப் பிரிவுகளிலிருந்து 1967–68-ல் 821 வெளிநாட்டு யார்க்ஷயர் பன்றிகள் இனப்பெருக்கத்திற்காக வழங்கப் பட்டன.

கோழி இன வளர்ப்பு

இம்மாநிலத்தில் மக்கள் உணவில் பற்றுக்குறையாய் உள்ள புரதச் சத்தை ஈடு செய்யும் பொருட்டு, கோழி இறைச்சியையும், முட்டை களையும் பயன்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை மக்களிடையே உணர்த்தும் பணியை இத்துறை தொடர்ந்து செய்து வருகின்றது. அறி வியல் முறையில் சிறிய அளவில கோழி இனவளர்ப்பு முறை மூலம் வேலைவாய்ப்பு குறைந்துள்ளவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். மேலும் ஏழை எளியவர்களுக்கு ஓரளவு வருமானம் கிடைக்கும். பெரிய அளவிற்கு மூலதனத்தையும் நிலத்தையும் ஆதாயமான தொழிலில் முதலீடு செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் கொண்டுள்ளவர்களுக்கு மும்முர, பெரிய அளவு கோழிப் பண்ணைகள் முழுநேர வேலையளிக்கும். கோழியின மேம் பாட்டுப் பணி சென்னையிலுள்ள கோழியின ஆராய்ச்சி நிலையம், ஓசூர் கால்நடைப் பண்ணையிலுள்ள கோழியினப் பிரிவு, கோழியின வளர்ச்சி நிலையங்கள், கோழியின வளர்ச்சி மும்முர வட்டாரங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் நிறைவேற்றப்படுகின்றது.

இம் மாநிலத்தில் உள்ள கோழியினப் பண்ணைகள், வளர்ச்சி நிலையங் களிலிருந்து 1967–68-ல் 1,38,305 கோழிகள் வளர்ப்பதற்காக விற்கப் பட்டன. குஞ்சு பொரிப்பதற்காக 2,40,571 முட்டைகள் விற்கப்பட்டன. 1,421,384 முட்டைகள் உணவாக உட்கொள்ள விற்கப்பட்டன.

கோழியின வளர்ச்சி நிலையங்கள் செயல்படுவதை அரசு ஆய்வு செய்துள்ளது. இந்த நிலையங்களை மேலும் நல்ல முறையில் பயன் படுத்துவதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் ஆய்வில் உள்ளன.

முட்டை, கோழி மும்முர உற்பத்தி, விற்பனை நிலையங்கள்

இத்தகைய ஆறு நிலையங்கள் இப்போது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தி லுள்ள காட்டுப்பாக்கத்தில் ஒன்றும், சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள சேஷன் சாவடியில் ஒன்றும், கோவை மாவட்டத்திலுள்ள அரசூரில் ஒன்றும், மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள தருமத்துப்பட்டியில் ஒன்றும், திருச்சிராப் பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள கோட்டப்பட்டியில் ஒன்றும், தஞ்சாவூரில் ஒன்று மாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன. தஞ்சாவூரில் உள்ள நிலையம் பர்மா விலிருந்து தாயகம் திரும்பியவரின் நலனுக்காகத் தொடங்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்கீழ் கோழி வளர்ப்போருக்கு அளிக்கப்படும் கடன்கள் முட்டைகளாகவும், கோழிகளாகவும் வசூலிக்கப்படுகின்றன. அந்தந்த நிலையங்களில் உள்ள விற்பனைப் பிரிவுகளின் மூலம் முட்டைகளும், பக்குவப்படுத்திய கோழிக்கறியும் விற்கப்படுகின்றன.

1969 மார்ச் 18]

மும்முர கோழி வளர்ப்பு வட்டாரங்கள்

ராணிப்பேட்டை, பறங்கிப்பேட்டை, ஓமலூர், கெட்டி, அச்சிறுபாக்கம், கொள்ளல், பொறையாறு, விருதுநகர் ஆகிய இடங்களில் மும்முர கோழி வளர்ப்பு வட்டாரங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் கோழி வளர்ப்போாகளில் 25 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு ரூ. 1,000 கடனாகவும், ரூ. 250 உதவித் தொகையாகவும் பகிர்ந்தளிக்கப் பட்டது. கோழி வளர்ப்போர் 100 கோழிகளை வளர்ப்பர் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது, இக் கோழி வளர்ப்பவர்களைக் கொண்டு கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்கவேண்டும் என்பதே அரசின் குறிக்கோளாகும். கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒவ்வொன்றுக்கும ரூ. 10,000 நடைமுதல் மூலதனக் கடன் வழங்கப்படும். கோழிப் பண்ணை வைத்திருப்பவர்களுக்கு கோழித் தீனி வழங்குவதற்கும் தீவனக் கலவை ஏற்பாடு செய்வதற்கும் கோழி வளர்ப்பவர்களால் கொடுக்கப்படும் கோழிகள், முட்டைகள் ஆகியவற்றின் விற்பனைக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தலும் இச் சங்கங்களின் பணிக ளாகும். விருதுநகரிலும், பொறையாற்றிலும் கூட்டுறவச் சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. மேலும் பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தொடங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

கூட்டுறவு கோழிப் பண்ணை வளர்ச்சி வட்டாரங்களை நிறுவுதல்

இத் திட்டம் கோழி வளர்ப்பவர்களைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர்ப்பதன் மூலம் கோழிப் பண்ணை வளர்ச்சி வட்டாரங்களை நிறுவ வகை செய்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒவ்வொன்றிலும் 5,000 கோழிகள் இருக்கும். இச் சங்கங்களில் 75 உறுப்பினர்கள் இருப்பர். முட்டையிடும் கோழிகள் 50 கொண்ட பிரிவுகளாகவும், 25 கொண்ட பிரிவுகளாகவும் ஒவ்வொரு சங்கத் தாலும் பேணி வரப்படும். இன வளர்ச்சிக்கான பறவைகள், தீனி, சாதனங்கள், தொழில் நுட்ப ஆலோசனை, நோய்க் கட்டுப்பாடு, கோழிப் பண்ணைப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வசதி முதலிய கோழி வளர்ப்புப் பண்ணைகளின் தேவைகளை இத் திட்டம் நிறைவு செய்கிறது. மூன்றாவது ஆண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 8 கோழிப் பண்ணை வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் நிறுவப்பட்டன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 100 கோழிகள் வளர்க்கும் 25 பேருக்கு உதவி வழங்கப்பட்டது. 1966-67-ல் ஈரோட்டில் மும்முர கோழி வளர்ப்புத் திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது.

குஞ்சு பொரிக்கும் திட்டம்

இத்திட்டத்தின்கீழ், கோழி வளர்ப்புப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட 20 பேருக்கு, ஒவ்வொருவருக்கும் 20 வெள்ளை லெகார்ன் (White Leghorn) கோழிக் குஞ்சுகளை (4 முதல் 8 வார வயதுள்ளவை) வாங்குவதற்காகவும், உணவு, மருந்து முதலிய தொடர்பான செலவு களுக்காகவும் ரூ. 12,000 கடனாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு வருக்கும் கொடுக்கப்பட்ட 600 ரூபாய் கடன் தொகை, 25 காசு விலையுள்ள குஞ்சு பொரிக்கும் முட்டைகளாக திருப்பிப் பெறப்பட்டது.

கோழி வளர்ப்பவர்களிலிருந்து 1966–67-ல் 55,363 முட்டைகள் சேகரிக்கப்பட்டிருக்க, 1967–68-ம் ஆண்டில் 42,494 முட்டைகளே சேகரிக்கப் பட்டன. 1967–68-ல் முட்டைகள் குறைவாகச் சேகரிக்கப் பட்டதற்குக் காரணம், கோழி வளர்ப்பவர்கள் தங்கள் கடன்களை முழுவதும் திருப்பிக் கொடுத்ததே ஆகும். 1966–67-ல் கோழி வளர்ப்போரிடமிருநது ஏற்கனவே ரூ. 10,837 வசூலிக்கப்பட்டுவிட்டது. மீதியுள்ள ரூ. 1,163, 1967–68-ல் வசூலிக்கப்பட்டது.

கால்நடை மருத்துவக் கல்வி

சென்னையிலுள்ள கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி—கால்நடை மருத்துவக் கல்வியையும், ஆராய்ச்சி வசதியையும் அளிக்கிற நாட்டின் முதன்மையான தொரு நிறுவனமாகத் திகழ்ந்து வருகிறது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பி. வி. எஸ். சி. பட்டப் படிப்பில் தகுதி பெற மாணவர் களுக்கு இக் கல்லூரி பயிற்சியளிக்கிறது. பண்ணைப் பயிற்சி உட்பட

பட்டப் படிப்பின் கால அளவு சுமார் 6 ஆண்டுகள் ஆகும். இந்த வகுப்பில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 136 மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப் படுகின்றனர்.

தோல் உரிப்பதில் தவறான முறைகளால் ஏற்படும் இழப்பைத் தவிர்ப்பதற்காக, தோல் உரிப்பைத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளவர்களுக்கு மாட்டுத் தோல், ஆட்டுத் தோல் உரிப்பதில் சரியான முறைகளில் பயிற்சியளிப்பதற்காக 3 மாத காலப் பயிற்சி வகுப்பு ஒன்று இந்தக் கல்லூரியில் நடத்தப்படுகிறது.

சென்னைக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் பல்வேறு துறைகளில் எம். வி. எஸ். சி.; பி. எச். டி. பட்டங்கள் பெற பட்ட மேற்படிப்பு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து 48 மாணவர்களும், மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து 36 மாணவர்களும் ஆக மொத்தம் 84 மாணவர்கள் இப்பயிற்சி வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர். உலகச் சுகாதார நிறுவனத்திலிருந்து சென்னைக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரிக்கு வருகை தந்த ஒரு நிபுணர், இக் கல்லூரி சிறப்பு மிக்க கல்லூரிகளில் ஒன்று என்று கருத்து தெரிவித்துள்ளார்.

ஆராய்ச்சியின் முடிவுகள், உழவர்கள் செய்முறையில் மேற்கொள்வதற்காக அவர்களுக்குப் புகட்டப்பட வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். பட்டதாரிகள் பட்டம் பெற்ற பிறகு தொழிலில் ஈடுபடும்பொழுது திறமையுள்ளவர்களாகச் செயல்படும் வகையில் கால்நடை மருத்துவத்தில் உள்ள நவீன முறைகளைப் பற்றிய கல்வியறிவும், பயிற்சியும் அளிப்பதற்காகத் தொழில் வளர்ச்சித் துறை ஒன்று, சென்னைக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

கால்நடை நோய்த் தடுப்பு நிலையம், இராணிப்பேட்டை

இந் நிலையம் 1932-ல் நிறுவப்பட்டது. ஆடு மாடுகளுக்கும், கோழி இனங்களுக்கும் ஏற்படும் தொத்து நோய்களை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காக, உயிரியல் மருந்துகளைத் தயாரிக்கிறது. இம் மாநிலத்தின் உயிரியல் மருந்துத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதோடு மட்டும் அல்லாமல் இந்தியாவிலுள்ள ஏனைய மாநிலங்களின் தேவைகளையும் நிறைவு செய்கிறது. இந் நிறுவனத்தின் பணிகள் இப்போது கணிசமான அளவு பெருகி உள்ளன. புது முறையில் அம்மைப் பால் தயாரிக்கும் பொருட்டு நவீன கருவிகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இந் நிலையத்தில், அம்மைப் பால் அனைத்தும் உறைந்து உலர்ந்த நிலையிலேயே தயாரிக்கப்பட்டு வழங்கப்படுகின்றன. நோய்த் தடுப்புத் திறனைப் பற்றி ஆராய்ச்சி, பலவகை அம்மைப் பால்களைக் கலந்து சோதித்துப் பார்ப்பது போன்ற ஆராய்ச்சிகள் இந் நிலையத்தில் நடந்து வருகின்றன. கால்நடை, செம்மறி ஆடுகள், வெள்ளாடுகள், கோழிகள் ஆகியவற்றின் நோய்களைக் கண்டறியும் நோய் ஆய்வுப்பணியாளர்கள், ஆய்வுக்கூடப் பணியாளர்களுடனும், நேரடிப் பணியாளர்களுடனும் இணைந்து செயல்படுகின்றனர்.

ஆராய்ச்சி

கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் கால்நடை மருத்துவவியலின் பல்வகை நிலைகள் குறித்த ஆராய்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது. கோழிகளின் மூச்சுப் பை சம்பந்தமான நோய்களை ஆய்வு செய்வதற்காக ஆராய்ச்சித் திட்டம் ஒன்றை ரூ 3 லட்சம் செலவில் மேற்கொள்ள அரசினால் ஒப்பளிக்கப்பட்டது. சுமார் ரூ. 15 லட்சம் செலவாகிற பல ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் அரசின் ஆலோசனையிலும், இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் குழுவின் ஆலோசனையிலும் இருக்கின்றன.

உயிரியல் மருந்துகள் தயாரிப்பு, அவற்றின் பாதுகாப்புத் திறன் ஆகியவை குறித்த ஆராய்ச்சி, இராணிப்பேட்டையிலுள்ள கால்நடை நோய்த் தடுப்பு மருந்து தயாரிப்பு நிலையத்தில் நடத்தப்படுகின்றது. மிகு பயன் தரும் வெள்ளை லெகார்ன் கோழிகளில் அதிக முட்டையிடும் கோழி

யினம் ஒன்றை மேம்படுத்துவது குறித்த ஆராய்ச்சி நடந்தேறி வருகிறது. இந்த வகைக் கோழிகள் கோழி வளர்ப்பவர்களுக்கு விரைவில் கொடுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வேளாண்மைத் துணை விளை பொருள்களில் தேவையற்ற பொருள்களைக் கொண்டு ஆடு மாடுகளுக்கும், கோழிகளுக்கும் வகை வாரியான தீனி தயாரிப்பது பற்றி ஆராய்ச்சிகள் நடந்து வருகின்றன. இவ்வாறு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தீனி வகைகளில் சில செயல் படுத்தப்படும் நிலையிலுள்ளன.

கால்நடை அறுவை மருத்துவ முறைகள், கன்று ஈனுதல் குறித்த மருத்துவத்திலும் உள்ள புதுத் தொழில் நுட்பங்கள் மேம்படுத்தப்பட்டு வெற்றிகரமாகக் கையாளப்பட்டு வருகின்றன.

பெருச்சாளி மூலமாக விலங்குகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் வெறி நோய் எந்த அளவிற்குப் பரவுகின்றது என்பது பற்றி ஆராயப்பட்டு வருகிறது. ஆடுகள் வளர்க்கும் குடியானவர்களுக்கும் தோல் தொழிலுக்கும் பெருமளவு இழப்பை உண்டாக்குகிற ஆட்டு அம்மை நோயைத் தடுப்பதற்காக P. L. 480 மானியத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஆராய்ச்சி' மும்முரமாக நடந்து வருகின்றது.

கால்நடை மருத்துவ நிலையங்கள்

இம் மாநிலத்தில் 434 கால்நடை மருத்துவ நிலையங்கள் உள்ளன. இவற்றில் 36 கால்நடை மருத்துவ மனைகளும், 341 கால்நடை மருந்தகங்களும், 42 கால்நடை சிறு மருந்தகங்களும், 15 சுற்றி இயங்கும் மருத்துவப் பிரிவுகளும் உள்ளன. இவை தவிர, முதலுதவி நிலையங்களும் ஏராளமாக உள்ளன. நோயுற்ற கால்நடைகளுக்கு இந்த நிலையங்களில் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. இல்லையேல் இது கால்நடை உரிமையாளர்களுக்குப் பெரிய பொருளாதார இழப்பை உண்டாக்கும். மேலும் இவற்றில் கால்நடை வளர்ச்சிப் பணிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சுற்றி இயங்கும் மருத்துவப் பிரிவுகள் அந்தந்தப் பகுதிகளில் தொத்து நோய்களைத் தடுப்பதற்காகவே பல்வேறு பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. கால்நடைச் சிறு மருந்தகங்களில் பொறுப்பு வகிக்கும் கால்நடை மருத்துவர்கள் தொத்து நோய் பற்றிய அறிக்கை கிடைத்தவுடன் அவ்விடங்களுக்கும் கொள்ளை நோய் பரவியுள்ள பகுதிகளுக்கும் சென்று அப் பகுதிகளில் நோய் தடுப்பு பணியையும் மேற்கொள்ளுகின்றனர்.

மேற்கண்ட கால்நடை மருத்துவ மனைகளிலும் மருந்தகங்களிலும், 4,869 கால்நடைகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு மருத்துவ உதவி அளிக்கப்பட்டன. 11,04,339 கால்நடைகளுக்கு சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது. 1,17,048 கால்நடைகள் காயடிக்கப்பட்டன. ஊர் ஊராகச் சுற்றி இயங்கி வரும் பணியாளர்கள் 1967–68-ம் ஆண்டில் 1,04,981 நோயுற்ற கால்நடைகளுக்கு சிகிச்சையளித்தனர். 1,24,344 கால்நடைகள் காயடிக்கப்பட்டன. 1967–68-ம் ஆண்டில், மாடு, கோழி ஆகியவற்றின் தொத்து நோய்களுக்காக 19,82,233 ஊசிகள் போடப்பட்டன.

1966–67-லிருந்து 1998–69 வரையான ஆண்டுத் திட்டம்

1966–67, 1967–68, 1968–1969 ஆண்டுத் திட்டக் காலங்களில் பத்து புது மையக்கிராம வட்டாரங்கள் நிறுவப்பட்டன. கன்று வளர்ப்பு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் 1,000 கன்றுகள் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டன. ஆவினக் காப்பகங்கள் இரண்டு நிறுவப்பட்டன. கோழி வளர்ப்பு வளர்ச்சி நிலையங்கள் ஏழு புதிதாக நிறுவப்பட்டன. ஏற்கனவே செயல்பட்டு வந்த கோழியின் வளர்ச்சி நிலையங்கள் பத்து விரிவுபடுத்தப்பட்டன. கோழிக் குஞ்சு வளர்ப்புத் திட்டம் ஒன்று ஒசூரில் செயல்படுத்தப்பட்டது. கோழி விற்பனை நிலையம் ஒன்று தஞ்சாவூரில் தொடங்கப்பட்டது. கோழி வளர்ப்புக் கூட்டுறவு வளர்ச்சி வட்டாரமொன்று ஈரோடு வட்டத்தில் நிறுவப்பட்டது. கோழி வளர்ப்பு பணியில் 180 குடியானவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. கோழி வளர்ப்புப் பெட்டிகள் மேம்பாட்டிற்காக 600 பேருக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது. செம்மறியாடு—கம்பளி

வளர்ச்சிப் பணி நிலையங்கள் பத்து நிறுவப்பட்டன. 75 கால்நடை மருந்தகங்கள் நிறுவுவதற்கு ஒப்பளிக்கப்பட்டது. 1968–69-ல் பெருமளவில் ஊசி குத்தும் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டது. இவை தவிர, மூன்றாவது திட்டத்தில் நிறைவேற்றப்படாது, எஞ்சிய வேலைத் திட்டங்களும் இவ்வாண்டுகளில் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டன.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

ஏற்கனவே மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகளை நிலைப்படுத்துதலும், அவற்றை மேலும் விரிவுபடுத்துவதும் நான்காம் திட்டத்தின் முக்கியக் குறிக்கோளாயிருக்கும். பயன்படுத்தப்பட்ட தொகை, நிதி வாயில்கள், பணியாளர் இவற்றிற்கேற்ப பயன்பெறுவதும், அதன்மூலம் பால், இறைச்சி, முட்டை போன்ற உணவுப் பொருள்களை பெரிய அளவில் கிடைக்கச் செய்வதுமே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாயிருக்கும். விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி, கல்வி ஆகியவற்றை மேலும் மேம்படுத்துவதும், ஆதாயம் தரும் வகையில் கால்நடை வளர்ப்பு முறைகளை மேம்படுத்துவதற்காக புதிய முறைகளைப் பயன்படுத்துவதும் இத் திட்டத்தின் நோக்கங்களாகும்.

இப்போது திட்டப்பட்டுள்ள நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1969–70-ம் ஆண்டிற்கான மூலதனம் ரூ. 58·34 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலடங்கியுள்ள திட்டங்களாவன:—

1. பால் உற்பத்தி பெருகியுள்ள பகுதிகளில் இரண்டு மையக் கிராம வட்டாரங்களை நிறுவுதல் ;

2. தற்போதய கால்நடை வளர்ப்பு மும்முரத் திட்டப் பகுதிகள் மூன்றினை வலுப்படுத்துதல் ;

3. புது ஆவின காப்பகங்கள் இரண்டினை நிறுவுதல் ;

4. திறன் வாய்ந்த பொலிகாளைகளிடமிருந்து கிடைக்கும் உறைந்த விந்தைப் பயன்படுத்துவதற்காக உறைந்த விந்து ஆயவுக்கூடத்தை நிறுவுதல்;

5. கூடுதல் வசதிகளை அளிப்பதன் மூலம் தற்போதைய கால்நடைப் பண்ணைகளை விரிவுபடுத்துதல்;

6. கால்நடை வளர்ப்பு மும்முர வேலைத் திட்டப்பகுதிகளிலும், மையக்கிராமப் பகுதிகளிலும் கால்நடைகளுக்கு அளிக்கப்படும் தீவனார் தீனி இவற்றை மேம்பாடு செய்தல்;

7. தற்போதுள்ள கோழியினப் பண்ணை வளர்ச்சி நிலையங்களை விரிவுபடுத்துதல்;

8. 1,000 புறக்கடைக் கோழிப் பண்ணைப் பிரிவுகளைத் தொடங்குதல்;

9. கால்நடை மருந்தகங்கள் 35-ஐ துவக்குதல்.

மேற்கண்ட திட்டங்களைத் தவிர, சென்னைக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் கல்வி ஆராய்ச்சிப் பணிகளை விரிவாக்குவதற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 5·88 லட்சம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது புதுத்துறைகளின் மேம்பாட்டிற்காகவும், பட்ட மேற்படிப்புக்கான புதுப்பாட முறைகளை அளிப்பதற்காகவும் பயன்படுத்தப்படும்.

வேளாண்மைச் சமுதாயத்தின் தேவைகளுக்கும், வளர்ச்சிப் பணிகளின் விரிவான தேவைகளுக்கும் ஏற்ப கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் அமைப்பு அமைந்துள்ளதா என்று மதிப்பிடுவதற்கு அரசு, கால் நடை வளர்ப்புத் துறையின் நிர்வாக அமைப்பினை நாட்டமுடன் ஆராய்ந்துள்ளது. துறையின் நிர்வாக அமைப்பினைத் தக்கவாறு மாற்றுவதற்கான கணிசமாக வாய்ப்பு இருப்பதாக அரசு கருதுகிறது. இது பற்றி அரசு கவனமாக ஆராய்ந்து வருகின்றது. மக்களுக்குப் பணியாற்றும் சிறந்த தொண்டு புரியும் நிறுவனமாகச் செயல்படும் வகையில் துறையை மாற்றியமைப்பதற்கு விரைவில் முடிவு எடுக்கப்படும்.

தென்னாட்டில் எருமைகளுக்காக, மத்திய இன வளர்ச்சிப் பண்ணை ஒன்றை அமைப்பதற்கான இந்திய அரசின் செயற்குறிப்பை பயன்படுத்திக் கொண்டு, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள அலமாதியில் இப்பண்ணையை அமைக்க வேண்டும் என அரசு, மத்திய உணவு—வேளாண்மை அமைச்சரை வற்புறுத்தியுள்ளது. அலமாதியில் இப்பண்ணையை நிறுவுவதற்கு இந்திய அரசு விரைவில் ஒப்பளிப்பு வழங்கும் என்று அரசு நம்புகிறது.

வேளாண்மை மறு கடன் உதவிக் கழகத்தின் மூலம் கிடைக்கும் கடன் உதவியை பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்குடன், ரூ. 13·78 லட்சம் செலவில் கோழி இன வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் இரண்டும், ரூ. 6,08,000 செலவில் செம்மறியாடு வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் ஐந்தும் வேளாண்மை மறு கடன் உதவிக் கழகத்தின் ஒப்பளிப்பிற்காக அரசினால் பரிந்துரைக்கப் பட்டுள்ளன. மறு கடன் உதவியை பயன்படுத்திக் கொள்ளும் பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டும் தயாரிப்பிலும் ஆய்விலும் உள்ளன.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலும் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலும் கால் நடை வளர்ப்புப் பணியும் கால்நடை மருத்துவப் பணியும் பெருமளவிற்கு அதிகரித்துவிட்டதன் காரணமாக, இந்த இரு மாவட்டங்களிலும் உள்ள கால்நடை மருத்துவப் பொறுப்புகளை இரு கூறாக்கி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தற்போதுள்ள மாவட்டக் கால்நடை மருத்துவ அதிகாரி ஒருவருக்குப் பதிலாக இரண்டு அதிகாரிகளை நியமிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

இணைப்பு 4.

தமிழ் நாடு சின்கோனாத் துறை குறிப்பு.

"அ" பிரிவு

தற்போதைய நிலை

1. முகவுரை

தமிழ்நாடு சின்கோனாத் துறை கடந்த நூறு ஆண்டுகளாகத் தமிழ்நாடு அரசின் ஒரு வணிக நிறுவனமாக இயங்கி வருகிறது. நீலகிரி மாவட்டத்திலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆனைமலைப் பகுதிகளிலும் இந்தத்துறை சின்கோனா, பிற மூலிகைச் செடிகள், மணம் கமழ் செடிகள், தைலச் செடிகள் முதலியவற்றைப் பயிரிடுகிறது. கொயினா உற்பத்திக்காக ஆனைமலைப் பகுதியில் இத் துறையைச் சேர்ந்த தொழிற்சாலை ஒன்று இருக்கிறது. யூகலிப்டஸ், ஜெரேனியம் போன்ற தைலங்களையும் மருந்து எண்ணெய்களையும் உற்பத்தி செய்து விற்பனைக்கு வேண்டிய அளவிற்குத் தூய்மையாக்கும் பணியில் நீலகிரியில் நடு வட்டத்தில் உள்ள தொழிற்சாலை ஈடுபட்டுள்ளது.

2. இத் துறையின் அலுவல்கள்

சின்கோனா பயிரிடுவதிலும், சின்கோனா மரப்பட்டையைப் பதனப்படுத்தி பல்வேறு கொய்னாப் பொருட்களைத் தயாரித்தலும், தயாரிக்கப்பட்ட பொருள்களை அயல் நாட்டிலும், நம் நாட்டிலும் விற்பனை செய்தலும் இத் துறையின் தலையாய பணிகளாகும். இதன் மூலம் வருவாயை உயர்த்தவும் குறிப்பிட்ட மருந்து, மற்றும் நறுமணப் பொருள் எண்ணெய்களுக்கு நம் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பெருமளவுத் தேவையை ஈடு செய்யவும் இந்தத் துறை பல வகையான மருந்து மற்றும மணங்கமழ்ச் செடிகளையும பயிரிடுகின்றது. அவற்றைப் பதனப்படுத்தி உற்பத்தி செய்த பொருள்களை நேரிடையாகவும் விற்பனை செய்கின்றது.

மலேரியா மற்றும் சாதாரணக் காய்ச்சல்களைத் தீர்க்கப் பயன்படுத்தப் படுவது கொயினா என்பது எல்லோரும் நன்கு அறிந்ததே. சின்கோனா மரப்பட்டையிலிருந்து இது கிடைக்கிறது. தென் அமெரிக்காவில் உள்ள

அதன் தாயகத்திலிருந்து இம் மரம் 1859-60-ம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கு முதன் முறையாக கொண்டு வரப்பட்டது. தென்னிந்தியாவில் கடல் மட்டத்திற்கு மேல் 3,000 அடி உயரமுள்ள இடங்களில்தான் சின்கோனு மரம் நன்ருக வளருகிறது.

தேயிலே, காப்பி, ரப்பர் முதலியவற்றைப்போல் இதைப் பயிரிடுவதால் பெரும் ஆதாயம் கிட்டாததால் சின்கோனுப் பயிர் தனிப்பட்ட முதலாளி களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டவில்லே. எனவே, இந்தியாவின் கொயினுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக தமிழ்நாடு அரசாங்கமே இதனைப் பயிரிடும் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. இந்தியாவில் கொயினு தயாரிக்கும் மற்ருெரு மாநிலம் மேற்குவங்காளம் ஒன்றுதான்.

3. பல்வகைப் பயிர்கள் பயிராகும் பரப்பளவு

1968-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி அன்று உள்ளபடி இத் துறையின் தோட்டங்களிலே பல வகையான பயிர்கள் பயிரிடப்படும் பரப்பளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

தொடர் எண்.	பயிர்களின் பெயர்கள்.	ஏக்கர்.		
		நீலகிரி.	ஆனைமலை.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	சின்கோனு.			
	(ஹெக்டேர்) ..	443·62	1,898·70	2,342·32
	(ஏக்கர்) ..	(1,096·21)	(4,691·79)	(5,788·00)
	மருந்து மற்றும் வாசனை தைலச் செடிகள்.			
	(ஹெக்டேர்) ..	220·96	112·39	333·35
	(ஏக்கர்) ..	(546·00)	(277·00)	(823·00)

4. தொழிற்சாலைகள்

அ. ஆனைமலேயிலுள்ள அரசாங்க கொய்னு தொழிற்சாலே

சின்கோனு மரப்பட்டையிலிருந்து கொய்னுவும், காய்ச்சல் தணிக்கும் சின்கோனு மருந்தும் (Cinchona fefrifuge) உற்பத்தி செய்கிற தொழிற் சாலே ஒன்று ஆனைமலேயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அது 16,000 கிலோ கிராம் கொய்னு சல்பேட்டும் (Quinine sulphate) 12,000 கிலோ கிராம் சின்கோனு மருந்தும் சாதாரணமாக உற்பத்தி செய்யத்தக்க திறன் கொண்டது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் இந்த ஆலேயின் உற்பத்திக் கணக்கு பின்வருமாறு :—

	1966–67.	1967–68.	1968–69. (மதிப்பிடப்பட்டது.)
(1)	(2)	(3)	(4)
கொய்னு சல்பேட் (கிலோ கிராம்.)	20,004	18,937	16,000
சின்கோனு மருந்து (கிலோ கிராம்.)	18,198	22,211	13,000
கொய்னு ஹைட்ரோ குளோரைடு.	71,600	2,521	12,000

குறிப்பு.—கொய்னு ஹைட்ரோ குளோரைடு உற்பத்தி செய்வதற்கு அடிப்படைப் பொருளான கொய்னு சல்பேட்டிலிருந்து கொய்னு ஹைட்ரோ குளோரைடு இந்த ஆலேயில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

அயல்நாட்டுத் தேவையைக் கருதி மேற்குறிப்பிட்டுள்ள ஆண்டுகளில் இந்தத் தொழிற்சாலேயின் உற்பத்தி சிறப்பாக அதிகரிக்கப்பட்டது.

1969 மார்ச் 18]

ஆ. நடுவட்டத்திலுள்ள மருந்து மற்றும் தைலத் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை

இந்தத் துறையின் தோட்டங்களில் விளைகிற தாவரங்களிலிருந்து உண்டாக்கப்படும், மருந்து மற்றும் தைலங்களைத் தூய்மையாக்கி, தரமடையச் செய்து, சிப்பங்கட்டும் பணி வரையில் உள்ள வேலைகளை இந்த ஆலை மேற்கொண்டுள்ளது. தரத்தை உயர்த்தவும் தைலங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குமான ஆராய்ச்சிகளையும் இந்த ஆலை மேற்கொண்டுள்ளது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் இவ்விதமாகத் தூய்மையாக்கி தரப்படுத்தப் பட்டு, சிப்பங்கட்டி முடித்த எண்ணெய்களின் மதிப்பு கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது :—

		ரூ.
1966—67	..	4,10,507
1967—68	..	4,89,000
1968—69	..	5,24,400
		(மதிப்பிடப்பட்டது.)

5. சின்கோனாத் துறை செய்த விற்பனைகளும், அவற்றின் மூலம் கிடைத்த வருமானமும்

1. கொய்னாப் பொருள்களின் விற்பனை

கடந்த 1964-ம் ஆண்டிலிருந்தே அயல்நாடுகளில் கொயினாப் பொருள் களுக்கு மிகுந்த தேவை ஏற்பட்டு வந்துள்ளது. அவற்றின் விலைகளும் கணிசமான அளவு உயர்ந்துவிட்டன. ஆனால் 1967-68-ல் விலைகள் சிறிதளவு குறைந்தன. மறுபடியும் விலை அளவு உயர்ந்து கொண்டு வருகிறது. இவற்றின் தேவையும் அதிகரித்து வருகிறது.

உலகம் முழுவதும் கொய்னாப் பொருள்கள் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே, விலை மேலும் உயர்வதற்கு வாய்ப்புகள் உள்ளன. சின்கோனாத் துறை தயாரிக்கும் பொருள்கள் தரத்தினாலும், கலப்பற்ற தன்மை யினாலும் உலகச் சந்தையில் நல்ல புகழ் பெற்றுள்ளன.

ஏற்றுமதி செய்ததன் காரணமாகவும், இந்தியாவிற்குள்ளேயே விற்பனை செய்ததன் காரணமாகவும், கடந்த மூன்றாண்டுகளில் கிடைத்த வருவாய் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.		ஏற்றுமதி.	உள்நாட்டு விற்பனை.	மொத்தம்.
(1)		(2)	(3)	(4)
		ரூ.	ரூ.	ரூ.
1966—67	..	57,29,438	10,43,304	67,72,742
1967—68	..	26,55,500	7,61,043	34,16,543
1968—69	..	45,00,000	6,52,400	51,52,400
		(மதிப்பிடப்பட்டது)		

2. மருந்து மற்றும் தைல விற்பனை

கடந்த மூன்றாண்டுகளாக, மருந்து எண்ணெய்கள், தைலங்களின் விற்பனை வாயிலாகக் கிடைத்த வருவாய் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு			விற்பனை மதிப்பு
			ரூ.
1966—67	..	..	4,10,507
1967—68	..	..	4,89,000
1968—69	(மதிப்பிடப்பட்டது.)		5,24,400

6. மருந்து மற்றும் தைலச் செடிகளைக் குறித்த ஆராய்ச்சி

மருந்துச் செடிகள் மற்றும் தைலச் செடிகளைப் பயிரிடுதலும், அவற்றைப் பதனப்படுத்துதலையும் தவிர இச் செடிகளைப்பயிரிடும் முறையை மேம்படுத்தவும், அவற்றினின்று மருந்து வகைகளையும், தைல வகைகளையும் உற்பத்தி செய்யும் வகைகளைச் செம்மைபடுத்துவதற்குமான ஆராய்ச்சிகளையும் இத் துறை மேற்கொண்டுள்ளது. இத்துறையிலே, இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் குழுவினரின் நிதி உதவியைக் கொண்டு மருந்துச் செடிகளுக்கு உரித்தான ஓர் ஆராய்ச்சித் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது.

7. இத் துறையின் நிதி அமைப்பு

1968-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ம் நாளிலுள்ளபடி இத் துறையின் மொத்த உடைமைகளின் மதிப்பு ரூ. 3,10,00,142. பொதுவாக அவ்வுடைமைகள் பற்றிய தனித் தனித் தலைப்புகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

இயங்கா உடைமைகள் :

		ரூ.
1.	சின்கோனாத் தோட்டங்கள்	1,06,11,947
2.	விறகு, மருந்து மற்றும் தைலச் செடிகளுள்ள தோட்டங்கள்	8,65,430
3.	கட்டிடங்கள், சாலைகள், பாலங்கள், தொழிற்சாலைகள், இயந்திரங்கள், மோட்டார் வண்டிகள் முதலியன போன்ற மற்ற உடைமைகள்	53,48,189
4.	சரக்குகள், முற்றுப்பெற்ற உற்பத்திப் பொருள்கள் போன்ற விவரம் தரப்படாத உடைமைகள்	1,41,74,576
	மொத்தம் ..	3,10,00,142

8. சின்கோனாத் துறை ஈட்டிய ஆதாயம்

1966-67-ம் ஆண்டில் இத் துறை ரூ. 23,99,910 ஆதாயம் ஈட்டியது. 1967-68-ல் 6,14,852 ரூபாய் ஆதாயம் ஈட்டியது. 1968-69-ம் ஆண்டு ரூ. 10,00,009 ஆதாயத்துடன் முடியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

9. ஏற்றுமதியைப் பெருக்க இத் துறையின் முயற்சிகள்

1964-ம் ஆண்டில் அயல் நாடுகளுக்கு கொயினா ஏற்றுமதியாகும் அளவு கடுமென உயர்ந்தபொழுது, இத்துறை தன்னகத்தேயுள்ள எல்லா ஆதாரங்களையும் முனைப்பாகப் பயன்படுத்தித் தேவையை நிறைவேற்ற முற்பட்டது. அதற்காக சின்கோனாப் பட்டையைப் பெருமளவில் வெட்டி எடுப்பதற்காக ஒப்பந்த முறைகளையும் பணியாளர்களுக்குத் தூண்டுகோல் அளிக்கும் முறைகளையும் செயல்படுத்தியது. மேலும், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகவும், கொய்னாப் பொருட்களின் தரத்தை உயர்த்தவும், பட்டையைப் பதனப்படுத்துவதற்காகவும், கால அளவைக் குறைப்பதற்காகவும், தொழிற்சாலையில் கூடுதலான கருவிகளும் யந்திரங்களும் நிறுவப்பட்டன. அயல் நாடுகளில் கொய்னா சல்பேட்டைவிட, கொய்னா ஹைடிரோகுளோரைடையே பெரிதும் விரும்பிக் கேட்பதாகத் தெரிந்தது. சிறப்பான முயற்சிகள் எடுத்ததன் வாயிலாக

1966–67-ம் ஆண்டிலும், 1967–68-ம் ஆண்டிலும். 1968–69-ம் ஆண்டிலும் கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ள அளவுகளில் கொய்னா ஹைடிரோகுளோரைடு தயாரிக்கப்பட்டது :—

	கிலோ கிராம்
1966–67	7,160
1967–68	2,521
1968–69	12,000 (மதிப்பிடப்பட்டது)

"ஆ" பிரிவு

இத் துறையின் பொதுவான முன்னேற்றத் திட்டங்கள்

1. மேலும் பல ஆண்டுகளுக்கு இத் துறையினரால் தயாரிக்கப்படும் கொய்னா பொருட்களுக்குத் தொடர்ச்சியாகத் தேவை இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தற்போது நிலவிவரும் ஆதாய விலைகள் தொடர்ந்து நீடிக்கும் என்றும் கருதப்படுகிறது. கொய்னா உற்பத்தியை நாட்டில் அதிகரிக்கும் வழிகளை ஆராயவேண்டி இந்திய அரசினால் தொழில்நுட்பச் சிறப்புக்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வாணிகத் துறைகளிலே கொய்னாத் தயாரிப்புகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள செல்வாக்கான நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு, தமிழ்நாடு அரசு தனது சின்கோனாத் தோட்டங்களை மேம்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும், சின்கோனா பயிரிடும் பரப்பைப் பெருக்க வேண்டும் என்றும் மேற்கூறிய சிறப்புக் குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. மலேரியா நுண்ணுயிர்கள், மலேரியா நோய் நீக்கும் பற்பல செயற்கை மருந்துகளை எதிர்த்து முற்பட்டுள்ளதால் அம்மருந்துகள் பயனற்றுப்போவதால் பின் ஒரு காலத்தில் நாட்டில் மலேரியா நோய் பரவலாகவும், கடுமையாகவும் ஏற்படுமானால் அதைக் கட்டுப்படுத்த கொய்னாப் பொருள்களின் உற்பத்தியைப் பேணிவரவேண்டுமென 1967-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 28-ம் தேதியில் டில்லியில் நடைபெற்ற கொய்னா மாநாட்டில் இந்திய அரசு வலியுறுத்திற்று.

2. சின்கோனா பயிரிடும் பரப்பளவு 2,630 ஹெக்டேராக (6,500 ஏக்கர்) விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று மாநில அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ந் தேதி அன்று உள்ளபடி, சின்கோனா பயிரிடப்படும் பரப்பளவு 2,342·32 ஹெக்டேராகும் (5,788 ஏக்கர்). அதை 6,500 ஏக்கர் அளவிற்கு விரைவிலேயே உயர்த்தும் நோக்கத்துடன் திட்டமிடப்பட்டு புதிதாக பயிரிடும் திட்டம் விரைவாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

3. மருந்து எண்ணெய்கள், தைலங்களின் உற்பத்தி வாயிலாக இத் துறைக்கு நிறைந்த ஆதாயம் கிடைக்கிறது. இத்தகைய எண்ணெய்களுக்கான விற்பனை வாய்ப்புக்களும் அதிகரித்து வருகின்றன. இந்தப் பயிர்கள் விளையும் பரப்பளவும் பெருக்கப்பட்டு வருகின்றது.

4. சின்கோனா தவிர ஏனைய மருந்துச் செடிகள் மற்றும் நறுமணப் பொருள்களைத் தரும் பயிர்களின் வளர்ச்சிக்கான நுண்ணிய ஆராய்ச்சித் திட்டமொன்று நிறைவேறி வருகிறது. உள்நாட்டில் மிகுந்த தேவை உள்ளவையும், அயல் நாட்டுச் செலாவணியை ஈட்டும் வகையிலும் உள்ள பொருட்கள் இத் திட்டத்தில் அடங்கியுள்ளன.

5. யூகலிப்டஸ் சிட்டியோடரா (Eucalyptus Cituodara) என்ற நறுமணங்கமழ் பயிர் நம் நாட்டின் வணிக வட்டாரங்களில் மேம்பாடு அடைந்துள்ளது. இதற்காக ஆராய்ச்சித் திட்டமொன்று இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு மேற் குறிப்பிட்ட குழுவின் தொழில் நுட்ப ஒப்புதல் கிடைத்துள்ளது. செயலாற்றுவதற்கான இசைவு விரைவில் அளிக்கப்படும்.

"இ" பிரிவு

1969-70-ம் ஆண்டிற்கான திட்டம்

A. பொது

1. சின்கோனு உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதற்கு வழி செய்யும் வகையில் 100 ஹெக்டேரிலுள்ள (245 ஏக்கர்) சிதைந்த செடிகளை அகற்றி அவ்விடங்களில் புதிய செடிகளை நடுதல்.

2. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பலவகை சின்கோனு செடிகளை 90 ஹெக்டேர் (222 ஏக்கர்) பரப்பளவில் பயிரிடுதல்.

3. கொய்னுச் செடிகளின் வளர்ச்சியை தூண்டவல்ல நுணுக்கமான செயல்முறைகளை 100 ஹெக்டேரில் (245 ஏக்கரில்) கையாளுதல்.

4. மேம்பாடான சின்கோனு விதைகள் அல்லது கொய்னு அதிகமாய் தரக்கூடிய சின்கோனு விதைகள் தொடர்ந்து உற்பத்தி செய்யப்படும். சின்கோனு விளையும் பரப்பளவை விரிவுபடுத்தும் திட்டத்திற்காக மேம் பாடான இவ்விதைகளைக் கொண்டும் மேலும் பல லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட சின்கோனு செடிகள் வளர்க்கப்படும்.

5. தரிசு நிலங்கள் எல்லாவற்றிலும் தழை உரப் பயிர்களை விளைவித்து மண்வளத்தைப் பெருக்கி அவற்றில் பொருளீட்டும் மருத்துவ, தைலச் செடிகள் பயிரிடும் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

6. இந்த ஆண்டில் கூடுதலாக 80 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் மருந்துச் செடிகளையும், தைலச் செடிகளையும் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

7. 16,000 கிலோகிராம் கொய்னு சல்பேட்டும், 13,000 கிலோகிராம் சின்கோனு மருந்தும் நடப்பாண்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும். வெளிநாட்டுத் தேவையை ஈடு செய்வதற்காக 7,500 கிலோகிராம் கொய்னு ஹைடிரோ குளோரைடும் உற்பத்தி செய்யப்படும்.

8. கீழ்க்கண்ட அளவில் மருந்து மற்றும் தைல எண்ணெய்கள் உற்பத்தி செய்யப்படும்; அதன் மொத்த மதிப்பு சுமார் ரூ. 5,16,000 ஆக இருக்கும் :—

		(கிலோகிராம்)
(1)	ஜெரோனியம் எண்ணெய்	900
(2)	யூகலிப்டஸ் சிட்ரியோடரா எண்ணெய் ..	1,000
(3)	ஜாவா சிட்ரொனெல்லா எண்ணெய் ..	2,500
(4)	வெட்டிவேர் எண்ணெய்	69
(5)	யூகலிப்டஸ் மருந்து எண்ணெய் (நீலகிரி தைலம்)	130
(6)	பிற எண்ணெய்கள்	9,600

B. ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள்

1. சின்கோனு மருந்திலிருந்து (கொய்னு உற்பத்தியில் கிடைக்கும் துணை உற்பத்தி பொருள்) கொய்னுவையும், குவினிடைனையும் தனிப் படுத்துவதற்கான ஆராய்ச்சியில் மிக ஊக்கமூட்டும் விளைவுகள் கிடைத் துள்ளன. கிடைக்கப்பெற்ற கொய்னுப் பொருள்களை வணிக முறையில் பயன் படுத்துவதற்கான முன்னோடி முறைச் சோதனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த முன்னோடி முறைச் சோதனைகள் வெற்றிகரமாக முடிக்கப்பெற்ற பிறகு வாணிப அளவில் உற்பத்தி தொடங்கப்படும்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

2. ஆய்வுக்கூட அளவில் மருத்துவ யூகலிப்டஸ் எண்ணெயிலிருந்து சினியோல் என்னும் கற்பூரத் தைலத்தை சிக்கன முறையில் தயாரிப்பதற்கான முறைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கான முன்னோடி முறைச் சோதனைகள் நடத்தப்படும். இச்சோதனைகள் வெற்றிகரமான முறையில் முடிக்கப்பெற்றால், கற்பூரத் தைலத்தை பெருமளவில் தயாரிக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்படும்.

3. மும்முரா ஆராய்ச்சித் திட்டமும், மருந்தும், மற்றும் தைலச் செடிகளின் வளர்ச்சி குறித்த திட்டமும் ஆய்வில் உள்ளன.

C. இத் துறையின் நிதிநிலை

1969-70 ஆண்டிற்கான வருவாய் தோராயமாக ரூ 66 லட்சமாகும். ஆண்டு முடிவில் ரூ. 11·34 லட்சம் ஆதாயம் கிட்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இணைப்பு—5.

காடுகள் துறைக் கோரிக்கை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

1968-69-ல் காட்டு வள நிர்வாகம் குறித்த முக்கிய கூறுகளும் 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வேலைத் திட்டங்களும்

நிலப் பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்காவது காடுகள் அமைய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நில வளம் சீராக அமையும். தமிழ் நாட்டின் நிலப்பரப்பில் பதினேழு சத வீதம் காடுகள் அடர்ந்துள்ளன. இக்காடுகளில் பெரும்பாலானவை உலர்ந்த காடுகளாகும் அல்லது அடர்த்திக் குறைவான காடுகளாகும். வளர்ச்சிப் பணிகள் பெருமளவில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருவதாலும், வீட்டுத் தேவைகளுக்கு விறகும், எரி பொருளும் அதிக அளவில் தேவைப்படுவதாலும் காடுகளை வேளாண்மைக்காக விளை நிலங்களாக மாற்றுவதற்கான தேவையினாலும், வனவிலங்குகள் கண்மூடித்தனமாக அழிக்கப்படுவதாலும், நமது காடுகள் வெகு விரைவில் அழிந்து வருகின்றன. தற்போதுள்ள காடுகளைப் பாதுகாத்து, பேணி, நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவதற்கும் புதிய காடுகளை வளர்ப்பதற்கும் நமக்கு உள்ள திறமையை விட அதிக விரைவாக அடவிகள் அழிந்து வருகின்றன. காடுபடு பொருள்களுக்கு நாளுக்குநாள் அதிகரித்துவரும் தேவையை நிறைவு செய்வதற்காக, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து வெட்டு மரம், வீட்டுத் தேவைகளுக்கான விறகு, எரி பொருள்கள் தொழிற்சாலைகளுக்கான மரம், முந்திரி, அரக்கு, சந்தனம், ரப்பர் போன்ற வணிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருள்கள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும், மண்வளப் பாதுகாப்பு வேலைகளை முக்கியமான நீர்த் தேக்கங்களில் நீர்கோள் பகுதிகளில் மேற்கொள்ளவும், நமது காடுகளையும் காடுவாழ் வன விலங்குகளையும், பாதுகாக்க சட்டங்களைச் செயல்படுத்தவும், பிரசாரம் செய்யவும் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. காடுகளின்கீழ் குறைவான நிலப் பரப்பேயுள்ளதால், அரசுக்குச் சொந்தமான தரிசு நிலங்களும், ஊராட்சிக்குச் சொந்தமான தரிசு நிலங்களும் காடுகள் வளர்க்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நமது காட்டுப்பகுதியை நீட்டிப்பதற்கு ஒரு எல்லை உண்டு. காடு வளர்ப்புப் பணிகளை மும்முரமாக நிறைவேற்றவும், காடுபடு பொருள்களைப் பெருக்கவும், ஏற்ற தருணம் இதுவே. வேளாண்மை நிலத்தில் விளைச்சல் திறனை அதிகரிக்க நாம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் போன்றே இத்துறையிலும் மும்முரமாக முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். தமிழ் நாட்டின் காடுகள் பரப்பளவு குறைவுதான்; என்றாலும் காடுகளிலிருந்து நமது மாநிலத்திற்குக் கணிசமான வருவாய் கிடைக்கிறது. 1967-68-ல் ரூ. 338·65 லட்சம் வருவாய் கிடைத்தது. இது இதுவரையில் கிடைத்துள்ள வருவாயிலேயே மிகவும் அதிகமானதாகும். காடுகள் துறை, காடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்களுக்கான மூலப் பொருள்களை வழங்கு

வதற்காக காடுகளை வளர்ப்பது குறித்து அண்மைக் காலத்தில் மும்முரமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதே இந்த வருவாய் உயர்வுக்குக் காரண மாகும். மேலும், காடுகள் அண்மையில் உள்ள கிராம மக்களுக்கான, சிறு வெட்டு மரங்கள், எரி பொருள், தழை உரம், காடுபடு சிறு பொருள், மேய்ச்சல் நிலம் ஆகியவை குறித்த தேவைகளையும் நிறைவு செய்ய இந்த நடவடிக்கைகள் பயன்பட்டன.

2. தமிழ் நாட்டில் ஒதுக்கக் காடுகளின் மொத்தப் பரப்பளவு 17,264 சதுர கிலோ மீட்டர்; ஒதுக்க நிலங்களின் மொத்த பரப்பளவு 3,731 சதுர கிலோ மீட்டராகும். பசுமையான காடுகளிலிருந்து காட்டுச் செல்வம் கிடைக் கின்றது. கட்டிடங்களுக்கு இன்றியமையாத் தேவைகளாகிய மரங்கள் நது காடுகளிலிருந்து குறைந்த அளவே கிடைக்கின்றது. காடுகள் துறை, காட்டு வள அதிகாரி மூலம் ரயில்வே நிர்வாகம், மீனளத் துறை, அரசு நிறு வனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு வெட்டு மரங்களை வழங்குவதுடன் வசதியான அளவில் துண்டிக்கப்பட்ட வெட்டு மரங்களைப் பொதுமக்களின் உபயோகத் திற்காகவும், பொது ஏலத்தின் மூலம் விற்பனை செய்கின்றது. 34,000 க. மீட்டர் வெட்டு மரங்கள் நமது காடுகளிலிருந்து மொத்தம் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. 1967–68-ல் ரயில்வே நிர்வாகத்திற்கு ரூ. 7·68 லட்சம் மதிப்புள்ள 29,500 தண்டவாளக் கட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர, ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்குத் தேவையான விறகும் 377 லட்சம் க. மீட்டர் அளவு விறகு காடுகள் துறையினால் வழங்கப்படுகிறது. முந்திரி, கடுக்காய், தேன், அரக்கு, வாட்டில்பட்டை போன்ற காடுபடு சிறு பொருள் களும் ரூ. 27·15 லட்சம் மதிப்பிற்கு காடுகளிலிருந்து வழங்கப்பட்டுள்ளன. செங்கற்பட்டு, தென்ஆர்க்காடு. திருச்சிராப்பள்ளி, இராமநாதபுரம் மாவட் டங்களிலுள்ள திறந்த வெளி, முட்புதர்க் காடுகளை, காடுகள் துறை கடந்த 13 ஆண்டுகளில் முந்திரி மாத் தோட்டங்களாக மாற்றியுள்ளது. காடுகள் துறை இதுவரையில் ரூ. 15·72 லட்சம் மொத்தச் செலவில் 27,400 ஹெக் டேர் பரப்பளவில் முந்திரிக் காடுகளை வளர்த்துள்ளது. முன்பு வளர்க்கப் பட்ட முந்திரி மரத் தோட்டங்களில் நமது மாநிலத்திற்குக் கணிசமான வருவாய் கிடைத்து வருகிறது 1968-ம் ஆண்டு ரூ. 11 லட்சம் வருவாய் கிட்டியுள்ளது. ரூ. 0·79 லட்சம் மதிப்புள்ள அரக்கும், அரக்குப் பொருள் களும், விற்பனை செய்யப்பட்டன. தேன் விற்பனையிலிருந்து ரூ. 0·22 லட்சம் கிட்டியுள்ளது. காடுகள் துறை காகித ஆலைகளுக்கான மூங்கில்களையும் தோல் பதனிடு தொழிற்சாலைகளுக்காக வாட்டில் பட்டைகளையும், ரயான் தொழிற்சாலைகளுக்காக கற்பூர மரங்களையும், சந்தனத் தைலத் தொழிற் சாலைக்காக சந்தன மரங்களையும் வழங்குகின்றது. தோல் பதனிடு தொழில், காகிதத் தொழில் ஆகியவற்றிற்கான மூலப் பொருள்களை இத்துறை வெளிச் சந்தை விலையைவிடக் குறைவான விலையில் வழங்குகின்றது. தமிழ்நாட்டில் இத்தகைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிப்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

3. 1,082 டன் அளவு சந்தன மரம் விற்கப்பட்டது. இந்த விற்பனையி லிருந்து ரூ. 1,17·66 லட்சம் கிடைத்தது. காட்டில் உலர்ந்த 39,993 டன் மூங்கில் பள்ளிப்பாளையத்திலுள்ள திருவாளர்கள் சேஷசாயி காகித அட்டைகள் தயாரிப்பு நிறுவனத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. திருவாளர்கள் டான் இந்தியா வாட்டில் வெட்டியெடுக்கும் நிறுவனம் வாட்டில் மரங்களை வெட்டியெடுப்பதற்காக 249 ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள வாட்டில் மரக் காடுகளும், திருவாளர்கள் தென்னிந்திய விஸ்கோஸ் நிறுவனத்திற்கு 264 ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள கற்பூர மரக்காடுகளும் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளன.

4. காட்டுப் பகுதிகளில் மேய்ச்சல் காரியங்களுக்கு பழைய கட்டணங்களே வசூலிக்கப்படுகின்றன. 16·69 லட்சம் கால்நடைகள் மேய்வதற்கு மேய்ச்சல் உரிமம் வழங்கப்பட்டு அவைமூலம் ரூ. 5·39 லட்சம் வருவாய் கிடைத்தது.

5. ஆராய்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், வாட்டில், யூகலிப்ட்ஸ், முந்திரி. சவுக்கு, சந்தன மரங்கள் குறித்துப் பல்வேறு ஆராய்ச்சி சோதனை கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. காட்டு வள ஆராய்ச்சிக் குழு ஒன்றைத் தொடங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1969 மார்ச் 18]

6. தமிழ் நாட்டிலுள்ள வன விலங்குகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் நிர்வகிப்பதற்கும், மாநில வனவிலங்குப் பாதுகாப்பு நிறுவனம் என்று அழைக்கப்படும் தனிப்பட்டதொரு நிறுவனம் செயல்பட்டு வருகிறது. முதுமலை, கோடிக்கரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள வன விலங்குகள் உய்விடங்களையும் முண்டந்துறையில் புலிகளுக்கான உய்விடத்தையும் பேணிவரும் பொறுப்பு இந்த நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. சீருலாப் பயணிகளுக்காகச் சாலைகள், ஓய்வு இல்லங்கள், சிற்றுண்டிச்சாலைகள் போன்ற பல்வேறு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் பணியை இந்த நிறுவனம் மேற்கொண்டுள்ளது. முதுமலை வனவிலங்குகள் உய்விடத்தில் இந்த ஆண்டில் தற்போதைய வசதிகளை அதிகரிக்கும் வகையில் புதிய ஓய்வு இல்லம் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. மரங்கள் செறிந்த, எழில் நிறைந்த இயற்கைச் சூழ்நிலைகளிடையே இப்புதிய ஓய்வு இல்லம் மோயாறு ஆற்றங்கரையில் தெப்பக்காடு என்னுமிடத்தில் அமைந்துள்ளது. வேடந்தாங்கல் பறவைகள் உய்விடத்தையும், கிண்டியிலுள்ள மான் பூங்கா, சிறுவர் பூங்கா ஆகியவற்றையும் மேம்படுத்த நாட்டம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

7. மரம் வெட்டும் தொழிலை நவீன முறைகளில் மேற்கொள்ளுவதிலும், மரங்களைத் துண்டுகளாக வெட்டும் கருவிகளைப் பயன்படுத்துவதிலும், காடுகள் துறைப் பணியாளர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கும் திட்டமொன்றை காடுகள் துறை செயலுக்குக் கொண்டுவந்துள்ளது. மரம் வெட்டுவதில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய அடிப்படைத் தொழில் முறைகளில், காடுகள் துறை அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்காக, மரங்கள் வெட்டுத்தொழில் பயிற்சி நிலையமொன்றை இந்திய அரசு கோவையில் தொடங்கியது.

8. காடுகளையும், காட்டுச் செல்வத்தினையும், தீ விபத்துக்களிலிருந்தும் பிற அபாயங்களிலிருந்தும் பாதுகாப்பதற்காக தீ விபத்துப் பாதுகாப்பு முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தீ விபத்துக் கண்காணிப்புப் படைகளை அமைப்பதன் மூலமும், தீ விபத்து அறிவதற்கான மாடங்கள் ஆகியவற்றை நிறுவுவதன் மூலம், தீ விபத்துகள் ஏற்படுகின்றனவா என்பதைக் கண்காணிப்பதற்காக பணியாளர்களை நியமிப்பதன் மூலம் இத்தகைய பாதுகாப்பு முறைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. காடுகள் சட்டத்தின் கீழ் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு திட்டங்களைச் செய்வோரைக் கண்டறிந்து அவர்களைத் தண்டிப்பதற்காக காடுகளை மும்முரமாகச் சுற்றிப் பார்க்கும் தனி ரோந்துப் படைகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

9. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ 1,800 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரப்பர் மரத் தோட்டங்களை வளர்த்ததே இத்துறையின் மகத்தான சாதனையாகும். ரப்பர் வணிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருளாகும். பழைய ரப்பர் மரத் தோட்டங்கள் சிலவற்றிலிருந்து ரப்பர் மரப் பால் தயாரிக்கப்பட்டு, இதிலிருந்து ரப்பர் விரிப்புகள் தயாரிக்கப்பட்டு அவற்றை அரசாங்க ரப்பர் மரத் தோட்ட பொது மேலாளர் ஏலம் போடுவதன் மூலம் விற்பனை செய்கிறார். ரப்பர் மரப் பாலை வேலை முறைக்குட்படுத்துவதற்காக, இறக்குமதி செய்யப்படும் பொறியுடன் நவீன வகை தொழிற்சாலையொன்று விரைவில் நிறுவப்படும்.

10. இலங்கையிலிருந்து திருப்பியனுப்பப்படும் இந்தியர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காக இத்துறை நீலகிரி மாவட்டத்தில் 1,500 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் தேயிலைத் தோட்டங்களை நிறுவும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது. ரூ. 5·68 கோடி செலவில் நிறுவப்படும் இத் தேயிலைத் தோட்டத்திற்கான செலவு குறித்து இந்திய அரசின் உதவியும் கிடைக்கும். இலங்கையிலிருந்து திருப்பி அனுப்பப்படும் 1,700 குடும்பங்களைக் குடியேற்றுவதற்கு, இந்தத் தேயிலைத் தோட்டங்கள் உதவும்.

11. இலங்கையிலிருந்து திருப்பியனுப்பப்படும் 333 குடும்பங்களைக் குடியேற்றுவதற்காக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரூ. 81·49 லட்சம் செலவில் 800 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரப்பர் மரத் தோட்டங்களை வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1969 மார்ச் 18

12. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருவரங்குளம் கிராமத்தில் உள்ள 1,200 ஹெக்டேர் பரப்பளவு காட்டு நிலத்தை இலங்கையிலிருந்து திருப்பியனுப்பப்படும் இந்தியர்களுக்குச் சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு ஒதுக்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

13. இலங்கையிலிருந்து திருப்பியனுப்பப்படும் இந்தியர்களைக் குடியேற்றுவதற்காகத் தென்னை வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளுவதற்காக, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருவாடானை, முதுகுளத்தூர் வட்டங்களைச் சேர்ந்த காடுகள், வேளாண்மைத் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன.

14. தமிழ் நாட்டின் மொத்த நிலப் பரப்பளவில் ஒதுக்கக் காடுகளின் பரப்பளவு 13 சதவீதமே என்று அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. ஆயினும், காட்டு வளமல்லாத பிற காரியங்களுக்காக காடுகளை வளர்ப்பதற்கான தேவை அதிகரித்து வருகிறது. காட்டு நிலங்கள் வேளாண்மைக் காரியங்களுக்காக தனிப்பட்டவர்களுக்கு பொதுவாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆயினும், காடுகள் வளர்ப்புக்காக உடனடியாகத் தேவைப்படாத காட்டு நிலங்களை, தற்போதுள்ள உணவு பற்றுக்குறையை முன்னிட்டு பயிர் வளர்ப்பதற்காக நிலமற்ற ஏழைகளுக்குக் குத்தகைக்கு விட கீழ்க்காணும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.—

(1) கோபிசெட்டிப்பாளையம் வட்டத்திலுள்ள பவானிசாகர் நீர்த்தேக்கப் பகுதியில் நீரில் மூழ்கியுள்ள காட்டுப் பகுதிகளில் தண்ணீர் வடியும் போதுதான் சாதாரணமாகச் சாகுபடி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இப்பகுதிகளிலுள்ள நிலங்களைக் குடும்பம் ஒன்றுக்கு 2 ஏக்கர் என்ற அளவில் 5 ஆண்டுகளுக்கு மேற்படாத கால அளவிற்கு உணவுப் பயிர்களை வளர்ப்பதற்காக நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு குத்தகைக்கு விடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கோபிச்செட்டிப்பாளையம் வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரி, வடக்குக் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வடக்கு, மத்தியக் கோட்டங்களின் மாவட்ட காடுகள்துறை அதிகாரிகள் கொண்ட குழு ஒன்று நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விடுவதற்கான விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பக்கநாடு, வனவாசி ஒதுக்கக் காடுகளில் நெடுங்காலமாகப் பயிரிடப்பட்டு வரும் நிலங்களை, சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு விளைச்சலுக்காக 10 ஆண்டுக் கால அளவுக்குக் குத்தகைக்கு விடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கெனக் குழு ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) கண்டம நாயக்கனூர் முன்னாள் ஜமீன் காட்டுப் பகுதியில், நில ஆக்கரமிப்புகள் பற்றிய பட்டியலைத் தயாரிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நெடுங்காலமாகப் பயிர் விளைவிக்கப்பட்டுவரும் நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விடுவதே இதன் நோக்கமாகும்.

15. காடுகளின் பரப்பளவு மிகவும் குறைவு. காடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்களுக்குப் பல்வேறு மூலப் பொருட்களை வழங்குவதற்காக, காடுகளைப் பயனுள்ள முறையில் வளர்ப்பது அவசியமாகும். எனவே, காட்டுப் பகுதிகளில் மேற்கொண்டும் நில ஆக்கிரமிப்பு அனுமதிக்கப்படமாட்டாது. ஏற்கனவே இப்பகுதிகளில் அதிகாரமின்றிக் குடியேறியவர்கள் வெளியேற்றப்படுவர்.

16. காடுகள் துறையைச் சீரமைப்பதற்காகவும் அதன் பணிகளை ஒருங்கிணைப்பதற்காகவும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு கோட்டங்கள் ஒரே கோட்டமாக அமைக்கப்படும். அழிந்த காடுகளை மீண்டும் தழைக்கச் செய்வதற்காகவும் காடுகளுக்கு மும்முர அடிப்படையில் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காகவும் தாமபுரியில் புதிய கோட்டமொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் காடுகள் துறை உதவித் தலைவர் பதவி ஒன்றை ஏற்படுத்த ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அதிகாரி திருநெல்வேலி மாவட்டக் காடுகள் துறை அதிகாரிக்கு உதவிபுரிவார்.

17. 1967–68-ல் ரூ. 93 லட்சம் உபரி ஏற்பட்டது.

1969 மார்ச் 18]

காடுகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம்

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

18. முன்னாள் ஜமீன் காடுகளையும் ஊராட்சிக் காடுகளையும், மீண்டும் துளிர்க்கச் செய்வதற்காகவும், விறகு மரக் காடுகளையும், தீக்குச்சி மரக் காடுகளையும் வளர்ப்பதற்காகவும் இப்பணித் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தச் செலவு ரூ. 30·43 லட்சம். வளர்க்கப்பட்ட காடுகள் குறித்த விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.—

	ஹெக்டேர்.
சவுக்கு	160
தீக்குச்சி மரம்	1,080
வாட்டில்	1,120
கற்பூரம்	440
விறகு மரக் காடுகள்	12,000

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

19. முன்னாள் ஜமீன், முன்னாள் ஊராட்சிக் காடுகளைத் துளிர்க்கச்செய்ய வகை செய்யும் திட்டங்கள் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டன. முந்திரி மரக்காடுகள் பெருமளவில் வளர்க்கப்பட்டன. 18,970 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் முந்திரி மரக்காடுகள் வளர்க்கப்பட்டன. (1) ஆற்றங்கரையிலும், கால்வாய் கரைகளிலும், குறிப்பாக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தேக்கு மரங்களையும், பிற கடின மரங்களையும் வளர்த்தல், (2) காடுகளை விரைவில் மேற்பார்வையிடுவதற்கும், காடுபடு பொருட்களை விரைவில் அகற்றுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் வகையில் காட்டுப் பகுதிகளில் புதிய சாலைகளை அமைத்தல், (3) ஒதுக்குக் காடுகளுக்கு வெளியே மண் அரிக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களை காடுகளை வளர்ப்பதற்காக ஆய்வு செய்தல், (4) இம்மாநிலத்தில் தீவன வாயில்களை மேம்படுத்துதல் ஆகிய காரியங்களுக்காகப் புதிய கோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பெருமளவுப் பகுதிகளில் தேக்கு, தீக்குச்சிமரம், வாட்டில், கற்பூர மரங்கள் வளர்க்கும் பணியும் மும்முரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. இப் பகுதிகளில் எரிபொருள் வாயில்களை அதிகரிக்கும் பொருட்டு விறகு மரக்காடுகள் வளர்க்கும் பணியும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. வளர்க்கப்பட்ட காடுகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

	ஹெக்டேர்.
சவுக்கு	1,315
விறகு மரக்காடுகள்	24,350
பண்ணைக்காடுகள்	934
அழிந்துவிட்ட காடுகளை மீண்டும் தழைக்கச் செய்தல்.	6,500
தீவன வளர்ச்சியும் மேய்ச்சல் நிலங்களும் ..	4,900
தீக்குச்சி மரம்	3,230
வாட்டில்	8,140
கற்பூரம்	1,210
ஆற்றோர கால்வாய், ஏரிக்கரைக் காடுகள் ..	1,550
பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த .. காடுகள் (தேக்கு மூங்கில்).	2,590
முந்திரி	18,970

[1969 மார்ச் 18

ஓய்வு இல்லம் ஏற்படுத்துவதன் மூலமும், சாலைகளை மேம்பாடு செய்வதன் மூலமும் முதுமலை வனவிலங்குகள் உய்விடம் ரூ. 4·35 லட்சம் செலவில் மேம்படுத்தப்பட்டது. கிராமங்களிலும் கிராமங்களைச் சுற்றிலும் உள்ள பகுதிகளில் பண்ணைக்காடுகளை வளர்க்கும் பணி மேற்கொள்ளப் பட்டது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 60 ஹெக்டேர் பரப்பளவிற்கு மேற்பட்ட நிலங்களில் ரப்பர் மரத் தோட்டங்கள் வளர்க்கும் பணி மேற்கொள்ளப் பட்டது.

தகுந்த பகுதிகளில் அரக்குபற்றும் மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டன.

திட்டப் பணிகளுக்காக ரூ. 147·27 லட்சம் செலவிடப்பட்டது.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.

20. வெட்டுமரம், எரிபொருள். தொழிற்சாலைகளுக்கான மூலப் பொருள்கள் ஆகியவை குறித்த இம்மாநிலத்தின் நீண்டகாலத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

கிராம மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கத்தில் ஒதுக்கக் காடுகளுக்குப் புறம்பேயுள்ள தரிசு நிலங்களில் பெருமளவில் பண்ணைக் காடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. தொழில்களின் வளர்ந்து வரும் தேவையை சரிக்கட்ட சுமார் 1,775 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் விரைந்து வளரும் மரவகைகள் வளர்க்கப்பட்டன. ரப்பர் மரங்கள் பரந்த அளவில் வளர்க்கப்பட்டன. சுமார் 1,190 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரப்பர் மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டன. தேக்கு, மென்மரம, சவுக்கு, கற்பூர மரம், வாட்டில் ஆகிய மரங்கள் தொடர்ந்து பயிரிடப்பட்டன. பயிர்களின் விவரங்கள் கீழ்க்கண்டவாறுகும்:—

	ஹெக்டேர்.
பண்ணைக்காடு	19,340
தேக்கு	2,390
தீக்குச்சி மரம்	3,000
சவுக்கு	1,415
வாட்டில்	6,750
கற்பூர மரம்	2,540
மூங்கில்	2,225
ஆற்றோரக் காடுகள், வாய்க்கால் கரை, ஏரிக் கரைக் காடுகள்.	2,060
ரப்பர்	1,190
சீர்குலைந்த காடுகளைச் சீரமைத்தல்	5,275
விரைவில் வளரும் மரங்கள் (மூங்கில், யூகலிப்டஸ்).	1,775
விறகு மரக்காடுகள்	10,795
முந்திரி	5,380

வைகை அணையில் காடுகள்துறை பணியாளர்களுக்கும் காடுகள் துறைப் பாதுகாப்பாளர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்க பள்ளி ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. வாட்டில் மரம் பற்றி முனைப்பாக ஆராய ஒரு பிரிவு தொடங்கப்பட்டது. பரிசோதனைகள் நடத்தப்பட்டன.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

குந்தா ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கு திட்டத்தின் நீர்கோள் பகுதிகளில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ள தனி அமைப்பு ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. வைகை, மேட்டூர் நீர்கோள் பகுதிகளில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளைத் தொடங்க இப்போது பிரிவுகள் உள்ளன. தனிப் பிரிவுகளில் செயல் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்படவும், பணிகளைச் சிறப்பாக மேற்பார்வையிடவும், திட்டச்செயல்வட்டம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. திட்டப் பணிகளின் செலவு ரூ. 372 லட்சம்.

21. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மேற்பட்ட காலப்பகுதி (1966—69).—மூன்றாவது திட்டக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வளர்ச்சிப் பணிகள் தொடர்ந்து செயல்பட்டன. விரைந்து வளரும் மரங்களைப் பயிரிடவும், வாட்டில், கற்பூரமரம், மூங்கில், சந்தன மரம் முதலிய தொழில் மதிப்புள்ள மரங்களை வளர்க்கவும் தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்தப்பட்டது. காடுபடு சிறு பொருள் விளையும் மரங்களைச் செழிப்புறச் செய்து நமது ஆதாரங்களைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும் முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டது. தேக்கு, மென்மரம், சவுக்கு ஆகியவற்றை மீண்டும் தளிர்க்கச் செய்யும் பணியும் தொடர்ந்தது. பயிரிடப்பட்ட மரங்களின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

	ஹெக்டேர்.
பண்ணைக்காடு	6,300
தேக்கு	1,380
தீக்குச்சி மரம்	740
சவுக்கு	600
வாட்டில்	2,120
கற்பூர மரம்	750
ஆற்றங்கரைக்காடுகள், வாய்க்கால், ஏரிக்கரைக் காடுகள்.	1,270
ரப்பர்	600
சீர்குலைந்த காடுகளைச் சீரமைத்தல் ..	575
விரைந்து வளரும் மரங்கள்—மூங்கில் ..	6,200
யூகலிப்ட்ஸ்	660
விறகுக்காடு	3,830
முந்திரி	3,010

மற்ற நாடுகளில் நமது வனவிலங்கு உய்விடங்கள் குறித்து விளம்பரம் கொடுக்கும் பொருட்டு, நமது வன விலங்குகளின் படங்கள் அடங்கிய 20,000 அஞ்சல் அட்டைகள் அச்சடிக்கப்பட்டன. இவை பயணிகளுக்கு விற்பனைக்கு வழங்கப்படவும், வெளிநாட்டிலுள்ள நமது தூதரகங்களுக்கு அளிக்கப்படவும் அச்சிடப்பட்டன. கிண்டி பூங்காவிலுள்ள குழந்தைகள் பகுதி இந்த இடத்திற்கு வரும் அதிக எண்ணிக்கையுள்ள குழந்தைகளுக்கு வசதிகளை பெருக்கும்பொருட்டு 14 ஏக்கரிலிருந்து 22 ஏக்கருக்கு விரிவாக்கப்பட்டது.

இக் கால அளவில் திட்டப்பணிகளுக்கான செலவு ரூ. 287 லட்சம் ஆகும்.

நான்காம் திட்டப் பணிகள்.

22. இத்திட்டத்தின் தலையாய குறிக்கோள்கள் வருமாறு—

(அ) உயர் அளவுப் பலன் பெற காடுகளின் உற்பத்தி அளவைப் பெருக்குதல்.

(ஆ) காகிதம், கூழ், ரயான், பிற காடுபடு பொருள்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட தொழில்கள் ஆகியவற்றின் தேவையைச் சரிக்கட்டுதல்.

(இ) காடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் வர்த்தக மதிப்புள்ள மரங்களின் பலனை அதிகரித்தல்.

(ஈ) வெட்டுமரம், விறகு மரம், பிற மரங்கள் சம்பந்தமாக இயன்ற அளவுக்கு உள்ளூர்ப் பொதுமக்களின் தேவையைச் சரிக்கட்டுதல்.

(உ) வனவிலங்குகளைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்துதல்.

(ஊ) இம் மாநிலத்திலுள்ள காட்டு வளம் பற்றிய சிறப்பான கூறுகளில் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளுதல்.

காட்டுவளத் திட்டங்களுக்காகும் மொத்த செலவு ரூ. 472·50 லட்சம். திட்டவாரியான நான்காம் திட்ட இலக்குகள், திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள், 1969–70-ம் ஆண்டுக்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள இலக்குகள், செலவு ஆகியவை பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

காடுகள்.

மத்திய உதவி பெறும் திட்டங்கள்.

(1) பண்ணைக் காடுகளும் விறகு மரங்களும்.

(அ) **பண்ணைக் காடுகள்—கிராமக் காடுகள்.**—கிராமங்களைச் சுற்றிலும் உள்ள தொகுதியான, தகுந்த நிலப் பரப்புகளிலும் 20 ஹெக்டேர் பரப்பிற்கு மேற்பட்ட அரசாங்கத் தரிசு நிலங்களிலும் புறம்போக்குகளிலும் கிராமக் காடுகளை வளர்ப்பது இத் திட்டத்தின் சிறப்பான நோக்கமாகும். கிராம மக்களுக்கு ஏற்படும் அன்றாடத் தேவைகளான, விறகு, வெட்டு மரம், தழை உரம், தீவனம் ஆகியவற்றை இக் கிராமக் காடுகள் நிறைவு செய்யும்.

நான்காம் திட்டக் காலத்தில் 18,000 ஹெக்டேர் பரப்பில் ரூ. 40·00 லட்சம் மொத்தச் செலவில் இக் காடுகள் பயிரிடப்படும். 1969—70-ல் ரூ. 5·00 லட்சம் செலவில் 2,000 ஹெக்டேர் நிலத்தில் கிராமக் காடுகள் பயிரிடப்படும்.

(ஆ) **விறகு மரங்கள்.**—விறகு மரங்கள் குறித்த பெரும் பற்றுக் குறையைச் சரிக்கட்ட மக்கள் பெருக்கம் மிக்க பகுதிகளின் அண்டைப் பரப்புகளில் விறகு மரங்களை வளர்ப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நான்காம் திட்டக் காலத்தில் 6,000 ஹெக்டேர் பரப்பில் விறகு மரங்கள் பயிரிடப்படும். 1969–70-ல் 600 ஹெக்டேர் பரப்பில் ரூ. 2·55 லட்சம் செலவில் யூகலிப்டஸ் மரங்களும் பிற மரங்களும் பயிரிடப்படும்.

(2) பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மரங்கள்.

(i) **தேக்கு.**—தற்போதுள்ள ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்கு, தேக்கு மரங்களையும், கடின மரங்களையும் வளர்ப்பது இத் திட்டத்தின் நோக்க மாகும். நான்காவது திட்டத்தில் ரூ. 15 லட்சம் செலவில் 2,000 ஹெக்டேர் பரப்பில் மரங்கள் பயிரிடப்படும். 1969–70-ல் ரூ. 0·92 லட்சம் செலவில் 465 ஹெக்டேர் பரப்பில் இம் மரங்கள் பயிரிடப்படும்.

(ii) **மென்மரம்**—தீப்பெட்டித் தயாரிப்புத் தொழிலுக்கு தற் போது வழங்கப்படும் மரங்களை அதிகப்படுத்தும் பொருட்டு தீக்குச்சி வெட்டு மரங்களை வளர்ப்பது இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காவது திட்டக் காலத்தில் 1,500 ஹெக்டேரில் மென்மரங்கள் ரூ. 5 லட்சம் செலவில் பயிரிடப்படும். 1969–70-ல் ரூ. 0·75 லட்சம் செலவில் 300 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் இம்மரங்கள் பயிரிடப்படும்.

(iii) **சவுக்கு**—கிராமப் புறங்களிலும் நகர்ப்புறங்களிலும் தேவைப்படும் விறகுகளை வழங்குவதற்குப் படுகை நிலங்களிலும் கடற்கரையோரங் களிலும் சவுக்கு மரங்களை வளர்ப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1969 மார்ச் 18]

நான்காம் திட்டக் காலத்தில் 2,000 ஹெக்டேர் பரப்பில் ரூ. 10 லட்சம் செலவில் சவுக்கு பயிரிடப்படும். 1969-70-ல் 270 ஹெக்டேர் பரப்பில் ரூ. 1·35 லட்சம் செலவில் சவுக்கு பயிரிடப்படும்.

(iv) வாட்டில்.—பதப்படுத்துவதற்கும் ரயான் கூழ் தயாரிப்புத் தொழிலுக்கும் தேவையான மூலப் பொருள்களைப் பெறுவதற்கு 4,000 ஹெக்டேர் பரப்பிறகு மேல் வாட்டில் மரங்களைப் பயிரிடுவது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காம் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 20 லட்சம் மொத்தச் செலவில் 4,000 ஹெக்டேரில் வாட்டில பயிரிடப்படும. 1969–70-ல் 1,200 ஹெக டேர் பரப்பில் ரூ. 6·75 லட்சம் செலவில் பயிரிடப்படும்.

(v) விரைந்து வளரும் மரங்களை நடுதல்.—காகிதக் கூழ், காகிதத் தொழில்களுக்கு மூலப் பொருள்களை அதிகம் வழங்கும் பொருட்டு மூங்கல், யூகலிப்டஸ் முதலிய விரைந்து வளரும் மரங்களைப் பயிரிடுவது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காவது திட்டக்காலத்தில் ரூ. 75 லட்சம் செலவில் 12,000 ஹெக்டேர் பரப்பில் இம்மரம் பயிரிடப்படும். 1969–70-ல் 3,000 ஹெக் டேர் பரப்பில் ரூ. 15 லட்சம் செலவில் மூங்கிலும் யூகலிப்டஸ் மரங்களும் பயிரிடப்படும்.

(vi) சந்தன மரம்.—இம் மாநிலத்தின் சந்தன மரங்களின் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கென சந்தன மரங்களை வளர்ப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்க மாகும்.

நான்காவது திட்டக் காலத்தில் ரூ. 10 லட்சம் செலவில் 1,000 ஹெக்டேர் பரப்பில் இம்மரங்களை பயிரிடப்படும். 1969—70 ல் ரூ. 1·06 லட்சம் செலவில் 160 ஹெக்டேர் பரப்பில் சந்தன மரம் பயிரிடப் படும். சத்தியமங்கலத்தில் சந்தன மரத்திற்காக தூய்மைப்படுத்தி சேமித்து வைக்கும் கூடம் ஒன்று கட்டப்படும்.

(vii) ஆறு, கால்வாய், ஏரிக்கரைக் காடுகள்.—மர உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுடன் மண் அரிப்பைத் தடுக்கும் பொருட்டு ஆற்றங்கரை களிலும் கால்வாய்க் கரைகளிலும் தேக்கு, மற்றும் கடின மரங்களைப் பயிரிடுவது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காம் திட்டக் காலத்தில் 4,000 ஹெக்டேர் பரப்பில் ரூ. 20·00 லட்சம் செலவில் இம்மரங்கள் பயிரிடப்படும். 1969–70-ல் 600 ஹெக்டேர் பரப்பில் ரூ. 1·64 லட்சம் செலவில் இம்மரங்கள் நடப்படும்.

(viii) ரப்பர்.—ரப்பர் வாணிகச் சிறப்புள்ள பொருளாகையால் கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் தோட்டங்களை வளர்ப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காம் திட்டக்காலத்தில் 800 ஹெக்டேர் பரப்பில் ரூ. 100 லட்சம் செலவில் ரப்பர் பயிரிடப்படும். 1969—70-ல் 200 ஹெக்டேர் பரப்பில் ரூ. 10·82 லட்சம் செலவில் ரப்பர் பயிரிடப்படும்.

(3) வெட்டுமரம் எடுத்தல்.

காடுகளிலிருந்து வெட்டு மரங்களை மேம்பட்ட முறையிலும் விரை வாகவும் விற்பனை நிலையங்களுக்கு அனுப்ப வகை செய்யும் பல நோக்குடைய திட்டம் இதுவாகும். வனப் பணியாளர்களுக்கு மரம் வெட்டும் நுட்பத்தில் பயிற்சியளிப்பதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காம் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 10·00 லட்சம் இக் காரியத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1969–70-ல் ரூ. 1·77 லட்சம், வெட்டுக் கருவி களும் பிற கருவிகளும் வாங்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(4) காட்டுவள ஆராய்ச்சி.

காட்டு வள ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை நிறுவி காட்டு மரங்கள் குறித்தும் பிற தொழில் நுட்பங்கள் குறித்தும் முனைப்பாக ஆராய்ச்சி மேற்கொள்வது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காம் திட்டக் காலத்தில் இப்பணிக்கென ரூ. 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ல் காடுவளர்ப்புப் பிரிவு ஒன்றும், விதை சேமிப்பு, தரம் பிரித்தல், வழங்குதல் நிலையம் ஒன்றையும் தொடங்குவதற்கான திட்டத்திற்கு ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(5) காடுகளில் சாலை வசதி.

காடுகளில் மரங்களை வெட்டுவதும் அடிக்கடி போய் மேற்பார்வையிடுவதும் நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு அளிப்பதும் இயலும் வகையில் வாட்டில் மரம், மூங்கில், சந்தன மரப் பகுதிகளில் புதிய சாலைகளை அமைப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நான்காம் திட்டக் காலத்தில் 100 கிலோ மீட்டர் காட்டுச்சாலை போடுவதற்கான திட்டத்திற்கு ரூ. 30·00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ல் ரூ. 3·00 லட்சம் செலவில் புதிய சாலைகள் போடப்படும்.

(6) கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.

காடுகள் துறைப் பணியாளர்களுக்கு தகுந்த உறைவிட வசதி ஏற்படுத்துவதும் ஓய்வு இல்லங்கள் கட்டுவதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நான்காம் திட்டத்தில் ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ல் ரூ. 2 லட்சம் செலவிடப்படும்.

(7) காடுகள் துறைப் பணியாளர், தொழிலாளர்களுக்கு வசதிகள்.

பலவகைப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள காடுகள் துறைப் பணியாளருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு இத்திட்டம் வகை செய்கிறது.

நான்காம் திட்டத்திற்கு ரூ. 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது; பணியாளர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் குடியிருப்புகள், மருத்துவ மனை கட்டுவதும் பிற வசதிகள் ஏற்படுத்துவதும் இத்திட்டத்தின் பணியாகும். 1969-70-ல் கம்பளிகள் வாங்கவும் தொழிலாளர் குடியிருப்புகள் கட்டவும் ரூ. 0·50 லட்சம் செலவிடப்படும்.

(8) காட்டு வளச் செய்திப் பரப்பு.

வனத் துறையை பற்றிப் பொதுமக்களிடைப் பிரச்சாரம் செய்யும் பொருட்டும் காடுகளையும் வனவிலங்குகளையும் பாதுகாக்கும் அவசியத்தை அவர்களிடம் வலியுறுத்தவும் நான்காம் திட்டத்தில் ரூ.2·50 லட்சம் ஒதுக்கப்படும். 1969-70-ல் சில விளம்பரக் கருவிகள் வாங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

(9) காடுகள் பாதுகாப்பு.

கம்பியில்லாக் கருவிகளுடன் அமைந்த கண்காணிப்புக்கான மாடங்களை அமைத்து நவீன தீ அணைப்புச் சாதனங்கள் ஏற்படுத்துவது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நான்காம் திட்டத்திற்கு ரூ. 10 லட்சம் செலவிடப்படும். 1969–70-ல் இரண்டு கண்காணிப்பு மாடங்களும் தீயணைப்புச் சாதனங்களும் அமைப்பதற்கு ரூ. 0·50 லட்சம் செலவிடப்படும்.

(10) செயல் திட்டம்.

செயல்திட்டங்கள் தயாரிக்கப்படுவதைச் சிறப்பாக மேற்பார்வையிடும் பொருட்டு வேலைத் திட்டத்தில் விரிவான பணிகளை மேற்கொள்ள இத்திட்டம் வகை செய்கிறது.

நான்காம் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1969-70-ல் ரூ. 0·35 லட்சம் செலவிடப்படும்.

(11) காடுபடு சிறு பொருள்கள்.

புளியமரம், மாசக்காய். பிற பதனப் பொருள்கள் முதலிய காடுபடு சிறுபொருள்களைப் பயிரிடுவது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நான்காம் திட்டத்தில் 1,500 ஹெக்டேர் பரப்பில் பயிரிட ரூ. 10 லட்சம் செலவிடப்படும். 1969–70-ல ரூ.0·77 லட்சம் 280 ஹெக்டேரில் காடுபடு சிறுபொருள்களை வழங்கும் மரவகைகளைப் பயிரிடச் செலவிடப்படும்.

(12) வனவிலங்கு உய்விடங்களின் வளர்ச்சி.

ஓய்வு இல்லங்கள், சிற்றுண்டிச் சாலைகள், சாலைகள், பார்வையாளர் மாடங்கள் ஆகியவற்றைக் கட்டுவதன் மூலம், தற்போதுள்ள உய்விடங்களில் வசதிகள் செய்து தருவது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நான்காவது திட்டக்காலத்தில் ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வனவிலங்கு உய்விடங்கள், பறவைகள் உய்விடங்கள், கிண்டியில் உள்ள குழந்தைகள் பூங்கா ஆகியவைகளின் முன்னேற்றத்திற்காக ரூ. 20 லட்சம் செலவிடப்படும். வனவிலங்குகள் உய்விடங்கள் ஆண்டு முழுவதும் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுச் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவர்ந்து வருகின்றன. 1968-ல் முதுமலை வனவிலங்கு உய்விடத்திலிருந்து ரூ. 19,269–ம், கிண்டியிலிருந்து ரூ. 19,294-ம் வருவாய் கிடைத்தது.

மத்திய அரசுத் திட்டம்.

காட்டுவள ஆதாரங்கள் குறித்த ஆய்வு.

23. தொழில்தேவைகளையும் உள்ளூர் மக்களின் தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும் நோக்கத்துடன் காட்டுவள வாயில்கள் பற்றி விரிவான ஆய்வு செய்வதே இத் திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். நான்காவது திட்டக் காலத்தில் ரூ. 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் உள்ள காடுகளில், காட்டுவள வாயில்கள் பற்றிய ஆய்வுப் பிரிவு ஒன்றைத் துவக்குவதற்காக 1969-70-ல் ரூ. 0·66 லட்சம் செலவிடப்படும்.

மண்வளப் பாதுகாப்பு.

மத்திய அரசுத் திட்டம்.

குந்தா ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கு நீர்கோள் பகுதிகளில் மண் வளப் பாதுகாப்பு.

24. குந்தா ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கு நீர்கோள் பகுதியில் உள்ள வேளாண்மை நிலங்களிலும், காட்டு நிலங்களிலும் மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்காக, மண்வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1969—70-ல 1,795 ஹெக்டேர் நிலப் பரப்பில், மண்வளப் பாதுகாப்பு வேலைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

மத்திய அரசு உதவி பெறும் திட்டம்.

மேட்டூர் நீர்த்தேக்க நீர்கோள் பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்பு.

25. வண்டல் மண் படிவதைக் குறைப்பதற்காக, மேட்டூர் நீர்த்தேக்க நீர் கோள் பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணி மேற்கொள்வதே இவ் வேலைத் திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். 1969-70-ல், சுமார் 200 ஹெக்டேர் நிலப் பரப்பில், இம் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

வைகை ஆற்றின் நீர்கோள் பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்பு.

26. வண்டல் மண் படிவதைத் தடுக்க, வைகை ஆற்றின் நீர்கோள் பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1969–70-ல் நீர்கோள் பகுதியில் சுமார் 500 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் இந்த வேலைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

வேளாண்மை உற்பத்தி.

காட்டுப் பகுதியில் முந்திரி வளர்ப்பு.

27. முந்திரி பயிரிடப்படும் பகுதி அதிகப்படுத்தப்படும். முந்திரியும் முந்திரிப் பொருள்களும் அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித்தருவன வாகும். நான்காவது திட்டக் காலத்தில், ரூ. 30·00 லட்சம் செலவில் 5,400 ஹெக்டேரில் முந்திரி பயிரிடப்படும். 1969-70-ல் 1,200 ஹெக்டேரில் முந்திரி பயிரிடப்படப்போவது மட்டுமல்லாமல், 2,000 ஹெக்டேரில் ஏற்கனவே உள்ள முந்திரிப் பயிர்களும் முந்திரி முனைப்பு திட்டத்தின் கீழ் பேணி வளர்க்கப்படும். இதற்காகும் செலவு ரூ. 11·76 லட்சம் ஆகும்.

அரக்கு உற்பத்திப் பெருக்கம்.

28. அரக்கும், அரக்கு துணைப் பொருள்களும் வாணிகப் பொருள்கள். எனவே, அரக்கின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காவது திட்டக்காலத்தில், ரூ. 6 லட்சம் செலவில் 200 ஹெக்டேரில் அரககுப் பற்றும் மரங்களை நடுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அரக்கு உற்பத்தியும் அதிகப்படுத்தப்படும். 1969-70-ல் 40 ஹெக்டேருக்கு மேற்பட்ட நிலங்களில் அரக்கு உற்பத்தி செய்யவும், அரக்குவகை மரங்களை நடவும் ரூ. 1·01 லட்சம் செலவிடப்படும்.

துறையினர் தேயிலைத் தோட்டங்களைத் தொடங்குதல்.

29. இலங்கையிலிருந்து திருப்பி அனுப்பப்படுபவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள மறு வாழ்வுத் திட்டங்களில், துறையினர் மேற்கொண்ட தேயிலைத் தோட்டங்களைத் தொடங்கும் திட்டமும் ஒன்றாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ் நீலகிரி மாவட்டத்தில் 1,500 ஹெக்டேர் நிலத்தில் 15 ஆண்டுகளுக்கு தேயிலை பயிரிடப்படும். இதன் மூலம் இலங்கையிலிருந்து திருப்பி அனுப்பப்படும் 5,000 பேரைக் குடியேற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தேயிலைத் தோட்டத் திட்டத்திற்காக காடுகள் பாதுகாப்புத் துணைத் தலைவர் பதவி ஒன்றை ஏற்படுதத ஒப்புதல் வழங்கப் பட்டுள்ளது. இவரது தலைமை அலுவலகம் குன்னூரில் இருக்கும். 1967—68-ல் நாற்றங்கால் பண்ணைகள் நிறுவுவதற்கான தொடக்கப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

முடிவுரை.

30. வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கும், கால்நடை வளர்ப்புக்கும் காடுகளைப் போதுமான அளவில் வளர்ப்பது இன்றியமையாதது என வலியுறுத்த தேவையில்லை. மரங்களை நட்டு அவை பெரிதாவதற்குப் பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆனால் பெரிதான மரங்களை இமைப் பொழுதில் வெட்டிவிடலாம். வேளாண்மைக்கு உறுதுணையாக விளங்கும் மண்ணின் மேற்பரப்பு ஒரு அங்குலம் உயர்வதற்கு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் ஆகும். ஆனால் மண்வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் இராமையினால் இந்த மண்வள மேற்பரப்பு ஒரு சில ஆண்டுகளில் கரைந்து போய்விடலாம். காடுகளை வளர்த்துப் பாதுகாத்து அவற்றை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவது என்பது பெரியதொரு பணியாகும். மக்களும் அவர்கள் தலைவர்களும் இதனை உணர்ந்து தாமாக முன்வந்து அரசுடன் ஒத்துழைத்தால்தான் இப் பெரியதொரு பணியை நிறைவேற்ற அரசால் இயலும்.